

F
74
2NGW.

Class _____

Book _____

Swenskarne

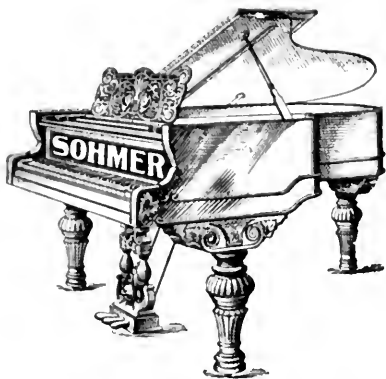
Worcester,
Mass.

1868

1898

C. F. Hanson & Sons.

Den äldsta
och största
Svenska
Musikhandel
i Amerika.

Vårt namn är väl känt öfver hela Förenta Staterna, bland amerikaner såväl som den svenska befolkningen, för hederliga affärstransaktioner och tillförlitliga varor. Våra amerikanska kunder känna oss och veta att hvad helst som hos oss köpes af sådana varor som **Pianon, Orglar** eller andra **Musikinstrument** är tillförlitligt och varaktigt. Vi sälja icke andra varor än sådana, som vi med lugn kunna rekommendera till våra kunder. Till dem, som ej känna oss, vilja vi med glädje sända rekommendationer till hvilken som helst del af Unionen. Vi ha det bästa lager af **Pianon** sådana som de beryktade **Sohmers, Bacon, Jewett** och andra, **Orglar** af Loring & Blakes samt andra tillverkningar.

Af musikaliska instrument hafva vi ett stort urval alltid på lager.

Fina Guitarrer från \$6.00 till \$25.00.

VIOLINER

med lådor, fint polerade, fin stråke, extra uppsättning strängar, bok och hartz — allt för \$5.25 till de högsta priser.

Accordeons från \$1.50 till \$12.00. **Auto Harps, Apollo Harps** — från \$3.00 till högre pris.

Gramofoner, Fonografer och **Grafofoner** från \$10 till \$30.

Eftersänd fullständiga kataloger och prislister.

C. F. HANSON & SONS,

317 Main St., = = Worcester, Mass.

SVENSKARNE I WORCESTER.

1868—1898.

Da anteckningar, historiker och biografier om svenskarne,
deras lif och verksamhet i staden Worcester, Mass
under de senaste 30 åren.

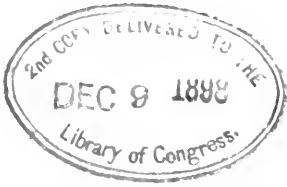
Samlade, ordnade och utgifna

AF

HJALMAR NILSSON och ERIC KNUTSON.

2nd COPY,
1898.

COPYRIGHTED 1898
BY HUALMAR NILSSON & ERIC KNUTSON.

F 72

65651
ms 9.98

Förord.

1888

Afsigten med detta arbete är sasom redan af titeln framgår att sammanföra från skilda källor allt, som rör vara landsmäns i Worcester lif och verksamhet från den tid för jemnt trettio år sedan, då den förste svensken hitflyttade, och till närvarande stund. Fullt väl veta vi, att det kan synas för många som om en slik resumé öfver de sträfvanden, som under dessa år gjort sig förnimbara bland vårt svenska folk härstädes, icke skulle vara af så stort värde, att tillräckligt intresse skulle förefinnas hos den svenska allmänheten, att den till någon större utsträckning skulle anse ett behof fylldt genom utgifvandet af en bok om svenskarne i Worcester. Andra återigen tycka att enigheten och sammanslutningen svenskarne emellan är så långt ifrån mönstergill, att vi ej någonsin kunna bli tillräckligt erkända som en nation af mot hvarandra vänligt stämdalika och följaktligen äro också våra sträfvanden så resultatlösa att något längre ordande derom är af noll och intet värde. Långt ifrån att förneka att deri kan ligga mycken sanning, vilja vi blott med läsarens benägna tillåtelse framlägga några få opartiska ord rörande dessa åsikter. Om vi utgå från det antagandet, att bristen på enighet och sammanhållning är mycket i ögonen fallande och i följd deraf våra sträfvanden att vinna ett för oss passande, rättmätigt erkännande ofrukt samma, så borde vi också söka utrensaka orsakerna till denna brist på enighet och sammanhållning. Huru förklara dem? Huru skola dessa orsaker kunna utletas?

Är måhända icke det en vigtig faktor, att vi så litet känna hvarandra, att

vi med flit så helt och hållet underlåta att som det anstår barn af samma moder närma oss till hvarandra, lära att förstå hvarandra och beflita oss om att öfverse med de fel och svagheter, som vidlåta litet hvar af oss? Det vore också mycket bättre för oss litet hvar, om vi ej alltför förhastadt uttalade oss om personer förr än vi lärt något litet känna dem och gatt dem så att säga litet närmare in på lifvet.

Så är också förhållandet med våra sträfvanden åt ena eller andra hållet. En stor del ser ej ens åt dessa sträfvanden, skänker dem ej den ringaste uppmuntran, vill ej veta af dem och kan följaktligen lika litet lära känna deras syftsmål som det genom de samma vunna resultatet. Men sträfvandena existera lika fullt, det arbetas ihärdigt och oupphörligt, en mot ett mål, en mot ett annat, och de, som ej kunna fullt blicka in i förhållandena, eller af skäl, som de hvar för sig bäst känna, ej skänka ens ett uppmuntrande ord, der det mången gång behöfves, utan i stället i all sin välvishet ha tillräckligt med ord för klander — dessa, säga vi, äro de, som mest klaga öfver att det är omöjligt åstadkomma enighet och sammanhållning och deras vanliga käpphäst är den gamla ökända kungliga svenska afundsjukan. Ville dylika kortsynta egoister rigta blicken mot sig sjelfva, så komme de säkerligen närmast till den hård, der all denna afund näres och frodas. Men det är också lätt att finna fel (alldeles för lätt) med sin nästa och börjar man dermed, så antar den kritiska blicken allt större och större vidd och följdén blir att ingenting duger annat än hvad den kritiserande sjelf anser som godt och

fullodigt. Och dock kunna väl andra än han eller hon ha tankar — känslor — mal.

Allt småaktigt kländer alstrar en viss tillförsigt till ens eget stora jag och när man blott ser och beundrar detta, så lar man minsann aldrig fa blicken öppen för nästans goda egenskaper tty han kan verkligen vara så skapad, att äfven han kan ega sadana! ej heller bli i stand att visa öfverseende.

Vi tro, att om vi, så langt möjligt är, sträfva efter att astadkomma ett bättre samförstånd mellan hvarandra, söka att visa ömsesidigt öfverseende och tillmötesgående, så skola vi icke blott bli i stand att inse, att det bland vart folk funnits sträfvanden under dessa senaste trettio ar, väl värda att beakta, utan äfven att vi skola finna oss mera hagade att understödja dessa, hvar och en efter sitt skaplynne och då skola också frukterna på de olika fälten bli betydligt rikare och till mera ömsesidig nytta och heder för alla nordens barn, hvilka här bygga och bo.

Efter uttalandet af dessa tankar, hvilka vi hoppas ej skola misstydvas, ty de äro i all välmening framkastade, om också ej alla anse dem befogade, framlägga vi härmed för den ärade allmänheten dessa ur tryckta och otryckta källor samlade anteckningar med den förhoppningen, att de åtminstone skola för en stund kunna intressera i första rummet dem, som här bygga och

bo, som aktat och vardat kärleken till sitt hemlands sprak, kultur och sedvänjor samt lärt sig att älska sitt adoptivland och den fläck, der de nedslagit sina bopalar. Och skulle tillika hända, hvilket mahända icke är en alltför djerf tanke, att dessa anteckningar bland landsmännen på andra orter i Förenta Staterna eller i vårt gamla vördade fädernesland uppväcka en aldrig så liten gnista af intresse för detta samhälle, hvars befolkning till en tiondel består af svenskar, anse vi oss mer än lönade för ett besvär, som varit oss i många fall kärt.

Att i synnerhet det, som rör de förste svenskarnes ankomst hit, blifvit mera knapphändigt, än hvad vi önskat, äro vi villiga erkänna, men de sökta källorna ha varit så ofullständiga och i många fall hardt när otillgängliga, att vi funnit rådligast meddela endast hvad vi närmelsevis säkert kunna anse tillförlitligt och baserad på sanna uppgifter.

Vid användandet af de från många håll samlade uppgifterna ha vi sökt tillämpa så noggrann granskning, som den knapphändiga tiden det tillåtit, men icke förty kan ju lätt hända att ett eller annat fel insmugit sig och sådant kan ju i ett arbete som detta vara snart sagdt oundvikligt, men långt ifrån att vilja på det ena eller andra sätter söka framkomma med ursäkter, hoppas vi blott att boken mottages med öfverseende och välvilja.

Worcester, Mass., den 1 Dec. 1898.

Utgifvarne.

KAP. I.

Massachusetts och Worcester.

STATEN Massachusetts har en mera ärofull och betydligt äldre historia än någon annan länk i den kedja af stater och territorier, hvilka bildade den stora nordamerikanska republiken. Inom denna stat har som bekant frihetens vagga stått, inom dess landamären har den första bloddroppen spilt för frihet och oafhængighet från britiskt herravälde, straxt i Bostons grannskap satte sig landets fader, George Washington, i spetsen för stridslystne kämpar för frihetens stora sak, ännu närmare Boston eller vid Bunker Hill stod det minnesvärda slaget den 17 Juni 1775, ett slag som blef i sin mån epokgörande och hvars äminnelse synnerligast i Charlestown firas hvarje år; vidare var det viktiga händelser inom staten Massachusetts, som också i sin mån bidro att drifva slafffrågan till sin spets och då krigets åskor i följd deraf mullrade, stodo krigarne från Massachusetts främst i ledet, och sist men icke minst, har nu under det senaste (och det är att hoppas att det blir det sista) kriget Massachusetts haft att uppvisa många hjeltar och i det första slaget till lands mot spanjorerna, nemligen vid El Caney, visade så väl volontärer som reguliera från denna vår stat underbara prof på tapperhet och strategisk duglighet. Att Massachusetts folk sålunda gjort sin stats historia ärofull, torde stå utom allt tvifvel.

På samma sätt torde det icke kunna betvivlas att statens historia är den äldsta, om vi helt hastigt blicka tillbaka

på de för oss nordbor intressanta rön, som under de senaste åren kommit i dagen genom forskningar rörande nordiska vikingars första färder till "Vinland det goda", som de kallade de delar af Amerika, der de landstigit, om man får tro de isländska sagohäfderna och ingen vill väl gerna påstå, att man har anledning betvifla deras uppgifter.

Professorn vid Harvard universitetet i Cambridge, Eben Norton Horsford, började för omkring 15 å 20 år sedan att mycket intressera sig för sagan om Vinland, ett för många andra amerikaner intressant vordet ämne, synnerligast bland dem, som kommo i personlig beröring med den norske violinisten Ole Bull, hvilken på sin umgängeskrets i Cambridge, der han delvis tillbragte de sista åren af sin lefnad, utöfrade ett för vikingatågens erkännande mäktigt inflytande. Man började intressera sig för Thorfinn Karlsavne, Erik den Röde och synnerligast dennes son Leif Eriksson, hvilken också, tack vare detta intresse, förevigats genom den bronsstaty, som genom amerikaners offervillighet pryder en stor öppen plats på Commonwealth ave. i Boston, der den afslöjades den 31 Okt. 1887. Den energiske professor Horsford hvilade dock ej här. År 1889 framlade han sina rön inför American Geographical Society samt utgaf en del pamfletter och böcker i ämnet och belönades med en prydlig och symbolisk tacksamhetsadress från skandinaver i Amerika, Dannebrogorden af Danmarks kung och en

artig skrifvelse från Sveriges och Norges konung. Professor Horsford har låtit uppföra ett torn i fornmordisk stil på den plats, der man trott vikingarne haft förskansningar uppförda samt dess utom låtit uppsätta en del andra minnesmärken nära Charles River.

Sedan den gamle, för de nordiska vikingarnes sak så varmt entusiastiske professorn tidigt på nyårsdagens morgon 1893 med döden afgått, har hans fallna mantel upptagits af dottern, miss Cornelia Horsford, hvilken till och med gått så långt, att hon till sig kallat ett par danske vetenskapsmän för att desse genom sina undersökningar skulle mera noggrant kunna vägleda henne i det arbete, hon efter sin faders bortgång beslutat fullborda, nämligen att så väl geografiskt som arkeologiskt bevisa, att vikingarne landstigit i Massachusetts, seglat uppför Charles River, som utmynnar vid Boston, och på dess stränder bygt hus, förskansningar och dammar samt idkat fiske och timmerafverknig.

De två nämnda, fadern och dottern, äro dock ej ensamma om detta arbete och dessa forskningar, ty den kända och för något öfver ett tiotal år sedan synnerligast i Boston så mycket omtalade amerikanska författarinnan miss Marie Brown, eller som hon nu mera heter mrs Shipley, har äfven dragit i härnad för samma sak och genom en del publikationer sökt framlägga bevis, sådana de nu äro, för det påståendet, att nordiska vikingar och ej Christoffer Columbus upptäckt Amerika och den lilla käcka damen lär, enligt i dagarne ingångna underrättelser, till och med lyckats förskaffa sig tillträde till arkiven i Rom i den tanken att der finna urkunder, som berättat om Thorfinns och Leifs resor och yttermera visa, att Columbus vetat af dessa resor samt på grund af kännedomen derom envistsats att få en flotta utrustad för att uppsöka nya länder, om hvilkas existens han, enligt mrs Shipleys mening, under en resa till Island fått fullständig kännedom.

De nordiska vikingarnes tidiga re-

sor hit medförde visserligen ingen praktisk nytta för de länder, hvarifrån de kommo, men sedan förgingo dock nära fem långa sekler, innan någon europé lyckades sätta sin fot på den nya världsdjelen stränder. Spanien inhöstade hela nyttan af Columbi färd, men vi veta huru som de nya besittningarna bit för bit ryckts ur Spaniens händer, sedan dock detta land och dess söner sökt på allt upptänkligt sätt suga must och merg ur dess vestindiska besittningar, och tappre vikingasöner från gamla Svithiod har det på senare tider blifvit förunnadt att i icke ringa mån bidraga till kufvandets af Spaniens tyranniska herravälde öfver dess sist kvarhållna besittningar på denna sidan jordklotet.

Vidare veta vi hurusom engelska pilgrimer landstego på Massachusetts kust, der den bekanta klippan vid Plymouth och monumentet öfver denna sten utmärkta platsen, hvarest dessa pilgrimer först trampade Amerikas jord. Men det är dock först under senare delen af innevarande århundrade, som emigrationen från de nordiska länderna tagit sin början och har den under de senaste 20 åren så tilltagit, att flera samhällen inom staten nu kunna räkna svenskar till en ganska stor bråkdel af deras hela befolkning. Ett dylikt samhälle är Worcester, inom hvars hank och stör 10 å 12,000 svenskar finna sin utkomst.

Innan vi öfvergå att tala om den role nordbor synnerligast svenskar spelat i Worcesters utvecklingshistoria, torde det dock intrassera våra läsare att sättas i tillfälle taga en närmare kännedom om staden Worcesters tidigare historia, längre tillbaka än från den tid för trettio år sedan, då den förste svensken här slog ned sina bopålar.

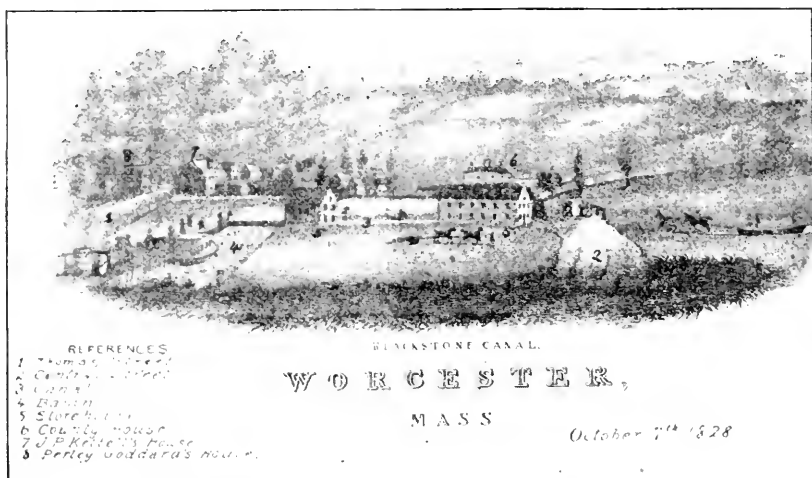
Staden Worcester är belägen i sjelfva hjertat af staten Massachusetts och kallas därför också med skäl "The heart of the Commonwealth" (statens hjerta). När eller hur denna titel tillkommit, har ej kunnat utrönas, men om man iakttagert den rasht pulserande lifligheten, stadens industriella anlägg-

ningar, dess kommunikationer etc., måste detta binamn dock anses vara fullkomligt passande. Ett hjerta utgör också den mest framträdande symbolen i stadens vapen.

Få småstäder inom vår stora republik kunna i sund utveckling och materiel uppblomstring jämföras med Worcester. Långsam har denna utveckling efter amerikanska förhållanden visserligen varit. Ätminstone till en början, men kanske också därför så mycket säkrare. Den här i landet så vanliga svampartade uppblomstringen, som of-

Yttrandet "alla goda ting äro tre" synes här fått sin tillämpning, ity att nybyggarnes första två försök ej kröntes med framgång. Det första settlementet uppväxte här 1664 och fick ostördt existera i elfva år, efter hvilkas förlopp det brändes och förstördes af indianerna. Nio år derefter eller år 1684 gjordes ett andra försök, hvilket utföll med lyckligare resultat. Nu erhöill settlementet den 15 Okt. samma år namnet Worcester och kunde samma datum år 1884 fira sin 200 årsdag.

Först 1713 blef settlementet perma-

tast efterträds af ett hastigt tillbakagående, har ej här förekommit, utan lugn och säker har stadens tillväxt varit och i intet fall har stillastånd eller tillbakagång visat sig.

Massachusetts hade sedan långt tillbaka fått sina kuststräckor koloniserade, innan nybyggarnes blickar vände sig mot den vackra sjön Quinsigamonds höga, skogklädda stränder, men alla tidigare försök att befolka trakten, utgallra de täta skogar och uppodla den feta jorden omintetgjordes här såsom på andra platser af indianernas vilda grymheter och förföljelser. Den röde mannen ville naturligtvis ej låta sig undanträngas från sina jagtmarker utan protester och huru dessa protester togo gestalt och form, är allt för väl bekant för att här ytterligare relateras.

men namnen på de kolonister, som först slog sig ned några stenkast vester om den nämnda lilla insjöns stränder vid en liten bäck, hvilken nu åtminstone inom sjelfva staden försvunnit ur invånarnes åsyn*, ha för alla tider sedermera varit framstående i stadens utvecklingshistoria och afkomlingar af en Curtis, en Harrington, Sargent, Flagg och andra bygga och bo här ännu.

Åkerbruk och skogshandtering voro naturligtvis då för tiden de enda näringsgrenarne. Vid de små vattenfallen i Blackstone river upprättades några sågverk och qvarnar, men ingen af de industrier, som sedermera gjort sta-

* Blackstone River; den utgör nu aflöpp för stadens kloakledningar.

Gamla City Hall.

Uppförd 1825. Nedrifven 1898.

den så väl bekant, påbörjades här förr än ett godt stycke in på det nittonde arhundradet. År 1780 anlades visserligen ett spinneri och väfveri för yllevaror, men detta existerade blott i tio

Old South Church.

Uppförd 1763. Nedrifven 1889.

år. Papperstillverkningen börjades här 1793 och fabrikationen af mattor 1804; 1810 bygdes det första bomullsspinneriet. 1828 blef efter fyra års arbete Blackstone-kanalen till Provi-

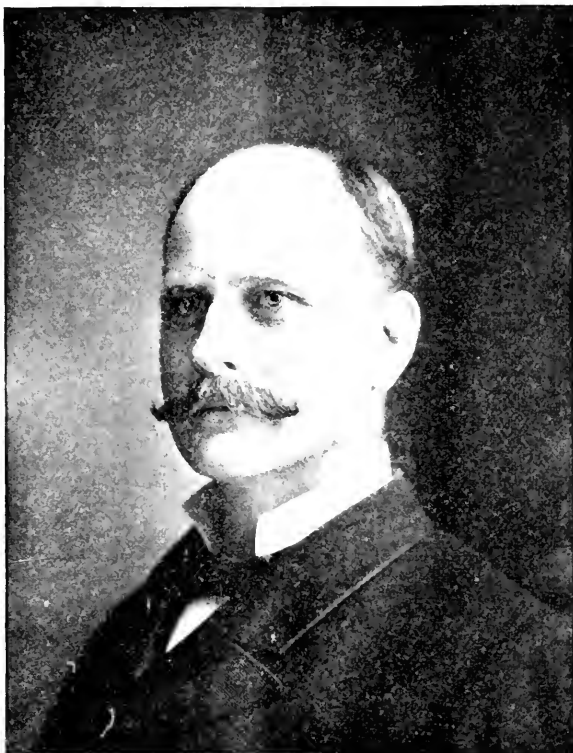
LEVI LINCOLN,

Worcesters förste mayor, 1848.

dence färdig, och sedan år 1835 jernvägen till Boston öppnats för trafik, voro de förnämsta hindren för stadens framåtskridande undanröjda. Från år 1722 hade samhället fått nöja sig med titeln "town", men blef den 29 Februari 1848 inkorporerad som stad. Den industri, som sedan hunnit få en så betydande utveckling, nemligen jern- och stål-trådstillverkningen, påbörjades af Icha-

spinnerimaskiner, hvilka verk för endast få år sedan sammanslagits under en firma, samt Wheelocks ångmaskinsfabrik. Sedan har så småningom mångfalden af industrier tilltagit i stor skala och många storartade merkantila etablissemang ha upprättats.

Statistiska uppgifter från år 1890 visa att 144 olika industrier då här florerade inom 987 olika etablissemang och

RUFUS B. DODGE.

Worcesters nuvarande mayor.

bod Washburn, och år 1868 organiserades The Washburn & Moen Manufacturing Co., som i regeln sysselsätter omkring 4,000 arbetare ensamt här i Worcester och hvars produkter utsändas öfver hela världen. Detta bolag har nu stora fabriker äfven i Waukegan, Ill., och San Francisco, Cal. Ungefär samtidigt tillkommo Cromptons och Knowles fabriker för väfveri- och

att i arbetslöner inom dessa fabriker samma år utbetalades \$11,541,703. De nyttjade materialiernas värde uppgick till \$20,994,852 och värdet af fabricerade alster till \$39,190,817. Värdet af de olika produkterna för nämnda år voro: För stål och jern \$8,984,067, skodon \$5,472,417, ylleprodukter \$1,374,857, kuvert nära 1½ mill. dollars och dess utom förekommo fem andra storindu-

strier, hvardera tillverkande varor för öfver 1½ mill. dollars. Smärre fabriker utsända årligen alster för 17 millioner dollars och tänker man vidare på omsättningen i de stora merkantila etablissementen, banker och andra affärer, så visas tydligt att för en stad på 100,000 invånare står Worcester ovanligt högt i industrielt och merkantilt

bättre nu synes inträda, en ändring som, det är att hoppas, ännu mera skall bidraga till stadens förkofran och tillväxt.

Ända från samhällets tidigaste dagar ha dess invånare lagt sig vinning om att hos det uppväxande släktet inplanta bästa möjliga kunskapsmått. Den första skolan grundlades år 1726 af Jonas

CITY HALL.

Hörsten lagd den 12 Sept. 1896. Invigd den 28 April 1898

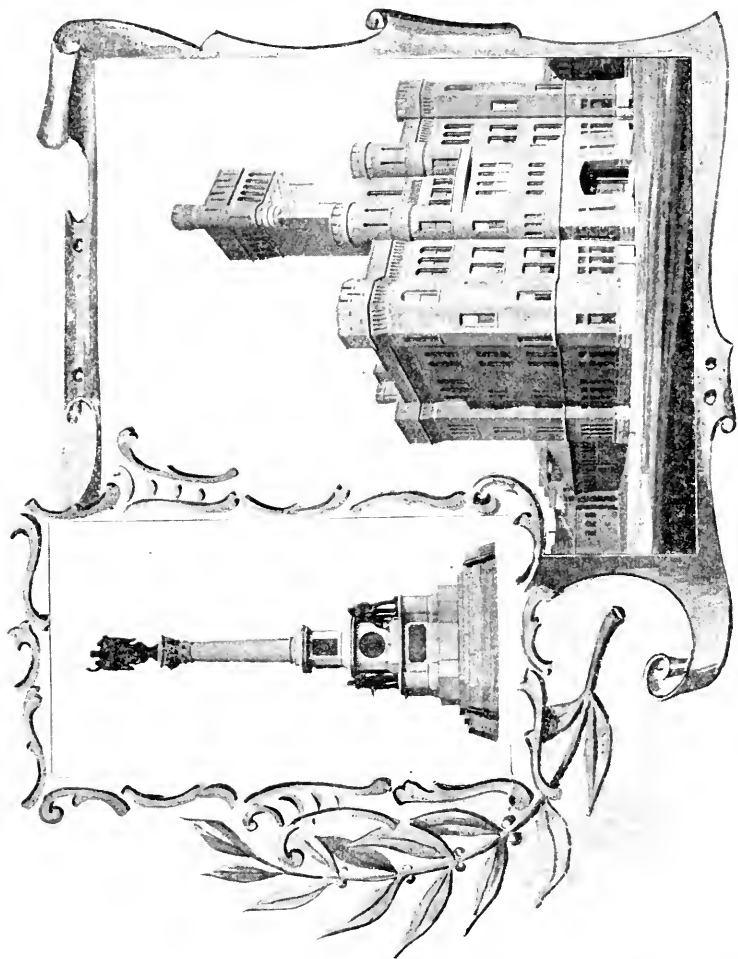
hänseende. Ett sorgligt faktum, som dock ej får förbigas, är, att dessa industrier ha lidit ej så litet afbräck till följd af den svåra kris, som under de senaste 4 å 5 åren gjort sig känbar öfver hela Förenta Staterna. Men lika säkert är också att en ändring till det

Rice, och 1755 upprättades af John Adams en klass i latinsk grammatik, inom hvilken han ledde undervisningen, samtidigt med att han sjelf studerade juridik. Denne Worcesters andre skolmästare blef sedermera republikens andre president. I dag räknar

staden ett 70-tal skolhus, och de högre läroverken, Clarks University, Polytechnic Institute, Holy Cross College, Worcester Academy, Highland Military Academy m. fl., åtnjuta alla det bästa anseende.

Allmänna biblioteket, som upprättades år 1859, anlitas flitigt och bjuder fritt den kunskapssökande på 108,500 band böcker samt en massa tidskrifter

ation, som eger stadens vackraste konsertsalong, Mechanics Hall, der årligen en af landets största musikfester hållas, hvilka pågå en hel vecka, eger ett bibliotek på 12,000 band. Andra bibliotek innehafvas af sällskap sådana som The Society of Antiquity, Law Library Association, American Antiquarian Society, Horticultural Society m. fl., tillsammans 340,000 band.

ARMORY.

SOLDATMONUMENTET, COMMON.

och tidningar. För ungefär ett år sedan ha för bibliotekets räkning från Sverige inköpts omkring 400 svenska böcker på rekommendation af ingenjörerna James Forsstedt och Karl Jansson.

Worcester County Mechanics Associ-

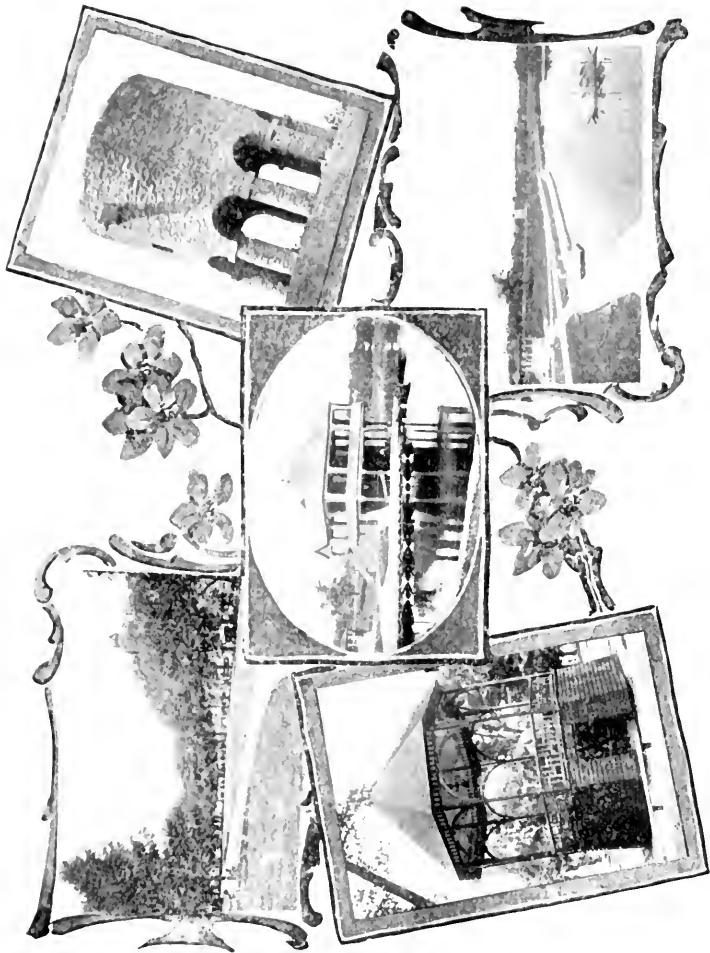
Att Worcester, liksom Brooklyn, N. Y., kan göra anspråk på att få kallas "kyrkornas stad", framgår af det faktum, att inom dess hank och stör finnas ej mindre än 93 platser för gudsdyrkan. Många tempel äro verkligt storslagna byggnadskonstens mäs-

verk och nästan hvarje trosbekännelse finnes representerad.

Hemliga föreningar och andra understödsorganisationer förekomma till ett antal af minst 300.

Af sjukvårdsanstalter må nämnas City Hospital och Washburn Memorial Hospital samt två anstalter för sinnes-

Allmänna parkanläggningar, upptagande en areal af 363 acres, finna vi både inom och utom sjelfva stadens gränser. I sjelfva hjertat af staden finnes den för de flesta amerikanska städer oundgängliga "Common" med sitt monument till äminnelse af fallne krigare, och på dess vestra sida reser sig

VYER FRÅN PUBLIKA PARKER.

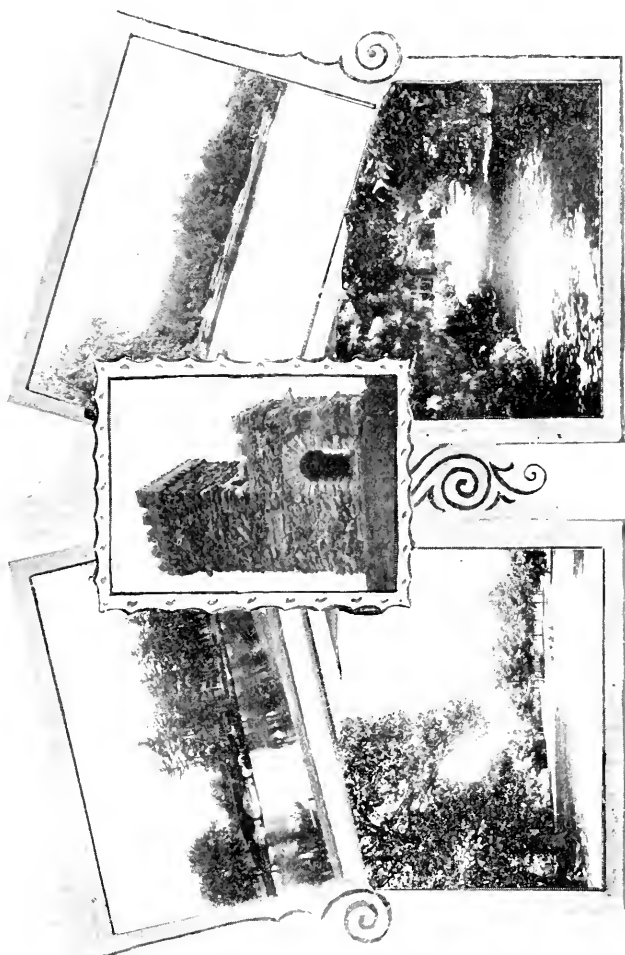
sjuka, den förnämsta, Worcester Lunatic Hospital, högt belägen strax norr om Quinsigamond sjön, hvarifrån man kan njuta af den mest hänförande utsikt öfver sjön med dess många klubbhus, hotell och sommarbostäder i pittoresk villastil. På denna anstalt vårdas vanligen närmare 900 patienter.

med fasad åt Main st. en ståtlig granitbyggnad, den nu fullbordade City Hall, som invigts i år. Elm, Institute, University, Crompton m. fl. parker äro angenäma och lätt nådda tillflyktsorter, som under de behagliga sommarvärlarne myllra af människor, de der trängta efter välbehöflig svalka efter

den långa arbetsdagen i qvafva, röki-
ga fabriker och der det bjudes på fri-
luftsmusik en å två gånger i veckan.
"Låken" — som den täcka sjön Quinsigamond i korthet får heta på veritabel
Worcester-svenska — med sin Lincoln
park utöfvar dock den största drag-

när fulla värdet, ty mecenater sådana
som Stephen Salisbury, Edward L.
Davis och Thomas H. Dodge ha skänkt
staden betydande landsträckor för än-
damålet.

För stadens hjälpbehöfvande indivi-
der uträttas mycket godt, och huld och

VYER FRÅN PUBLIKA PARKER.

ningskraften, och här finnas så väl
qvällar som söndagar sport och —
"folkiif i banko".

Dessa parkanläggningar ha kostat
staden omkring 245,000 dollars, men
denna summa representerar ej på långt

skydd skänkes dessa i flera genom
enskild offervillighet uppförda hem. En
sådan anstalt är Odd Fellows Home,
uppfördt på en hög kulle, med utsigt
öfver en annan liten sjö, North Pond,
och öfver det lilla griftiga Greendale,

en jemförelsevis ung stadsdel, som uppväxt rundt Norton Emery Wheel Companys fabrik. Hem finnas äfven för ålderstigna män och kvinnor samt för vanartiga eller af sina föräldrar försummade barn och ganska respektabla summor ha vid olika tillfällen hopsamlats för behöfvande, a andra platser i Förenta Staterna af sorgliga olyckor hemsökta medmenniskor.

Ett nytt konstmuseum, tillkommet genom framstaende medborgares intresse för de sköna konsterna och genom de-

ning af J. P. Molins allmänt bekanta grupp "Bältespännarne", hvilket konstverk oskadadt hitkom den 3 Oktober och omedelbart erhöil en förmånlig plats bland en redan respektabel samling skulpturarbeten. Allmänna omdömet om den af svenskarne anskaffade gruppen är, att den är en af de vackraste, som hittills skänkts till museet och en heder för gifvarena.

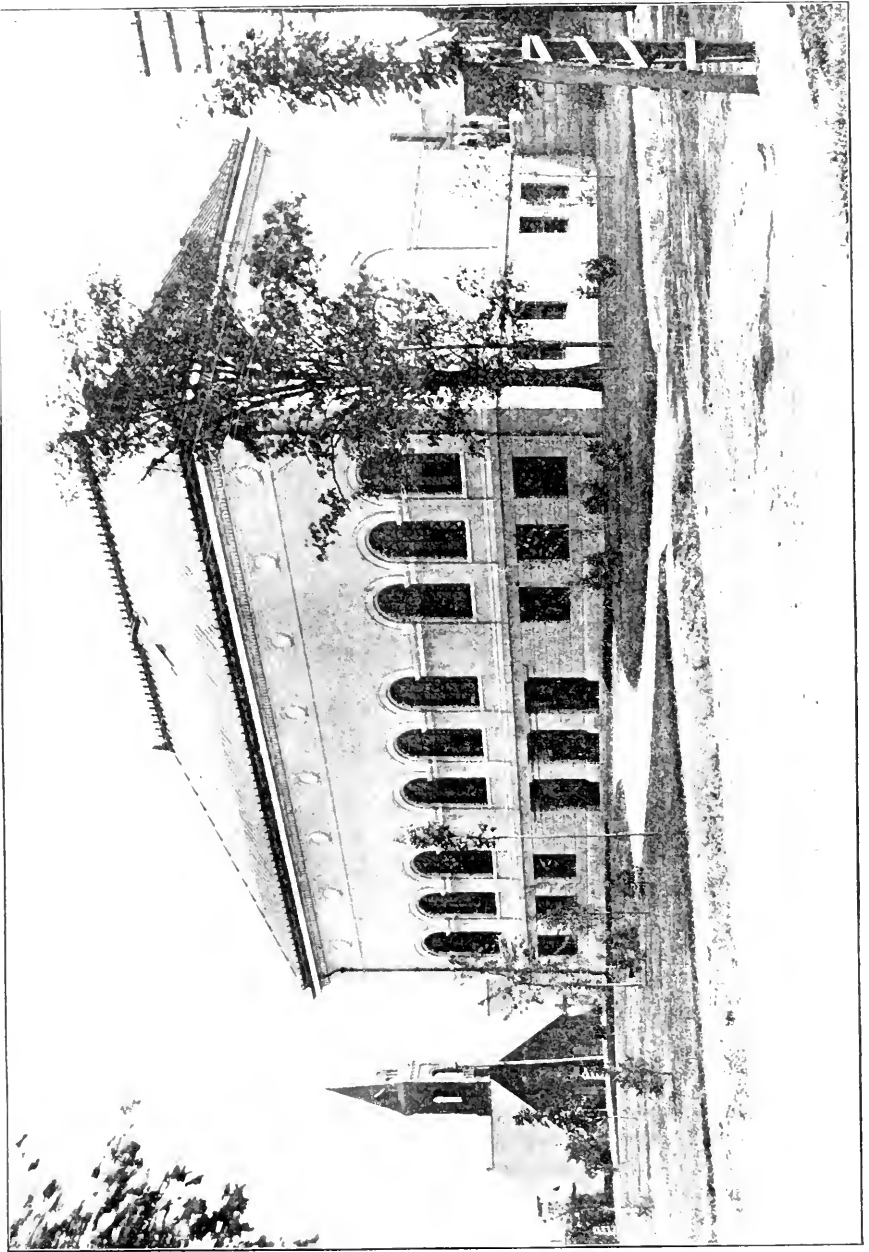
Det är en allmänt känd sak, att intet land i verlden kunnat framalstra

BELMONT ST. SKOLHUS. 1888

ras stora offervillighet samt icke minst genom mr S. Salisburys berömvärda frikostighet, öppnades för allmänheten den 10 sistlidne Maj, och erhalles afgiftsfritt tillträde dit hvarje lördag och söndag. Kring detta museum, hvilket visas å motstaende sida, har på de senaste veckorna svenskarnes intresse koncentrerats, sedan det lyckats en del intresserade landsmän att genom subskription anskaffa en af skulptören vid Nationalmuseum i Stockholm, professor J. A. O. Nyholm utförd gipsafgjut-

så hastigt tillväxande större samhällen i massa, som här i den nya verlden varit förhållandet. Detta faktum har naturligtvis sina väl grundade orsaker. Förenta Staternas fria konstitution, landets rika resurser, ryktena om Californias outtömliga guldskeer äro bl.a. de faktorer, som i främsta rummet bidragit att rigta den gamla verldens blickar på Amerika. Och den stora strömmen utvandrare från de europeiska länderna är det, som gjort landet till hvad det är. At den jordbrukande klas-

sen ha ofantliga landområden upplåtits, dels fritt, dels på vilkor, hvilka knappast något annat land förmått eller — förstått erbjuda. Hade den svenska regeringen för länge sedan, medan kraftiga, villiga armar funnos att tillgå i massa, tänkt på att åt landets söner på billiga vilkor utbjuda landsträckor i de norrländska provinserna, så hade med all säkerhet förr Norrlands

för att förmå sönerna och döttrarne af ett land, som sjelft eger resurser nog för långt större befolkning än dess nuvarande, att stanna inom sina egna landamären, i stället för att öda sina bästa krafter till fromma för andra länders utveckling. Amerika har sina invandrare att tacka för mycket, men på samma gång också och säkert i första rummet de lagstiftare, som haft

ST. PAULS CHURCH.

En af Worcesters vackraste kyrkor.

rika skatter blifvit lättare tillgängliga och flinka händer hade satts i tillfälle att inom fäderneslandets gränser idogt arbeta för uppodlandet af egna torfvor. Nu då bristen på tillgänglig arbetskraft, synnerligast inom jordbruket och bergshandteringen, Sveriges viktigaste binäringar, år efter år gör sig allt mera känbar, ha vederbörande ändtligen vaknat upp och insett, att kraftiga medel borde sökas och finnas

insigt och förutseende nog att taga kraftiga och praktiska mått och steg för sitt lands bebyggande och uppodling. Europa och icke minst Sverige har mycket att lära derutaf, men här är ej meningen att orda derom och författaren anhåller om öfverseende för den lilla gjorda afvikelsen, som dock af lätt begripliga skäl ej kan anses allt för malplacerad.

Den jordbrukande invandraren har

styrt stegen vesterut och nöjd och beläten med sin lott börjat uppodla och rödja de åt honom upplåtna landområdena. Hvarje sann amerikansk medborgare ger också den dag i dag är de flitige jordbrukarne i Vestern allt det erkännande, de så väl gjort sig förtjenta utaf, för de betydelsefulla inlägg dessa gjort i landets utvecklingshistoria. Icke är det afkomlingarne af pu-

ska länderna anses som det mest önskvärda element och deröfver kunna vi som barn af samma land i sanning känna oss stolta.

Må vi dock aldrig glömma, att äfven en annan klass af invandrare från de nordiska länderna mäktigt bidragit till ofvan nämnda erkännande, nemligen handverkare och fabriksarbetare samt sist men icke minst, våra egna

STATE MUTUAL LIFE ASSURANCE CO'S BYGGNAD.

ritanerna, icke är det den om sin värdighet måne, på fädrens torfva fastvuxne farmaren i New England, som lånat sig till detta stora, fruktbärande arbete. Nej, det är de senaste 50 å 60 årens invandrare, bland dem i icke oväsentlig grad nordbor, hvilkas mödor derute kröntes med framgång och den omständigheten, att ögonen öppnats för sanningen häraf, förklarar till stor del hvarför invandrare från de nordi-

landsmaninnor de dugtiga och omtyckta svenska tjensteflickorna. Dessa klasser invandrare ha naturligtvis strömmat till städerna, der bästa arbetstillgången funnits, och dessa städer ha ej blifvit, hvad de äro, om ej skickliga europeiske arbetare bidragit att gifva den amerikanska industrien det uppsving den nått. Så är förhållandet inom Worcester och vi skola sättas i tillfälle att i ett senare kapitel

TRIUMFBÅGE

vid 200 årsfesten den 15 Okt. 1884.

utförligt visa, att det synnerligast varit och är svenska arbetare i ordets fullaste bemärkelse af högre eller lägre bildningsgrad men alltid med samma kända ärliga flit, redbarhet och arbetsifver, som skänkt must och mærg till samhällskroppen. Äfven dessas sträfvanen ha blifvit erkända och många af dem ha lyckats svinga sig upp till

mera inkomstbringande förtroendeplatser, än de näppeligen under samma tidrymd kunnat nå i Sverige. Det är den svenske arbetarens historia i Worcester vi här framlägga, vare sig han nu arbetat på det kyrkliga, sociala, kommersiella, industriella eller literära området.

KAP. II.

De förste svenske banbrytarna.

I nordbons skaplygne finnas vissa karaktärsdrag, som nedärfts generation efter generation, och ett betecknande karaktärsdrag är längtan efter äfventyr och lusten att se sig omkring i världen — ett arf, helt säkert, från vikingatider. Att nordbons vikingalygne varit en mycket viktig faktor vid emigrationsströmmens framryckande åt mindre kända länder, kan ej bortdisputeras och då man ibland frågar sig (och det är minsann ej sällan): "Hvad skulle den eller den här att göra, han kunde väl ha det bra nog der hemma?" eller dylikt, så är utan tvivel frågan lätt besvarad, om man tänker på, att detta nordiska karaktärsdrag kvarlever och fortplantas hos oss än i dessa dagar. Oftast är detta dock icke orsaken, utan är den närmast att finna i sökandet efter en bättre utkomst. Bref från dem, som först kommit hit, ha meddelat, att brefskrifvarne "hade det så bra", ryktet derom har spridts från bygd till bygd, och nedskrifvaren af dessa anteckningar, sjelf bergslagsbarn, har ofta varit i tillfälle se arbetsgifvare och deras tjänstemän skaka på hufvudet åt "Amerikafebern" och höra dem åt den mången gång temligen burgna bruksarbetaren rigta varnande allvarsord, af innehåll att han hade det så bra han kunde önska sig och ej borde kasta sig in på okända, äfventyrliga stigar. Men det har ej hjälpt. Febern har gripit mer och mer omkring sig och den ena skaran bruksarbetare efter den andra

har styrt kosan hit och i allmänhet funnit, hvad han sökt, ofta mera, sällan mindre.

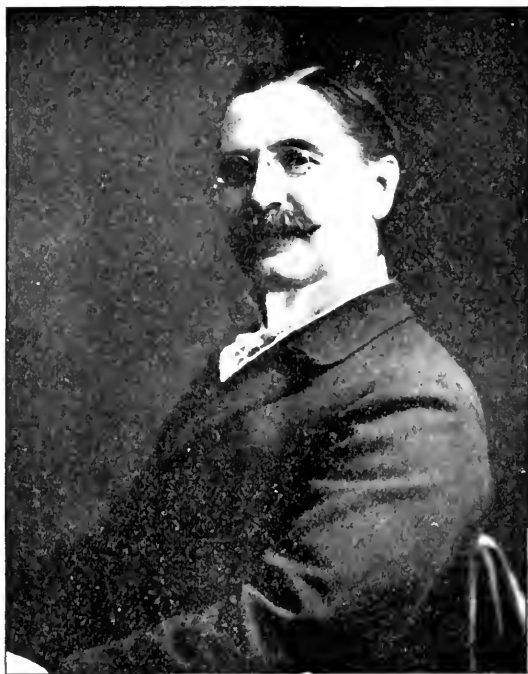
Bruksarbetarna från Vermland äro här legio, men från denna på masugnar, smedjor och kolmilor så rika provins kommo ej de första invandrarne hit. Hvad dref väl en sextonårig gosse från Bohusläns kala skär att styra färden hit? Männe ej på djupet af detta unga, oerfarna hjerta fans en längtan efter äfventyr, en brinnande åtrå att se andra länder; der fans troligen, med ett ord sagdt, vikingablod. Och hvarför skulle ej detta slags blod strömma i ådrorna på en bohusläning och med oemotståndlig magt locka honom ut? Helt naturligt, ty Bohuslän har ännu sina vikingar, ej af det eröfringslystna slag, som för tusen år sedan med kraftig hand styrde draken genom skummande våg mot främmande strand, utan djerfva, i fredliga värf sysselsatte, och med sin knappa utkomst oftast nöjde fiskare, härdade naturer, som ej sky faran och nästan dagligen blicka döden i ansigtet.

Under gamla regementshusets i Udevalla tak föddes den 9 September 1849 den sedermera öfver hela Förenta Staterna och i Sverige bekant vordne musikhandlaren och kompositören Carl F. Hanson. Här är ej rätta platsen att orda om hans i vida kretsar kända musikaliska talang. Derom längre fram i ett särskildt kapitel för detta ämne. Här vilja vi blott nämna, att hr Hanson år 1863 i September må-

nad kom till Worcester och, så långt vi kunnat utröna, var han den förste svensken här. Han arbetade här under de första åren såsom pianostämmanne, tills han började egen affär som nått ett godt uppsving och hvori hans två söner numera äro delegare.

Ryktesvis meddelas, att en svensk varit bosatt här före hr Hanson, men alldenstund hr Hanson under första tiden af sin vistelse ej anade, att så var

här en liten anspråkslös verkstad för tillverkning af eldvapen, och denna fabrik utvidgades efter hand, tills den antog omfattande proportioner och många hundra landsmän ha hos den driftige fabriksiddkaren icke blott funnit en god utkomst utan äfven emellanåt en till och med på 70- och 80-talet ovanlig arbetsförtjenst. Till följd deraf var det helt naturligt att, då fabriken år 1891 flyttades till Fitchburg, nä-

MUSIKHANDLAREN CARL F. HANSON,

Den förste svenske man i Worcester.

förhållandet, ej heller några ännu levande, nästan samtidigt med hr Hanson hitkommande, landsmän veta att förtälja något härom, kan trots träget frågande hit och dit inga bestämda underrättelser derom erhållas. Men flera norrmän funnos här före hr Hanson och bland dessa har i synnerhet en gjort sig så mycket känd både bland svenskar och amerikaner, att detta ger oss fullt skäl att ej utesluta honom. Iver Johnson, som han hette, började

stan samtliga der anställde arbetare eller så många, som ej voro med allt för starka band fästade vid vår stad, medföljde den icke utan skäl omtyckte arbetschefen till hans nya verksamhetsfält. Sedan fabrikationen af bicyklar nått ett sådant ofantligt uppsving inom hela landet, har Iver Johnsons tillverkningar af detta slags moderna fortskaffningsmedel vunnit en hedrande popularitet. Aktad och hedrad afled Iver Johnson i Fitchburg år 1895

och fabriksrörelsen drifves fortfarande af hans arftagare under samma namn samt förestås af sonen F. I. Johnson. Bland öfriga norrmän, som likaledes tidigt anlände hit, märktes Martin Bye, G. Säther, C. Gundersen, Christian Gunder m. fl., hvilka efter de första svenskarnes ankomst hit vänskapligt och flitigt umgingos med dessa.

Kort efter det hr C. F. Hanson inträffade i Worcester eller på hösten år 1868 ankommo Sven Pålson och Anders Persson från Höganäs. Ett sällskap på elfva höganäsare hade lemnat fäderneslandet den 28 Sept. 1868 och ankommit till New York den 19 Okt. De två här nämnda fortsatte derifrån resan till Boston, der de möttes af en i Gardner bosatt morbroder till Persson, som förde dem till Worcester och hjälpte dem att erhålla arbete i sitt yrke, krukmakeri, hos F. B. Norton & Co. på Water st.

Sven Pålson är född i Höganäs den 22 Maj 1847 och började der lära tillverkningen af lerkärl redan vid 12 års

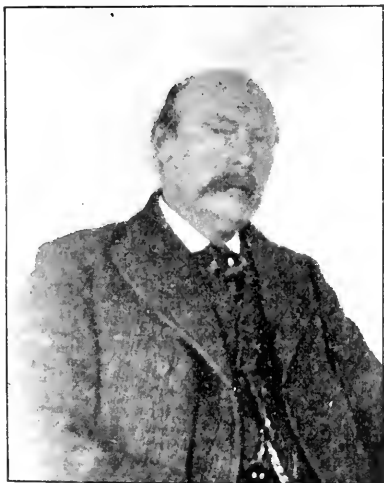
som han skötte på ett berömvärdt sätt, tills amerikafebern angrep honom och han styrde kosan hit. Den 24 Oktober 1868 började hans arbete vid Nortons

Jennie Pålson,

Det första barn födt af svenska föräldrar i Worcester.

lerkärlsfabrik, men då efter fem år denna industri började visa betänkliga tendenser att efterhärma kräftans gång, började Pålson experimentera med tillverkningen af smergelghjul, och dessa hans första experiment voro roten och upphofvet till att Nortons Pottery Works sedermera förändrats till den nu så blomstrande fabriken i Greendale för tillverkning af smergel-skifvor. 1877 flyttade hr Pålson till W. Sterling, men återkom till Worcester 1881 och arbetade hos Norton i två år. Derpå flyttade han år 1883 tillbaka till W. Sterling, uttog patent på sin tillverkning, som han kallade "The Sterling Emery Wheel", och stannade der tills år 1887; bodde derpå i Norwich och Bridgeport, Conn., samt kom så 1891 till Philadelphia, Pa., der han nu förestår en smergelskifvefabrik i Paschall, en af Philadelphias förstäder, och der han hoppas att stanna för återstoden af sin lifstid. Hr Pålson har i sommar der nere låtit uppföra ett elegant hus, hvarest han nyligen inflyttat

Sven Pålson.

ålder samt blef utlärare vid 17 år. Under de derpå närmaste fyra åren innehade han anställning som biträde vid försäljningen af Höganäs Lerkärlsfabriks tillverkningar, en befattning,

och han triffes utomordentligt väl der samt gör en och annan gång ett besök hos släktingar och mångåriga vänner härstädes. Den 27 Maj 1871 ingick Pals-son äktenskap med en syster till hr John Jeppson och den 2 April 1872 föd- des makarnes dotter Jennie, hvilken var det första barn af svenska föräl- drar, som föddes inom Worcesters hank och stör.

Palsons reskamrat Anders Persson, hvilken som ofvan nämnts äfven erhö- ll arbete hos F. B. Norton & Co., föddes i Höganäs den 21 Dec. 1841 och lärde äf- ven han lergodstillverkningen der. Han stannade endast något öfver ett år i Worcester. Han är nu ensam inne- hafvare af Bangor Stone Ware Co. i Bangor, Me., hvarest han bedrifver till- verkning af alla slags drejade och pres- sade stenkärl, glacerade och oglaserade lerkärl, lampglas och andra glasvaror och har två väldiga brännugnar. Pers- och har två väldiga brännugnar. Pers- son har tillhört frimurarne i 27 år och är innehafvare af 32:dra graden inom denna höga orden.

Anders Persson.

På samma båt, som öfverförde de två nämnda landsmännen till den nya verl- den, befann sig bland andra äfven Bengt Engström, hvilken dock seder- mera i många år varit bosatt i Con-

necticut, men nu är anställd vid Nor- tons fabrik i Greendale.

Något senare samma år, 1868, an- kommo från Charlestown, Mass., två andra höganäsare, nemligen Gustaf Ahlström och John Wennerström. Den 29 April 1869 hitkom John Jepp- son och John Engström, också från Höganäs. De landstego i New York den 26 April, samma dag som Engström fylde 25 år, efter en 16 dygns resa från Liverpool med Cunard-liniens angare "Tripoli".

John Jeppson.

John Jeppson föddes i Höganäs den 1 Juli 1844 och hade äfven han i lik- het med öfriga derifrån först hitkom- mande landsmän lärt lerkärlstillverk- ningen. I Ringskerstädes välkända verkstad erhö- ll han sina första läro- spån. År 1873 lemnade Jeppson den anställning han genast vid hitkomsten erhållit vid Nortons Pottery Works, och flyttade till Taunton, Mass., der han stannade i fyra år och kom derifrån till Portland, Me. På dessa platser sysselsatte han sig med finare lergods- och fajanstillverkning, flyttade från Portland till W. Sterling och återpå

1880 tillbaka till Worcester och Nortons. Norton Emery Wheel Company, i hvilket mr Jeppson sedermera blef aktieegare, inkorporerades år 1885 och en tid förut hade Jeppson utsetts till fabriken superintendent. 1886 flyttades fabriken från Water st. ut till Barbers Crossing, der den under de senare åren betydligt utvidgats. År 1880 började Jeppson också försöka sig på tillverkningen af smergelhjul och har han sedermera genom trägna experiment lyckats göra bolagets fabrikat så ansett, att detta vunnit de amplaste loford från nästan hvarje industriland på jordklotet. 165 arbetare, de flesta svenskar, finna nu vid denna fabrik sin goda och säkra utkomst och två af dessa, C. M. Anderson och Fritz Fahlström, äro förmän.

År 1872 ingick hr Jeppson äktenskap med en syster till Magnus Ahlström, hvilken äfven hitkom 1869, och kunde sålunda herrskapet Jeppson i fjol fira sitt silfverbröllop. Enda barnet, sonen

son är medlem af frimurareorden, Odd Fellows, Svenska Ingenjörsföreningen i Worcester och Sv. Ev. Luth. kyrkoförsamlingen, inom hvilken så väl han som hans fru visat sig mycket aktiva samt derför blifvit varmt afhållna och uppburna, hvilket noga märktes, då de, som ofvan nämts, firade sitt silfverbröllop. Hr Jeppson har under många år varit kassör för The Swedish Publishing Co. och i tre år president för Scandinavian Co-operative Drug Co.

Mrs. Maria Holter,
född *Frodigh*,

Den första svenska kvinnan i Worcester.

I Juli månad 1869 ankom Johan Peter Wärme, den förste vermländingen, till Worcester efter en tre månaders segeltur från Norge till Canada, och i Augusti kom Philip Styffe, anställd hos Norton Emery Wheel Co., samt Maria Frodigh, båda från Höganäs. Maria Frodigh var den första svenska kvinna, som ankom till Worcester; hon blef år 1875 gift med norrmannen Peter Holter, hvilken hitkom i November 1869. I Oktober samma år kom Magnus Ahlström med fru och två döttrar, den ena sedermera gift med förrådsförvaltaren hos Washburn & Moen Mfg Co., hr John E. Svanström, den andra med ingenjör J. O. Emanuel Trotz, superintendent för samma bolags stålverk i Quinsigamond.

John Engström.

George, född den 14 April 1873, innehar äfven anställning vid fabriken och återkom för några månader sedan hit efter en genomgången ett-årig kurs i mineralogi och bergsvetenskap vid Bergsskolan i Stockholm. John Jepp-

Samma år kom äfven Andrew Malm, janitor i Ledge st. skolan, och under de tre å fyra närmast följande åren bosatte sig härstädes John Fyrberg, L. P. Norberg, Lars Lundin, Alexander Ekblund, Arvid Johnson, Mauritz Johnson, A. Smith, Claes Ekblad, Gustaf Stenman, Johan Nilson, J. G. Kohlström, Hans Trulson, Charles Henrikson, bröderna Gustaf, Magnus och Andrew Fyrberg, Gustaf Ellström m. fl.

Peter Holter.

Gustaf Ellström, hvilken var en bland de förste vermländingar, som hitkommo, är född vid Råxed bruk den 5 Juni 1851. Sedan han genomgått folkskolan, arbetade han vid bruket som lancashire smed och reste till Amerika vid 21 års ålder samt anlände till Worcester den 18 Sept. 1872. Här började han lära pistolsmedsyrket å Iver Johnsons verkstad och blef redan år 1875 förman, hvilken befattning han endast med en kort tids afbrott innehade i tjugu år eller tills år 1895, då han blef assisterande superintendent för Johnsons stora fabrik i Fitchburg. Sedermera blef han i Juni 1896 "general superintendent", den befattning, han nu innehar. Under sin vistelse i Worcester vann mr Ellström stor popularitet och innehade många förtro-

endeplatser. 1884 invaldes han till styrelseledamot i Swedish Mercantile Co-operative Co. (Svenska Handelsbolaget) och utsågs samtidigt af styrelsen till bolagets kassör. Samma år var han kassör äfven i föreningen Mystic Brothers och följande år blef han kassör inom svenska begravningsplatsföreningen, hvilken befattning han innehade i två år. Derefter valdes han till president för Heimdall Associates, hvilken förening nu är känd under namn af Massasoit Tribe, Improved Order of Red Men. Från den 8 Jan. 1888 till Juli månad samma år var han president i Svenska Handelsbolaget, från hvilken befattning han då resignerade och flyttade strax derefter af helsokål med sin familj till Denver, Colo. Efter fyra månaders vistelse derstädes återkom hr E. till Worcester och började herrekiperingsaffär i nr 212 Main st., men återtog år 1889 sin förra plats hos Iver Johnson som förman. Då fa-

Magnus Ahlström.

briken 1891 flyttade till Fitchburg var Ellström en af de många, som bröto upp och följde Johnson dit. År 1892 valdes E. till kassör i Skandia Co-operative Co. i Fitchburg och innehade

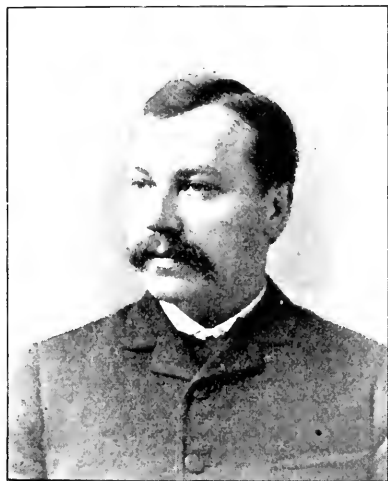
denna position i fyra år. I början af innevarande år valdes han till president för samma bolag och har nu i fy-

Mauritz Johnson.

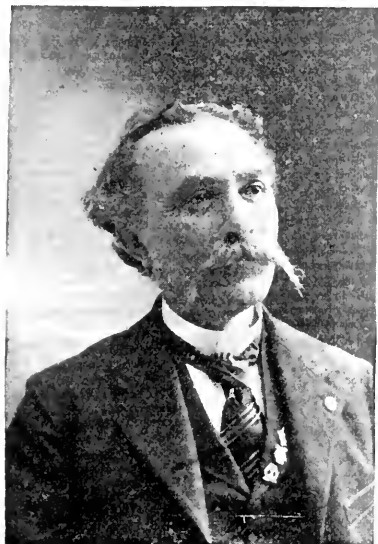
ra år varit kassör vid Svenska Sjukhjälpföreningen i Fitchburg.

förekom ej i deras ordförråd, den ene var så god som den andre och då de möttes i hvarandras hem var allt idel gemytlighet och trefnad. Man kände hvarann bättre, lärde sig att mera förstå hvarann och följden blef naturligtvis, att man stod på god fot med hvarandra. Då man den dag i dag är träffar tillsammans med några af dessa de första svenska pioniererna här, hör man idel angenäma minnen från "den gamla, goda tiden" upprepas och liksom i andanom åter upplevas. Ofta hör man dervid sådana yttranden som att "nu äro vi för många och för mycket splitttrade för att kunna njuta af och åstadkomma godt kamratskap och en så mönstergil sammanhållning som förr",

Gustaf Ellström

d. v. s. orden falla sig ej precis så, men man kan dock lätt förstå att sådan ungefär är de gamle pionierernas mening. Och att detta är i visst fall rätt, torde vara svårt att förneka, ty nog gifves det alltför ofta exempel på, att den ena vill sträfva åt ett håll, den andre åt ett annat, hvilket ju är helt naturligt, då så många olika element finnas.

Gustaf Stenman.

Oaktadt endast ett fåtal svenskar fans här i Worcester år 1869, kom det dock redan detta år till sammanslutning dem emellan. Ordet rangskilnad

*
Så långt och omsorgsfullt vi forskat tillbaka, ha vi funnit, att den första förening, som uppstod bland landsmän-

nen var en sångförening, en helt naturlig sak med tanken på svenskarne nerärfda kärlek till sång. Hrr G. Ahlström, John Jeppson, John Engström, Philip Styffe och O. Wennerström bildade sålunda kort efter ankomsten hit en qvintett och ehuru knappast annat umgänge fans för landsmännen än det inbördes dem emellan, hände det dock ofta, att denna qvintett lät höra sig bland amerikaner och tyskar, hvilka

Nästa organisation var "The Scandinavian National Singers", bildad år 1873 med hr C. F. Hanson till ledare. Denna kör var på den tid af två år, som den existerade, mycket lifskraftig, höll väl besökta och omtyckta konserter i Mechanics Hall och i närliggande städer samt fiek till och med äran att genom hr Hansons inflytande uppträda på en af Worcesters stora öfver hela landet kända musikfester.

mycket fäste sig vid och uppmuntrade deras sträfvanden.

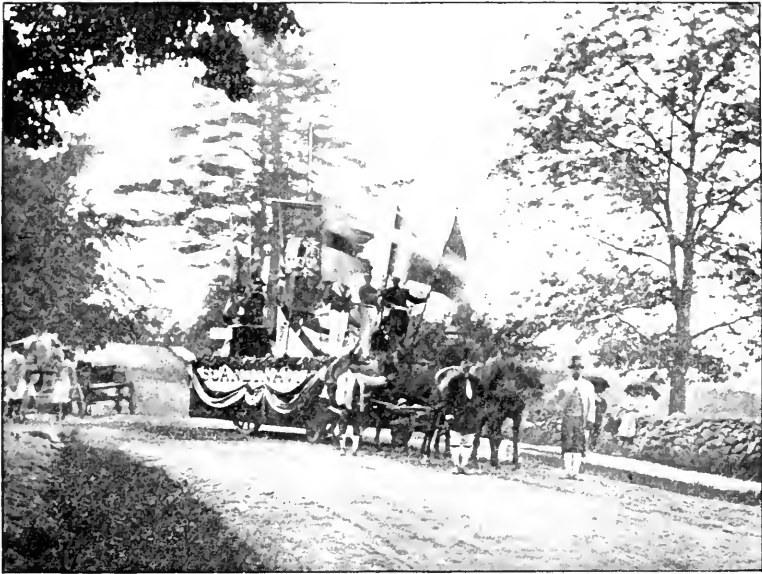
År 1871 bildades en skandinavisk litterär förening, som inom sig hade en sjukkasse och en tjugu man stark sångkör. Sven Pålson var dess ordförande och John Engström sekreterare och skattmästare. Då föreningen efter två år hunnit till ett medlemsantal af 75, uppstodo inbördes tvistigheter mellan norrmännen och svenskarne och de förra bildade en annan förening, till hvilken en del svenskar slöt sig.

Redan år 1876, då på frihetsdagen d. 4 Juli hundraårsfester till åminnelse af Amerikas befrielse från engelskt herravälde öfver hela landet firades, visade svenskarne, att de som sanna patrioter följde med sin tid, i det att de då deltog i den stora paraden, som här egde rum sagda dag. En gammal och ausedd amerikansk tidning för den 5 Juli samma år säger härom, att den vagn (float), som representerade svenskar, norrmän och danskar, var den smakfullaste i hela paraden. Midt på en 14 fot lång, 8 fot bred och 5½ fot hög plattform var en i de svenska fär-

gera dekorerad tron uppsatt, hvarå frihetens gudinna, som representerades af fröken Selma Ahlström, sedermera gift med ingenjör E. Trotz, satt iklädd de svenska färgerna och hållande i handen ett banér, hvilket å ena sidan var prydt med det svenska riksvapnet och å den andra med ett vikingaskepp styrande kurs mot Amerika och försedt med inskriften: "America discovered A. D. 1000". Framför gudinnan stodo representanter för Sverige, Norge och Danmark, iklädda smakfulla

guirlander i blatt och gult och syntes der dessutom i väldiga bokstäfver ordet Scandinavia. Vagnen drogs af fyra stiligt munderade hästar, hvilka leddes af personer i svenska och norska nationalkostymer. Hela antalet landsmän, som vid denna tid funnos i staden uppskattas till högst 200.

Mera kunde här ordas om dylika fall, då svenskarne kunnat visa, att enighet och sammanhållning dock kan åstadkommas till och med i en senare tid, men alldenstund de tillfällen, då

SVENSKARNES DELTAGANDE I PARADEN

den 4 Juli 1876.

uniformer, liknande dem från dessa länders arméer och flottor. Dessa martialiska figurer höllo hvardera en större flagga, det lands de hvar för sig representerade. Å plattformens bakre del stodo Alfred Johnson, Edvard Hammarström och N. Pedersen, hvardera representerande John Ericsson, A. Thorwaldsen och Ole Bull. Utefter plattformens båda långsidor hängde

svensk-amerikaner på ett aktuingsvärdt och uppseende väckande sätt deltagit i parader liknande den nyssnämnda, tillhöra denna senare tid, anse vi det bättre omnämna dem i ett särskildt kapitel, synnerligast som det nu torde kunna anses vara nog ordadt om de första svenskarnes hitkomst och deras första år härstädes.

KAP. III

Kyrkoförsamlingar.

LIKSOM staden Worcester i sin helhet blifvit rikt välsignad med kyrkor, så har det också i jmförelsevis lika rikt mått blifvit sörjdt för den del af våra landsmaninnor och landsmän, hvilka hungrat och törstat efter andlig spis och kunna de nu bland sex olika religionssamfund välja den, som bäst passar deras mak och själsrigtning. Nio kyrkoförsamlingarexistera och hafva nästan samtliga blifvit i stånd att förse sig med egna tempel. Dess utom finnes en svensk frälsningsarmékår, som väl hvarje afton på stadens förnämsta gata, Main st., uppträder med flygande fanor och klingande spel, men någon tillslutning i märkbar grad har ej denna kår lyckats erhålla bland vårt folk, ehuru den nog för ett par år sedan bland sig räknade flera proselyter, än hvad nu är fallet.

Den första predikan, som någonsin hölls i staden Worcester på svenska språket, var af en luthersk prest från Boston, hvilken en och annan gång i början på 1870-talet hitreste för att inför det dåvarande fåtalet landsmän förkunna ordet, men till någon organisation kom det ej förr än i senare hälften af samma årtionde, då metodisterna började sammansluta sig. Det oaktadt lades grunden, såsom längre fram skall visas, tidigare till den första lutherska kyrkan å Mulberry st. än till någon annan kyrkoförsamlings helgedom.

Svenska Ev. Luth. Gethsemane församlingen.

Den Svenska Ev. Luth. Gethsemane församlingen, hvars vackert belägna kyrka är uppförd å Mulberry st., emellan Prospect och Central strs., organiserades den 2 Augusti 1881. Om hennes stiftelse heter det i en församlingskrönika: "På sommaren 1881 verkade härstädes theol. stud. C. M. Esbjörn från Philadelphia, Pa. (numera theol. doktor och professor, boende i Marshfield, Oregon) med Guds ords predikan ibland landsmännen. Såsom en frukt deraf blef hufvudsakligast genom nämde studerandes försorg denna församling stiftad". Organisationsmötet hölls "in the vestry of the Old South Church", då belägen hvest nuvarande City Hall är uppförd. Ur protokollet, som är dateradt den 2 Aug. 1881, göra vi följande utdrag: "Efter det högtidlig gudstjenst med nattvardsgång blifvit hållen och sedan vice ordföranden för New York konferensen af Skand. Ev. Luth. Augustana Synoden i Norra Amerika, pastor C. F. Johansson från Boston, Mass., anropat Gud om välsignelse öfver det verk, som förhadet, och med några ord framställt betydelsen af medlemsskap i en sv. luthersk församling, blefvo af theol. stud. C. M. Esbjörn från Philadelphia, Pa., namnen på dem, som tillkännagif-

vit sin afsigt att sammansluta sig i en svensk evangelisk luthersk församling, upplästa. — Derefter, sedan pastor C. F. Johansson blifvit vald till ordförande och C. M. Esbjörn till sekreterare, fattades enhälligt följande resolution: "Alldenstund en önskan uppstått hos somliga bland oss svenskar, boende i Worcester, Mass., att få hafva Guds ord och sakrament stadigt ibland oss; och alldenstund vi redan i vår barn-dom genom det heliga dopet i Kristi församling enligt den evangelisk-lutherska bekännelsen blifvit upptagna och sedan vid mognare år mer och mer lärt känna denna bekännelse såsom en kort och klar sammanfattning af Guds heliga ord; beslutadt: att vi under-tecknade svenskar, bosatta å nämnda ort, sammansluta oss till och härmed förklara oss utgöra en evangelisk-luthersk församling." Det af Augustana Synoden på dess årsmöte i Andover, Ill., 1870 antagna förslag till församlingskonstitution framlades till behandling och genomgicks stycke för stycke, hvarefter det med några smärre ändringar och ifyllningar antogs såsom ett helt. Konstitutionen tillsammans med ofvanskrifne resolution underskrefs af 30 personer, hvilka sålunda jemte de 17, föräldrarne åtföljande barnen kunna anses såsom församlingens grundläggare.

Dessa personer voro: Swen Anderson, mrs Eva Bäckman, Charles Bäckman, Johan August Magnusson med hustru Albertina och ett barn, miss Betty Lena Magnusson, Nils Nilson Hellström, Carl Ludvig Hendrikson med hustru och ett barn, Johan Anderson med hustru och två barn, Johan Sällström med hustru Hanna Sofia och fem barn, Bernhard Wärme med hustru Johanna och tre barn, Johan Norström med hustru Emilia och två barn, Carl Bergström, Johan Johansson och Carl August Samuelson, samt vid en senare session den 18 Aug. 1881, Charles G. Nilson med hustru Mimmie och tre barn, Swante Anderson, August Walfrid Hjelm samt misses Asserina Nilson, Johanna Bengtson, Stina

Bengtson, Thilda Johnson och Mary Friberg.

I kyrkostyrelsen invaldes:

Såsom diakoner:

Johan August Magnusson och

John Sällström för tre år,

Sven Anderson och

Bernhard Wärme för två år och

Carl August Samuelson för ett år.

Såsom kyrkovårdar:

Carl Ludvig Henrikson och

Charles G. Nilson för tre år,

Johan August Magnusson och

John Sällström för två år och

Swen Anderson för ett år.

Ett af församlingens första bekymmer blef anskaffandet af en egen gudstjenstlokal, ty nu sedan man så oförbehållsamt uttalat sin hållning rörande den kyrkliga bekännelsen och obetingadt ställt sig såsom en själfständig organisation, "som stadigt ville vidblifva den evangelisk-lutherska trosbekännelsen" var föga uppmuntran att hoppas från de reformerta samfundens sida. Redan på mötet den 18 Augusti upplystes, att tiden, under hvilken "the vestry of the Old South Church" stode till församlingens förfogande, med nämnda månads utgång vore förlupen. Vid samma tillfälle gäfvos därför trusteeerna i uppdrag att anskaffa ny gudstjenstlokal samt se sig om efter lämplig byggnadstomt för en kyrkobyggnad, och "då de finna, att något bestämt i saken kan företagas, sammankalla församlingen till sockenstämma". Åt stud. C. T. Sandström uppdrogs att påbörja subskription för medels anskaffande för en kyrkobyggnad. Gudstjenssterna höllos tills vidare i en Hall å 195 Front st. Samtidigt börjades med veckogudstjenster i Quinsigamond. På extra stämman den 17 Juli 1882 beslöts att anskaffa byggnadstomt å Mulberry st., och bemyndigades trusteeerna, hvilka jemte stud. C. T. Sandström och J. A. Norlin invalts såsom byggnadskomité, att "gå till verket och bygga kyrka" så snart \$3,000 samlats utöfver kostnaden för kyrkotomten. Huruvida komitén lyckades anskaffa denna summa, förmåla ej protokollen, men med

kyrkobygge grep man sig dock modigt an på hösten 1882. Arbetet bedrefs med sådan ifver, att församlingen redan vid jultiden kunde hålla sina gudstjänster i kyrkans undervåning. Denna försågs med temporärt tak och inreddes samt användes tills vidare till gudstjänstlokal. På årsstämman 1883 rapporterade byggnadskomitén, att en

Johnson, ordförande och kassör för byggnadskassan, Gustaf Ellström, James Forsstedt, Hans Trulson och John Jeppson samt en subkomité, hvilken skulle öfvervaka arbetet, bestående af: Iver Johnson, pastor M. J. Englund, Chas Frodigh och Chas Ellström. Vid mötet den 28 Sept. 1883 upplystes, att anbud och kostnadsförslag inkom-

Sv. Ev. Luth. Gethsemane kyrkan.

skuld på något öfver \$1,000 hvilade öfver församlingen. Trots denna skuld och de redan gjorda kraftansträngningarna och känbara uppoffringar beslöt församlingen i Augusti månad samma år att gripa sig an med fullbordandet af det sålunda endast delvis påbegynta kyrkobygget. Ny byggnadskomité tillsattes, bestående af: Iver

mit från fyra i staden boende byggmästare, men att intet af dessa anbud kunde antagas eller något kontrakt uppgöras med mindre \$1,000 utöfver den genom subskription insamlade summan kunde garanteras. Frivilligt erbjödo sig då följande personer att förskottera summor som följa: Iver Johnson \$50, C. T. Sandström \$50,

Chas. Styffe \$50, C. L. Hendrickson \$50, John Jeppson \$50, A. Bolin \$50, Hans Trulson \$200, pastor M. J. Englund \$50, Herman Nilson \$50, Fredr. Nilson \$100, Chas. Nilson \$50, Gust. Erikson \$50, Otto Emil \$50, Wilhelm Anderson \$50, P. Welin \$50 och Chas. Frodigh \$50.

Byggmästaren Urgel Jaques' anbud å \$4,805 antogs och uppgjordes med honom kontraktet om den egentliga kyrkobyggnaden.

Om det arbete, den möda och uppoffring och de bekymmer, som voro förenade med medels anskaffande för detta byggnadsföretag, om hvars fullbordande det förnämligast ålåg byggnadskomitén att bära omsorgen, vore det på sin plats, att här lemna ett utförligare omnämmande, men som denna historik då blefve allt för vidlyftig, måste vi åtnöja oss med att blott på detta sätt erinra derom. De utförde, dessa män, som stält sig i spetsen för ett företag, hvilket icke ens ibland de genom stridiga religionsåsigter skingrade landsmännen ännu rönte någon allmänare uppmuntran, en lifsgering, som hugfäster deras namn bland Worcesterkoloniens svenskar och med rätta ristar deras minne djupt i hvarje sann lutherans tacksamma hågkomst. De tillsammans med de banbrytare, som under denna grundläggningens tid anslöto sig till församlingen, ådagalade genom sitt nit, sin oegennyttia och sina uppoffringar en kärlek till sitt folk och en omsorg om dess andliga väl, som berättigar dem till ett omständligare erkännande, än som genom denna skiss kan komma dem till del. I protokollet, som fördes vid årsstämman den 19 Januari 1884, nämnas särskildt herrar Iver Johnson, John Jeppson, James Forsstedt och Hans Hanson (?) såsom hafvande visat synnerligt intresse för det pågående kyrkoarbetet.

Huru församlingen vid denna tid var anskrifven bland den amerikanska befolkningen förmåles i en rapport från ordföranden, deri han bland annat säger: "Jag har bland amerikanerna funnit den åsigten göra sig gällande,

att de, som ej vilja ansluta sig till något af de reformerta kyrkosamfundet i staden, äro föga bättre än hedningar." — — — "Föga sympati har visats oss bland amerikanerna i vårt företag", tillägger han. "De betrakta vår kyrka med misstro." Denna brist på sympati tror han i första hand bero på origtiga begrepp eller förklenande framställningar om den lutherska kyrkan, hennes karakter och syftemål, samt i andra hand på den sjelfständiga hållning lutheranerna intagit. Hade de blifvit inhysheshjon hos eller stält sig såsom vasaller till något af de reformerta samfundet, så skulle nog ställningen tett sig annorlunda, men "om vi dermed sålde vår förstfödslorätt — vår fäderneärfda tro och vår sjelfständighet — hvad vore dermed vunnet?", heter det vidare. Hellre fattigdom och andlig frihet än ymnighet och andlig osjelfständighet synes hafva varit dessa banbrytares lösen. Aktningsfullt erkännande och uppmuntran löften om understöd i församlingens sträfvanen, omnämnas också i den nyss nämnda rapporten.

Icke förr än på hösten 1886 lyckades man genom nya ansträngningar och lån att få kyrkan färdig och inredd, och afskildes hon under stor högtidlighet och glädje till en Herrens helgedom den 26 September 1886. Församlingen räknade då 152 kommunikanter, och hvilade öfver henne en skuld på \$5,732.

Hennes senare lika skiftesrika som intressanta historia kännetecknas af en okuflig energi och seg ihärdighet, då det gält församlingens vidmagthållande och verksamhetens bedrivande samt af heroiska ansträngningar för skuldbördans aflyftande. Församlingen har derunder ådagalagt en kärlek till det fäderneärfda och en hängifvenhet för sitt höga syftemål "att stadigt blifva vid Guds rena ord och bibehålla sakramentens förvaltning enligt Kristi stiftelse ibland oss", som ju mer och mer tillvunnit henne det berättigade anseende och erkännande, som hon nu mera åtnjuter. "Församlingen kan

glädja sig öfver det förtroende och vänliga erkännande, som kommit henne till del bland så väl landsmännen som den öfriga befolkningen i samhället", heter det i den senaste årsrapporten. "Det arf vi satte oss att vårda och de pund, oss blifvit anförtrodda att omhänderhafva, vilja vi med trohet värna och förvalta och utbedja oss af Herren nåd till allt större trohet och uthållighet i arbetet", heter det i det föregående årsprotokollet.

hvarjehanda välgörande ändamål, äro likaledes ansenliga. Föreningen eger f. n. 85 aktiva medlemmar. Hennes styrelse utgöres af: pastor E. J. Nyström, ordf.; fru E. J. Nyström, protokolls- och finanssekreterare; fru S. E. Hanson, kassör samt fruarne John Jeppson, T. L. Flodquist och A. P. Malm, föreståndarinnor. Föreningen möter på eftermiddagarne hvarannan torsdag.

Ungdomsföreningen, hvilken med

Pastor E. J. Nyström.

Församlingen har haft ett kraftigt stöd och rönt mycken uppmuntran uti sitt arbete genom de föreningar, som varit stiftade inom henne. Så kunde syföreningen, hvars stiftelseår sammanfaller med församlingens, redan på sitt femte årsmöte inberätta, att hon under denna tid till församlingens inkomster bidragit med den ansenliga summan af \$1,700. De summor, hon sedermera bidragit med till församlingens underhåll, till missionen och till

större eller mindre medlemsantal fortsatt sitt arbete bland de unga sedan 1882, har ock varit församlingen till mycken hjälp och glädje. Hennes embetsmän äro: Pastor E. J. Nyström, ordf.; Albin Gustafson, sekr. och Carl Nilson, kassör. Föreningen, hvars medlemsantal uppgår till 73, möter i kyrkan hvarannan onsdags qväll. I församlingen finnes dess utom en småflickornas syförening med omkring 50 medlemmar samt en sångkör på 30 rö-

ster under fru E. J. Nyströms ledning. Söndagsskolan, för hvilken hr A. P. Lundborg är föreståndare, besökes i medeltal af 150 lärjungar, fördelade i 20 klasser med lika många lärare. I hvardagsskolan för liden sommar voro 80 barn inskrifna.

Församlingen består för närvarande af 516 medlemmar, af hvilka 353 äro kommunikanter. Dess styrelse representeras af: diakonerna A. P. Lundborg, vice ordf. och sekr. i kyrkorådet, C. O. Håkanson, Johan Alfred Johnson, Olof Anderson, Erik Carlson och C. J. Bergström samt kyrkovårdarne: John Jeppson, ordf., N. P. S. Lind, J. W. Carlson, A. P. Lundborg, kassör, och T. L. Flodquist, finanssekreterare.

Församlingens egendom uppskattas till \$12,000, på hvilken hvilat en skuld af \$4,000, hvilken håller på att utplånas.

De lärare, som förestått församlingen sedan hennes stiftelse, äro:

C. M. Esbjörn, hösten 1881.

J. A. Norlin, Julen 1881 till Sept. 1882.

C. E. Cesander, Okt. 1882 till Juli 1883.

M. J. Englund, Aug. 1883 till Okt. 1884.

M. A. Nordström, julen 1884 till Sept. 1885.

O. V. Holmgrain, Okt. 1885 till Juli 1887.

L. J. Sandin, julen 1887 och förra delen af 1888.

S. G. Larson, April 1888 till Nov. 1893.

P. E. Berg, Nov. 1893 till Juni 1896.

E. A. Zetterstrand under vakansen 1896.

Församlingens nuvarande lärare är pastor E. J. Nyström, hvilken tillträdde sin befattning den 26 Nov. 1896.

*

Pastor Erik Johan Nyström föddes i Fornås, Östergötland, den 8 Maj 1860 och erhöi sina första kunskapsrön dels i folkskolan dels genom privata studier i och för inträde i skolläroarseminariet i Linköping. Vid 19 års ålder eller i Maj 1879 ankom han till Ameri-

ka och har beväst Augustana College och Teologiska Seminarium i Rock Island, Ill., åren 1880—89, der han år 1887 aflade mogenhetsexamen i College och år 1889 i seminariet. I Juni 1889 prestvigdes pastor Nyström vid Augustana Synodens möte i Rock Island.

Från 1889 tills i Nov. 1896 förestod pastor Nyström Svenska Luth. församlingen i Ottumwa, Iowa, och tillträdde sedan befattningen vid härvarande Sv. Luth. församling på tid som ofvan nämts. Förutom denna församling och dess föreningar tillhör pastor Nyström Alumniföreningen vid Augustana College. Bland förtroendefulla befattningar, pastor Nyström beklädt, märkas: Ordförande inom Burlington distriktet af Iowa konferensen samt sedermera dess kassör, direktör i Sv. Luth. Brandstodsbolaget i Burlington, Iowa, 1894—96 samt ledamot af eller ordförande i flera komitéer vid konferens- och synodalmöten. Pastor N. är äfven ex officio ordf. i härvarande församlings föreningar. Pastor Nyström har för öfrigt varit medlem i ett par politiska klubbar samt lemnat bidrag till åtskilliga politiska och religiösa tidningar.

Första Svenska Metodist församlingen.

Metodister voro de första, som bildade en kyrkoförsamling i staden och dessa voro vermländingar, som från år 1867, då metodisterna begynte sin verksamhet i Sverige, i denna trosbekännelse funnit hvad de sökt och år 1872 emigrerat från Degerfors till Ishpeming, Michigan. Frimodigt och ståndaktigt fasthöllo de vid sin tro, oaktadt de ofta derför ledo smälek, och inom kort bildades derute en svensk metodistförsamling. Några af denna församlings medlemmar flyttade i Okto-

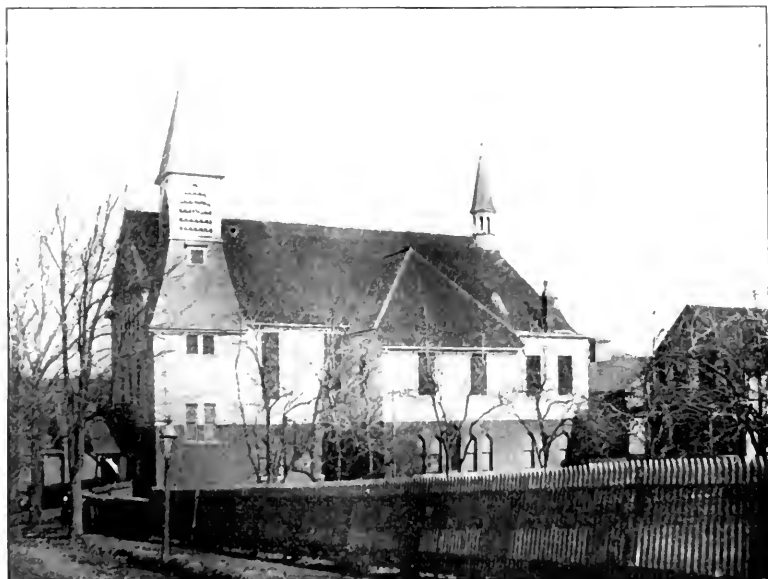
ber 1875 hit till Worcester eller kanske rättare till Quinsigamond och de började sina möten i skolhuset derstädes. Utan någon predikant sökte de sins emellan meddela hvarandra den uppbyggelse de förmådde. De först hitflyttade voro Anders och Nils Lindqvist och kort efter dem kommo Alfred Dahlin, Alfr. Lindberg, John Lindqvist, Charles Berg, Sven Hök, Anders Finne, Peter Stål m. fl.

I Augusti 1876 kom deras förre herde i Ishpeming P. M. Lindqvist hit på ge-

Hösten år 1882 öfvertogs församlingsvården af

PASTOR D. S. SÖRLIN

och nu började det förut trägna arbetet bära rika frukter. Pastor V. Witting, en af församlingens senaste herdar, säger om Sörlins verksamhet: "Nästan omedelbart efter hans hitkomst utbröt en omfattande väckelse och under de båda jul- och nyårsveckorna hade han den utsägliga glädjen att få upptaga 154 personer i församlingen på prof. Ett halft år senare intogos

Första Svenska M. E. kyrkan, Quinsigamond.

nomresa efter ett besök i Sverige och han stannade här samt predikade för det lilla samfundet några gånger, men först på våren 1878 tog pastor Otto Anderson, som ungefär vid samma tid bildat en församling i Boston, vård om Quinsigamond församlingen och utförde herdetjensten tills vid jultiden 1879. På våren 1880 hitflyttade pastor Albert Eriesson, hvilken i Februari 1877 och sedermera ett par gånger under samma år besökt och uppmuntrat sina bröder till fortsatt ifver, och han omhändertog församlingen i något öfver två år.

132 af dessa i full förening. I Maj månad påföljande år (1883) räknade församlingen 398 medlemmar, de på prof sätte inberäknade. Detta var en rik skörd, och den vittnar sannerligen om ett grundligt förarbete och ett godt utsäde."

Den 17 November 1883 lades hörnstenen till kyrkan i Quinsigamond och invigningen skedde den 30 Mars 1884. Denna kyrka är den första svenska metodistkyrkan i New England. Församlingen blef nu så stor, att pastor Sörlin väl behöfde en medhjelpare och

en sådan erhöjll han i C. A. Cederberg. Kort derpå eller år 1885 utskrefs ett sjuttiootal medlemmar ur församlingen och organiserade en ny, den alltifrån början så framåtgående Thomas st. församlingen, hvarom närmare meddelas längre fram. Pastor Sörlin tog den nya församlingen om hand och C. A. Cederberg fick på sin lott Quinsigamond församlingen. År 1887 öfvertogs vården derom af studeranden A. Hallén och under hans tid byggdes det lilla trefliga

1860. Åren 1874—79 studerade han vid Norrtelge elementarläroverk och 1881—82 vid Skeppsholmens landbrukskola i Vestergötland, hvarefter han under några år innehade anställningar som landbruksinspektor och bokhållare. 1886 kom hr Whyman till Amerika och erhöjll under den första tiden anställning å ett apotek i Clay Center, Kansas. År 1889 började han studera vid teologiska seminariet i Evanston, Ill., derifrån han 1891 utexaminerades

Pastor Henry E. Whyman.

pastorsbostället. I Januari 1889 öfvertog pastor V. Witting församlingen, som då räknade 251 medlemmar.

Pastor Witting efterträddes af pastor K. R. Hartwig, som dock stannade här endast en kort tid, och den 18 Nov. 1894 öfvertogs församlingsvården af dess nuvarande pastor Henry Emanuel Whyman.

Pastor Whyman är född i Kulla församling af Stockholms län den 26 Okt.

och förestod derefter församlingar i Racine, Wis., och Warren, Pa., tills han år 1894 kallades hit.

Under pastor Whymans vård har församlingen säkert och lugnt förökadt sig och dess medlemsantal uppgår för närvarande till 380 själar. I kommunala värf har pastor Whyman anlitats, ity att han under år 1897 såsom representant från ward 5 tillhörde stadens skolstyrelse.

En söndagsskola börjades samtidigt med församlingens verksamhet och dess förste och då ende lärare var hr F. O. Dahlqvist, en välkänd groceri-handlare. 1892 blef kyrkan reparerad, delvis ombyggt och tillökt och invigdes hon i sitt nya skick åter den 17 Dec. 1893.

Första Svenska Kongregationist församlingen.

Denna församling började sin verksamhet i Juni 1880 och betjenades först af pastor A. G. Nelson, som då verkade i Campello, Mass.

De första, som besökte dessa möten, hvilka höllos på olika ställen, voro: Petrus Borg, Ludvig Peterson, Carl J. Lundgren, C. E. Österberg, Frans Bäckman, Olof Johnson, L. E. Petterson, Gustaf Holm, C. O. Nyström, Jacob Hagborg, Gustaf Grell, Axel Carlsson, Gustaf Lundgren och Carl Hallman.

Pastor Nelson predikade ett par qvålar i Summer st. kyrkan, vid hvilka tillfällen många åhörare samlats dit. Pastor Princell, som fått afsked från Augustana synoden kom sedan hit och höll tvenne möten i samma kyrka. Lördagen den 21 Aug. samma år hölls första mötet i en sal, som förhyrts i huset nr 386 Main st., då ett 30-tal personer infann sig. Söndagen den 29 Aug. predikade pastor Nelson der för första gången och påföljande måndag i ett skolhus i Quinsigamond. Derpå fortfor pastor Nelson att predika här hvarannan söndag. Sedan den 6 Sept. hade förberedelser börjat för församlingens organiserande och nu insågs noggsamt, att en predikant behöfdes, som kunde helt och odeladt egna sig åt församlingsvården. Den ekonomiska frågan var dock qvistig nog, emedan de flesta just ej hade något öfverflöd att taga utaf, men sedan elfva af de intresserade garanterat, att \$50 skulle af

dem hvarje månad betalas till hjelp för pastorlönen, beslöts att kalla pastor Nelson. Denne kunde emellertid ej antaga kallelsen utan rekommenderade pastor Georg Wiberg från Keokuk, Ia., hvilken besökte Worcester i slutet af Oktober samt erhöll enhällig kallelse och började sin verksamhet i November. I December samma år hölls det första missionsmötet och då den vanliga möteslokalen var för liten för detta ändamål, uppläts genom hr J. A. Cornelis förmedling Summer st. kyrkan.

Samlingslokalen blef dock snart för trång, hvarför församlingen i Maj 1881 flyttade till en sal i Warren Block å Front st., hvilken fick namnet Wibergs Hall. Pastor Wiberg med flera trodde dock, att det vore till församlingens fördel att förena sig med det amerikanska kongregationalsamfundet och anordnades för detta ändamål ett möte i Summer st. kyrkan den 19 Aug. 1881. Mötet ajournerade tills den 21 Aug., då församlingen blef upptagen i nämnda samfund. Verksamheten hade stor framgång och snart började församlingen se sig om efter en tomt, der den kunde bygga sig ett eget samlingshus. En sådan fann man å Providence st., der kyrkan byggdes och möten började hållas första söndagen i Okt. 1883. Kyrkan invigdes dock icke formligen förr än den 25 Jan. 1885, emedan man önskade hafva den betald före invigningen.

Pastor Wiberg flyttade från Worcester i Nov. 1883 och hans efterträdare blef A. G. Nelson, hvilken var församlingens predikant från den 1 Dec. 1883 tills i Juli 1885. Han efterträddes af Erik Nilson, hvilken började sin verksamhet här första söndagen i Aug. samma år och entledigades den 6 Dec. 1888.

Pastor K. F. Ohlson blef hans efterträdare och förestod församlingen tills i Febr. 1892. Under den tid Ohlson var församlingens lärare byggdes ett kapell i Quinsigamond. Det var äfven påtänkt att ombygga församlingens kyrka, men det blef icke genomfördt.

Den 1 April 1892 tillträdde pastor P. E. Dillner församlingens värd, hvilken han dock förvaltade i endast två år. På våren 1894 måste han nemligen på grund af klen helsa lemna befattningen. Han afled två år derefter.

verksamhet den 3 Juni 1894. Längre hade man varit af den tanken, att församlingen behöfde en ny kyrka. Den gamla låg något afsides och var otillräcklig vid extra möten. Men på våren 1895 bildades en församling i Quinsig-

Salem St. kyrkan.

Pastor A. L. Anderson, församlingens nuvarande herde, som var lärare vid Pilgrims församlingen i Brooklyn, N. Y., erhöi nu kallelse och började sin

amond, då ett sextiotal af församlingens medlemmar, som bodde i den delen af staden, slöto sig tillsammans och kallade egen predikant. Denna nya

församling fick nu öfvertaga kapellet, som den första församlingen egde och med denna anordning minskades medlemsantalet betydligt. Likväl började nu den första församlingen att med allvar samla en fond för en ny kyrka. På våren 1896 erbjöds ett tillfälle att få köpa Salem st. kyrkan. Den amerikanska församlingen, som innehade denna, höll på att dö ut och de få medlemmar, som kvarstått i det längsta, förenade sig med Union Church,

engelska språket och deltog i högtidligheterna dr A. McCullagh, deacon H. H. Merriam och dr Elijah Horr. Dr Eldridge Mix presiderade. Vid mötet, som varade öfver näst påföljande söndag, voro pastorerna K. F. Ohlson, E. G. Hjerpe, F. E. Petterson, C. J. Ledin samt P. Vincentius närvarande.

Den 14 Juni 1896 räknade församlingen 268 medlemmar och vid 1898 års början hade antalet stigit till 316.

Pastor August L. Anderson, försam-

Pastor A. L. Anderson.

som då höll på att bygga ett nytt ståtligt tempel på Chestnut st. Salem st. kyrkan erhöles för \$40,000. Det var ett vågadt företag för de fattiga svenskarne att köpa en sådan egendom, men steget togs dock fullt ut och nu eger församlingen en mera prydlig och centralt belägen kyrka, än någon annan svensk församling i staden. Invigningen egde rum torsdagen den 4 Juni 1896. Vid första mötet användes en-

lingens nuvarande lärare, är född i Broddetorp, Skaraborgs län, den 3 Okt. 1848 och erhöles i Sverige vanlig folkskoleunderbyggnad. Den 21 Nov. 1869 kom han till Amerika och studerade åren 1873—78 dels i engelska skolor i Jamestown, N. Y., der hans första hemort var och der han vistades största delen af åren 1870—76. Sedermera studerade pastor Anderson vid Ellington Academy samt i Ansgarii College,

Knoxville, Ill. Från detta läroverk utsändes han våren 1878 till Georgetown, Colo., som missionär. Vintern 1879—80 innehade han anställning som lärare i engelska språket vid Ansgarii College och antog år 1880 kallelse till Boone, Iowa. Sedermera har pastor Anderson tjänat kongregationalistförsamlingarne i Verona, Mo., Ottumwa, Ia., Denver, Colo., Pullman, Ill., och Brooklyn, N. Y. Pastor Anderson ankom till Worcester den 2 Juni 1894 och tillträdde påföljande dag sin nuvarande befattning.

Första Svenska Baptist församlingen.

Församlingen bildades den 17 November 1880 med 9 medlemmar, alla inflyttade från Sverige. I Mars 1881 kallades pastor P. A. Hjelm från Falun, Sverige, till församlingens pastor, hvilken kallelse af honom antogs och började pastor Hjelm sitt arbete härstädes med Juli månads början samma år. Mötena, hvilka en tid hållits i Första Amerikanska Baptist kyrkan, fortsattes till den 27 Nov., då en sal förhyrdes i nr 405 Main st. I Aug. 1882 uppsade pastor Hjelm sin plats för att flytta till Moline, Ill. Pastor P. Öström kallades nu från Örebro, Sverige, till församlingens herde, hvilken plats han antog och tillträdde med Dec. månads början samma år, samtidigt som pastor Hjelm afreste till Moline. Den 1 Juni 1884 inflyttade församlingen i sin nya kyrka, hörnet af Eastern ave. och Mulberry streets. Pastor Öström afflyttade till Brooklyn, N. Y., i början af Maj månad 1885 och studeranden J. M. Erikson antogs nu som vikarierande pastor, hvilken plats han innehade till i Sept. månad samma år.

Pastor P. A. Hjelm, hvilken nödgats lemna Moline af helsoskäl och vistats i Sverige för sin helsas återställande, hade då för andra gången antagit kallelse att blifva församlingens pastor,

hvilken plats han äfven antog i början af Oktober månad. Den 26 Maj 1888 uppsade pastor Hjelm återigen sin tjänst för att omhändertaga den första Svenska Baptist församlingen i Chicago, Ill., och afflyttade han dit i Augusti samma år. En medlem af församlingen vid namn W. Köhler, hvilken sedermera blifvit utbildad och afskild för predikoembetet inom samfundet, uppehöll nu predikoverksamheten en tid. Den 30 September 1888 kallades till pastor en från Sverige nyligen till östra staterna anländ predikant vid namn Kjällberg. I December 1888 afflyttade en del af församlingens medlemmar till Cleveland, Ohio, hvilka grundlade den Svenska Baptist församlingen derstädes. I Febr. 1889 inkorporerades församlingen under Massachusetts lagar. Kjällberg uppsade på uppmaning sin plats och avslutade sin befattning som församlingens pastor den 22 Juni 1889. I Aug. samma år antogs rev. A. P. Swärd att tills vidare tjengöra som församlingens predikant, hvilken befattning han lemnade med December månads utgång. Pastor O. Lind ombesörjde predikoverksamheten den kommande tiden till dess att pastor J. W. Hjertröm i Falun, Sverige, antog församlingens kallelse i Nov. 1890.

Predikoverksamheten underhölls nu tills vidare af predikanter, som lånades från systerförsamlingarne häromkring samt af församlingens egna medlemmar. Pastor Hjertröm anlände hit i slutet af Januari 1891. En del medlemmar hade under tiden afflyttat till Gardner, Mass., och der börjat missionsverksamhet. De hafva der med moderförsamlingens tillhjälp byggt en mindre kyrka, hvilken invigdes den 1 Febr. 1892. I slutet af samma år afflyttade en del af församlingens medlemmar till Waukegan, Ill., hvilka äfven der bildat Waukegans Svenska Baptist församling. Missionen i Gardner bildade sig till sjelfstände församling den 18 Oktober 1892 af 26 medlemmar. I slutet af Mars och i början af April 1896 erhöilo något öfver 100 medlemmar sina flyttningsbetyg för att

sluta sig till en andra svensk baptist församling, hvilken församling ock bildades den 23 April 1896 under namn af Harlem st. Baptist församling. Pastor Hjertström inlemnade sin resignation den 15 Sept. 1896 och afflyttade till Pullman, Ill., i början af Jan. 1897. Den 3 Jan. samma år kallades pastor A. Tjernlund från Boston och började han sin verksamhet här som församlingens pastor den 1 April 1897. I midten af

deranden Gust. Newqvist från Morgan Park, Ill., tjenstgjorde under ferierna som pastor och då han den 1 Okt. återreste till läroverket för att avsluta sina studier, fick församlingen låna predikanter från kringliggande orter, tills pastor Anderson ankom.

I slutet af Juli månad i år kallades på rekommendation af framstående förtroendemän inom samfundet rev. C. W. Anderson i Lake View, Chicago,

Första Svenska Baptist kyrkan.

Juli månad 1898 afflyttade pastor Tjernlund af helsoskäl till Denver, Colo., för att öfvertaga ledningen af der varande Baptist församling. Den 19 i samma månad hitkallades pastor C. W. Anderson från Lake View, Chicago; kallelsen antogs, och den 1 November tog pastor Anderson hand om församlingen. Stu-

Ill., till pastor och föreståndare. Pastor Anderson inlemnade då sin resignation till Lake View församlingen, hvilken resignation dock ej antogs. Som pastorn var obekant med fältet, reste han hit för att se sig om och höra sig för samt predikade här den första söndagen i Augusti. Resultatet af besöket

utföll till församlingens fullkomliga belåtenhet, i det att vid påföljande söndags gudstjenst ett telegram upplästes af sekreteraren, i hvilket pastor Anderson upplyste, att han antagit platsen.

Ehuru en helt ung man är pastor Anderson mycket framstående inom samfundet. Han har bland andra sysslor beklädt sekreterarebefattningen vid Svenska Baptist-konferensen i

samlingen mer än fördubblat sitt medlemsantal samt byggt en ny prydlig kyrka och pastorsboställe. Pastor Anderson ankom hit en af de första dagarne i November.

Församlingen bestod den 1 Okt. 1898 af 298 medlemmar. Antalet aktiva medlemmar, hvilka alla enligt samfun-

Pastor C. W. Anderson.

Illinois. Sin uppfostran har han erhållit dels i skolorna i Sverige, dels genom sin fader, hvilken till sin år 1892 timade död ifrigt arbetade som baptistpredikant i Sverige. Till Amerika kom C. W. Anderson på våren 1886 och började kort derpå idka studier vid Morgan Park, Ill., baptist seminarium, hvarefter han inskrefs i University of Chicago och utexaminerades derifrån på våren 1893. I sex år har han tienstgjort vid Svenska Baptist församlingen i Lake View invid Chicago och under denna tid har för-

dets princip äro kommunikanter och under årens lopp tillhört församlingen, belöper sig till 943.

Andra Svenska Methodist församlingen.

Beslut om denna församlings bildande fattades i April 1885 å i Springfield hällen årskonferens och, som å annat

ställe meddelats, blef pastor D. S. Sörlin dess första herde. Utnämningen skedde den 9 April, och församlingen började kort derpå sin verksamhet med 65 medlemmar i full förening och 29 på prof. Efter fem å sex veckors verksamhet erhöll pastor Sörlin från en fastighetsmäklare ett anbud om att få på rimliga vilkor inköpa den nuvarande Thomas st. kyrkan, hvilken egdes af några medlemmar af Church of Christ. Köpesumman hade bestämts

reda penningar. Först i Augusti månad kunde den goda nyheten meddelas, att anbudet antagits, men kyrkan var så förfallen, att en grundlig reparation måste utföras, innan den kunde upplåtas för gudstjänsterna. Dessa reparationer upptogo sex veckors tid och invigningen egde rum den 27 Sept. Det torde vara af intresse att här meddela, det redan år 1833 hade inom dessa väggar Guds ord förkunnats.

Under pastor Sörlins tid gick verk-

Thomas St. M. E. kyrkan

till \$10,000, men den unga församlingen beslöt att ej allt för förhastadt inlåta sig på denna affär. En tomt, som förut inköpts och dit man ämnat förlägga den Första Svenska Metodist kyrkan, hörnet af Vernon square och Ingalls st., var nu hvarken för den nybildade eller den första metodist församlingen till föga nytta och därför erbjöds i utbyte sagda tomt och \$7,000 i

samheten framåt med stora steg och medlemsantalet ökades så, att man efter ett par år började tala om att utvidga kyrkan. På konferensen i April 1887 beslöts att sända pastor Sörlin till Boston och i hans ställe kallades, detta på Sörlins enträgna begäran, pastor H. W. Eklund från Stockholm, Sverige, hvilken hitkom den 29 nästföljande Maj. På hösten samma år börjades ar-

betet med kyrkans utvidgning. Framför gavlveln åt Thomas st. fans en 11 fot bred landremsa och denna användes för tillökningen, hvarigenom breda trappor och en rymlig läktare tillkommo. Den 18 Dec. uppläts kyrkan återigen för gudstjenst och under år 1888 gjordes ytterligare en tillbyggnad, den-

samhet eller år 1893 flyttade till Brooklyn, N. Y., hade antalet ökats till 400.

På hösten 1893 kom pastor Svante Svenson hit och stannade som församlingens lärare tills 1895, då pastor Nels Eagle efterträdde honom.

Nels Eagle föddes i Åmål den 30 Sept. 1857 och erhöll sina tidigare kunskaps-

Pastor Nels Eagle.

na gång åt motsatt håll, hvadan kyrkan då erhöll det utseende den nu har.

Pastor Eklunds verksamhet var i ännu högre grad välsignelserik för församlingen än pastor Sörlins, ty då pastor E. tillträdde utgjorde medlemsantalet 134 och då han efter sex års verk-

rön i folkskolan samt ett år under privatlärare. Efter att i två år ha arbetat i jernverken vid Hellefors och åtnjutit ett års undervisning i seminariet i Stockholm, kom hr Eagle 1881 till Amerika och har här i fyra år idkat omfattande studier. Från hösten 1893

till 1895 var pastor Eagle presiderande äldste för Jamestown (N. Y.) distriktet, hvilken befattning han vid sin flyttning hit i Sept. 1895 afsade sig.

Svenska Ev. Luth. Immanuels församlingen.

Denna församling stiftades den 21 Juli 1896 af New York konferensens ordförande, pastor Gustaf Nelsenius. I början af Maj månad samma år erhöill teol. stud. Frans A. Engstrand kallelse från New York konferensens missionsstyrelse att under sommarferierna upptaga missionsarbete i Quinsigamond. Kallelsen antogs och tillträdde befattningen den 6 Juni. Från denna tid må väl räknas början till arbetet för en sjelfständig luthersk församling i denna del af staden. Dock hade pastorerna vid Sv. Luth. Gethsemane församlingen, S. G. Larson och P. E. Berg, förut ganska regelbundet hållit gudstjenster i Quinsigamond. Af stor betydelse var det lutherska söndagsskolarbetet, som pågått någon tid och som utfördes särskildt af tvenne medlemmar från Gethsemane församlingen, Carl Larson och Otto Broberg. Denna söndagsskolverksamhet påbörjades redan 1893. Dessa för luthersk verksamhet så varmt nitälskande ungdomar tillätos dock ej länge stå kvar på sin post. De hemkallades till den eviga hvilan, den förre på våren 1895 och den senare på sommaren 1896. Söndagsskolan så väl som de nämnda gudstjensterna höllos på en liten hall öfver en handelsbod å hörnet af Ekman och Greenwoods sts. Derstädes höllos också de första gudstjensterna sedan stud. Engstrands hitkomst. Att denna lokal likväl var opassande för så väl söndagsskolan som gudstjensterna, visade sig snart, hvarför de i den lutherska verksamheten intresserade voro nödsakade att se sig om efter en bättre guds-

tjenstlokal. En sådan erhöills, då öfverenskommelse träffades, att få göra bruk af Goodtemplarhallen å Ekman st. Så fortgick verksamheten några veckor eller till den 21 Juli, då församlingen stiftades. Det antal personer, som stiftade församlingen, var ej stort, blott 37, af hvilka följande voro kommunikanter: Carl G. Nelson och hans hustru Mimmie, Carl A. Larson och hans hustru Anna Maria, Johan A. M. Johnson och hans hustru Maria Kajsa, Adolf Bengtson och hans hustru Johanna, A. G. Johnson och hans hustru Johanna Mathilda, Emanuel Grahn och hans hustru Maria Stina, Lars Werme, Carl F. Grahn, Anna Olivia Grahn och Elin Grahn.

Församlingens första styrelse bestod af följande personer:

Diakonier:

Aron M. Johnson,
Emanuel Grahn och
Adolf Bengtson.

Trusteers:

Carl G. Nelson,
Lars Werme och
Adolf Bengtson.

I början af September 1896 återupptog stud. Engstrand sina studier vid Augustana Synodens teologiska seminarium i Rock Island, Ill., och teol. stud. J. Alf. Anderson kallades att tills vidare betjena församlingen. Denne antog kallelsen och under hans trägna och nitiska arbete gick församlingen stadigt framåt. Stud. Anderson betjenade församlingen tills i Maj 1897. Vid årsstämman i Januari 1897 utfärdades kallelse till teol. stud. Frans A. Engstrand att efter erhållen ordination blifva församlingens pastor. Denne antog kallelsen och tillträdde sin befattning som denna församlings pastor i Juni 1897.

I den mån församlingen tillväxte i medlemsantal och olika föreningar inom den samma stiftades, gjorde sig äfven gällande behofvet af en gudstjenstlokal, öfver hvilken församlingen kunde ensam förfoga. Derför förhyrdes i Mars 1897 Quinsigamond Hall, 11 Perry st. — På församlingens första årsstäm-

ma fattades beslut att af pastor Nelse-
nius köpa den tomt, som denne redan
i Mars 1896 inköpt å Greenwood st.
med tanke på en blifvande luthersk
kyrka i Quinsigamond. Fruntimrens
syförening betalade större delen af kö-
pesumman, och resten samlades af sön-
dagsskolbarnen och medlemmar inom
församlingen. Så hade församlingen
kyrktomt, men den behöfde mer, den
behöfde ett kyrkligt hem. Vid den
ajournerade årsstämman den 19 Febr.
1898 invaldes en byggnadskomité, be-

kyrkans uppförande bevaka församlin-
gens intressen. Hörnstenen lades un-
der sedvanliga högtidligheter sönda-
gen den 18 September 1898, och förrät-
tades akten af Boston distriktets ord-
förande, pastor C. F. Johansson, assi-
sterad af församlingens pastor samt
pastorerna A. W. Kjellstrand från
Fitchburg och Erik J. Nyström från
Worcester. Denna kyrka, som fullt
färdig blir en af stadens vackraste
svenska kyrkor, är, oberäknadt kor-
tbyggnaden samt tornets utsprång, 80

Sv. Ev. Lutherska Immanuel's kyrkan, Quinsigamond.

stående af följande personer: Pastor
Frans A. Engstrand, Carl G. Nelson,
Aron M. Johnson, August Nelson, Carl
L. Sandström, Emanuel Grahn och
Carl J. Setter. Denna komité, som
fått full rättighet att handla i försam-
lingens namn, uppdrog åt Augustana
Synodens arkitekt, herr Olof Z. Cervin
i Rock Island, Ill., att göra ritningar
till kyrkan. Byggnadsarbetet uppdrogs
åt mr Herman G. Hadley, och herr
John A. Hedström invaldes att under

fot lång och 45 fot bred. Tornets höjd
är 105 fot. Stilen är götisk. Sjelfva
kyrkan, som är försedd med läktare,
rymmer omkring 600 personer och un-
dervåningen eger sittplatser för om-
kring 300 personer. Församlingens
kyrkoegendom värderas till närmare
\$15,000. Oaktadt församlingen ej är
mer än något öfver 2 år gammal upp-
går dess medlemsantal till närmare 300,
af hvilka 150 äro kommunikanter. I
söndagsskolan undervisas omkring 200

barn. Inom församlingen finnas följande föreningar och musikaliska organisationer: Den äldre syföreningen, De unga damernas syförening, De små flickornas syförening "Willing Workers", Lutherförbundet, Sjuk- och hjälpföreningen, Sångkören, hvars ledare är hr Jacob Lindberg och Musikkåren, anförd af hr Emil Sandström.

Församlingens nuvarande tjänstemän äro följande:

Kassör:

Carl G. Nelson.

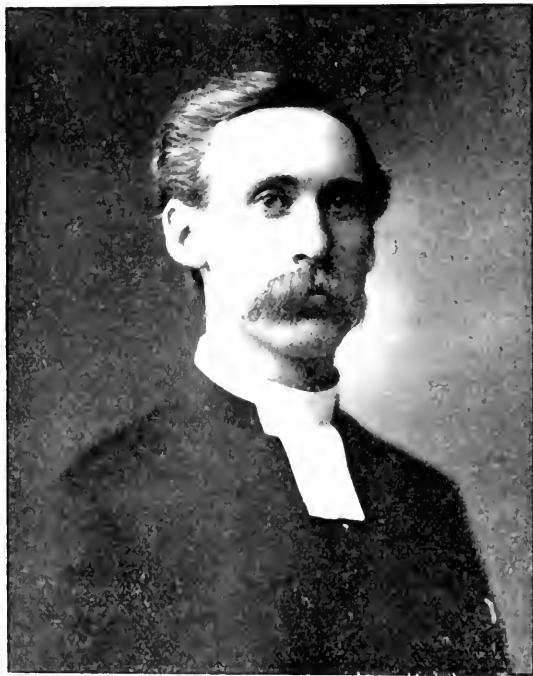
Sekreterare:

August Nelson.

Organist:

Miss Hilda Nelson.

För bestridande af sina utgifter har församlingen måst tillita större delen, ja, nästan uteslutande, sina egna resurser. Medlemmarnes enighet och oppoffrande sinnelag samt Guds väl-

Pastor F. A. Engstrand.

Diakoner:

Aron M. Johnson,
Emanuel Grahn,
Adolf Bengtson,
J. Th. Söderberg och
Lars F. Hjelm.

Trustees:

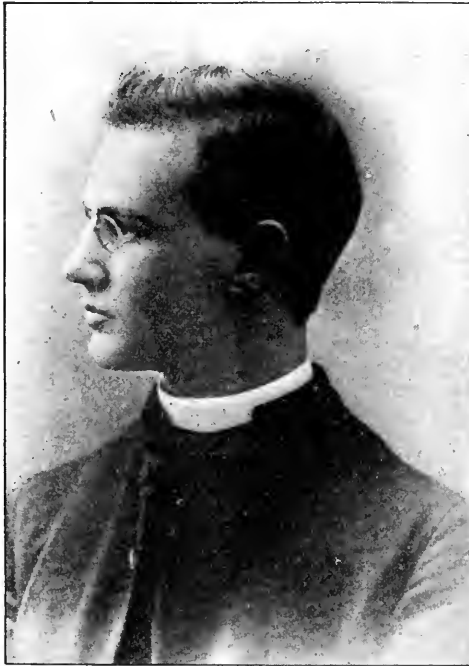
Carl G. Nelson,
Lars Werme,
A. E. Lind,
C. A. Forsberg och
C. L. Sandström.

signelse hafva likväl gjort det möjligt för Worcesters yngsta svenska församling att icke blott existera utan äfven utöfva en välsignelserik verksamhet.

Frans August Engstrand är född i Askerups församling, Småland, den 6 Maj 1867. Sin första skolundervisning erhöill han i församlingens folkskola. Han ankom till Amerika 1885 och började under skolåret 1887—88 idka studier vid Augustana Synodens läroverk, Augustana College, i Rock Island, Ill.,

hvarest han aflade studentexamen på våren 1894. Sedan han närmare ett års tid betjenat Luth. Tabor församlingen i McKeesport, Pa., samt gjort ett kortare besök i Sverige, ingick han i Augustana Synodens Teologiska Seminarium i Rock Island, Ill., och fullbordade der kursen för prestexamen 1897 samt blef den 6 Juni samma år prestvigd. På våren 1897 antog han

höll sina gudstjänster i St. Johns Church vid Lincoln st. och sedermera i Horticultural Hall's bibliotek. Pastor Fryxells verksamhet här var allt utom värdigt en sann Herrans tjänare och torde nog detta i icke ringa mån vara orsaken till, att den episkopala församlingen både under hans tid och sedermera vunnit så ringa tillslutning. Sedan pastor Fryxell nära ett år skött, eller

Pastor Hugo J. Klarén.

kallelsen att blifva pastor för Sv. Ev. Lutherska Immanuels församlingen i Worcester.

St. Sigfrids församlingen.

Den episkopala kyrkans verksamhet börjades här i Februari 1893, då pastor Axel Fryxell hitkom från Providence och bildade en församling, hvilken först

rättare vanskött församlingen, kom pastor Gottfrid Hammarsköld vid jultiden 1893 hit och uppehöll nitiskt och värdigt församlingsverksamheten tills i Mars 1894, då den öfvertogs af dess nu varande pastor, J. Hugo Klarén. Kort förut hade för gudstjänsters hållande plats upplåtits i kapellet till All Saints Church på Irwing st. och der hållas fortfarande gudstjänsterna.

Pastor J. Hugo Klarén föddes den 5 Nov. 1867 i Venersborg, der hans far var målaremästare. Efter genomgången kurs i stadens elementarläroverk

och der aflagd studentexamen i Juni 1887, ankom han till Amerika 1888. Här studerade han först vid Harvard universitetet i Cambridge åren 1889—92, hvarpå han prestvigdes i Grace Church, New Bedford, Mass., sist nämnda år; tjenstgjorde derpå till hösten 1893 som assisterande pastor vid nämnda kyrka och kom sedan i samma egenskap till Ascension Church i Fall River, Mass., der han stannade till den 1 Mars 1894, då han som sagdt tillträdde Svenska Episkopal församlingen härstädes. Sedan den 1 Maj 1897 har pastor Klarén

Harlem St. Svenska Baptist församlingen.

Som den Första Svenska Baptist församlingen hade medlemmar bosatta i denna del af staden och i Quinsigamond och vägen till kyrkan var lång, så började hon en söndagsskola i Februari 1893 i Millbury st. skolhus. A. Julius Johnson anförtröddes ledningen af detta företag. Den lilla men pigga söndagsskolan växte under loppet af två år ifrån 35 medlemmar till 125.

Harlem St. Baptist kyrkan.

äfvén vården om den amerikanska St. Thomas kyrkan i Cherry Valley, ej långt från Worcester.

Derigenom blef äfvén behovet af mera lämplig lokal ganska påtagligt. För att i snarast möjliga framtid tillmötesgå detta behof, inköptes af samma församling en tomt vid Harlem st., nära Vernon st., hvarest en kyrka nu pryder platsen.

Men söndagsskolan hade äfven i sitt frö begynnelsen till en annan rörelse. Den lade i dagen allt tydligare, eftersom den utvecklades, att för denna och annan kristlig verksamhet behöfde baptisterna en församlingsorganisation i denna del af Worcester. Mått och steg viddogs för detta ändamål. Ett hundra medlemmar uttogo sina betyg ifrån den gamla församlingen och organiserade sig under namnet Harlem st. Svenska Baptist församlingen i

son, Fredrik Fagerström, John Johnson och Chas Hanson. Af dessa har redan den mycket verksamme och inom den unga församlingen afhållne diakonen E. W. Löfström fått sluta sin jordiska bana. Den 30 April 1896 mötte en "council" i det amerikanska baptistkapellet i Quinsigamond, hvilken erkände den såsom regulär baptist församling och rekommenderade den i systerförsamlingarnes förtroende.

Kyrkan, som har ett högt och tref-

Pastor C. W. Sundmark.

Worcester, Mass. Organisationen verkställdes den 18 April 1896 i det hus vid hörnet af Harlem och Millbury sts, hvarest den nybildade församlingen en tid höll sina möten. Vid detta tillfälle valdes följande tjänstemän: Ordf., A. Julius Johnson; vice ordf., E. W. Löfström; sekr., Robert Löfström; vice sekr., Chas Larson; korresp.-sekr., Arvid Bergström; kassör, Fredrik Bäcklin; diakoner, E. W. Löfström, O. Johanson, Gustaf Holm, A. Julius John-

ligt läge, står som ett värdigt monument på hvad kristlig företagsamhet och uppoffring kunna åstadkomma och bygdes första sommaren af församlingens tillvaro. Hon har sittplatser för närmare 400 personer. I den rymliga undervåningen inrymmes söndagsskolan. Den högtidliga invigningen för offentlig gudsyrdkan egde rum den 7 och 8 Nov. 1896. A. Julius Johnson, Gustaf Lundgren, C. Hanson, A. Carlson, O. Johanson, F. Bäcklin och Alf.

Hjerpe utgjorde byggnadskomitén.

Sin förste pastor hade församlingen i rev. G. W. Lindström, hvilken kom från Svenska Baptisternas läroverk i Morgan Park, Ill. På grund af att han ämnade fortsätta sin studiebana i Sverige, antog han kallelse för blott ett år. Under denna korta tid hade han glädjen att se församlingen flytta in i sitt nya samlingshus, och att genom det kraftiga inlägg han gjorde i verksamheten se den utvidgas på allt sätt.

Den nuvarande pastorn, C. W. Sundmark, kom från Stromsburg, Nebr., och öfvertog församlingens värdnaden den 1 Aug. 1897. Församlingen har äfven under sista året haft en kvinlig missionär, miss Sophie B. Johnson från Mead, Nebr., i sin gemenskap, som utfört ett mycket af behovet påkalladt verk, i det hon besökt hemmen och de sjuka, hvarhelst hon funnit en öppen dörr. Hon har på detta sätt fört evangeliets ljus till många, som icke kunna besöka vare sig den ena eller andra kyrkan. Äfven bland barnen har hon haft sitt verksamhetsfält.

Söndagsskolan, hvilken gaf uppslaget till församlingens bildande, har äfven utvecklats. Den räknar nu omkring 325 lärjungar och har 27 lärare och tjänstemän. A. Julius Johnson har hela tiden tjänat som dess aktade superintendent. Söndagligen besökes den af omkring 225 personer, barn och ungdom.

Sångledare och organist inom församlingen är Robert Löfström.

Inom församlingen verka följande föreningar: Femcents föreningen, Syföreningen, Sångföreningen Trohet, Ungdomsföreningen Emanuels Här och Barnföreningen Hoppets Stjerna.

Församlingen har tvenne stående komitéer, en för finanserna och en för sjukbesök.

Denna församling, som endast existerat omkring 2½ år, har sedan dess organisation af 100 medlemmar haft en tillökning af 82 medlemmar, men genom döden, afflyttning från orten el-

ler på något annat sätt har förminskningen utgjort 18 medlemmar, hvadan församlingen nu räknar 164 medlemmar och eger egendom till ganska ansevärt värde.

*

Pastor Carl Wilhelm Sundmark föddes i Smedjebacken, Dalarna, den 16 Dec. 1865 och ankom år 1886 till Amerika. Efter genomgångna studier vid baptist seminariet i Morgan Park, Ill., och sedermera vid University of Chicago har pastor S. betjenat baptistförsamlingarne i Ludington och Muskegon, Mich., samt Salem baptistförsamlingen i Chicago, Ill., och i Stromsburg, Nebr., tills han i föl upptog verksamheten vid Harlem st. församlingen.

*

Det kyrkliga arbetet inom Worcester har varit mycket välsignelsebringande för landsmännen och att det inom alla församlingarne, möjligen på ett enda undantag när krönts med den framgång dessa sträfvanden gjort sig så väl förtjenta af, visas bäst af den omständigheten att församlingarne för närvarande ha all anledning se framtiden an med glad förhoppning. Visserligen har ej medlemsantalet lyckats nå en ovanligt stor numerär inom någon af församlingarne, men så må man ihågkomma att icke så litet gjorts och göres för den kyrkobesökande allmänhetens bekvämlighet, i det att dotterförsamlingar inom fyra olika samfund bildats och att moderförsamlingen i hvarje dylikt fall haft att utstå ganska känbara förluster genom afskildjande af i allmänhet omkring ett hundratal medlemmar, hvilka genom bildandet af de nya församlingarne erhållit fördelarne att få betydligt närmare väg från hemmet till kyrkan. Hvarje församling har dock att glädja sig åt en vacker numerär af intresserade och uppoffrande medlemmar och eger dessutom egendom till ganska stort värde, hvarpå de tyngande skulderna mer och mer år efter annat utplånas.

KAP. IV.

Föreningar.

FÖRENINGSLIFVET inom Worcester har bland landsmännen uppdrifvits jemförelsevis ganska högt, men af en sorts föreningar, hvilka blifvit mycket vanliga å andra orter, der svenskar sammanlutit sig, nemligen sjuk- och begrafningshjulföreningar med både manliga och qvinliga medlemmar ha här ej uppstått mera än en enda. Goodtemplarlogerna och organisationer inom kyrkorna draga dock helt naturligt till sig medlemmar af båda könen. Af hjulföreningar tillgängliga för män finnas dock ett stort antal, de flesta loger af amerikanska ordenssällskap, bildade dels ensamt med svenskar eller skandinaver som medlemmar, dels äfven med andra nationaliteter blandade med dessa. Men Worcester's svenska qvinnor ha dock ej blifvit lottlösa, ty två svenska qvinnoföreningar finnas, hvilka gå stadigt framåt och hvilkas medlemsskap år efter år ökas och dess utom finnes en qvinnologe af ett amerikanskt ordenssällskap, som bland sig räknar lika många svenska qvinliga medlemmar som sådana af annan nationalitet.

I ett föregående kapitel har visats, att föreningar uppstodo bland landsmännen endast kort tid efter ankomsten hit. Det tyckes ha varit längtan efter ett närmare umgänge med hvarandra och det för nordbon karakteristiska musikaliska sinnet, som på den tiden verkade till sammanslutning landsmännen emellan, ity att de första

föreningarne voro afsedda mera för socialt umgänge och odlandet af nordiska sånger än för att verka för stöd och hjälp i händelse af sjukdom eller dödsfall. Dessa föreningar voro dock af så kort varaktighet, att vi togo för rådligt omnämna dem i samband med de första svenskarnes hitkomst, då deremot i detta kapitel omnämnas de föreningar, som uppstått under senare år och hvilka ännu existera samt utan tvifvel komma att fortlefva för att utföra de olika missioner, hvilka satts som mål för deras verksamhet.

Skandinaviska Hjelp- och Nykterhetsföreningen Nordstjernan

är den äldsta nu existerande föreningen af nordbor inom vårt samhälle. Första mötet hölls den 6 Mars 1880 med Peter Carlson som ordf. och Arvid Lindberg som sekr. 33 personer voro närvarande och beslut fattades att bilda en hjälp- och nykterhetsförening. En vecka derpå eller lördagen den 13 Mars hölls ett andra förberedande möte, hvilket tillsatte en komité, bestående af A. F. Kolström, J. Törnblom, J. A. Corneli, J. F. Löfgren, J. W. Lundgren, C. J. Lundgren, Arvid Lindberg, A. Edlund och A. W. Carlson, att utar-

beta förslag till stadgar. Stadgarne antogs på möte den 3 April och den 24 April valdes den första styrelsen och var det egentligen då, som föreningen begynte sin verksamhet, ehuru konstitutionen angifver, att den organiserades den 1 Maj 1880. 19 personer antecknade sig som medlemmar och till styrelse valdes:

Ordf., Peter Carlson; v. ordf., A. F. Kolström; sekr., J. F. Löfgren; v.sekr., Arvid Lindberg och kassör, J. A. Cornell.

Föreningen Nordstjernen har till syftemål "att befrämja vänskap, hjälpsamhet och nykterhet samt en sant kristlig kärlek bland vår skandinaviska befolkning här i Worcester", lyder det i stadgarne. Denna förening åsyftades, då nyss här ofvan ett undantag nämndes på tal om manliga och qvinliga medlemmar i en gemensam organisation. Hvarje person, man eller kvinna, med oförvitlig karakter och som ej är behäftad med tärande eller smittosam sjukdom, kan vinna inträde. Ingen får ingå som är under sexton år eller öfver 45 års ålder under samma afgift. Inträdesafgift för personer mellan nämnda år är för man \$2.00, för kvinna \$1.00 och månadsafgiften respektive 50 och 25 cents. Män eller kvinnor öfver 45 år betala respektive \$6.00 och \$3.00 i inträdesafgift. Personer öfver 50 år vinna ej inträde. Till en särskild begrafningsfond inbetalas dess utom vid inträdet \$1.00. I begrafningshjälp utbetalas \$100.00, till hvilken summans utfyllande medlemmar bisträcka med lika stor andel i mån af behof. I sjukhjälp betalas \$6.00 i veckan till män och hälften till kvinnor.

1886 blef doktor S. Ellis utsedd till föreningens läkare, ett förtroendeuppdrag, som han ännu innehar.

Den 1 sistlidne Maj räknade föreningen 138 manliga och 37 qvinliga medlemmar, inalles 175. Kassabehållningen var då \$1,729.50. Om föreningens gagnande och välsignelsebringande verksamhet under de gångna åren tala följande siffror ett tydligt och lätt förstådt språk:

Inkomster upp till den 1 Maj 1898	\$10,367.05
Utgifter under samma tid	\$8,637.55
Kassabehållning	\$1,729.50

I sjukhjälp har inalles utbetalts	\$5,320.65
" begrafningshjälp	515.00
" läkarearvode och medicin	1,740.12
Till Svenska kyrkogården	65.00
" Nödhjelpscommitén '93—94	60.00

Till utom föreningen stående sjuka har bortskänkts \$200 och under den hårda vintern 1893—94 bildades inom föreningen en särskild nödhjelpscommité, som utförde en mycket gagnande verksamhet. Vid bazarer till förmån för Svenska kyrkogården har alltid Nordstjernen ihärdigt medverkat.

Föreningens nuvarande styrelse består af: Ordf., John Johnson, v. ordf., O. G. Petterson; sekr., C. J. Hult; v. sekr., D. J. Svahn och kassör, J. W. Lundgren. Revisorer äro John Carlson och C. E. Mattson med Nils Petterson till suppleant.

Styrelsen väljes för ett år första lördagen i April. Möten hållas första lördagen i hvarje månad i Sv. Baptist kyrkan vid Mulberry st., och dess utom hålles ett särskildt årsmöte, då föreningens verksamhet under det gångna året offentligt meddelas.

*

CARL J. HULT, föreningens mångårige sekreterare och nitiske befrämjare, är född i Sunne, Vermland, den 12 Nov. 1848. Efter genomgången kurs vid Sunne folkskola blef han elev vid Rottneros mekaniska verkstad samt arbetade derefter först en tid vid Rottneros och sedan vid Degerfors. År 1881 emigrerade Hult och ankom den 23 Maj samma år till Worcester. Här arbetade han, som så många andra, först några år hos Washburn & Moen Mfg Co., men kom den 31 Maj 1887 till Cromptons Loom Works, der han ännu har anställning. Hr Hult tillhör, förutom Nordstjernen, Massasoit Tribe (Improved Order of Red Men) och har under åren 1887—91 varit dess kassör samt för terminen 1891—92 dess finans

sekreterare. Han tjenstgör nu sedan år 1893 som sekreterare för Svenska Handelsbolaget (Swedish Mercantile Co-operative Co.), har i två år tillhört Svenska Begravningsplatsens styrelse och är nu en af dess revisorer. Sekreterarebefattningen inom Nordstjernen har hr Hult förtjenstfullt skött sedan år 1885.

Vikinga Föreningen (Viking Council) Independent Order of Mystic Brothers.

Denna förenings första verksamhet daterar sig så långt tillbaka som från sommaren 1880 och har egentligen sitt ursprung från New York & Pennsylvania Mystic Band and Brothers. Andrew P. Mattson var föreningsgentlige upphofsman och ledande själ. Den 26 Febr. 1881 blef föreningen inkorporerad och var under de 4 å 5 första åren af sin tillvaro mycket lifaktig samt var den enda svenska förening, som deltog i den stora parad, som hölls den 15 Okt. 1884 på Worcesters 200 årsdag. Under de derpå följande åren synes dock intresset för föreningen ha betydligt afsvanat, ty år 1887 finna vi dess verksamhet upphörd och återupptogs den samma ej förr än två år derefter. Från den 7 Juni 1889 daterar sig egentligen den nuvarande föreningens nyttiga och gagnande verksamhet och den har allt sedan dess omorganisation varit en af de lifskraftigaste föreningar af denna halt, som funnits bland landsmännen inom staden, något som den också fortfar att vara.

Efter föreningens omorganisation har det engelska namnet Viking Council varit i mera gängse bruk än det nämnda svenska. Vid omorganisationsmötet ofvan meddelade dag voro 12 personer närvarande, nemligen:

Nils Eliason, Per Anderson, Olof Erlandson, Josef Nyberg, Nils Bengtson,

Nils Nilson, Anders Erikson, Jöns Nilson, C. J. Lundgren, Carl Hanson, August och John A. Petterson, hvilka alla antecknade sig som medlemmar af föreningen. Till tjenstemän invaldes:

Nils Eliason, ordf.;
August Petterson, sekr.;
Per Anderson, kassör;
Olof Erlandson, konduktör;
Nils Nilson, warden;
Josef Petterson, yttre vakt;
Olof Erlandson,
Jöns Nilson och
C. J. Lundgren, revisorer.

Till föreningens läkare utsågs doktor H. S. Knight.

Föreningen höll sina sammanträden första och tredje fredagen i hvarje månad.

Enligt konstitutionen, som antogs i April 1881 och ännu till största delen efterföljes, är föreningens ändamål.

1. Att förena alla män af god karakter, af hvad profession eller anställning som helst, till ett broderligt förbund.

2. Att befordra sina medlemmars moraliska, intellektuella och materiella välfärd, genom att anordna moraliska och lärorika föredrag, gifva hjälp och uppmuntran i affärer samt skaffa arbete för arbetslösa.

3. Att bilda en fond, från hvilken betalas bestämd vecklig sjukhjälp, om sjukdom inträffar och hjälp i nödfall.

4. Att också bilda en fond, från hvilken vid en medlems död betalas till hans enka eller arfvingar eller andra anhöriga, efter som han skall hafva bestämt, en sådan summa eller summor, som blifvit beslutadt.

5. Att upprätta ett bibliotek af nyttiga och lärorika böcker för medlemmarnes nytta och att hålla en tidning för föreningens intressen, i hvilken hvarje medlem, så länge han begagnar ett tillbörligt språk, skall ega rättighet att uttrycka sina tankar i saker angående föreningen, och i hvilken hvarje medlem skall hafva privilegiet att insätta sitt affärskort för en endast nominal kostnad.

6. Att gifva all moralisk hjelp och uppmuntran till hvarje bemödande att lindra menskligt lidande.

Inträdesafgiften bestämdes för personer mellan 18 och 30 år till \$5.00; mellan 30 och 40 år till \$6.00 och mellan 40 och 50 år till \$7.00. Dess utom beslöts att hvarje intagen medlem skulle betala \$1.00 till enkekassan.

I sjukhjelp utbetalas i första graden \$3.00, i andra \$4.00 och i tredje graden \$5.00 i veckan för en tid af 13 veckor pr år. Dessutom ställas läkare och medicin fritt till sjuk medlems disposition. Till begrafningshjelp utbetalas i de respektive graderna \$30, \$35 och \$40; och vid dödsfall af medlems hustru \$20. Dess utom gifves ofta speciel hjelp till sjuka och nödstälda medlemmar, deras enkör och anhöriga.

Utaf de 12 omnämnda organisatörerna kvarstå nu i föreningen:

Nils Eliason, Josef Nyberg, Nils Bengtson, Nils Nilson, Jöns Nilson, Carl Hanson och August Petterson; de öfriga ha lemnat den samma.

Föreningens verksamhet från dess omorganisation till den 1 Okt. i år visas tydligt genom följande siffror:

Inkomster	\$5,917.46
Utgifter:	
Sjuk- och nödhjelp	3,164.15
Speciella utgifter	1,528.71

Kassabehållning \$1,224.60

I enkekassan finnas \$234.64 och föreningens paraphernalia belöpa sig till ett värde af \$600.00.

Följande personer hafva innehaft befattningen "Past Chief": Jöns Nilson, Thorvald Smith, Carl P. Höök, Harry Johnson (aflidn den 12 Okt. 1894), Nils Eliason, Olander Lindgren och Josef Nyberg.

Aflidna medlemmar:

A. P. Söderström, 1 Mars 1893; John Svenson, 1892; Edvard Östberg, Dec. 1892; John A. Brodin, 8 Mars 1896 och Emanuel Moberg, 24 Juli 1897.

Tjenstemän för innevarande termin äro:

L. P. Åqvist, ordf.;

Frank Larson, v. ordf.;

Albert J. Benson, sekr.;

Lars Svenson, kassör;

Edvard Carlson, kaplan;

Otto Stalberg, konduktör;

John Carlson, inre vakt;

Nils Nilson, yttre vakt.

Revisorer äro Jöns Nilson, Olander Lindgren och August Höglund.

Föreningens nuvarande läkare är dr Dean S. Ellis.

Medlemsantalet den 1 sistlidne Okt. var 180.

Föreningen afhåller två ordinarie möten och ett extra möte för intagning af kandidater hvarje månad; möteslokal är 98 Front st.

*

CHARLES P. HÖÖK, som till för kort tid sedan innehaft befattningen som ordförande i föreningen, är född i Degerfors den 31 Aug. 1869 och genomgick folkskolan der samt kom i Juni 1886 till Worcester. Han har lärt maskinarbetareyrket och innehaft anställning vid Crompton Loom Works i två år samt sedan 1888 vid Reeds maskinverkstad på Gold st.

Den första befattning Charles Höök beklädde inom Viking Council var conductor, sedermera blef han v. ordf., och efter hr Jöns Nilsons afgång ordf., hvilken befattning han innehade i tre år och var under denna tid äfven marskalk vid alla de parader, i hvilka föreningen deltagit, oftast i mycket stort antal. Hr Höök har varit medlem af Skandinaviska Musikkåren, som bildades ungefär samtidigt med hans hitkomst. Lyckad komiker och kuplett-sångare har han ofta som muntrationsråd vid publika tillställningar, sällskapsteatrar o. d. vunnit stor popularitet.

Svea Gille.

Hur stor betydelse ega ej dessa två sammanslutna ord, om man rätt reflekterar deröfver? Mycken förargelse har

detta enkla och dock så mycket innefattande namn åstadkommit inom skilda kretsar i detta samhälle och många gånger har, ofta utan, men dock måhända vid ett eller annat tillfälle med skäl, mycken ovilja varit rådande mot denna förening, som dock i trots af allt, vare sig de mot Svea Gille uppväckta osympatiska känslorna haft sin rot i skilda åsigtter, missuppfattning, pjunkig religiositet eller andra orsaker, gått lugnt och stadigt framåt, och den dag i dag är kan Svea Gille stiftare och dess många outtröttliga befräm-

medlemmar, ha dock dessa ej varit stridiga nog att stifta split och oenighet i så märkbar grad att de kunnat verka störande på föreningens lugna framåtskridande och utveckling. Bandet medlemmarne emellan har knutits starkt.

Under medeltiden egde i Sverige, såsom litet hvar torde ha sig bekant, gillena sin motsvarighet i våra dagars klubbar och ordenssamfund. Dessa gillena, af hvilka en hel del såsom St. Karins Gille, St. Gertruds Gille, Helga Lekama Gille och hvad allt de då hette, existerade i Stockholm, hade, som af de

Svea Gille's klubbhus vid Lake Quinsigamond.

jare i sanning känna sig belåtna med det efter icke obetydliga ansträngningar vunna resultatet. Medlemsantalet är ej öfver sig stort och mången gång har nog med skäl det spörsmål uppstått, huru en så fåtalig krets landsmän kunnat åstadkomma så förvånansvärda resultat, som vid flera tillfällen visats. Här gäller ej så mycket ordstäfvet "Det är mängden som gör'et" utan fast mer satsen: "Enighet ger styrka". Ty oakadt understundom meningsskiljaktigheter förekommit bland gillet

upprepade namnen framgår, instiftats till något helgons ära och buro också en halft religiös pregel, men torde det dock stå utom allt tvifvel, att de på samma gång och kanske förnämligast hade till syftemål att tillfredsställa människans enkla världsliga behof af sällskap och förströelse, och detta senare syftemål har Svea Gille först och främst. Då det redan sagts att medeltidens gillen voro instiftade till något helgons ära, efter hvilket gillet bar namnet, torde härmed förklaring nog

vara gjord, hvarför det ligger större betydelse i namnet Svea Gille än man i vanliga fall reflekterar öfver — en liten krets landsmän i främmande land, sammansluten till ett sällskap, stiftadt till ära för Svea, "moder åt oss alla".

Ett af medeltidens gillen var egentligen mera än de andra ett andligt sådant, men ändock blefvo bröder och systrar af alla stånd deri upptagna. Svea Gille afviker föga från denna regel och blott i det fall, att det stiftats endast för manliga medlemmar. I det åsyftade medeltida gillet funnos ledamöter i brokig mångfald och af vidt skild rang. Riksråd och bönder, riddare och handtverkare, embetsmän och borgare samt kungliga och furstliga personer och — drängar och pigor; ingen, som fört en oförvitlig vandel och kunde erlægga stadgad afgift uteslöts och kunde ej afgiften erläggas i reda penningar, emottogs den in natura af omvexlande slag. Till medlemskap i Svea Gille är hvarje välfrejdad landsman i Worcester berättigad, och rangskilnad inom gillet kan ej tolereras, alltså äfven i detta fall följer det svensk-amerikanska Svea Gille sina tidigare svenska föregångare inom föreningsväsendet. Alla bestämda afgifter erläggas pr konstant men icke stadgade afgifter erläggas äfven in natura, när så behöfs och det finnes aldrig brist på kraftiga armar och friska viljor, när det gäller att visa hvad gillet kan åstadkomma — en afgift in natura som sällan en medlem vägrar att bidraga med.

*

Svea Gille stiftades den 28 Februari 1888 och kunde således i år fira sin tioårsfest, hvilken också var en af de mest lyckade bland de många fester, gillet under årens lopp gifvit och hölls i den då nyrestaurerade vackra klubblokalen, hvilken upptager hela öfre våningen i huset nr 418 Main st. Gillets förste upphofsman och själen i företaget var hr Charles Beck, hvilken sammankallade ett tiotal glada gossar till möte, bildade föreningen och utarbetade stadgar, hvilka af mötesdeltä-

garne antogos. Till Svea Gilles första tjänstemän valdes:

Charles Beck, ordf.; Gustaf Höök, v. ordf.; A. Romborg, sekr.; Charles A. Johnson, kassör och J. Berglund, vaktmästare.

I gilletts början begränsades medlemsantalet till 30 personer, men denna klausul måste dock snart upphävas och har synnerligast under de senaste fem, sex åren medlemsantalet betydligt ökat med nya kandidater för nästan hvarje sammanträde.

Om Svea Gilles deltagande i större parader skulle här mycket kunna ordas, likaledes om den hjerterörande uppmärksamhet, som alltid visats en afliden medlems stoft, då detta bringats till sitt sista hvilorum, i det gilletts medlemmar i högtidsdrägt då deltaga mangrant i alltid ståtlig procession — men vi inskränka oss till att blott i några få ord beröra de i sin mån för Svea Gille epokgörande tilldragelser af i fråga varande först nämnda art. Vare det nog sagdt, att det är endast en gång, som en utarbetad plan upphäfts, och detta måhända till följd af otillräcklig tid för planens realisering, men kanske också till följd af fruktan för att i någon mån sära den, som skulle firas med en större ovation från svenskar och norrmän. Då i fjol Fridtjof Nansen väntades hit, talades mycket om, att Svea Gille skulle i det tillärnade fackeltåget medföra en jettejordglob och öfver dess nordpol sväfvande ballong.representerande Andréés färd, men häraf blef intet. Här finnes skäl för reflektionen: Männe norrmännen i slikt fall skulle visat samma fina takt och belevnhet, som svenskarne gjorde? och kan den anmärkningen tilläggas, att paraden med endast en handfull norrmän blifvit ett totalt fiasko eller troligtvis fått inställas, om ej svenskarne tagit den om händer. — — —

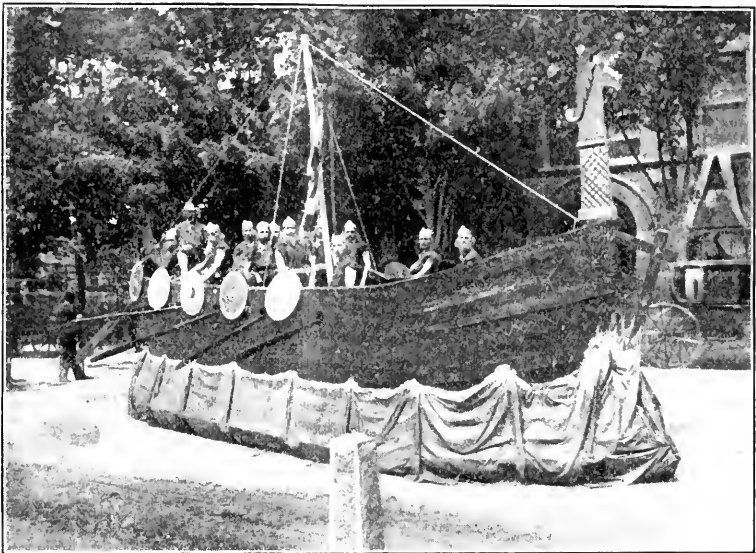
Då den 4 Juli 1892 en större parad till ära för Columbi upptäckt hölls här liksom å andra platser i För. Staterna, slog Svea Gille åskådarna med till häpnad gränsande förvåning genom utru-

standet af ett fullt bemannadt vikingaskepp, som framseglade utan synbar drifkraft; hästarne voro nemligen dolda på insidan af skeppet och en liknande häntydan på att Nordens söner voro förtjenta att ihågkommas visades i år då den 22 Juni Worcesters 50-årsjubileum som stad firades med en större parad, i hvilken Svea Gille deltog med en monitor, från hvars rote-rande torn dundrande salvor affyrades under färden Main st. fram.

Svea Gillies klubbhus nära sydöstra ändan af den vackra Quinsigamond sjön, till hvilken grundstenen med öf-

lar derpå en skuld i form af in-teckning på endast \$3,000.

Inträdesafgiften till Svea Gille var förr obetydlig, men har nu höjts till tio dollars, månadsafgiften är 50 cents., och det kan ju tydligt förstås, att på dessa afgifter hvarken klubbhus kun-nat byggas eller en treflig och rymlig lokal vid stadens förnämsta gata kun-nat underhållas, utan har det mesta af de dertill erforderliga medlen anskaf-fats genom kraftigt samarbete vid störe, i allo lyckade tillställningar. Gillets attraktioner vid hållna basarer ha all-tid varit originella och anslående, en

Svea Gillies Vikingaskepp

i paraden d. 4 Juli 1892.

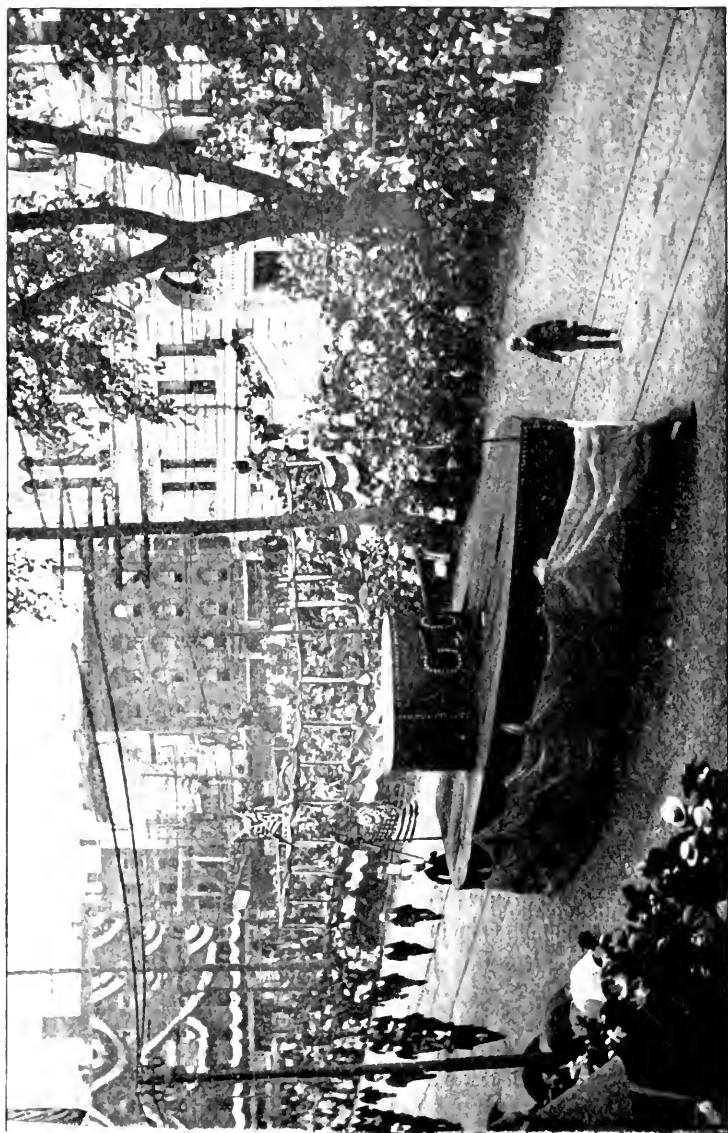
liga ceremonier lades memorialdagen den 30 Maj 1894, reste sig kort derpå med sina två torn och vackra smärta former på den höga skogbevuxnastranden och står der nu såsom ett talande bevis på Svea Gillies handlingskraft samt är utan gensägelse det vackraste och största af de många klubbhus, som göra scenerierna rundt denna sjö ännu mer pittoreska. Här eger gillet och en del enskilda medlemmar ett landområde på 15 acres. Klubbhuset har uppförts för en kostnad af \$8,000 och hvi-

gång en jettemajstång från golf till tak i den rymliga Mechanics Hall, en annan gång ett med blommor öfversäl-ladt Eiffeltorn o. s. v.

Att mot främlingar häfdvunnen nordisk gästfrihet visas af en förening som Svea Gille, är helt naturligt. Då år 1892 Svenska Gleeklubben i Brooklyn till följd af det vid sångarfesten i Minneapolis, Minn., eröfrade högsta priset, ett vackert och dyrbart banér, gjorde en konsertturné här i östern, rönt klubben en gästfrihet af gillet med-

lemmar, som deltagarne säkert sent skola glömma och vid gillet's klubbhus ha sångföreningarne Svenska Gleeklubben och Harmoni från Boston samt

klubb, men på grund af bristande intresse bland dess egna medlemmar upphörde den efter en nära ett-årig tillvaro. En sjukförening har äfven bildats på

Svea Gille's Monitor

i paraden vid firandet af Worcesters 50-års jubileum den 22 Juni 1898.

Verdandi från Providence vid ett par tillfällen varit väl uppmärksammade gäster.

Inom gillet existerade 1893-94 en sångförening, kallad Svea Gille's Glee-

senare tid, men har dock, så vidt det är förf. bekant, röjt föga tillslutning.

Svea Gille står med sina omkring 150 medlemmar som ett föredöme för andra laudsmän, em hvad god enighet

och kamratanda kunna åstadkomma.

Dess senast invalda styrelse bestod af följande medlemmar:

A. Bruno Anderson, ordf.;

Gustaf Oldson, v. ordf.;

Johan Englund, sekr.;

A. E. Romborg, fin.-sekr. och

Claes Nylén, kassör.

Huskomitén, som omhänderhar alla angelägenheter rörande klubblokalen i staden och klubbhuset vid sjön, består af Gustaf Oldson, Daniel Danielson, Gottfrid Hanson, Olof Olson och August Göranson.

Vaktmästare för lokalen i staden är Steve Forsberg och för klubbhuset vid sjön Charles Beck.

Ur styrelsen har, såsom längre fram nämnes, hr Bruno Anderson afgått och innehafves för närvarande ordförandestolen af hr Gust. Oldson.

Sammanträden hållas den andra och sista onsdagen hvarje månad kl. 8 e. m. i klubblokalen, 418 Main st.

*

Charles Beck,

Svea Gilles stiftare.

CHARLES BECK, Svea Gilles stiftare och en af dess outröttligaste medlemmar, föddes den 13 Sept. 1862 i Göteborg, derifrån hans föräldrar, medan han var helt ung, flyttade först till Östergötland och sedan tillbaka till

Vestergötland. Han genomgick folkskolan och läste några år privat, hvar efter han lärde maskinarbetareyrket

Steve Forsberg,

Svea Gilles vaktmästare.

och arbetade vid skilda tider på Trollhättans Mek. Verkstad, Ljusne Mek. Verkstad, "Atlas" i Stockholm samt Lindbergs varf och mekaniska verkstad, allmänt känd i Stockholm under namn af Stora Varfvet. Beck kom på våren 1886 till Worcester samt ämnade slå yrket ur hägen och resa vesterut men erhöill förmånlig anställning i Holyokes maskinverkstad, der han stannade i 9 år. Under dessa år har han ofta varit bortsänd att utföra maskinuppsättningar (turbiner) för bolaget och under senare åren hade han anställning som förman.

"Gillet's Charlie" är en humorist som få. Då han härom dagen med anledning af denna boks utgifvande tillfrågades om några biografiska uppgifter, var han ej sen att svara: "Inte fins det något att skriva om mig, inte. Jag tillhör Svea Gille, e n d a s t gillet, har varit dess ordförande, vaktmästare och — åtskilligt annat; kan simma, har höns, ankor och — ångbåtar, har god helsa och tycker det är roligt att leva!" — — — Sant, hvartenda ord! Att

ingen styfware simmare klufvit "läkens" vatten, var en allmänt känd hemlighet, likaså att han hade höns och ankor, men — ångbåtarne kommo som en fullständig öfverraskning. Vid närmare reflektion ter sig dock saken helt naturlig. I egenskap af vaktmästare i klubbhuset vid sjön har hr Beck mera än någon annan satts i tillfälle inse, att mycket kan göras för mera reguliera turer på insjöns vatten och då man känner Becks ordningssinne och sega ihärdighet, kan man känna sig förvisad om, att de af honom inköpta tre små ångsluparne komma att till instundande sommar föra en massa gäster till Svea Gilles klubbhus och andra vid sjön belägna platser, som väl äro värda att besökas.

BRUNO ANDERSON, hvilken den 14 Sept. 1898 afsade sig befattningen som Svea Gilles ordförande, på grund deraf att han erhöll förmånligare anställning än den han tillfälligt innehade i Worcester, föddes i Huddinge soc-

Bruno Anderson,

Svea Gilles f. d. ordförande.

ken af Stockholms län den 5 Mars 1864 och erhöll sin första skolunderbyggnad i Stockholm, tills han i April 1878 vid 14 års ålder ankom till Worcester. Hr Anderson, som år 1883 genomgick full-

ständig kurs i Hinmans Business College här i Worcester, har innehaft anställningar dels som bokhållare, dels som handelsresande hos följande firmor: Iver Johnsons fabrik i Worces-

Claes Nylén,

Svea Gilles kassör.

ter, Wm Haaker, New York, H. Bolander, Chicago, bedref egen speceriaffär under firma Holmes & Anderson i Campello, Mass. i 5 år, vidare anställd hos firman Strohmeier & Arpe, New York samt hos Wm A. Leggett & Co., också i New York. Han hade äfven anställning som bokhållare i Svenska Handelsbolaget första året af dess existens. I Oktober månad i år erhöil hr A. anställning som resexpedit för snusfirman A. Bolander i Chicago och har sitt hufvudquarter i New York. Hr A. är mycket musikaliskt anlagd och innehade i fyra år befattning som organist vid Svenska Lutherska församlingen från den tid dess kyrka å Mulberry st. uppfördes. Hr Anderson har i många år varit passiv medlem af den kända svenska sångföreningen Lyran i New York samt var äfven medlem i logen Worcester af föreningen Mystic Brothers.

Som ordförande i Svea Gille var hr A. mycket omtyckt och var det med

upprigtig saknad föreningen emottog underriättelsen om hans afgang.

GUSTAF O. F. OLDSON, Svea Gilles nuvarande ordförande efter hr Bruno Andersons afgang, är född i Kalmar den 4 Juli 1864. Vid 14 års ålder lemnade han hemmet och begaf sig till Stockholm, der han erhöil anställning i speceriaffär först hos M. Åkerström, 6 Östermalmstorg och sedan hos John Kjellin, 31 Linnégatan. Den 15 Juni 1890 ankom han till Worcester och efter en kort tids arbete hos Washburn & Moen Mfg Co., beträdde han åter sin

Gustaf O. F. Oldson,

Svea Gilles nuvarande ordförande.

i Sverige valda bana samt erhöil först anställning i hr Hans Trulsons specerihandel vid Lincoln sq. I Juli månad 1891 erhöil han anställning vid Svenska Handelsbolaget och har allt sedan dess, med undantag af den tid han för ett par tre år sedan aflade ett besök i Sverige, skött sin befattning så väl att han nu är föreståndarens "högra hand". Förutom Svea Gille tillhör hr Oldson Court Harmony, F. of A.

Svenska Gymnastikklubben.

Af allt vi medfört från hemlandet i högau Nord att här odla, uppöfva och sträfva för att få erkändt finnes väl knappast något så karakteristiskt svenskt som den svenska gymnastiken. I likhet med den svenska sången är den svenska gymnastiken en af de bästa gåfvor fäderneslandet skänker sina söner att vårda, och båda ha här gjort stora landvinningar, ehuru den svenska gymnastiken i allmänhet ej låtit så mycket tala om sig härute som den svenska sången, hvilkens förnämsta ifraves sträfvan ju till och med lyckats vinna aktningsvärdt och högst uppmanande erkännande i hemlandet. Då det endast kan vara af nog intresse för dem, som särskildt intressera sig för den lingska gymnastiken att utförligt orda om detta systems utmärkta egenskaper, hvilket ju för resten vore orimligt begärt inom den begränsade ramen af ett arbete som detta, så vilja vi blott påpeka, att ingenting i verlden är så väl egnadt att symmetriskt utbilda människokroppens alla lemmar till ett harmoniskt helt och på samma gång utveckla och stärka själsförmögenheterna som den nämnda gymnastiken. Och dess landvinningar i den civiliserade verlden ha ej varit små, oaktadt det nog för den ytlige betraktaren kan te sig så.

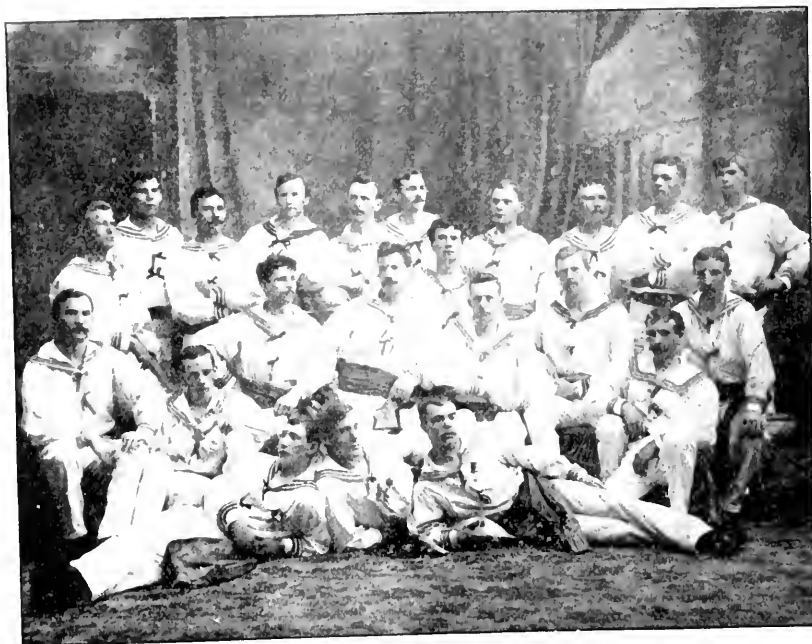
Den svenska gymnastik förening, som här existerat i nära sju år, har visserligen ej vunnit så stor tillslutning, som man kunnat tänka sig att den borde göra, men dess allvarliga sträfvanden ha mer och mer vunnit allmänhetens bevägenhet, så att dess publika uppvisningar varit, synnerligast under de senaste åren, väl besökta och numera torde dess existens för framtiden vara till fullo betryggad. Hvad som i synnerhet är värdt att påpeka, är den omständigheten, att den svenska gymnastiken, tack vare Worcesters svenska gymnastikklubbs förtänksamhet, blifvit mera allmänt känd och uppskattad bland samhällets mest framstående män och kvinnor och synnerligast bland dem,

som ha omhänder det uppväxande släktets utveckling i kroppsligt och andligt afseende.

Den svenska gymnastikklubben är fullt värd all den uppmuntran den kan röna af landsmännen, ty det mål den satt sig före är stort och erkännansvärdt — att till fullo uppfylla den latinska satsen: Mens sana in corpore

klubben och hrr Hedström, E. Forsstedt och C. Goldkuhl utsågos till komité att utarbete förslag till stadgar. Till interimstyrelse valdes hrr J. A. Hedström, A. Berglöf, A. Jungmarker, E. Forsstedt och C. Goldkuhl.

Till lokal för gymnastiköfningarne hoppades man erhålla den tyska Turner föreningens lokal, men svårigheter

Svenska Gymnastikklubben.

sano eller på svenska uttydt: En sund själ i en sund kropp.

The Swedish Gymnastic Club är det namn, under hvilket föreningen organiserades söndagen den 14 Februari 1892 efter en af hrr C. W. Bildt, Carlos Goldkuhl, John A. Hedström och Eric Forsstedt i SKANDINAVIA för den 11 Febr. utfärdad kallelse till för svensk gymnastik intresserade landsmän. Omkring 60 personer hade infunnit sig i Svea Gilles dåvarande hall, 98 Front st., och till ordförande för mötet utsågs redaktör Goldkuhl; sekr. blef hr John A. Hedström. Trettio personer förklarade sig villiga ingå i den nya

uppstodo och det var först i April man lyckades komma öfverens med tyskarne, så att öfningarne då kunde påbörjas.

Klubbens förste tjänstemän voro:

- C. W. Bildt, ordf.;
- Carlos Goldkuhl, v. ordf.;
- Louis Holmberg, sekr.;
- Axel Jungmarker, kassör;
- T. B. Malmstedt,
- Albin Kasperson och
- P. Lundevall, direktörer.

Dess förste instruktör var hr John A. Hedström.

Under hr Hedströms ledning pågingo öfningarne oafbrutet hela sommaren hvarje onsdags afton och söndags mor-

gon. Den 30 Nov. resignerade hr Hedström från ledarebefattningen och i hans ställe valdes ingenjör C. W. Bildt. Den första uppvisningen hölls i Turner Hall den 23 Febr. 1893. Den 3 Maj samma år förhörde föreningen sin sommarplats vid sjön Quinsigamond och invigdes den samma den 30 Maj.

En större, af många amerikaner besökt uppvisning hölls i "Rinken" på Foster st. den 25 Maj 1893. Föreningen fick under sommaren nöjet att som gåfva af hr doktor Verner emottaga en del möblemang för sin sommarplats samt ett dussin hängmattor.

Nästa uppvisning hölls i Turner Hall den 26 April 1894. Dit hade så många personer, som salen kunde rymma, infunnit sig och bjöd dervid klubben på ett blandadt program af gymnastikuppvisning, musik och sång samt dans.

Bland mera bemärkta tilldragelser i klubbens historia förtjenar framhållas dess deltagande i en båtparad, en veritabel venetiansk afton, som på qvällen d. 21 Juni '94 var anordnad å Quinsigamond sjön och åskådades af en till mellan 7 och 8,000 personer uppgående publik. Bland de deltagande båtarna utmärkte sig i synnerhet Svenska Gymnastik klubbens för sin originalitet. Ingenjör Thure Larson hade nemligen konstruerat ett vikingaskepp i miniatyr, å hvars så väl drakhufvud som bakstam och sidor funnos transparenta utskärningar, från hvilka ett rödt ljussken utströmmade och seglets konturer markerades af kulörta lyktor. Båten manövrerades af hrr Thure Larson, Louis Holmberg, W. Bäckström, B. Vendin, R. Vendin, H. Moberg, E. Linell, E. Sundberg och A. Nilson, alla i sina klädsamma hvita gymnastikdräkter. Det hela var af en präktig effekt och väckte också berättigad uppmärksamhet. Gymnastik klubben hemförde också första priset för den bästa enskilda båten.

Den 3 Jan. 1895 hölls åter en uppvisning i Turner Hall och den 27 Mars samma år visade klubben sitt vackra deltagande för nödens och sorgens barn, i det en gåfva af \$100 anslogs ur

klubbens kassa till nödlidande landsmän. Detta var dock ej första gången gymnastik klubben visat sitt deltagande för likars nöd, ty vintern förut var den jemte andra svenska föreningar mycket aktiv vid de publika tillställningar, som arrangerades för den då existerande nödhjelpskomitén.

Sin första prisuppvisning gaf klubben i "Rinken" den 9 Maj 1895. Flera hundra amerikaner voro inbjudna, synnerligast i skolfrågor intresserade samt stadens borgmästare och flera andra af dess tjänstemän. Rörelserna gingo med lif och lust och den kände ifraren för svensk gymnastik, baron Nils Posse från Boston, som bevistade uppvisningen, gaf klubben det smickrande vitsordet, att den i sina gymnastiska prestationer kunde mäta sig med hvilket svenskt infanteriregemente som helst. Priser i guld, silfver och brons utdelades och vunnos i tur och ordning af hrr Axel Jungmarker, A. Åqvist och Axel Lindgren.

Andra prisuppvisningen hölls i Continental Hall den 13 Maj 1897 och dervid togs priset i guld af Axel Dahl, i silfver af Adolf Werme och i brons af Axel Lindgren. Den 5 Febr. i år gafs åter en uppvisning i Turner Hall och den tredje prisuppvisningen hölls i Mechanics Hall den 23 sistlidne April, dervid äfven svenska nationaldanser utfördes. Pristagare blefvo Adolf Werme, guld, Anders Werme, silfver, och John Ulrikson, brons.

Klubbens angelägenheter omhändhafvas nu af:

Ivar Clason, ordf.;
 Oskar Englund, v. ordf.;
 Nils Kasperson,
 Karl Englund och
 Adolf Werme,
 Albin Kasperson, sek.;
 Carolus Loundin, kassör;
 W. Bäckström och
 Erik Linell revisorer samt
 Arvid Petterson, suppleant.

Instruktör är hr C. W. Bildt och assisterande instruktör hr W. Bäckström.

Gymnastiköfningarne ega rum hvarje onsdags afton och söndags morgon i Turner föreningens lokal å South-bridge st.

Logen Quinsigamonds Vål, I. O. G. T.,

är den äldsta skandinaviska goodtemplarlogen i Massachusetts. Den instiftades den 16 Maj 1891 af hr Carl Grimsköld från New York. Då logen stiftades ingingo 20 personer som "charter" medlemmar och af dessa 20 kvarstå för närvarande 5, nemligen J. T. Jacobson, H. Moskovin, A. Klinglöv, Anna Hagberg och G. Asker. Logens första ordförande var A. G. Spets och dess förste sekreterare Oskar Engvall. De första mötena höllos i ett af Washburn & Moens hus vid Millbury st., men som denna lokal på grund af logens stora tillväxt snart nog blef för liten, beslöts att vidtaga åtgärder för anskaffandet af en större lokal. För detta ändamål förhyrdes en hall belägen i Första Svenska Handelsbolagets hus i Quinsigamond, hvarest logen hade sina möten regelbundet en gång i veckan tills på våren 1892, då åtgärder vidtogos för byggandet af ett eget hus. För detta ändamål köptes en tomt vid Ekman st. Vidare ingicks kontrakt med byggmästaren L. M. Petterson om husets byggande och på hösten samma år blef det färdigt samt invigdes högtidligt den 6 November af storloge templar i den amerikanska storlogen mr James L. Bowen.

Logen har under sin tillvaro haft hårda strider att utkämpa för att hålla sin finansiella ställning i jemvigt och ofta nog har medlemmarnes offervillighet tagits i anspråk, alltid med ett godt resultat.

Förliden sommar bildades af de yngre sportälskande goodtemplarne en förening, känd under namn af EAGLE

CYCLE CLUB. Denna klubb står visserligen icke under logernas kontroll, men mottager som medlemmar endast goodtemplare och består den för närvarande af omkring 35 medlemmar.

År 1896 öfvergick logen Quinsigamonds Vål så väl som de öfriga svenska logerna här i östern till den då nybildade svenska storlogen, som nu existerar under namn af The Eastern Scandinavian Grand Lodge of Massachusetts.

Logen Quinsigamonds Vål består för närvarande af en kärntrupp af 86 medlemmar och dess tjänstemän äro:

Oscar Johnson, L. T.;
E. Svenson, V. L. T.;
N. Ericson, Sekr.;
J. Frykberg, B. Sekr.;
E. Asker, Skattm.;
N. Vendt, F. S.;
J. Lundqvist, K.;
J. Youngberg, F. L. T.;
A. Hammarbeck, M.;
Augusta Carlson, B. M.;
A. Vallberg, Y. V.;
M. J. Lindqvist, L. D.

Logen håller sina möten hvarje söndag kl. 1/4 e. m.

I förening med denna loge existerar UNGDOMSTEMPLET VÄRBLÖMMAN som instiftades den 16 Mars 1895 och nu består af af 65 medlemmar. Gustaf Berg är intendent för templet och dess sammanträden hållas hvarje lördagskväll kl. 1/28.

*

OSCAR WILHELM JOHNSON, Loge Templar i Quinsigamonds Vål, är född i Helsingborg den 30 Sept. 1873 och har genomgått folkskolan i sin födelsestad. Den 26 Juni 1892 ankom han till Worcester och arbetade de första 5½ åren hos Holyoke Machine Co. samt erhöll sedan plats hos The Morgan Construction Co. Den 5 Maj 1889 ingick han i G. T. orden i Sverige och logen Quinsigamonds Vål förenade han sig med den 2 Juli 1892. Han innehar alla grader, som orden tilldelar sina medlemmar, har innehaft nästan alla tjänstemanna-

platser, tills han invaldes i den nuvarande samt är dess utom kapten för Eagle Cycle Club.

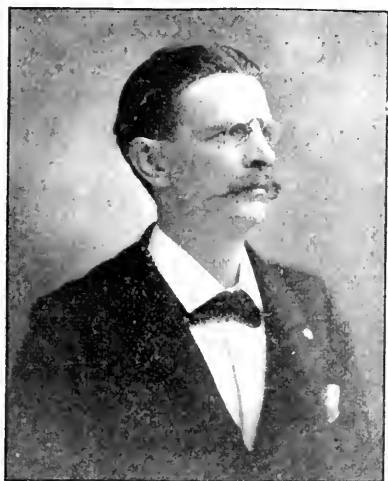

Logen Monitor, I. O. G. T.,

stiftades den 20 December 1891 af deputerad K. J. Bey och miss Alma Bey från Hartford, Conn. 19 personer ingingo i logen som s. k. "charter"-medlemmar.

Dess förste styrelse bestod af C. G. Levan, L. D.; C. F. Lybeck, L. T.; John Englund, V. L. T. och Axel Tjellander, L. Sekr.

Logen möter hvarje tisdag kl. 8 e. m. i Monitor Hall, 274 Main st.

Theodore Osberg,

Sekreterare i logen Monitor.

Dess nuvarande tjänstemän äro:

Frits Anderson, L. T.;
K. V. Moberg, V. L. T.;
N. Persson, F. L. T.;
Theodor Osberg, Sekr.;
Carl J. Toll, L. U.;
Philip Delin, F. S.;
Hanna Toll, K.;

Henry Edstrand, M.;
Emma Svenson, B. M.;
Sigrid Franke, I. V.;
Martin Andersson, Y. V.;
Amanda Svenson, I. U. T. och
C. J. Linderholm, L. D.

*

THEODORE OSBERG, sekr. i Monitor loge och Svenska Nykterhetsförbundet, föddes den 18 Sept. 1860 och erhöll undervisning vid Malmö Elementarläroverk, hvarefter han innehade anställning i manufaktur- och herr-ekiperingsaffär. Den 12 Juni 1886 kom han till Amerika och år 1892 till Worcester. Här erhöll han anställning hos möbelfirman Union Furnishing Co. (f. d. Gately & O'Gorman.)

Hr Osberg tillhör, förutom logen Monitor, Court Frederic T. Greenhalge, F. of A., och Kalpa loge, U. B. & T. S.

Svenska Goodtemplarnes i Worcester och Quinsigamond Sjuk- och Begravningshjulförening

bildades den 28 Febr. 1892. Inträdesafgiften är 50 cents för helt och 25 cents för halft medlemsskap och månadsafgifterna respektive 40 och 20 cents. Vid sjukdomsfall erhållas i sjukhjälp pr vecka \$7.00 för helt och \$3.50 för halft medlemsskap. Vid medlems dödsfall utbetalas \$100 i begravningshjälp. Föreningen eger \$250 i kassan. Dr Ellis är föreningens läkare.

Styrelsen består af:

M. J. Lindqvist, ordf.;
Frits Anderson, sekr. och
Adolf Johnson, kassör.

The I. O. G. T. Camp Association

är en förening inom de svenska G. T. logerna med ändamål att anskaffa sommar- och lägerplats för logernas medlemmar. Somrarna 1896, 1897 och 1898 har denna förening innehaft f. d. Natural History Park på nordvestra stranden af Quinsigamond sjön och utgör denna plats, som sedan goodtemplarne förhyrt den uppkallats med namnet "I. O. G. T. Camp", en särdeles angenäm lägerplats under sommarmånaderna och frekventeras flitigt så väl

Qvinnoföreningen Svea.

en branch för qvinliga medlemmar utaf sällskapet Order of Mystic Brothers, bildades den 28 Mars 1891, på föranstaltande af "Viking Council" af samma orden.

Föreningen började med femton s. k. "charter"-medlemmar och följande tjänstemän tillsattes:

Fru Anna Smith, ordf.; fru Ida Person, vice ordf.; fru Emma Hanson, kaplan; fru Elisabeth Nilson, sekr.; fru Maria Eliason, kassör; fröken Nelly

Goodtemplarnes lägerplats vid Lake Quinsigamond.

af medlemmar och deras familjer som af icke goodtemplare.

Associationens styrelse består af:

- M. J. Lindqvist, ordf.;
- John Frykberg, sekr. och
- Oscar Johnsson, kassör.

Person, konduktör och fröken Ellen Anderson, vaktmästare.

Lämpliga stadgar utarbetades af en komité utaf O. M. B., och antogos af Qvinnoföreningen Svea. Föreningen är en sjuk- och hjälpförening. Inträdesafgiften bestämdes till en dollar och månadsafgiften till 25 cents. Qvinnor i ålder mellan 16—50 år ega tillträde. Sjukhjelpen var först endast \$2.50 i veckan under tretton veckor på året, men höjdes 1896 till \$3.00 pr vecka för

lika lång period. På ett möte 1893 enades man om att anställa en föreningsläkare, hvilken befattning för närvarande innehafves af dr Swan, 41 Pleasant st. År 1898 bildades en begravningsfond med en taxering af 50 cents pr medlem för hvarje dödsfall.

Den senaste finansrapporten visar, att under den tid föreningen existerat ha dess inkomster stigit till \$2,885.52. I sjukhjälp ha utbetalts \$1,079.05 och kassabehållningen är \$525.64.

Medlemsantalet är 103.

Den nuvarande styrelsen består af:

Fru Carolina Zakrison, ordf.;

Fru Ingeborg Höglund, v. ordf.;

Fröken Ida Benson, sekr.;

Fru Ida Nord, kassör;

Fru Julia Florin, kaplan;

Fröken Klara Stake, konduktör och

Fröken Magna Williamson, vaktm.

Möteslokal är Red Men's Hall, 98 Front st., och mötestiden är första lördagen i hvarje månad kl. 8 e. m. och tredje torsdagen i hvarje månad kl. 2.30 e. m.

Massasoit Tribe, Improved Order of Red Men.

Bland amerikanska föreningar, som i sina led räkna andra nationer, intager Red Men ett mycket framstående rum. Logen med ofvan nämnda namn har egentligen utgått från en förening bland nordbor, som förr existerat här under namn af Heimdall Society. Massasoit Tribe organiserades den 27 April 1887 och det första mötet hölls i det gamla posthuset på Pearl st. Inalles 46 personer, på endast få undantag när svenskar, antecknade sig till medlemskap och till styrelse (Chiefs) valdes:

Prophet, Dean S. Ellis.

Sachem, John G. Söderberg.

Senior Sagamore, H. N. Orup.

Junior Sagamore, Frans Lätt.
Chief of Records, Willis E. Sibley.
Asst. C. of R., K. C. Lindström.
Keeper of Wampum, C. J. Hult.

1st Sannap, Charles Brelin.

2nd Sannap, John Clason.

1st Warrior, Adolf Hedengren.

2nd Warrior, Arvid Johnson.

3d Warrior, A. W. Granquist.

4th Warrior, Peter Östlin.

1st Brave, Carol Loundin.

2nd Brave, Carl Warg.

3d Brave, C. J. Auren.

4th Brave, Joseph Hemans.

Guard of Wigwam, John Fyrberg.

Guard of Forest, Olof Sjöholm.

Trustee för ett år, John Clason.

Trustee för två år, Arvid Johnson.

Trustee för tre år, Gust. Ellström.

Vid nästa möte, som hölls den 5 Maj, tillsattes hrr Knut C. Lindström, August Thunman och Frans Lätt som komité att anskaffa en mötesplats och sådan erhöles i nr 44 Front st., der föreningen höll sina möten tills i Juni månad 1890, då mötesplatsen flyttades till nr 98 Front st.

Allt sedan början har föreningen gått säkert framåt och står i dag i ekonomiskt hänseende och numerär föga efter någon annan, af svenskar hufvudsakligast sammansatt förening här i staden. Dess nuvarande styrelsemedlemmar äro:

Prophet, C. A. Johnson.

Sachem, W. N. Wheeler.

Senior Sagamore, Andrew Hjort.

Junior Sagamore, H. J. Gamelin.

1st Sannap, C. H. Day.

2nd Sannap, W. H. Dewing.

Guard of Wigwam, L. C. Larson.

Guard of Forest, Nils Nilson.

Chief of Records, Ivar Svenson.

Keeper of Wampum, A. Romborg.

Coll. of Wampum, Aug. Anderson.

1st Warrior, C. A. Grunditz.

2nd Warrior, Aug. Winberg.

3d Warrior, Fred Anderson.

4th Warrior, John Johnson.

1st Brave, L. C. Anderson.

2nd Brave, M. Anderson.

3d Brave, Hjalmar Styffe.

4th Brave, Oscar Sundberg.

Trustees:

M. Anderson,
Hjalmar Styffe och
Peter Carlson.

Bland för denna förening särskildt intresserade medlemmar förtjenar nämnas den nuvarande sekreteraren (Chief of Records) hr Ivar Svenson, hvilken i 6 år innehaft denna befattning och enligt gällande författning efter fem års trogen tjänst erhöll Past Sachems grad för ett år sedan.

Massasoit Tribe räknar 159 medlemmar och håller sina möten i ofvan nämnda lokal hvarje måndags afton.

Viking Lodge, Knights of Honor.

Det vidt utgrenade och välgörande ordenssällskapet Knights of Honor, af hvilket svenska loger finnas på många platser inom den nordamerikanska unionen, hade ej bland landsmännen i Worcester vunnit insteg förr än den 20 Febr. 1896, då Viking Lodge, nr 3,966, organiserades på ett möte i Commonwealth Hall, 566 Main st. af ordens organisator W. E. Chase och tjänstemännen inom Worcester Lodge, K. of H.

Viking logen bildades med 21 medlemmar och till dess förste tjänsteman valdes:

John R. Johnson, Past Dictator; Benj. J. Bernström, Dictator; C. S. Hagström, Vice Dictator; F. A. Forsberg, Asst. Dictator; John P. Holmgren, Reporter; C. J. Person, Fin. Reporter; Carl Boström, Treasurer; Eric W. Boström, Chaplain; John Hedlund, Guide; A. F. Ward, Guardian; O. L. Paulson, Sentinel; A. Svenson, A. F. Ward, E. W. Boström, Trustees.

Viking logen har sedan gått framåt sakta men säkert och räknade vid sista årets slut ett medlemsantal af 36 med en sjukkasse af \$118.

Föreningen hade under årets lopp utbetalt i sjukhjälp \$25 och till "The

Widow and Orphan Benefit Fund" \$321.18.

Inkomster för året voro	\$582.18
Utgifter " " "	464.18

Således en kassabehållning af \$118.00

Under logens tillvaro har ett dödsfall af medlem inträffat, nämligen Carl A. Peterson. Han hade vid sin död endast inbetalt till logen \$2.73 och erhöll hans enka och fem barn så fort sig göra lät hans lifassurans på \$1,000.

Logens ställning är god och solid och dess affärer under året ha omhändertagats af följande styrelse:

John P. Holmgren, Past Dictator;
E. W. Boström, Dictator;
C. A. Boström, Asst. Dictator;
E. M. Peterson, Reporter;
G. F. Lindström, Fin. Reporter;
C. Ericson, Treasurer;
Eric Hedlund, Chaplain;
Ossian Paulson, Guide;
P. J. Bergström, Guardian;
N. J. Svenson, Sentinel samt
John P. Holmgren,
Benj. J. Bernström och
A. M. Roman, Trustees.

*

JOHN P. HOLMGREN, past dictator för Viking lodge, är född i Venersborg den 1 Maj 1873 och genomgick åren 1882—87 de fem första klasserna af Venersborgs högre allmänna elementarläroverk. Han ankom till Worcester i No. 1887 och har här innehaft anställning som maskinarbetare vid Cromptions Loom Work och Washburn & Moen Mfg Co. År 1892 sändes han af Washburn & Moen Mfg Co. till Waukegan, Ill., att biträda vid uppsättningen af deras nya maskiner derstädes, lemnade sin befattning 1894 och fick anställning hos Jones & McLaughlin i Pittsburg, Pa. Hr Holmgren återkom till Worcester 1895 och erhöll åter plats hos Washburn & Moen, der han fortfarande arbetar.

Han är medlem af Svea Gille, hvars sekreterare han var år 1889, blef 1894 gilletts fin. sekr. och 1896 dess kassör samt en af trustees för 1897. Var 1896—97

reporter för Viking lodge och dictator 1897—98 samt är nu past dictator. Dessutom tillhör han logen Ragnar af Vasa orden, till hvars förste sekreterare han vid logens stiftande invaldes.

The Swedish Cemetery Corporation.

(Svenska Begravningsplats Foreningen.)

Den vackra tanke, som ligger till grund för denna organisation, har enligt dess nuvarande sekreterares rapport, uppläst på tioårsdagen af Svenska Begravningsplatsens invigning, sitt ursprung från den kände och för sin framgångsrika verksamhet på det andliga fältet förut omtalade metodistpastorn D. S. Sörlin och var det hufvudsakligast genom hans och den i våras härifrån till Sverige aflyttade ingenjör J. Forsstedts energi och visade intresse, som det stora företaget lyckades nå sin fullbordan och vidare utveckling.

Den 22 Oktober 1885 insändes till Justice of Peace James H. Bancroft, från nedanstående personer en anhållan, hvori begärdes ett mötes kallande i och för bildandet af ofvan nämnda förening:

Mauritz Johnson,
 Petrus Borg,
 Gustaf Ellström,
 John Engström,
 Ludwig Petterson,
 Andrew Engelbrektsen,
 Peter Carlson,
 F. O. Dahlqvist,
 John A. Corneli,
 Ludw. Johnson och
 Carl J. Lundgren.

Det första mötet hölls i rum 101 Walker Building den 21 Nov. 1885, då föreningen organiserades och stadgar antogos.

De första tjänstemännen voro:

Mauritz Johnson, sekr. ;
 Gustaf Ellström, kassör ;
 Ludwig Petterson, kollektör (inkasserare).

Till direktörer valdes:

Peter Carlson, president,
 Mauritz Johnson,
 Gustaf Ellström,
 Petrus Borg,
 John Engström,
 A. Engelbrektsen,
 Ludwig Petterson,
 F. O. Dahlqvist och
 C. J. Lundgren.

Från Henry Bigelow inköptes omkring 3 acres land, beläget vid Webster st. för ett pris af \$1,200, hvaraf hälften betaltes kontant.

Komiterade för inköp af nämnda plats voro: Pastor Sörlin, Gustaf Ellström, C. J. Lundgren, Mauritz Johnson, C. J. Hult, Petrus Borg, F. O. Dahlqvist, J. A. Corneli och W. Rydbérg.

Ansökan inlades till stadsstyrelsen om att få använda nämnda land som begravningsplats i öfverensstämmelse med section 18 of chapter 82, Public Statues.

Följande svar erhöles från stadsstyrelsen:

"Ordered. That the Swedish Cemetery, a corporation established by law have permission, and permission is hereby granted to it to use for the purpose of the burial of the dead its lot or tract of land situated on the westerly side of Webster st., containing about three acres nearly or quite opposite Hope Cemetery."

Approved Nov. 25, 1885.

See Journal of Mayor and Aldermen, Book No. 9. Page 166.

Begravningsplatsens invigning till sitt ändamål egde rum memorialdagen den 30 Maj 1886, dervid pastor D. S. Sörlin officierade.

Sedermåra inköptes land, så att yt-innehållet nu utgör omkring 9 acres, alltsammans afröjdt och större delen afplanadt och utlagdt i lotter, privata och fria. I de senare erhålla mindre bemedlade rättighet att fritt begrafvas.

Upp till Januari 1896 voro sålda 437 privata lotter och från begravningsplatsens invigning till samma datum äro begrafna å platsen 1,368 personer. Till den 1 Okt. i år voro 1,488 personer begrafna här; 349 familjelotter och 102

enskilda platser (s. k. single graves) äro sålda.

Inkomsterna under den tid föreningen existerat hafva varit omkring \$20,000 dollars och utgifterna omkring 1,000 dollars mindre. Dessa penningar hafva åstadkommits dels genom subskription, dels genom afhållandet af basarer, konserter o. d.

ning rörande begravningsplatsen meddelas följande punkter ur föreningens stadgar:

Tjenstemännen skola bestå af af nio personer, utgörande styrelsen, en Sekreterare, en Kollektör, en Kassör och två Revisorer. Styrelsen skall inom sig välja President, Vice President och Arbetschef. President- och arbets-

Vy från svenska kyrkogården.

Nuvarande tjenstemän äro:

J. Eric Forsstedt, Sekreterare;
S. E. Hanson, Kassör och
Eric Landin, Kollektör.

Styrelsen utgöres af:

Andrew Hjort, president;
L. M. Petterson, vice president;
William Anderson, arbetschef;
John Carlson,
John Carlson (Carlson Bros),
Petrus Borg,
A. W. Ekström,
C. A. Johnson och
Nils Lindqvist, trustees.

För vidare upplysning om författ-

chefsbefattningarne kunna ej innehafvas af samma person.

Egare af begravningslotter äro medlemmar af denna förening.

Icke lottegare, hvilka till föreningen subskribera 1 dollar, kunna blifva medlemmar af denna förening. Skrifna ansökningar om medlemskap kunna lemnas till sekreteraren eller kassören vid eller före det ordinarie årsmötet och skall inröstning af medlem ske vid nämnda möte.

Reservfonden skall vara en fond, afsedd att betrygga kyrkogårdens framtida underhåll, och kan räntan å näm-

da fond ej dragas förr än efter en tid af 20 år, räknade från den första (1:sta) Januari 1894.

Tre trustees skola väljas att förvalta denna fond och skola de tjänstgöras om följer: en för ett år, en för 2 år och en för 3 år. Deras efterträdare skola väljas årligen, en för hvarje år, att tjänstgöra för en tid af 3 år.

På möte den 30 Sept. i år beslutades att skänka en plats för begrafvandet af i kriget fallne soldater af svensk börd, hemmahörande i Worcester.

*

Eric Landin,

Kyrkogårdens Superintendent.

ERIC LANDIN, föreståndare och inkasserare för Svenska Begravningsplatsen, är född i Vestra Vingåker den 14 Juni 1856. Han kom till Worcester den 8 April 1888, arbetade en tid hos Washburn & Moen och sedermera i landtbruk i Spencer. Den 11 Nov 1889 erhöll han sin nuvarande anställning.

Hr Landin tillhör Thomas st. M. E. församlingen och Svenska Metodisternas hjälpförening i Chicago, Ill.

Sångföreningen Lyran.

Denna dubbelkvartett, som existerat i jemt tio år, är den äldste här existerande svenska sångföreningen och bildades hösten 1888 af följande medlemmar:

Johan Englund, L. M. Ekstrand, 1:ste tenorer;

Axel Bäcklin, P. Emil Anderson, 2:dre tenorer;

Gustaf Bäcklin, Emil Anderson, 1:ste basar;

Oscar Eklund, Edvard Anderson, 2:dre basar.

Edvard Anderson kvarstod i ungefär två år samt efterträddes i andra basstämman af C. Holmström, hvilken dock snart afgick, hvarefter Emil Anderson öfverflyttades till andra basstämman och Gustaf Bäcklin skötte ensam första baspartierna, tills Ossian Paulson år 1892 blef medlem. Hrr Ekstrand och Axel Bäcklin lemnade samma år Worcester och antogo anställningar i Waukegan, Ill., och till ersättning för dessa erhöles Axel Runvik i första och Wilhelm Verner i andra tenorstämman. Andre basen Emil Anderson lemnade Lyran 1894 och efterträddes af John Ohree och samma år flyttade Runvik till Syracuse, N. Y. Så återkom Axel Bäcklin och upptogs åter till andra tenor, W. Verner öfverflyttades till första tenorstämman och sedan dess har Lyran varit sammansatt som följer:

Johan Englund, W. Verner, 1:ste tenorer;

Axel Bäcklin, Emil Anderson, 2:dre tenorer;

Gustaf Bäcklin, O. Paulson, 1:ste basar;

O. Eklund, John Ohree, 2:dre basar.

Johan Englund har varit sångföreningens sekreterare allt ifrån början och O. Eklund dess kassör tills den 1 Jan. 1898, då W. Verner valdes i hans ställe.

Lyrans tjänstemän äro:

Axel Bäcklin, ordf. och "business manager";

Johan Englund, sekr.;

W. Verner, kassör;
 John Ohree, bibliotekarie;
 O. Eklund, bitr. bibl.

Hr Gustaf Bäcklin har varit Lyrans
 nitiske ledare hela tiden. Öfningarne
 ha regelbundet hållits hvarje mandags

nr 32 Front st., dock endast för en kort
 tid, hvarefter Svenska Lutherska kyr-
 kan godhetsfullt stälde sin undervåning
 afgiftsfritt till lyristernas förfogande.

Lyran har genom trägen öfning och
 flit lyckats uppnå en förträfflig sam-

Sångföreningen Lyran.

afton, tills i år, da tiden ändrades till
 tisdagar i stället. De tre första åren
 höllos öfningarne i Sv. Baptist kyrkans
 undervåning, sedan förhyrdes en sal i

sjungning och har, icke blott derige-
 nom utan äfven genom sin villighet att
 alltid biträda vid välgörenhetstillställ-
 ningar och andra konserter än sina

egna årliga, vunnit stadgad popularitet bland landsmännen och denna dubbelkvartetts prestationer äro alltid gerna hörda.

Sångföreningen Brage.

Med tanken på det stora antal landsmän, som här fans redan i början på 1890-talet, och på svenskarnes djupt ingrodda kärlek till sång, synes det något egendomligt, att ej redan då en själfständig och lifskraftig sångkör existerade. Vid flera större fester hade visserligen tillfälliga körer uppstått, men efter utfördt värf, hvilket endast bestod uti att hastigt och lustigt inöfva ett par sånger och publikt utföra dessa, har också den tillfälliga kören liksom på öfverenskommelse upphört att existera. Sålunda var för endast fem år sedan staden Worcester med hänsyn till en fast och lifskraftig svensk manskör knappast så väl lotad som tjugu år tidigare. Inom kyrkoförsamlingarne funnos visserligen körer, men dessa äro i regeln sammansatta af blandade röster och ha till sin hufvudsakliga uppgift att med sina sånger höja högtidligheten vid våra gudstjenster.

Emellertid hade på sommaren 1893 det året förut bildade Svenska Sångarförbundet i Amerika (American Union of Swedish Singers) på svenskarnes dag under Chicagoutställningen skördat oförgätliga, aldrig visssnande lagrar och hvað låg väl nu närmare till hands än tanken att bland Worcester's tusentals svenskar borde finnas tillräckligt material för en god, lifskraftig manskör, hvilken med heder kunde representera Worcester's svenska koloni i Svenska Sångarförbundet?

Den 29 Nov. 1893 var i "Skandinavien" följande upprop infördt:

"De herrar, som intressera sig för bildandet af en svensk sångförening

här i staden med ändamål att representera Worcester uti 'American Union of Swedish Singers' och att deltaga i detta förbunds stora sångarfester, behaga infinna sig å "Skandinavias" byrå, 311 Main st., söndagen den 3 Dec. kl. 4 e. m., hvarvid närmare detaljer komma att meddelas.

Högaktningsfullt

S. E. Hanson, Hjalmar Nilsson,
Helge Sandberg."

Ur referatet öfver detta förberedande möte låna vi från den nämnda tidningen följande:

Hjalmar Nilsson,

Brages stiftare och förste ledare.

"Omkring 15 personer hade hörsamat kallelsen och utsågs, sedan en af inbjuderna, hr Hjalmar Nilsson, öppnat sammanträdet med ett frågan belysande föredrag, hr Erik Forsstedt att leda mötets förhandlingar och hr Helge Sandberg att fungera som sekreterare. Allmänna meningen syntes vara för bildandet af en sångförening och upplystes det, att sångkvartetten Lyrans medlemmar vore villiga att sluta sig till den samma, hvarigenom denna sålunda erhåller en tränad kärntrupp, för hvilken man bör hafva alla skäl att vara tacksam. Bland namn, föreslagna åt föreningen, föll Brage mest i sma-

ken och blef det mötets beslut, att den nybildade sångföreningen skulle uppkallas efter denne den nordiska mytologiens representant för poesi och sång. En komité, bestående af hrr Erik Forsstedt, Hjalmar Nilsson, Helge Sandberg, Dan. Sörlin och Emil Anderson med Johan Englund och John Linné till suppleanter, tillsattes för att utarbета stadgar, höra sig för om lämplig lokal m. m.

En svensk sångförening i Worcester detta önskningsmål sedan många år tillbaka, är sålunda nu på god väg att bli en verklighet. Den svenska sången har hittills här på platsen, om man undantager den alldeles nybildade kören inom Svea Gille, endast varit representerad genom Lyran, hvilken fört dess runor med den äran och ännu länge, såsom vi hoppas skall fortfara att göra det, men under det att Lyran hufvudsakligast lagt an på att odla quartettsång, har körsången på helt naturliga grunder fått stå tillbaka. Nu kan denna brist dock blifva afhjelpat och uppmana vi därför alla, som kunna sjunga, att sluta sig till föreningen Brage. Röster finnas nog att besätta de olika stämmorna med och må ingen af sin blygsamhet hållas tillbaka från att komma med. För företagets betryggande erfordras helt naturligt en god ledare och flera torde nog finnas, som kunna vara platsen vuxne. Oss synes dock, som om hr Hjalmar Nilsson vore den som i främsta rummet borde komma i fråga. Hr Nilsson har nemligen mångårig erfarenhet som sångledare inom olika föreningar i Boston, eger en utbildad musikalisk smak och besjålas af ett lefvande intresse för företagets framgång."

Fredagen den 8 Dec. 1893 höll den nybildade sångföreningen sitt första ordinarie möte i Red Men's Hall, 98 Front st. Härom yttrar "Skandinavien" för den 13 Dec.:

"Ett stort antal af sångens vänner hade infunnit sig och tjugufem personer anmälde sig till inträde, hvadan föreningen nu räknar 40 medlemmar, de allra flesta aktiva. Det af den till-

sätta komitén uppgjorda förslaget till stadgar diskuterades och antogs dessa med några smärre tillägg och förändringar. Till sångledare valdes enhälligt hr Hjalmar Nilsson, som tackade för det visade förtroendet och, så att säga, framlade sitt program, hvilket, grundadt på erfarenheten som det är, bådär godt för föreningens framtid. Val af styrelse förrättades härpå och utsågos följande herrar att beklåda de olika posterna inom den samma: Erik Forsstedt, ordf.; Axel Tode, vice dito; Wilhelm Verner, sekr.; Hjalmar E. Franzén, kassör och N. S. Lind, vaktmästare. Sångarne samlas nästa söndag kl. 4 e. m. i Red Men's Hall till första sångöfningen och kommer dervid att närmare bestämmas rörande den blifvande möteslokalen. Upplysningsvis meddelas, att tillfälle är beredt äfven för sådana personer, som icke sjelfva sjunga men likväl äro intresserade af föreningens verksamhet, att ingå i denna såsom passiva ledamöter, hvilket berättigar dem att närvara vid sångöfningarne."

Så kom dagen för den första sångöfningen, söndagen den 17 Dec., och då visade sig, att de omkring 40 rösterna voro unga och kraftiga, men i behof af betydlig polering, innan något verkligt godt resultat skulle kunna åstadkommas. Så pågingo repetitionerna en gång i veckan och på vårsidan hölls ett par smärre samkväm, men det egentliga stora framträdandet för publiken egde ej rum förr än ett år efter Brages stiftande. Då på hösten 1894 storartade förberedelser öfver hela landet påbörjades för att värdigt fira ett af svenskarnes största och dyrbaraste minnen, nemligen minnet af hjeltekonungen GUSTAF II ADOLFS födelse, så var det Brage, som med lif och kraft tog hand om anordningarne för ett värdigt firande af 400:de årsdagen af denna historiska tilldragelse. Mycket skulle här kunna ordas om alla de hinder, som nu reste sig emot den unga sångföreningens "tilltag att slå mynt på våra stora fosterländska minnen", som en känd landsman då uttryckte

sig, men här gagnar det föga att "tala om den snön, som föll i fjol". Alltuo, resultatet af anordningarne blef, att Mechanics Hall på aftonen den 8 Dec. 1894 var mera till trängsel packad med högtidsklädda landsmaninnor och landsmän, än hvad någonsin förr varit fallet, och att Brage skördade en pekuniär vinst af festen, som afgjordt betryggade den förnt något vacklande sångföreningens framtid. Då det torde vara af intresse både för dem, som bevistade den minnesvärda festen, och andra, som ej kunde infinna sig, att läsa om festen, sådan den refererades i "Skandinavia", upprepa vi delvis och i största korthet tidningens referat:

"Gustaf II Adolfs festen i Mechanics Hall sistlidne lördags afton var från början till slut så högstämd och vacker, att den gjorde det allra bästa intryck på hvar och en som hade nöjet att öfvervara den samma, och blef en glänsande triumf för hr Hjalmar Nilsson, som arrangerat det fosterländska programmet. Men "det är ej fältherren ensam, som vinner slaget, de djupa lederna vinna det åt honom", och den stora blandade kören så väl som solisterna och aftonens talare gjorde alla hvar och en i sin stad, sitt bästa för åstadkommande af det helgjutna intryck festen lemnade. I den stora Mechanics Hall, med sittplatser för närmare 2,000 personer, hade en fulltalig publik samlats, förnämligast bestående af medlemmar ur vår svenska koloni, men också af amerikaner, bland dem särskildt att märka mayor Marsh med fru. Salen företedde i sin rika och smakfulla dekorerings af flaggor, bland hvilka naturligtvis den blågulda icke saknades, och draperier, hufvudsakligast i de amerikanska färgerna, en festlig anblick, som genast vid inträdet stämde en högtidligt, och den stora kören, med damerna i ljusa toaletter och herrarne i högtidsdrägt, förhöjde ytterligare detta intryck. Man kunde, der man satt, icke undgå att göra en jämförelse mellan den samling unga damer, man vid detta tillfälle hade framför sig, och den, som brukar sjun-

ga å Music Festival, och utföll jämförelsen onekligen till våra landsmaninnors förmån. — — — — — Härmed hafva vi nu genomgått programmet för denna Gustaf Adolfs fest, allt igenom så äkta svensk, och länge skall det dröja, innan minnet af den förbleknar i deltagarnes hjertan. Sångföreningen Brage, dess arrangeringskomité: hrr Hj. Nilsson, Eric Granberg och Hj. Franzén, samt bland dessa först och sist Brages ledare, hr Hj. Nilsson, tillkomma hedern af att hafva åstadkommit denna det vördade historiska minnet fullt värdiga fest. Vi hoppas, att Worcesters svenska allmänhet skall bära detta i minne och skänka Brage sitt understöd, när någon gång föreningen, som ju arbetar i ett ädelt syfte, vädjar till den samma."

Festkören af blandade röster var den största svenska, som någonsin här varit sammansatt, och räknade 123 röster, deraf 46 sopraner, 22 alter, 23 tenorer och 32 basar. Orkestern var sammansatt af tolf verkligt erfarne musici. Som minne af festen utdelades ett vackert souvenirprogram med omslaget tryckt i de svenska färgerna. På omslagets framsida fans svenska flaggan och en bild af hjeltekonungen. Förutom aftonens program innehöll detta "värdiga program af en värdig fest", som en af Bostons mest framstående svenskar kallade det, bilder af samtliga solister och talare, namnen på körens och orkesterns samtliga medlemmar, en af ingenjör James Forstedt på engelska språket skrifven historik öfver Gustavus Adolphus, historik öfver Svenska Sångarförbundet, skrifven af dr Victor Nilson i Minneapolis med bild af förbundets ledare direktör Örtengren i Chicago, Helsning till sångarförbundets delegater vid konventionen i New York föregående sommar, författad af Edvard Sundell, porträtt af Brages dåvarande styrelse och ledare, en kort historik öfver Brages verksamhet m. m.

Brage räknade vid tiden för Gustaf Adolfs festens firande inalles 76 med-

lemmar, deraf närmare ett 50-tal aktiva sångare.

Omkring två veckor efter den i allo lyckade festen, som så att säga lade en säker hörnsten till Brages bestånd, höll festkören ett privat samkväm, dervid ledaren öfverraskades med ett stort och dyrbart "crayon" porträtt af honom sjelf. Frampå året 1895 visade det sig, att majoriteten af de festkören tillhörande damerna hyste en allvarlig önskan att få fortfara med sången och att på allt sätt understödja Brages sträfvan den och så bildades Brages dam-

slutande egnat sig åt endast manskör-sång.

På våren 1895 ansågs en utgallring af stämmorna nödvändig och derigenom reducerades det aktiva medlemsantalet betydligt. De med denna gallring missbelätne och genom den samma från aktivt deltagande uteslutne voro, oakadt de gifvit sitt löfte att kvarstå som passiva medlemmar, ej sena att bilda en annan kör, som "naturligtvis" skulle helt och hållet störta Brage. Men det lyckades ej, utau fick efter ett halft års eller möjligen nå-

Sångföreningen Brage.

klubb på initiativ af ledaren. Besynnerligt nog upptogs ej välmeningen af Brages sångare, som den bort göras och därför blef företaget ej för föreningen så mycket till "ena hjälp", som det kunnat blifva. Efter den stora Washington festen, firad i Mechanics Hall den 22 Febr. 1896, visade sig intresset inom damklubben betydligt afsvalnadt och så upphörde denna så mycket lofvande organisation efter mindre än ett års tillvaro. Sedan dess har Brage ute-

got längre tillvaro den nybildade kören — som tog sig det på grund af dess medlemmars lumpna handlingssätt mot Brage något egendomliga namne, "Sångens Vänner" — efter några fåfänga ansträngningar att hålla sig uppe, nedlägga sin verksamhet.

Brages sångöfningar höllos fortfarande i Red Men's Hall, tills man på hösten 1895 började inse, att det borde vara af stor nytta att ha en egen klubblokal. Af mr J. J. Kennedy upp-

läts åt Brage gratis ett af honom ej användt rum en trappa upp i nr 13 Mechanics st. Piano hyrdes och en del möblemang anskaffades, men efter några månader, då mr Kennedy behöfde det godhetsfullt upplåtna rummet för sin egen hotellrörelse, flyttade Brage till Svea Gillens nya Hall, nr 418 Main st., der sångöfningarne sedan dess hållits oafbrutet en gång i veckan.

Washingtons festen i Mechanics Hall den 22 Febr. 1896, hvilken också var mycket högtidlig och anslående, rönste ej fullt så stor uppmuntran från den stora allmänhetens sida, som Gustaf Adolfs festen. Vid denna fest biträdde Brage af den då i sitt flor stående Svenska Gleeklubben i Boston under hr Nils Malmbergs ledning.

Hösten 1896 gaf föreningens ledare en konsert i Mechanics Hall, till hvilken den öfver hela världen kände, numera aflidne bassångaren Conrad Behrens engagerades och till tack för all den omsorg, konsertarrangören nedlagt på Brages utbildning, arbetade föreningens medlemmar med flit och ifver, så att konserten gick med jemförelsevis god vinst. Vid samma tillfälle inträffade dock en mycket pinsam episod, som gjorde att det goda förhållande, hvilket varit rådande mellan ledare och sångare, led svår afbräck, till hvilket dock ingalunda majoriteten inom Brage var skyldig, men som dock föranlät hr Nilsson att uppsäga sin syssla, meddelande samtidigt, att han på nyåret ämnade afgå som ledare. Alla försök att få detta beslut ändradt strandade och hr Gustaf Bäcklin valdes till ledare, en befattning, som denne alltsedan Jan. '97 skött nitiskt och förtjenstfullt.

Den 4 Maj 1894 fattades beslut att Brage skulle söka inträde i Svenska Sångarförbundet. Ansökan mottogs af förbundets styrelse med välvilja, hr Hjalmar Nilsson sändes som delegat till konventionen i New York den 3—5 Juli, och Brage inröstades enhälligt i förbundet.

Labor Day 1896 deltog Brage i en angenäm utflykt i Bostons skärgård tillsammans med Boston sångföreningar-

ne Svenska Gleeklubben och Harmoni samt Verdandi från Providence, R. I. I paraden, som hölls vid festligheterna i förening med hörnstensläggningen till City Hall den 12 Sept. 1896, deltog Brage mangrant och tedde sig den lilla truppen mycket ståtlig. Två Basarer har Brage hållit i Mechanics Hall, men ingendera medförde så stor finaciell vinst som man hoppats. På den första, som hölls 24—26 Nov. 1896 var ett stort ferrishjul, prydt med de amerikanska färgerna, den förnämsta attraktionen. I den i New York 1—5 Juni 1897 hållna svenska sångarfesten deltog Brage mangrant och då på den samtidigt hållna konventionen förbundet indelades i två divisioner, bestämde den östra divisionen, att dess första sångarfest skulle firas i Worcester i Juli 1899. På den af delegaterna för de öster om Chicago belägna, divisionen tillhörande föreningarne i år i New Haven, Conn., hållna konventionen, ändrades på goda grunder tiden för sångarfesten, så att den i stället kommer att firas de första dagarne i Juni. Det är på exekutiva komitén för denna fest och på den förbundet tillhörande lokala föreningen, som hela ansvaret för festens success hvilar, men vi ha ingen anledning tro annat, än att den svenska nationen i Worcester som ett helt kommer att visa sitt intresse för denna sångarfest. Att divisionens delegater önskade få sångarfesten hållen i Worcester är ju ej att undra på, då det är så allmänt bekant bland landsmännen i Förenta Staterna, att Worcester räknar inom sina gränser ett ovanligt stort antal svenska kvinnor och män, hvilka alltid visat ett varmt intresse för all aktningvärd svensk företagsamhet. Det blir sålunda hvarje så väl landsmaninnas som landsmans skyldighet att så efter bästa förmåga verka att alla hitkommande främlingar få till sina respektive hemorter medföra de mest angenäma minnen. Vår stad bör emottaga dessa sångarbröder så, att den goda tanke de hittills hyst om detta samhälle må ytterligare stärkas, till heder för hvarje

svensk, som här bygger och bor.

Brages tjänstemän för innevarande år äro:

Hjalmar Franzén, ordf.;

Ernst Francke, v. ordf.;

Carl Perman, sekr.;

Anders Svenson, fin. sekr.;

Karl Svenson, kassör;

P. Åberg, vaktmästare och bibliotekarie.

Trustees äro:

A. Hjort,

J. O. Wallgren och

Charles Nylin.

Revisorer:

Johan Englund och

Eric Forsstedt, med

Fred Olson och

J. E. Wahlund som suppleanter.

Ledare är Gustaf Bäcklin och musikkomité: Johan Englund, Anders Svenson, Carl Perman och Hj. Franzén.

Brages medlemsantal är för närvarande 21 aktiva och 16 passiva. Sångöfningarne hållas hvarje fredags afton uti Svea Gilles Hall, 418 Main st.

Svenska Ingeniörsföreningen.

Inom Worcesters storartade industriella etablissement hafva som bekant sedan många år tillbaka flere duglige svenska ingenjörer sysselsatts, men någon närmare sammanslutning mellan dessa kom ej till stånd förr än i April månad 1897, då några för saken intresserade personer sammanträffade för att ordna om bildandet af en förening, som skulle ha till syftemål att åstadkomma ett samband emellan i staten Massachusetts bosatte, inom ingenjörsvetenskapen arbetande, svenskar och sålunda åvägbringa så väl vetenskapliga som sociala samqväm.

Ett förberedande möte hölls som sagdt å Hotel du Nord och utsågos hrr Emanuel Trotz, Wilhelm Bäckström och Hjalmar Nilsson till komiterade att utarbete förslag till stadgar. Den 12 April antogos stadgarne och föreningen bildades med 11 medlemmar. Sedermera har medlemsantalet ökat till 20, af hvilka dock tre eller fyra under de senaste manaderna lemnat staden, men kvarstå dock tills vidare som medlemmar i föreningen.

"För inträde i denna förening fordras att vara född svensk och hafva studerat vid tekniskt läroverk. Dock må sådana svenska teknici, hvilka kunna anses likställda med dem, för hvilka föreningen hufvudsakligen är bildad, såsom medlemmar af föreningen antagas."

Föreningens ordinarie sammanträden äro: Årsmötet, som hålles i Januari på dag och tid, som af styrelsen bestämmes samt ett möte i hvarje af de öfriga månaderna, på sådan dag, som af föreningens medlemmar genom röstning bestämmes. Kallelse till dessa möten utfärdas af sekreteraren minst en vecka förut.

Föreningens förste tjänstemän voro:

C. W. Bildt, ordf.;

A. F. Bäcklin, v. ordf.;

Hjalmar Nilsson, sekr.;

Wilhelm Bäckström, skattmästare och

Karl Jansson, bibliotekarie.

Till revisorer valdes:

Rudolf Sundin och

Gustaf Ödqvist, med

Thure Larson som suppleant.

Vid nästan hvarje månadsmöte har någon medlem hållit föredrag öfver något tekniskt ämne eller annat af intresse för medlemmarne och förhållandet inom föreningen har preglats af god kamratanda. Det första året höllos sammanträden på Hotel du Nord, men för några månader sedan beslöts att mötas å Bay State House. Under stundom ha små trefliga sociala samqväm arrangerats och i fjol satte Ingeniörsföreningen sig i spetsen för firandet af konung Oscars 25-årsjubile-

um, hvilket högtidlighölls af ett 50-tal landsmaninnor och landsmän med en ståtlig bankett å Hotel du Nord.

Hotellets stora matsal hade för festen af komiterade dekorerats på ett mycket anslående sätt med grönt, guirlander i de svenska och amerikanska färgerna samt en massa amerikanska, svenska och norska flaggor. På ena kortväggen var ett stort porträtt af konung Oscar upphängt mot en fond af eklöf och flaggor och på ena långväggen fans konung Oscars krönte monogram, förfärdigadt af grönt och hvita astrar.

Komiterade voro Emanuel Trotz, värd för aftonen, C. W. Bildt, Rudolf Sundin, Axel Bäcklin och Hjalmar Nilsson. Thalins orkester, skyld bakom en mur af grönt, utförde taffelmusiken. Tal höllos af ingenjör Trotz för konung Oscar, af ingenjör Karl Jansson för Amerika och president McKinley, af redaktör Tode för Sverige, af ingenjör Bildt för qvinnan och af hr Rudolf Sundin för staden Worcester. Ingenjörerna Janssons och Sundins tal voro på engelska, de öfriga på svenska språket. Hr J. E. Svanström uppläste ett af honom skrivet, vackert poem.

Matsedeln pryddes på framsidan med en artistiskt utförd, anslående teckning och till hvarje deltagare lät "Skandinavien" som ett annat minne af festen utdela bilder af konung Oscar och drottning Sopha, tryckta på fin-fin kartong.

Bland alla, som hade förmånen att deltaga i denna vackra och värdiga fest till firande af konung Oscars 25-års jubileum, rådde endast en mening, att en förträffligare arrangerad och af sannare högtidsstämning preglad fest af denna art, har aldrig afhållits af svenskarne i Worcester. Äran häraf tillkommer i främsta rummet ingenjör Trotz, hvilken såsom ordförande i festkomitén och såsom värd för aftonen hade ett styft arbete att utföra, från hvilket han emellertid skilde sig på utmärktaste sätt. Med aldrig svikande förbindlighet tog han hand om gästerna, och hans skarpa öga öfvervakade

noga hvarje festens detalj, så att ingenting fattades.

Svenska Ingenjörsföreningens nuvarande tjänstemän äro:

C. W. Bildt, ordf.:

Gustaf Ödqvist, v. ordf.:

Geo. Sieurin, sekr.:

Wilhelm Bäckström, skattmästare och klubbmästare samt

Karl Jansson, bibliotekarie.

Revisorer äro:

Thure Larson och

Axel Bäcklin, med

August Lundberg som suppleant.

Sedan Karl Jansson lemnade Worcester har bibliotekariebefattningen omhänderhaft af hr Sieurin.

Ingenjörsföreningen består sig med ett för fackmän intressant och lärorikt bibliotek och tekniska tidskrifter på tre olika språk stå till medlemmarnes disposition.

Sammanträden hållas den första fredagen i hvarje månad kl. 8 e. m.

Biografier öfver de flesta af Ingenjörsföreningens medlemmar återfinnas å tillbörlig plats i ett annat kapitel.

För den händelse föreningens verksamhet skulle upphöra, har följande bestämmelse fattats i stadgarnes sista paragraf:

"Skulle föreningen upplösas, få under inga vilkor dess tillhörigheter delas eller förskingras utan öfverlemnas till styrelsen för den nu existerande Svenska Begravningsplatsen för att af samma styrelse realiseras och användas till fria begravningsplatser för obemedlade svenskar."

Föreningen Skandia.

Under namn af "Hundramanna Föreningen Skandia" bildades denna organisation på ett lördagen den 1 Mars 1890 i Thomas st. kyrkan hållet möte. Ordförande för aftonen blef Nils Nilsson och sekr. John E. Ericson.

Stadgar blefvo antagna och ett större antal medlemmar tecknade sig. Föreningen är en sjukhjulsförening, "ej begränsad inom någon viss kyrka utan lemnar tillträde för män af god moral samt absolut nyktra utan afseende på denomination."

Andra mötet hölls den 15 Mars, då stadgar antogos och 52 personer inskrefvo sig som medlemmar. Föreningens första styrelse var sammansatt som följer:

Nils Nilson, president;
O. Henderson, v. president;
C. W. Sund, sekr., och
John F. Lundberg, kassör.

Sjukhjälp bestämdes skola utgå med \$10 i veckan.

Föreningen räknar för närvarande 81 medlemmar och dess styrelse är:

John F. Lundberg, president;
William Blom, v. president;
C. A. Carlson, sekr., och
John E. Ericson, kassör.

Mötena hållas fortfarande i Thomas st. kyrkan.

Logen Ragnar, nr 10, Vasa Orden.

Idén att sammansluta sjuk- och begravningshjulsföreningar bland landsmännen i Östern till ett förbund är temligen gammal och en dylik sammanslutning lyckades för saken intresserade män redan för närmare 15 år sedan åstadkomma. Denna rörelse kom, om vi ej allt för mycket misstaga oss, i likhet med idéen om en sammanslutning mellan skandinaviska sångföreningar, från Philadelphia, men någon mera allmän tillslutning fick ej detta förbund, som ändock lät höra af sig för ett par år sedan och måhända ännu existerar. För omkring två år sedan började några intresserade män inom staten Connecticut att efter mönster af en del amerikanska ordenssällskap arbeta för en sammanslutning,

som skulle fast knyta landsmännen tillsammans och på en enda dag, då Vasa orden stiftades, blefvo omkring 2,000 personer — "Vasariddare", som en del svenska tidningar uttryckte sig. I våras bestod Vasa orden af åtta föreningar och då började dess organisatorer kasta blicken åt Massachusetts med det resultat att lördagen den 2 April en loge af Vasa orden bildades i Springfield och påföljande dag blef Worcester representeradt i det nämnda förbundet, i det att då logen Ragnar, nr 10 af Vasa orden, instiftades utaf några af ordens tjänstemän, hvilka i detta syfte hitkommit. De voro hrr Carl W. Malmqvist från Wallingford, T. S. Lilja, George K. Rose och Carl Brandt från New Haven samt Albin Magnuson o. Adolf Magnuson från Hartford. Till mötet, som hölls i Red Men's Hall, 98 Front st., hade omkring 50 personer infunnit sig. Hr Gustaf Stenman öppnade förhandlingarne och introducerade hr C. W. Malmqvist, som redogjorde för ordenssällskapets uppgift och den framgång, med hvilken dess sträfvan hittills kröntes. Sedan några andra personer gjort sina inlägg i diskussionen, uppmanades de, som önskade bilda en loge, att anteckna sina namn, hvilken uppmaning omkring 25 personer följde. Följande tjänstemän valdes: Ordf., Erik G. Sundén; vice ordf., Hjalmar E. Franzén; sekr., John P. Holmgren; fin. sekr., M. L. Nordberg; kassör, Peter Carlson, och ceremonimästare, Louis C. Anderson. Beslut fattades att logens möten skola ega rum första och tredje onsdagen i månaden. Sedermera kompletterades styrelsen, i det till f. d. ordf. (hederspresident borde det måhända heta) utsågs Ivar Anderson, hvilken i egenskap af medlem i en af Connecticut logerna var dertill valbar. Till inre vakt valdes Oscar W. Johnson och till yttre vakt Carl Strandberg. John P. Holmgren har sedermera afgått från sekreterarebefattningen och efterträds af Axel Sterner.

Logen Ragnar har på det halfår den existerat gått betydligt framåt och

räknar för närvarande 80 medlemmar. Den ofvan nämnda mötestiden har sedermera ändrats, så att möten nu hållas den andra och fjärde onsdagen i hvarje månad. Mötesplatsen är Red Men's Hall, 98 Front st.

*

ERIK GUSTAF SUNDEN, logen Ragnars ordförande, är född i Upland den 23 Febr. 1854. Efter genomgången folkskola och privat studiekurs blef han först maskinarbetare, men med inneboende håg och lust för affärer tog han sedermera plats som handelsbiträde. Till Worcester ankom hr Sundén den 12 Juni 1882 och har här arbetat vid Washburn & Moen Mfg Co:s stålverk i Quinsigamond och Quinsigamond Co-op. Meat Market. I Augusti 1891 utsågs hr Sundén till föreståndare för Scandinavian Co-operative Grocery Union, en befattning, som han fortfarande innehar. Han tillhör äfven föreningarne Nordstjernen och Foresters.

Goodtemplarlogen Ankaret.

Denna loge, nr 15 I. O. G. T., som är den yngsta G. T. logen i staden, bildades i Red Men's Hall, 98 Front st., den 11 Okt. 1895 af C. F. Lybeck. "Charter"-medlemmarnes antal var femton och följande tjänstemän valdes för första kvartalet:

Gustaf Hedström, L. T.;
 Axelina Johnson, V. L. T.;
 A. G. Stenberg, Sekr.;
 Anna Olson, B. S.;
 Mathilda Nord, L. U.;
 Victor Johnson, L. Skattm.;
 Aug. Anderson, L. M.;
 Charles Wall, L. K.;
 Hulda Hanson, I. V.;
 Victor Haglund, Y. V.;
 Minnie Engström, B. M.;
 Hj. Hanson, F. L. T.;
 Mrs Hulda E. Hanson, I. U. V.;

John Liljegren, L. D.

Logens nuvarande tjänstemän äro:

John Ullman, L. T.;

Christina Seger, V. L. T.;

C. F. Lybeck, Sekr.;

J. F. Lundberg, L. U.;

John Liljegren, L. Skattm.;

Mrs Julia Lybeck, L. M.;

Gustaf Johnson, I. V.

Logen möter hvarje torsdags afton i Monitor Hall, 274 Main st.

*

C. F. LYBECK, stiftare af logen Ankaret och förste chef för "Eastern Scandinavian Grand Lodge of Massachusetts", föddes vid Hällefors bruk i Vestmanland den 11 Dec. 1863. Hr Lybeck visade redan från sin tidigaste ungdom en afgjord lust för bokliga studier, men fastän hans önskningsmål på den lärda banan ej sträckte sig särdeles högt — han önskade blott bli skollärare — blef det ej realiseradt. Han fattade då vid 18 års ålder, år 1881, det beslutet att, likt så mången annan, i den fjerran Vestern lägga grunden till sin framtid, dock med föresats att, så fort han sjelf hunnit anskaffa nödiga medel, återvända till fäderneslandet och vinna sin barndoms önskningsmål. Vid ankomsten till Amerika slog han sig ned här i Worcester och har allt sedan dess haft sin bostad här. De första fem åren arbetade han hos Washburn & Moen Mfg Co. 1886 ansåg han sig ha hopsparat tillräckligt med pengar att fullfölja sitt en gång utstakade mål, men ändrade i sista minuten tanke, och öppnade tillsammans med J. F. Lundberg en speceriaffär, under firmanamnet Lundberg & Lybeck. Han var äfven under ett års tid intresserad i tidningen "Fosterlandet" hvilket dock visade sig vara en mindre lönande affär. Sin andel i ofvan nämnda speceriaffär sålde han sedan till delegaren, samt tog anställning som handelsresande, tills han för 1½ år sedan började tvättinrättning på Carroll st., hvilken affär han sedermera flyttade till Belmont st. Lybeck har aldrig i sitt lif smakat rus-

drycker, men fastän han icke sjelf erfarit deras förbannelse, har han från tidigaste år varit en nykterhetens förkämpe. I Januari månad 1884 bildade han templet Stjernen af Templarorden, var nämnda förenings förste sekr och innehade äfven andra befattningar, varande under 8 års tid en arbetsam och trogen medlem af nämnda orden.

Den 19 Dec. 1891 bildade han tillsammans med några vänner logen Monitor af I. O. G. T., den tredje svenska G. T. logen i staten. Lybeck blef 1892 medlem af Storlogen inom nämnda orden

C. F. Lybeck,

Stiftaren af logen Ankaret.

och 1895 medlem af Internationela Storlogen, samt var åren '92 och '96 ombud för storlogen. Han har under omkring 3 års tid varit engagerad som nykterhetstalare och har han som sådan vunnit erkännande att vara en af de förnämsta svenska talarne i östern. Hans starka, om ej väljudande, stämma gör sig väl gällande äfven i den största lokal, och den känsla han förstår lägga i sitt tal, tillika med de skämtsamma infall och komiska anekdoter, hvarmed han kryddar det samma, fångslar ovilkorligen åhörarnes uppmärksamhet. Som debattör är han svår, nästan omöjlig, att öfverträffa,

så mycket mer som han, utom förmågan att med lätthet kläda sina tankar i ord, alltid är i besittning af detta stoiska lugn, hvilket är så väl behöfligt för hvarje lyckad debattör.

Att, under sådana förhållanden, ingen bättre än hr Lybeck passade för den förtroendepost, han den 10 Maj 1896 erhöll, förtroendet att under första året af den Skand. Storlogens tillvaro vara chef för den samma, är temligen säkert.

Som enskild person är hr Lybeck en af de mest glada, oförargligt skämtsamma och jovialiska naturer man kan träffa; en sällskapsmänniska från topp till tå.

Första Svenska Qvinnoföreningen.

Denna förening, hvars uppgift äfven är att sammanföra svenska qvinnor till stöd och hjälp i sjukdomsfall, eger för närvarande följande tjänstemän:

- Mrs J. P. Håkanson, ordf.;
- Mrs Adolf W. Granqvist, v. ordf.;
- Mrs Leonard Svanström, sekr.;
- Mrs C. J. Hult, kassör, och
- Mrs Anna Erikson, fin.-sekr.

Klubben Egalité.

Den 7 Jan. detta år sammankallade hr G. T. Lindström några af sina vänner och bekanta, som voro intresserade för bildandet af en muntrationsklubb. Ett tiotal personer hörsammade kallelsen och resultatet blef att Klubben Egalité (jemlikhet) bildades.

Denna klubbs hufvudsakliga ändamål är "att med sång, dramatik m. m. upplyfta sinnena och att på bästa sätt söka roa så väl medlemmar som utom klubben stående personer."

Medlemsantalet växte hastigt och redan tre veckor efter klubbens bildande var en sångkör af tio goda mansröster organiserad och sångöfningarne ledades första tiden af hr Joel Stang, men valdes sedermera hr Axel Francke till körens instruktör. En annan afdelning, nemligen för dramatik, bildades också och för denna tjänstgjorde fröken Anna Cronhjelm-Wallberg som instruktis, tills hon för ett par månader sedan flyttade till Boston.

Klubbens första styrelse bestod af:

Fröken Anna Cronhjelm-Wallberg, ordf.; John Bergqvist, sekr.; C. J. Linderholm, fin.-sekr. och Gustaf Johnson, kassör.

Gustaf Fr. Lindström,

Ordförande i klubben Egalité.

Klubben, som består af både manliga och qvinliga medlemmar, afhåller sina reguliera möten sista tisdagen i hvarje månad uti 121 Eastern ave.

Sångkören håller sina öfningar hos hr Axel Francke, 274 Main st., hvarje onsdags afton kl. 8. Finanssekreterare och kassör för sångföreningen är hr Hugo Swanson Bjuhr.

Egalités nuvarande styrelse består af följande personer:

Gustaf F. Lindström, ordf.;

John Carlson, sekr.;

J. Bergqvist, fin.-sekr. och
Gustaf Johnson, kassör.
Medlemsantalet är 32.

*

GUSTAF FR. LINDSTRÖM, klubbens ordf., är född i Kristianstad den 22 Dec. 1871 och har i Sverige lärt möbelsnickareyrket samt praktiserat i flera städer. I Juli 1893 kom han till Chicago under utställningen och sedan han grundligt beskådat denna, reste han till Canada, der han arbetade i två år i städerna Montreal och Sherbrooke. I Oktober 1895 kom han till Worcester och innehar nu anställning hos Baker & Ricketson Co. på Cypress st. Förutom ordförandeskapet i Egalité innehar hr Lindström äfven finanssekreteraresysslan i Viking Lodge, Knights of Honor, hvilken befattning han tillträdde den 1 Jan. i år. Han är äfven medlem af Viking Council, O. M. B.

Sångföreningen Neptun.

Denna manskör organiserades på hösten 1893 af elfva för sång intresserade medlemmar inom goodtemplarlogen Quinsigamonds Vål. Hr Axel Tjellander var körens förste ledare och innehade denna befattning, tills han år 1896 flyttade från staden till synnerlig saknad för sina sångarbröder. Efter honom tog hr Emil Johnson hand om kören och skötte öfningarne med nit och ifver samt blef derigenom allas favorit inom sångföreningen. Så nedlades han efter några månader på den sjuksäng, som han ännu intager, till sorg för alla hans "sångargossar", som han älskade att kalla dem. Hr Joel Stang blef hr Johnsons efterträdare tills på våren 1898, då Neptun gjorde ett särdeles godt val i det den stälde sig under hr Axel Franckes erfarna ledning.

Sångöfningar hållas i hr Franckes musikrum, 274 Main st., hvarje fredags

afton. Af organisatörerna tillhöra ännu sju medlemmar denna sångkör.

Sångföreningen Neptun består af 11 aktiva och 12 passiva medlemmar. Dess nuvarande styrelse är:

Emil Erikson, ordf.;
 Carl Berggren, v. ordf.;
 Wilhelm Brander, sekr., och
 Wilhelm Fogelberg, kassör.

Court Engelbrekt, nr 131, F. of A.

Denna loge bildades den 27 April 1897 med ett medlemsantal af 76 (72 nya och 4 på klareringskort från andra loger) och har efter endast ett och ett halft års existens uppnått en ovanligt stor medlemssiffra. Vid kvartalsmötet den 20 sistlidne Sept. räknade logen nemligen 418 medlemmar. Inkomsterna hade till samma tid utgjort \$2,897.44 och utgifterna \$1,121.03, hvadan alltså en kassabehållning af \$1,776.41 uppstått, ett resultat, som säkert ej på så kort tid kan uppvisas af någon annan förening inom staden. Logens förste tjänstemän voro:

C. R., Gustaf C. H. Stenman; S. C. R., Gustaf E. Johnson; protokollsekreterare, John Hammarström; finanssekreterare, Axel L. Hansson; kassör, Andrew M. Hjort; S. W., C. J. Sohlström; J. W., John M. Svenson; S. B., Oscar Person; J. B., Carl Lindström och P. J. C. R., Jens F. Nielsen. Till trustees invaldes samtidigt, för 3 år, Christian Nelson, för två år O. R. Brandt och för 1 år August Segersten. Den senare har sedermera efterträds af Axel Sjöberg.

Logens nuvarande tjänstemän äro:

C. R., Gustaf E. Johnson;
 S. C. R., C. J. Sohlström;
 Prot. sekr., John Hammarström;
 Fin. sekr., A. L. Hansson;*
 Kassör, Andrew M. Hjort;
 S. W., Peter Carlberg;
 J. W., Charles F. Johnson;

S. B., Fredrik Benson;

J. B., Gottfrid Hanson;

P. J. C. R., Gustaf C. H. Stenman.

Tre nya medlemmar ha sedan uppgifterna gånfvos erhållit inträde, hvadan hela antalet medlemmar är 421.

*

GUSTAF E. JOHNSON, logen Engelbrekts ordförande, är född i Vexjö den 7 Mars 1869 och hade der först anställning å "Smålandspostens" tryckeri. I Juni 1888 kom han till Amerika och

Gustaf E. Johnson,

Ordförande i Court Engelbrekt.

den 7 Okt. 1889 till Worcester. Har i jemt åtta år innehaft anställning som sättare å "Skandinavias" tryckeri och erhöi sedan liknande anställning vid tidningen "Arbetarens Vän".

Winnimissie Council, Daughters of Pocahontas.

Denna förening, hvilken består af så väl manliga som qvinliga medlemmar, står i mycket nära samband med Red Men. Föreningen i fråga bildades

den 23 Febr. 1897 med 73 "charter" medlemmar och dess första tjänstemän voro:

Prophetess, mrs Hjalmar Franzén.
Pocahonta, mrs Carrie Devereaux.
Wenona, miss Tillie Håkanson.
Powwow, C. Herbert Day.
C. of R., miss Anna Hult.
Asst. C. of R., miss Anna M. M. Christensen.

K. of W., Amanda Erickson.
F., J. F. Nielsen och Hulda Håkanson.

R., Herbert N. Lemoine.
W., C. A. Grunditz, J. E. Johnson,
L. C. Anderson och Carl Goodmanson.

G. of W., E. Peterson.

G. of F., Carl T. Berg.

P., Helga Sundström och Mathilda Olsen.

R., Victor Ekman och mrs Staple.

C., Bertha Otterstad och Albertina Svenson.

Föreningen består nu af 105 medlemmar och dess tjänstemän, som invalts för innevarande termin, äro:

Ph., Hulda Håkanson.

P., Anna Lindgren.

W., Minnie Ericson.

P. T., Herbert Day.

F. S., Hilda Håkanson.

K. of R., Anna Christensen.

S. S., Alice Peterson.

F. B., mrs Wickman.

S. B., mrs Winberg.

F. B., mrs Svedberg.

Councillor, Mary Höök, Alice Steele, Ella Benson och Ebba Peterson.

First Runner, mrs Anna Hinchley.

Second Runner, miss A. Hammarström.

I. G., Carrie M. Devereaux.

O. G., C. A. Grunditz.

Warriors: Messrs Devereaux, Magnuson, Albin Gustafson och O. Sundberg.

Möten hållas i Red Men's Hall, 306 Main st., andra och fjerde onsdagen i hvarje månad.

Viking Cycle Club.

Viking Cycle Club.

Denna sportklubb består uteslutande af svenska eller af svenskar här födde, för bicyclesporten intresserade, unge män. De ha sin egen klubblokal uti huset nr 62 Lincoln st. och göra ofta utflygter tillsammans. Klubben bildades i Sept. 1894 och dess nuvarande tjänstemän äro:

Charles Anderson, ordf.;

John Bergström, v. ordf.;

Carl Lindgren, sekr.;

Georg Nelson, fin. sekr.;

C. Arthur Hanson, kassör;

Carl Norbeck, kapten;

William Person, 1:ste löjtnant;

John Anderson, 2:dre löjtnant, och

Frank Ekengren, standarbärare.

Viking Cycle Club, som består af mellan 50 och 60 medlemmar, är i finansiellt hänseende bättre lottad än någon af de amerikanska klubbarna med liknande syfte, hvilka existera härstädes. Affärsmöten hållas i klubblokalen första fredagen i hvarje månad.

Tillfälliga organisationer.

Bland epokgörande tilldragelser, som förmått vår svenska koloni härstädes att enigt samarbeta, ha två tillfällen funnits, dervid svenskarne inom detta samhälle låtit tala om sig på ett sätt, som mycket hedrat deras goda hjerta, i det de satts i tillfälle att lindra likars tillfälligt iråkade förlägenhet, eller rent af nöd. Den första af dessa tilldragelser var den olycka, hvilken sommaren 1888 nästan samtidigt hemsökte de blomstrande norrländska samhällena Sundsvall och Umeå, hvilka då härjades af elden och dervid i synnerhet den först nämnda staden nästan helt och hållet ödelades. Ett annat tillfälle var, då sommaren 1893 en allmän nedpressning af förut rådande goda konjunkturer gjorde sig på ett så kän-

bart sätt gällande och dervid en massa personer blefvo arbetslösa. I båda dessa fall hastade bättre lottade landsmän att gifva hjälp och stöd åt sina af olyckorna drabbade medmenniskor, och allt det energiska arbete och den osparade möda, som dervid nedlades, äro väl förtjenta af ett omnämnande i detta arbete och all den välsignelse denna Worcesters svenscars eniga samverkan åstadkommit är för mycket värd att helt och hållet förfalla i glömska, synnerligast som man derigenom kan få tillfälle reflektera öfver, huru jemförelsevis mycket lättare det varit att erhålla medel nog för nödens lindrande än det vid ett par senare tillfällen varit möjligt vinna tillslutning med lika godt resultat till ett par andra företag, egnade att sprida lika stor glans öfver svenskarne i Worcester namn, ehuru de åstundade medlen åtminstone i det senaste fallet ej gälde att visa varmt medlidande med behöfvande likar. Och innan vi gå att avsluta detta kapitel, som mer än andra handlar om sammanslutning mellan landsmännen, torde det ej anses allt för malplaceradt att — då vi haft tillfälle blicka tillbaka på minnesvärda tillställningar, dervid den ena eller andra föreningen eller flera föreningar sammanslutna spelat en framstående roll — i minnet återgå till nyss åsyftade sammanslutningar och sist avsluta detta kapitel med en kort öfverblick på en af de vackraste fester, hvori Worcesters svenskar allmänt deltagit, nemligen sorge- och minnesfesten öfver vår hittills störste svensk-amerikan — John Ericsson, hvilken fest firades i Sv. Ev. Luth. Gethsemane kyrkan söndagen d. 17 Mars 1889.

Insamlingen för de brandskadade i Sundsvall och Umeå 1888.

Så snart underrättelsen om den olycka, som drabbat de två ofvan nämnda samhällena, nått vår stad, stälde

Skandinavien i sitt nummer för den 13 Juli 1888 ett varmhjertat upprop till landsmännen att i hvarje stad och county bilda en understödskomité för insamling af medel till de af olyckan drabbade, hvilka medel skulle redovisas för i Skandinavien och insändas till nödhjelpskomiténs i Sundsvall ordf., rektor Berggren. För att ytterligare uppegga stadens svenska befolkning att bidraga till ett godt resultat kallades genom Skandinavien ett massmöte att hållas söndagen den 15 Juli kl. 4 e. m. i Lutherska kyrkan "för att rådslå öfver hvilka mått och steg böra tagas för bispringande af de brandskadade samt utvälja en komité, som tager saken om hand". Inbjudare till detta massmöte voro hrr J. Forsstedt, Hans Trulson, S. E. Hanson, Arvid Johnson, J. F. Lundberg, F. O. Dahlqvist, S. G. Larson, Eric Nilson, P. A. Hjelm, H. W. Eklund, A. Hallén och Chas. R. Frodigh.

Vid massmötet "redogjorde hr J. Forsstedt för mötets ändamål och lade landsmännen varmt på hjertat nödvändigheten af att med snar hjälp bispringa de lidande bröderna i Sverige; pastorerna Eklund och Larson talade äfven varmt i samma anda", säger Skandinavien.

En tolfmannakomité bildades för att taga insamlingen om hand och denna komité bestod af de ofvan uppräknade inbjudarne till mötet, hvilka bland sig valde J. Forsstedt till ordförande, J. F. Lundberg till sekr. och Hans Trulson till kassör.

Följande resolution affattades och tillställdes våra nödställda landsmän:

"Skandinaverna i Worcester, Mass., Förenta Staterna, församlade till ett massmöte uti Sv. Luth. kyrkan för att vidtaga åtgärder för att bispringa de brandskadade uti Sverige, sända härmed sin varma sympati till de af olyckan så hårdt drabbade bröderna i det gamla fosterlandet samt försäkra dem, att hvad uti vår förmåga står, vi skola bispringa dem, och skall det blifva oss kärt att kunna i någon mån lindra verkan af det sorgliga slaget."

Listor utlades i alla svenska affärer och många enskilda personer inom och utom de stora industriella verken togo hand om och spridde dessa listor vidare omkring och insamlingen tog en fart, som gjorde våra landsmän här all heder. Vecka efter vecka redovisades i den ena spalten efter den andra i Skandinavien och den 21 Sept. intogs en slutredovisning på en summa af \$986.03, af hvilken största delen insamlats i Worcester, men äfven belopp varierande från \$1 till \$57 hade inkommit från Clinton, Palmer, Gardner, Boston, Lynn, Indian Orchard och Plainfield, alla i Massachusetts, samt från Washington Depot, Conn., Manchester, N. H., Pontiac, R. I., m. fl. platser.

Ytterligare \$2.25 inkommo under de närmaste dagarne och den 26 Sept. öfverlemnade komiténs kassör hr Hans Trulson till hr S. E. Hanson en summa af \$988. 28, som genom hr Hansons försorg tillställdes ordföranden för centralkomitén i Stockholm för hjälp åt de brandskadade, friherre Gustaf af Ugglas.

Den 9 Nov. meddelade Skandinavien, att komitén här i Worcester erhållit följande kvitto:

"Att jag denna dag mottagit en prima vaxel stald å Skandinaviska Kreditaktiebolaget härstädes, lydande å TRE TUSEN SEXHUNDRA FEMTIOSEX kronor 63 öre, hvilka medel insamlats i Worcester, Mass., och dess närhet för de brandskadade i Sverige; sådant varder härmed till bevis meddeladt.

Å de nödlidandes vägnar beder jag att få framföra en varm tacksamhet för den stora offervillighet, hvarom den genom Eder sända gåfva bär vittne och för hägkomsten af det gamla fosterlandet, hvarpå denna gåfva är ett så talande bevis. Jag tror mig kunna säga att genom de rikliga gåfvor, som influtit, någon nöd bland de brandskadade ej vidare förefinnes.

Högaktningsfullt

Gust. af Ugglas.

Nära \$1,000 på endast två månader — ett storartadt resultat — hvilket väl knappast väntats.

Nödhjelpskomitén 1893—94.

Den inom samhället rådande arbetslösheten och de allt annat än ljusa utsigterna till något bättre under den stundande vintern förmådde ett antal behjertade svenska män att hösten '93 träffa anstalter för att möta den hotande nöden bland många af landsmännen här på platsen. En komité bestående af hrr J. Forsstedt, C. W. Bildt, E. Trotz, Karl Jansson, F. Flodin, P. E. Holmberg, S. E. Hanson, P. Borg, G. T. Lindfors, A. Engdahl och G. Lundgren sammanträdde först ett par gånger för att diskutera bästa sättet att få en väl organiserad nödhjelpsförening till stånd. Bland annat beslöts att anordna ett massmöte i Luth. kyrkan och gick detta söndagen den 8 Okt. af stapeln. Mycket folk hade infunnit sig och sedan man sjungit en psalmsvers och pastor P. E. Berg öppnat mötet med en kort bön, skreds till val af ordförande och sekreterare och utsågos härtill hrr J. Forsstedt och Axel Tode. Ingeniör Forsstedt redogjorde för anledningen till mötet, hvarpå valdes en central komité, bestående af inbjudarne till mötet, de svenska pastorerna, groceryföreståndarne, kötthandlarne och bagarne, hvilka fingo i uppdrag att med sig adjungera damer och herrar, så att hela komitén skulle bestå af minst 50 personer, af hvilka åtminstone 15 skulle vara fruntimmer. En diskussion vidtog härför öfver bästa sättet att skaffa hjälp åt de nödställda och väcktes ett förslag, som inom den ursprungliga komitén framstälts af ingenjör E. Trotz, om upprättande af ångkök i olika delar af staden mycket bifall. För anskaffande af nödiga penningmedel hade listor blifvit tryckta, å hvilka veckliga bidrag till hvilket belopp som helst från 5 cents borde antecknas.

Nästa sammanträde hölls den 11 Okt. då till styrelse valdes: Ordf., J. Forsstedt; v. ordf., C. W. Bildt; kassör, Em. Trotz; sekr., P. E. Holmberg, och fin. sekr., C. J. Hult. Derpå vidtog en liflig och sakrik diskussion angående

bästa sättet att gå till väga för att nå mesta effekt och lindra nöden.

Sedan komitén ytterligare kompletterat sig, bland annat genom inväljande i den samma 15 damer, samt beslutat antaga benämningen "Scandinavian Charitable Society". skred man till stadens indelande i distrikt och till val af subkomité, en för hvarje distrikt, hvilka komiteer vid nästa möte skulle konstituera sig samt välja hvar sin ordförande. Komiténs ordförande, ingenjör James Forsstedt, meddelade att svenska kyrkogårdsstyrelsen beslutit att omedelbart låta vidtaga en del arbeten på kyrkogården, hvadan arbetslöse svenskar kunde anmäla sig hos E. Landin, 7 New York st., då arbete skulle beredas så långt som möjligt.

Den 20 Oktober möttes åter "The Scandinavian Charitable Society" i Thomas st. kyrkan, hvarvid subkomitéerna konstruerade sig. Beslut fattades, att hjälp skall så vidt möjligt gifvas derigenom, att arbete beredes på den svenska kyrkogården. Vidare beslöts, att en basar skulle afhållas andra veckan i November månad, och en komité på ett tiotal personer utsågs med uppgift att utarbete en plan därför. Till ordförande i denna komité utsågs ingenjör C. W. Bildt.

Så fortgick välgörenhetsarbetet ända tills fram på sommaren påföljande år och att i sak här relatera allt, skulle upptaga alldeles för stort utrymme, men endast några få fakta och siffror förmå lika godt visa resultatet af ett i stor skala utfördt barmhertighetsverk.

Den 9—11 Nov. hölls den förut omnämnda basaren, till hvars success alla kyrkoförsamlingar, föreningar och många enskilda personer bidrogo. Bruttoinkomsterna belöpte sig till \$2,468.82 och då en hel del saker skänktes till basaren, stego utgifterna endast till \$463.87, hvadan alltså lemnades ett öfverskott af \$2,004.95, utan tvifvel det högsta belopp, som någon sin inhöstats vid någon svensk publik tillställning inom staten. Finanskomitén för denna basar bestod af C. W.

Bildt, L. M. Petterson, J. F. Lundberg och P. Em. Holmberg.

Den 12 Jan. funno hrr Emanuel Trotz och C. J. Hult sig på grund af trägna göromål nödgade att afsäga sig sina respektive befattningar, den förre som kassör och den senare som fin. sekr., och i deras ställen invaldes, sedan v. ordf. Bildt å styrelsens och allmänhetens vägnar i hjertliga ordalag tackat de afgående tjenstemännen för deras uitiska arbeten, hrr A. W. Ekström och Charles H. Johnson.

Enligt en af revisorerna hrr A. W. Ekström och redaktör Bengt Åkerlund uppsatt rapport öfver nödhjelpskomiténs verksamhet från dess början till den 26 Jan. 1894 hade \$2,933.22 inkommit och \$2,754.39 utbetalts, hvadan alltså kassabehållningen utgjorde \$178.83.

Den 2 Febr. resignerade hr J. Forsstedt på grund af vacklande helsa från sin befattning som ordförande och efterträddes af hr C. W. Bildt.

En annan basar anordnades, liksom den föregående, i Mechanics Hall och gick af stapeln den 1—3 Mars samt lemnade en nettobehållning af \$1,030.25. Finanskomitén för denna basar utgjordes af hrr Carl E. Carlson, L. M. Petterson, A. P. Lundborg och John F. Lundberg.

På möte hållet i Thomas st. kyrkan den 8 Juni beslöts, att komiténs verksamhet skulle upphöra och å samma möte upplyste mrs John Engström, hvilken med varmt hjerta och mer än vanligt nit egnat sig åt nödhjelpsarbetet både vid detta tillfälle och andra, att — när nöden ännu ej var på långt när bortdrifven från de svenska hemmen — några behjertade kvinnor beslutat fortsätta verksamheten i den mån de kunde.

En konsert hade af damerna i nödhjelpskomitén anordnats i Plymouth Church och nettobehållningen från denna uppgick till den ganska vackra summan af \$103.60.

Sedan komiténs upplösning beslutats, hölls dock ytterligare ett par möten, men utan nämnvärdt resultat.

Den 26 Juni framlade revisorerna hrr

B. J. Bernström och John Hedström resultatet af arbetet 26 Jan.—26 Juni och detta, sammanslaget med det förut nämnda, visas bäst af följande siffror:

Inkomster \$4,949.69

Utgifter:

Till hjälpbehöfvande \$4,928.21

Komitéomkostnader \$21.48

Summa \$4,949.69

Den svenska begravningsplatsen blef, tack vare de der på nödhjälpskomiténs bekostnad utförda arbetena, betydligt förskönad och omplanerad. Nödhjelps-

Mrs John Engström.

Komiténs mest aktiva tjenarinna.

komitén utbetalte \$4,393.75 för 3,515 der utförda dagsverken.

Alla dessa dagsverken utfördes af arbetslösa landsmän och togs dervid speciell hänsyn till familjefäder, hvilka i första rummet erhöillo arbete. Häraf synes, att nödhjälpskomitén samvetsgrant och omsorgsfullt skötte sitt dubbla värf att utdela hjälp i form af penningar, bränsle och lifsmedel, der så behöfdes, samt att afhjelpa den betänkliga arbetsbristen.

Heder åt nödhjälpskomitén i Worcester 1893—94!

Insamling af bidrag till lungsots-sanatorierna i Sverige.

För att hugfästa minnet af Oscar II och hans lyckosamma 25-åriga regering satte sig för något öfver två år sedan ett hundratal män, tillhörande Sveriges andra statsmagt, dess riksdag, i spetsen för en nationalsubskription åt konungen, och så snart detta blef bekantgjordt, lät kung Oscar tillkännagifva, att han ämnade använda denna gifva för sitt folks bästa, nemligen till upprättandet af sjukhus för lungsigtiga, hvarest dessa kunde erhålla rationell vård och der den lömska, med förfärande hastighet kring sig gripande sjukdomen kunde noggrant studeras. Denna konung Oscars högsinnade tanke väckte den starkaste genklang hos det svenska folket och insamlingen bland hög och låg tog en utsträckning som var storartad.

En känd svensk författare skref derom:

"Enigt och trofast har den svenska nationen börjat resa sig som en man, och tätt, som svenska svärdshugg fordom, falla ett kraftigt men hjertevarmt folks större och mindre skärfvar i offer-skålen."

Och vidare:

"Aldrig var det svenskmanased, att när konungen förklarade krig, någon vapenför svensk man gömde sig bakom spiseln. Ingen droppe svenskt blod var för ringa till offer för ett älskadt fosterland. Så är ej heller nu något svenskt mynt för litet att i kärlek gifvas till den krigsgärd, som uppsamlas landet rundt. Bland all den "öfvertro", åt hvilken materialisten ler, är ingen vackrare än den, att en gifvas värde och välsignelse bestämmes af gifvarens hjertelag. Vi tro, att tjugufemöringen, som följes af en skälfvande tår vid minnet af någon älskad varelse, hvilken skördats af den hemske fiende, som man nu går att bekämpa, är ett lika godt mynt som den rikets stora sedel. Till sist är det dock konungarnes konung som "summerar."

Äfven uti i Amerika bosatte landsmäns bröst hade tanken på konung Oscars förestående jubileum kommit de gamla fosterländska strängarne att vibrera och på många ställen inom Förenta Staterna började man också rusta sig att bringa konung Oscar en lämplig hyllning på hans jubeldag. Utan öfverdrift torde det kunna sägas, att ingen af Europas regerande furstar är mera uppbluren i Förenta Staterna än konung Oscar. Ryktet om hans ädla personliga egenskaper och stora bildning har nått hit öfver världshafvet och den högaktning, det amerikanska folket hyser för den svenska nationens främste representant, återfaller på den svenska nationen sjelf, något som kommer icke minst oss svensk-amerikaner till godo. Det var därför en skyldig tacksamhetsgård, som egna kung Oscar, då svensk-amerikanerna förenade sig att deltaga i den hyllning, vårt gamla fosterland ämnade hembära honom.

Här i Worcester hade dock ännu icke så långt fram som i April månad 1897 något steg tagits i denna riktning och för att uppmåna här boende landsmän och landsmaninnor att sluta sig tillsammans och sätta i gång en insamling för detta ändamål utfärdades upprop till för saken intresserade landsmän att sammanträda till ett möte i Salem st. kyrkan den 19 April kl. 8 e. m. Inbjudare till detta möte voro: C. W. Bildt, J. Forsstedt, And. Werner, Karl Jansson, Emanuel Trotz, A. F. Bäcklin, Eric Knutson, Sven E. Hanson, John Jeppson, Martin Trulson, Hans Trulson, Hjalmar Nilsson, Petrus Borg, John Pahlm, C. A. Enberg, C. G. Nilson, F. O. Dahlqvist, John A. Lindberg, Victor Bergwall, Carolus Loundin, E. J. Nyström, Carl J. Ekstedt, A. W. Hjelm, A. Tjernlund, H. E. Whyman, A. P. Lundborg, A. L. Anderson, Nels Eagle, Axel Tode och J. Hugo Klarén.

Till detta möte hade endast omkring sextio landsmaninnor och landsmän infunnit sig. På mötesinbjudarnes vägnar öppnades mötet af ingenjör

James Forsstedt, som äfven valdes till mötets ordförande; till sekreterare för aftonen valdes hr Hjalmar Nilsson. Hr Forsstedt tog först till orda och framhöll på vanligt, vältaligt sätt konung Oscars stora förtjenster som monark och menniska, den utveckling Sverige under konungens 25-åriga regering vunnit i socialt, religiöst och industriellt hänseende samt påvisade de starka skäl som förefunnos för svenskarne i Amerika att skänka konungens ädla, högsinnade tanke med hänsyn till användandet af sin jubileumsfond sitt varmaste understöd. Pastorerna Axel Tjernlund och Nels Eagle samt doktor A. Werner och ingenjör C. W. Bildt visade i sina anföranden sig sympatiskt stämda för en allmän insamling bland landsmännen i Worcester till förmån för jubileumsfonden.

På förslag af hr Bildt antog mötet till komité för insamlingen de trettio mötesinbjudarne jemte så många andra personer, som mötet dessutom önskade tillsätta. Sedermera beslöts på förslag af dr Werner, att mötet skulle bemyndiga den sålunda tillsatta komitén att sjelf komplettera sig med kompetenta personer.

Komitén sammanträdde å Skandinavias kontor den 23 April, dervid den kompletterades genom inväljandet af ett antal svenske män och kvinnor i Worcester, hvilka komitén ansåg hysa tillräckligt intresse för saken, att skänka den sitt kraftigaste understöd.

Vidare beslöts att låta trycka och utsända subskriptionslistor till alla komiténs medlemmar att af dem utlemnas bland vänner och gynnare af företaget och att utlägga listor i stadens svenska affärer samt genom en subkomité äfven sända dylika till kände landsmän i Worcester's grannstäder.

Det beslöts att listorna skulle indragas den 10 Maj.

Nästa sammanträde hölls å samma plats den 5 Maj, då komitén konstituerade sig såsom Konung Oscars jubileumskomité i Worcester. Följande tjänstemän valdes: Ordf., C. W. Bildt; vice ordf., F. O. Dahlqvist; sekr.,

Hjalmar Nilsson; finaus sekr., A. P. Lundborg samt kassör, Axel Tode. I öfverensstämmelse med en af stadens svenska pastorer uttalad önskan fattades beslut, att de penningar, som inflyta, skulle användas uteslutande för lungsotssanatoriernas i Sverige räkning samt öfversändas till kung Oscar genom den Svensk-Amerikanska jubileumskomitén i New York. Likaledes beslöts, att vid penningarnes öfversändande inga särskilda personers namn skulle nämnas, utan gåfvan skänkas "från svenskarne i Worcester". En fullständig redovisning för insamlingen skulle lemnas i Worcester's svenska tidningar. Vidare öfverlades om bästa sättet att få gåfvan härifrån att svälla ut till så stort belopp som möjligt, när man icke kunde vänta att insamlingen medels listor skulle lemna ett önskvärdt resultat, och ansågs det lämpligast att anordna en andlig konsert söndags aftonen den 30 Maj, för så vidt de svenska kyrkoförsamlingarne befunnos villiga att för aftonen inställa sina gudstjänster och Mechanics Hall då kunde erhållas.

Subskriptionslistorna, hvilka till ett antal af 248 blifvit utsända, skulle vid nästa möte den 10 Maj återlemnas, men många af listnehafvarne hade icke hörsammat sekreterarens anmodan härom. Emellertid visade det sig, att insamlingen utfallit sålunda, att på 32 listor inkommit 104 dollars och 25 cents. Rörelsen för insamlandet af medel för det behjertansvärda, människovänliga företaget, hade således ej mötts med de sympatier hos landsmännen, som inbjudarne hoppades på. Beträffande den förut nämnda konsertens afhållande beslöts, att, enär Mechanics Hall icke var ledig söndags aftonen d. 30 Maj, arrangeras den samma på e. m. samma dag med början kl. 3. Till arrangeringskomité utsågos medlemmarne i styrelsen för Jubileumskomitén jemte alla stadens svenska pastorer. Till ordförande i konsertkomitén valdes hr Hjalmar Nilsson och till sekreterare och kassör hr A. Tode. Konserten, vid hvilken de bästa förmågor,

som kunde anskaffas, biträdde, inbringade endast 30 dollars nettovinst.

Ett par komitémöten utlystes kort derpå, men dervid tillstädeskom ej tillräckligt medlemmar för quorum. Saken hade ej från början väckt det intresse man vågat hoppas, men komiténs tjenstemän arbetade dock oförtruttet. Den 16 Juni hölls sista sammanträdet, då resultatet af komiténs verksamhet framlades för medlemmarne i komitén. Att granska kassörens räkenskaper utsågos hrr Carol Loundin, P. A. W. Anderson och J. A. Lindberg. Komitén uttryckte sin tacksamhet till sin nitiske sekreterare, hr Hjalmar Nilsson, till Skandinavien, Arbetarens Vän och The Swedish Book & Job Printing Co. samt till hrr Nilsson och A. Tode, hvilka arrangerat konserten i Mechanics Hall, söndagen den 30 Maj. Äfven uttalades ett tack till alla, som genom sina bidrag varit behjelpige att åstadkomma ett så godt resultat. Härpå upplöstes komitén.

Den 17 Juni afsändes genom komiténs kassör, hr Axel Tode, till ordföranden för Sv. Amerikanska Jubileumskomitén i New York, ingenjör Ernst Lundgren, de här insamlade penningarne \$212.04 och ingick den 22 Juni från honom följande skrifvelse:

"Herr redaktör Axel Tode, kassör i Konung Oscars Jubileumskomité i Worcester, Mass.

Jag har härmed det stora nöjet att å Svensk-Amerikanska Jubileumskomiténs vägnar erkänna mottagandet af \$212.04, insamlade af Eder komité i syfte att oafkortade och under rubrik: "Från svenskarne i Worcester, Mass.," öfversändas till Sverige, såsom bidrag till konung Oscars jubileumsfond derstädes. Jag beder att till Worcesterkomiténs samtliga medlemmar få fram bära ett hjertligt tack för det goda arbete som de utfört. Den liberala subskription, som kommit från Worcester och dess grannsamhällen, kommer att göra svensk-amerikanernas hyllning ännu mera fullständig och anslående.

Med största högaktning

Ernst Lundgren."

I stadens svenska tidningar infördes fullständig rapport öfver insamlingen jemte följande meddelande från den utsedda revisionskomitén:

Undertecknade hafva denna dag reviderat konsertkomiténs och jubileumkomiténs räkenskaper för subskription till Kung Oscars Jubileumsfond och funnit dem vara i behörig ordning.

Worcester, Mass., den 16 Juni 1897.

Carol Loundin, J. Arvid Lindberg,
P. A. W. Andersson.

Insamlingen till Bältespännaregruppen, af svenskarne i Worcester skänkt till Worcester Art Museum.

Så snart det genom subskription från konstälskande amerikaner tillkomna konstmuseet närmade sig sin fullbordan, började museinämnden se sig om icke blott bland stadens mecenater och konstvänner utan också bland dess många olika föreningar för erhållandet af bidrag i form af konstverk af det ena eller andra slaget. Sålunda framställdes en anhållan till Svea Gille att skänka något skulpturarbete till museet och var det hos hr S. E. Hanson, som tanken först uppstod att anskaffa en gipsafgjutning af J. P. Molins bekanta grupp "Bältespännarne". I samråd med gilletts ordf. hr Bruno Anderson beslöts att öfverlemna saken i den svenska allmänhetens händer och ett upprop infördes i stadens svenska tidningar, deri alla dem, som voro intresserade för anskaffandet af ett skulpturarbete att såsom gåfva från svenskarne i Worcester öfverlemnas till Worcester Art Museum, kallades att sammanträda på Skandinavias kontor fredagen den 1 April 1898, kl. 8 e. m.

Uppropet undertecknades af följande personer: Rev. Nels Eagle, John F.

Lundberg, Axel Tode, Bruno Anderson, Charles Höök, Nils Person, Gustaf Johnson, Wm. Forsberg, Victor Bergwall, Eric Knutson, Hjalmar Nilsson, rev. A. L. Anderson, C. W. Bildt, rev. H. E. Whyman, Eric Forsstedt, Andrew Hjort, A. E. Romborg, A. F. Bäcklin, C. A. Nylén, A. P. Lundborg, Ferdinand Flodin, S. E. Hanson, C. Grundström, Carolus Loundin, John Jeppson, Sven Hult, Arvid Lindberg, F. O. Dahlqvist, Adam Hult och John E. Eken-gren.

Endast omkring trettio landsmän hade hörsammat uppropet och infunnit sig. Mötet öppnades af hr Bruno Anderson, som i få ord framlade saken till de närvarandes betänkande och följande styrelse valdes: Ordf., Axel Tode; vice ordf., Bruno Anderson; sekr., Hjalmar Nilsson; finans sekr., J. F. Lundberg, och kassör, Hans Trulsson. Mötet beslöt att bifalla förslaget i fråga och att gåfvan till museet skulle utgöras af en gipsafgjutning i naturlig storlek af "Bältespännarne". Vidare beslöts det att låta trycka ett hundra numrerade subskriptionslistor, hvilka skulle utdelas, samt att anmoda hr C. F. Hanson att i fönstret till hans affär exponera den miniatyrkopia af "Bältespännarne", som han har i sin ego. De vid mötet närvarande jemte de, hvilka undertecknat uppropet men voro hindrade att bevista mötet, skulle enligt mötets beslut utgöra en exekutiv komité och troddes det med säkerhet, att den erforderliga summan, omkring \$500, lätt skulle kunna samlas. Men så blef det tyvärr ej, ty då detta skrives, har efter tio månaders verksamhet komitén ej ännu lyckats erhålla den behöfliga summan. Museets styrelse hade bestämt att ingen enskild persons bidrag finge öfverstiga en dollar, men vis å vis denna grupp har komitén nödgats göra ett undantag och flera personer ha sedermera visat sin offervillighet för detta, svenskarne i Worcester hedrande företag, genom att fördubbla och mångdubbla det bestämda enskilda beloppet.

Den 8 April fattades beslut, att grup-

pen skulle beställas i Stockholm, och subskriptionslistorna utdelades. Sådana utlades dessutom i åtskilliga svenska affärer, och personer, herrar eller damer, som vore villiga arbeta för saken, kunde erhålla listor på Skandinavias kontor. Alla subskribenternas namn skulle samtidigt med konstverket öfverlemnas till musset att förvaras i dess arkiv.

Till komiténs ombud i Stockholm utsågs f. d. redaktören för Skandinavica, literatören hr Helge Sandberg.

Komitén sammanträdde nästa gång den 6 Maj i Thomas st. kyrkans undervåning. Det hade meddelats, att vid detta sammanträde skulle de cirkulerande subskriptionslistorna indragas, och de flesta innehafvarne af dylika listor hade insändt dem, åtföljda af de å de samma tecknade beloppen. Dessa belöpte sig till \$251.25, men dessutom viste man med visshet, att på tvenne listor, hvilkas innehafvare ej haft tid att ännu kollektera de å dem tecknade bidragen, funnos ytterligare \$41, hvadan insamlingen redan uppgick till \$292.25.

Onsdagen den 1 Juni var komitéén åter kallad att sammanträda på Skandinavias kontor, men utom styrelsens ledamöter hade endast ett mycket ringa antal medlemmar infunnit sig. Oaktadt upprepade påstötningar i stadens svenska tidningar om redovisning för de subskriptionslistor, som utlemnats och hvilka skulle inkommit för länge sedan, fans det ännu ett tjugotal innehafvare af sådana listor, som icke återlemnats dem, hvarför det var omöjligt att annat än gissningsvis beräkna, hur mycket penningar som tecknats. Enligt ett till komiténs sekreterare hr Hj. Nilsson från komiténs ombud i Stockholm hr Helge Sandberg anlänt bref jemte en afskrift af det kontrakt, denne å komiténs vägnar uppgjort med nationalmuseets tjänsteman, skulptören hr J. A. Oscar Nyholm, hvilken åtagit sig att verkställa afgjutningen, måste emellertid före den 1 Juli 1,200 kronor vara deponerade i bank i Stockholm för hr Nyholms

räkning och följaktligen måste den nämnda summan afsändas så snart, att den hunne komma till Stockholm i behörig tid. Kopian af Bältespännaregruppen skulle vara färdig till afsyning i Stockholm senast den 1 September. Hr Nyholm, hvilken eger stor vana vid dylika uppdrag, hade äfven lofvat ombesörja det Molinska konstverkets omsorgsfulla inpackning samt vidtaga några särskilda försigtighetsmått vid gjutningen såsom att insätta jernstäfvor (skelett) i figurerna samt trä i fotställningen. På det ofvan nämnda mötet kunde icke mycket uträttas, utan beslöts det att hålla ett nytt möte på Skandinavias kontor fredagen den 10 Juni kl. 8 e. m. och anhölls genom tidningarne, att alla innehafvare af subskriptionslistor då måtte inlemna dem och redovisa för de samma. Listor utlades åter i de flesta svenska affärer i staden, så att de, som ännu kunde förmas att teckna ett anspråklöst bidrag, hade tillfälle dertill.

I medio af Juni månad afsände komiténs kassör, hr Hans Trulson, genom hr S. E. Hanson 1,200 kr. till hr Helge Sandberg i Stockholm och på dagen den 1 Juli deponerades summan i en bank.

Styrelsen för Bältespännarekomitéén sammanträdde sedan ej förr än den 8 Aug. för att vidtaga mått och steg för anskaffandet af penningar till gruppens hitsändande från Stockholm. Sedan den nämnda summan afsändts fans i kassan endast omkring 20 dollars. För konstverkets inpackning och för dess transporterande antingen till Köpenhamn eller Kristiania för att föras ombord å någon af Thingvalla-liniens ångare samt för dess fortskaffande från New York till Worcester fordrades ytterligare några hundra kronor, och det var för att öfverlägga om sätet för dessa penningars anskaffande, som det ofvan nämnda mötet kallats. Efter en stunds diskussion enades man om en konsert i Mechanics Hall och utsågs till arrangeringskomité styrelsen: hrr A. Tode, Bruno Anderson, Hj. Nilsson, Hans Trulson och John F.

Lundberg samt hrr F. O. Dahlqvist, Arvid Lindberg och Sven E. Hanson. Till Bältespännarekomiténs sekreterare anlände den 9 Aug. ett bref från hr A. E. Johnson i New York af innehåll, att Thingvalla-liniens president i Köpenhamn med nöje bifallit komiténs begäran att få Bältespännaregruppen fraktfritt sänd till New York med någon af liniens ångare antingen från Köpenhamn eller Kristiania.

Den beslutade konserten hölls i Mechanics Hall lördagen den 17 Sept., men till följd af bristande intresse å allmänhetens sida blef behållningen icke större än mellan 60 och 70 dollars.

Enligt den 10 Sept. från hr Sandberg i Stockholm ankommet bref egde afsyningen rum den 25 Aug. och hade besigttningsnämnden afgifvit följande utlåtande: Undertecknade, af hr Helge Sandberg utsedda personer att besigtiga en af skulptören J. A. O. Nyholm utförd gipsafgjutning af professor Molins "Bältespännarne" för Worcester Art Museum, konstatera härmed, att afgjutningen är i allo väl och felfritt utförd och lika med originalet.

Stockholm den 25 Aug. 1898.

Aug. Setterwall, A. Söderlund,
Ingeniör. Bildhuggare.

Axel Jungmarker, Jean O. Sandberg,
Ingeniör. Litteratör.

Sedan kontraktet blifvit uppläst, godkändt och beloppet 1,200 kronor kvitteradt och besigttningsnämnden afgifvit sitt utlåtande, bjöd hr Nyholm de närvarande på en liten elegant frukostmiddag på operakällaren, der ingalunda champagnen saknades. Tal höllos bl. a. af "Dagens Nyheter's" medarbetare hr J. O. Sandberg, som sympatiskt uttalade sig om sina "konstälskande och upppoffrande landsmän i Amerika, enkannerligen Worcesterborna". Konstverkets inpackning i 4 stora packlärar skedde sedan med största omsorg af 5 å 6 Nationalmuseets vaktmästare på deras lediga eftermiddagar och under hr Nyholms egen uppsigt. Nämde vaktmästare forslade också varligt och så godt som buro hvarje packlär till ångbåten "Aeolus", som d.

2 Sept. afgick till Köpenhamn. Sedan konstverket kommit ombord, meddelades, att "Aeolus" hufvudredare, grosshandlaren J. Lovén medgifvit fri frakt för det samma till Köpenhamn. "Aeolus" kapten E. L. Paulson och förste styrmannen Fritz Söderlund visade mycket tillmötesgående vid packlärarnes instufning, så att denna försiggick med största omsorg. Till Dragarebolaget i Köpenhamn, som ombesörjde konstverkets öfverflyttande från "Aeolus" till Thingvalla båten, hade hr Helge Sandberg skrivit särskilda förhållningsorder. Den 7 Sept. afgick Thingvalla-liniens ångare "Island" från Köpenhamn och hade "Bältespännarne" ombord. Hr Nyholms räkning för inpackning och transport af konstverket gick på 345 kr. Härtill komma assurans för konstverket, 13 kr. 50 öre, som utgör premien å assuranssumman 1,500 kr., vidare Dragarebolagets i Köpenhamn räkning, hvilken hr Sandberg ännu icke erhållit, då han skref sitt bref, jernvägsfrakten från New York till Worcester, transportkostnaden från jernvägsstationen här i staden till museet samt hr Helge Sandbergs räkning på 150 kr. för allt sitt besvär.

Bältespännaregruppen anlände den 27 Sept. ombord å Thingvalla-liniens ångare "Island" till New York, der Bältespännarekomiténs vice ordf. hr Bruno Anderson lofvat ombestyrta konstverkets mottagande och dess öfverförande till jernvägen för att hitforslas. Detta var emellertid lättare sagdt än gjordt, ty en mängd formaliteter måste först genomgås, innan det tilläts att få "Bältespännarne" tullfritt införda, men hr Anderson besegrade alla svårigheter och utförde sitt uppdrag på ett så ypperligt sätt, att de fyra stora packlärarne utan att beläggas med tull, oskadade och emot en billig afgift fördes från Hoboken, N. J., till jernvägen i New York, der de instufvades i en vagn för vidare befordran till Worcester. Den 3 Okt. hitkommo packlärarne och hrr Hans Trulson och Sven Hanson togo här hand om dem

och ombesörjde deras förflyttande till museet. Då lådorna öppnades befans gruppen vara alldeles oskadad, hvilket var så mycket mera glädjande som hvarenda gipsafgjutning, som dittills kommit från Europa till museet, befunnits vara mera eller mindre sönderslagna, somliga helt och hållet i bitar. Det vittnar fördelaktigt om den omsorg och skicklighet, hvarmed inpackningen i Stockholm företagits.

gar, omkring \$100, som ännu fattades beslöts det att ännu en gång vädja till allmänheten.

Den 17 Okt. beslöt komitén att tillsända följande personer tacksamhets-skrifvelser för den välvilja och det intresse, de visat svensk-amerikanerna i Worcester vid realiserandet af planen att skänka Bältespännaregruppen till Worcester Art Museum: Hr Helge Sandberg, komiténs präktiga ombud i

Bältespännaregruppen i Worcester's konstmuseum.

På komiténs sammanträde den 10 Okt. bestämdes, att öfverlemnandet af Bältespännaregruppen till konstmuseet skall ske genom en textad adress, hvilken ordföranden och sekreteraren erhöilo i uppdrag att affatta och som sedan skulle förse med komiténs namnteckningar och öfverlemnas till museets styrelse. För att anskaffa de pen-

Stockholm, skulptören J. A. O. Nyholm, som utfört afgjutningen och haft hand om inpackningen, ingenjörerna August Setterwall och Axel Jungmarker, skulptören A. Söderlund och litteratören Jean O. Sandberg, hvilka tjänstgjorde som besigtningnämnd, skeppsredaren John Lovén, som lät de fyra stora packlärarne, hvilka innehöl-

lo konstverket, fraktfritt föras å ångaren "Aeolus" från Stockholm till Köpenhamn, kapten E. L. Paulson och förste styrmannen Fritz Söderlund, båda å "Aeolus", för det tillmötesgående och den aktsamhet de lade i dagen vid konstverkets inskeppande i Stockholm och aflastning i Köpenhamn, C. K. Hansen, generalagent för Thingvallalinien i Köpenhamn, hvilken gaf tillåtelse, att "Bältespännarne" fingo fraktfritt öfverföras å ångaren "Island" till New York, generalagenten A. E. Johnson i New York, som utverkade denna tillåtelse, bokhållarne å Thingvallaliens kontor i New York samt American Express Co:s i New York generalagent för den skandinaviska afdelningen, mäklare Peterson, för visad tjänstaktighet vid konstverkets ankomst till New York.

Bältespännaregruppen har sedan den uppsatts på sin plats tagits i skärskådande af ett mycket stort antal landsmän och landsmaninnor och belåtenheten med den samma har varit allmän. Museet hålles afgiftsfritt öppet på lördagar och söndagar och lönar det sig väl att affägga både ett och flera besök derstädes för att njuta af de taflor och skulpturarbeten, som der exponeras.

Sekreteraren meddelade på sammanträdet den 7 Nov. att han i bref från generalagenten hr A. E. Johnson i New York erhållit en "check" på \$10 såsom bidrag till omkostnaderna för Bältespännaregruppens hitforslande. Såsom ofvan nämnts var det också hr Johnson, som utverkade att gruppen fraktfritt öfverfördes hit på ångaren "Island" från Köpenhamn. Detta vackra bevis på hr A. E. Johnsons solidaritetskänsla med hans landsmän i Worcester förtjenar att offentligt framhållas, ty den är säkerligen ganska enastående, och vore det önskligt, om landsmännen här i Worcester, hvilka ju för alla tider få åtnjuta hedern af att hafva skänkt det sköna konstverket till vårt museum, varit något allmänare besjälade af samma känsla. Men tyvärr har det icke varit så. Onekligen hade det varit mera hedrande, om vi icke behöft mot-

taga någon hjälp utifrån, men då så stor likgiltighet visats inom härvarande koloni, hafva komiterade känt sig glade och tacksamme att få mottaga hr A. E. Johnsons bidrag.

Den af komiténs ordförande hr Axel Tode affattade adressen är, återgifven på svenska, af följande innehåll:

Vi undertecknade, af Worcesters svensk-amerikanske invånare utsedde att tjänstgöra såsom en komité för anskaffandet af skulpturverket "Bältespännarne", ett af den aflidne svenske skulptören professor J. P. Molins förnämsta arbeten, hvilket såsom gåfva är ämnadt att öfverlemnas till Worcester Art Museum, få härmed underrätta, att vi nu fulländat vårt uppdrag och öfverlemna vi på detta sätt nämnda konstverk till styrelsen för Worcester Art Museum att förvaras bland dess skatter.

När en uppmaning ställdes till Worcesters svensk-amerikaner att med en gåfva till museets skulpturafdelning öka den vackra samling statyer, museet under den korta tid, det existerat, redan förvärfvat, kände vi oss smickrade af denna anmodan och det dröjde icke länge, förr än planen sattes i verket.

Enhälligt, kunna vi säga, föll valet på det ofvan nämnda konstverket, hvilket är ett af de populäraste Sverige eger, och vi tro, att valet var godt.

Detta konstverk tillhör icke den klassiska antiken, men det ämne det behandlar, en envig mellan tvenne med ett bälte sammanbundne män, är så fornnordiskt, att det väl kan kallas antikt. Det är icke det brutala våldet, konstnären i denna statygrupp förhårligat, utan den nordiska kämpastyrkan och dödsföraktet, egenskaper, hvilka, derom vittnar historien, alltid utmärkt nordens folk och genom hvilka de ingifvit respekt hos Europas nationer.

Medsina drak- och ormornament, sina runor och de på piedestalens sidor i relief utförda scenerna ur den saga, konstverket förtäljer, utgör detta konstverk för den, som önskar i detalj studera de

gamle nordmännens sedvänjor och estetiska smak, ett icke ovigtigt undervisningsmaterial. Beträffande Bältespännaregruppens konstnärliga värde yttrar en framstående svensk konstkritiker bl. a. följande: "Det som här dominerar, det är det koncentrerade i situationen, den smidigt afvägda gruppens liflighet, den i de båda kämparnes hållning och rörelse åskådligt gifna karakteristiken, jemvigten mellan å ena sidan den samlade lugna styrkan och å den andra den eldfulla, ungdomliga djerfheten och vigheten."

Worcesters svensk-amerikaner känna sig stolta öfver att hafva fått införlifva detta, om hemlandet erinrande, konstverk med Worcester Art Museums samlingar och hoppas, att det af museets styrelse måtte mottagas med en känsla af välvilja mot gifvarne, som motsvarar dessas kärlek till det samhälle, hvilket de lärt sig att älska och hvars framgång på alla områden ligger dem varmt om hjertat.

Med största högaktning

Axel Tode, Bruno Anderson,
ordf., v. ordf.,

Hjalmar Nilsson, sekr.,

John F. Lundberg, Hans Trulson,
fin. sekr., kassör,

Sven E. Hanson, F. O. Dahlqvist,
J. A. Lindberg.

Sorge- och minnesfesten öfver John Ericsson.

Denna fest firades, som å annat ställe nämnts i Sv. Luth. Kyrkan vid Mulberry st., den 17 Mars 1889 och var utan tvifvel den vackraste och mest besökta fest, som dittills blifvit hållen af svenskar i Worcester. Oaktadt det

ruskiga vädret var det rymliga templet mest fylldt redan vid $\frac{1}{2}$ 3 tiden. Nya skaror strömmade ytterligare till, så att extra sittplatser måste anbringas på gångarne ända ut i förstugan. Templet rymde säkerligen en skara af 1,500 personer. Estraden var smakfullt dekorerad med lefvande växter, palmer och liljor. Förgrunden upptog ett stort porträtt af John Ericsson, försedt med sorgens emblem och omgivet af svenska och amerikanska flaggorna på half stång. Porträttet var enkom ritadt och skänkt till festen af hr Ferdinand Flodin. Klockan tre öppnade Worcester Brigade Band festen med en gripande sorgmarsch. Sedan tonerna bortdött höll pastor S. G. Larson en kort bön. En dubbelkvartett, bestående af hrr M. Ahlström, A. Malmstedt, A. Johnson, C. Tideman, Claes Laurell, R. Sundin, E. Forsstedt och A. Bäcklin sjöng hymnen "Integer Vitæ", med svenska ord. Så följde bön af pastor Larson och psalmen 411 af församlingen, hvarefter ingenjör J. Forsstedt besteg tribunen och uppdrog några enkla konturer af dagens hjelte, skildrade hans lif från unga dagar, genomgick historien om hans viktigaste uppfinningar samt drog flera lärdomar från vår store landsmans lif. Efter talets slut uppstämde Brigadbandet "Home, Sweet Home!" hvarefter pastor V. Witting från Quinsigamond höll ett tal, framvisande Ericssons moraliska karakter. Pastor W. betonade särskildt, att orsaken till Ericssons framgång var, att han aldrig smakat rusdrycker, att han var återhållsam och bergfast, likt vårt svenska jern, framhållande Ericsson ytterligare som ett föredöme för det uppväxande släktet. Dubbelkvartetten sjöng här efter till Laurins odödliga musik: "Mitt lif är en våg, etc."

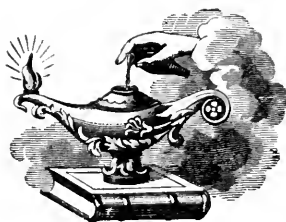
Pastor H. W. Eklund avslutade raden af talen, utbringande frid och välsignelse öfver Ericssons minne, öfver det land, som sett honom födas och öfver det land, som sett honom verka och dö. "Låt välsignelsen hvilva öfver skandinaverna i Worcester!"

Härefter följde en duett mellan hr och fru E. Forsstedt (med ord af hr E. Forsstedt till den vackra melodien af Österrikiska folksången), deri bådas röster fint och innerligt smälte tillsammans:

 "Dock ej glömmas skall hans minne
 Uti älskad fosterbygd."

Sedan sista versen af sista psalmen

i psalmboken sjungits af församlingen och pastor Larson läst en bön, avslutades den harmoniska minnesfesten med en ståtlig marsch af Brigadbandet. Sent torde denna fest förgätas! Den amerikanska pressen skyndade också att skänka festen sin tribut. Särskildt "Telegram" innehöll en väl skrifven skildring. Och ännu önskas, att minnet af denna i allo värdiga sorgfest må lefva bland Worcesters svenskar.

KAP. V.

Svenskarnes affärsverksamhet.

MED den hastiga ökning den svenskfödda befolkningen i Worcester i början på och under hela 1880-talet, då årligen hundratals, i ett par fall tusentals landsmän här bosatte sig, är det helt naturligt, att tanken på svenska affärer skulle så att säga ligga i luften. Den första affär, som här innehades af en svensk, var hr Hans Trulsons speceriaffär vid Lincoln sq., hvilken öppnades 1882. Ungefär ett år senare började The Swedish Mercantile Co-operative Company affär med liknande varor och sedan ha flera blomstrande affärsbolag i så väl denna som andra brancher uppstått och de enskilda affärsmännens antal har äfven på de senaste åren tilltagit i aktningvärd grad. Och hvad som härvidlag är mest glädjande är den omständigheten att affärerna på möjligen ett par tre undantag när skotts och fortfarande skötas så väl, att de, som placerat sina besparingar i bolag utan ringaste besvär fått sina nedlagda kapital, vare sig de varit stora eller små, mycket räntebärande och de enskilda affärernas innehafvare ha lyckats i många fall arbeta sig upp om icke alltid till välstånd, så ändock tillräckligt väl för en säker och god inkomst. Samtliga nu existerande bolag ha varit lyckliga nog att till föreståndare ega män, som noga lyckats tillgodose intressenternas kraf, och dock

får man taga i beräkning att en för långt drifven tillit till kundernas förmåga och ett förderbringande kreditsystem i många fall känts tryckande nog både för bolagen och enskilde affärsinnehafvare. Icke så att det rättvisliken kan anses tillböligt, såsom en eller annan för sed hafver, att beskylla kunderna för planlagda beräkningar och förlitandet på affärsinnehafvarnes godtrogenhet och goda hjerta, oaktadt derå och ringa inkomst har mången gång gjort det svårt för arbetaren att honorera sina förbindelser fastän afsigten varit den bästa.

Ett annat slags affärsmän, som komma i nära beröring med svenska kunder, äro de svenska biträdena i de större amerikanska affärshusen och dessa biträden utgöra en aktningvärd faktor i stadens affärsverksamhet. Då vi nu gå att tala om svenskarnes affärsverksamhet, skulle vi af hjertat önskat vara i stånd att nämna alla, men detta har dess värre liksom i många andra afseenden blifvit omöjligt och kunna vi i det fallet ej skylla på andra än sjelfva de i affärer sysselsatte och intresserade personerna. Men hvad vi lyckats samla utgör dock, som i det följande skall visas, en tillräckligt stark grupp att gifva svenskarne i Worcester ett godt vitsord om en öppen och vaken blick för affärer och för de kraf svensk-talande kunder ega rätt ställa på dem, till hvilkas kundkrets de slutit sig.

Swedish Mercantile Co-op. Co.

(Svenska Handelsaktiebolaget.)

Detta bolag, som driver omfattande affärer i specerivaror, bildades år 1883 och inkorporerades år 1884. Affären börjades i jmförelsevis liten skala med endast 2 å 3,000 dollars kapital, som inom kort ökades till \$5,00 och efter några år till \$10,000. Nuvarande i rörelsen insatt kapital utgör \$21,000.

föreståndare, en befattning, som han till bolagets fromma innehade från år 1884 till den 15 Maj 1896, då han började egen affär. Han efterträddes af bolagets nuvarande föreståndare och kassör Carolus Loundin, under hvars föreståndareskap affären ännu mera uppblomstrat. Under hr Johnsons tid byggdes bolagets stora vackra hus på hörnet af Laurel och Hanover sts., i hvars bottenvåning den rymliga och

Svenska Handelsaktiebolagets hus, 18—22 Laurel st.

Presidenter för bolaget ha varit: Leonard Wickius, Charles Frødigh, P. W. Boström, Gustaf Ellström, John Söderberg, P. E. Holmberg, Jonas Bäcklin, William Anderson och Emanuel Trotz, hvilken nu bekläder denna befattning.

Bolagets förste föreståndare var för endast en kort tid Ludvig Nilson, derpå Victor Ramzell, också för endast en kort tid, hvarefter Arvid Johnson blef

ljusa butiken är belägen. Bolaget systerätter nio biträden, och fyra hästar och vagnar användas kontinuerligt för leverans af varor. Svenska Handelsbolagets fastigheter äro värda \$52,000, den största egendom något svenskt företag i staden eger och förvaltar.

CAROLUS M. V. LOUNDIN, Svenska Handelsaktiebolagets föreståndare, är född den 21 Jan. 1863 i Stockholm. Har

genomgått Smedmans handelsskola och haft anställning i groceryaffär i Stockholm i 5 år hos J. F. Broms, sedermera firma J. F. Broms & Son. Den 15 Aug. 1884 kom Loundin till Worcester och arbetade vid Worcester Organ Co:s fabrik ett år. I April 1886 erhöi han anställning som biträde vid Svenska Handelsaktiebolaget och blef dess föreståndare på tid, som ofvan nämnts.

Hr L. tillhör Sv. Gymnastik föreningen och har i 5 år varit dess kassör.

Carolus Loundin.

Massasoit Tribe, I. O. R. M., (var en af dess första medlemmar) och Court Englbrekt, F. of A.

* * *

AUGUST SEGERSTEN, under fem år bokhållare vid Svenska Handelsaktiebolaget, numera sedan den 1 sistl. Mars föreståndare för Scandia Co-op. Grocery Co. i Fitchburg, Mass., är född vid Segerstad i Vermland den 29 Dec. 1857 och genomgick först fem klasser af Karlstads elementarläroverk. Innehade anställning som bokhållare, handelsexpedit och bokförare vid Dejefors och Lesjöfors bruk i Vermland, 4 år vid hvarje. Den 22 Maj 1889 kom Segersten till Worcester, innehade an-

ställning hos Washburn & Moen de första fyra åren och kom derifrån till Sv. Hand. bolaget. Han tillhör Massasoit Tribe, I. O. R. M., och Court En-

August Segersten.

gelbrekt, F. of A. Var trustee i sistnämnda förening, tills han flyttade till Fitchburg.

First Swedish Co-op. Store Co.
(Svenska handelsbol. i Quinsig.)

organiserades den 10 Febr. 1883 med Petrus Borg som ordförande. Nils Lindqvist, kassör; Alfred Dahlin, sekr. samt F. O. Dahlqvist och Anders Gutkey, revisorer, och utgjorde dessa styrelse för bolaget med John Hult som föreståndare.

Bolaget har gått framåt från dess början och har nu en omsättning af omkring \$60,000 årligen med god förtjänst, hvadan aktieegarne erhållit utdelning hvarje år. Bolaget eger det hus, nr 26 Greenwood st., hvarest dess

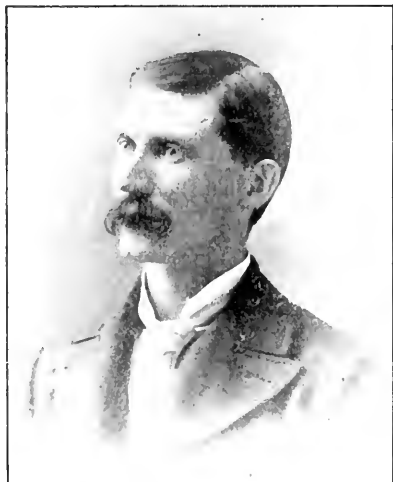
affärslokal är belägen. Dess nuvarande tjenstemän äro:

Nils Lindqvist, ordf.;
J. E. Ekengren, kassör;
O. G. Karlgren, sekr.;

Direktörer äro: John Gullberg, Carl Blom, C. W. Lindberg och L. A. Fager samt revisorer Alfred Dahlin och H. E. Fager.

Sven Hult och F. O. Dahlqvist voro de första åren bolagets föreståndare och har dess affärer under de senaste tolf åren bedrivits under öfverinseende af dess nuvarande föreståndare J. A. Lindberg.

JOHN ARVID LINDBERG föddes den 31 Aug. 1857 i Vermland och arbetade, sedan han genomgått folkskolan, vid Munkfors jernverk. Till Wor-

John Arvid Lindberg.

cester ankom han den 31 Aug. 1879 och arbetade hos Washburn & Moen Mfg Co., tills han den 1 Jan. 1887 blef föreståndare för ofvan nämnda bolag. Hr L. tillhör svenska metodist församlingen i Quinsigamond och är en af dess trustees samt är äfven medlem af logen Ragnar af Vasa orden. Han var för-eningen Nordstjernans förste sekreterare.

Family Co-op. Grocery Co.

Denna affär påbörjades den 1 Jan. 1889 af Carl Nylén, John Rydberg, Andrew Malmström och Karl Jansson, under firma Malmström, Nylén & Co. Efter ett halft år sålde Karl Jansson sin andel i affären och två år från dess början sålde Malmström sin andel, hvadan de två öfriga delegarne förändrade firmanamnet till Rydberg & Nylén. Den 1 Mars 1893 bildades af omkring 60 aktieegare det ofvan nämnda bolaget, som inköpte Rydberg & Nyléns affär och har sedermera affären drivits under namn af Family Co-op. Grocery Co.

De flesta aktieegarne ha dock så småningom afyttrat sina aktier, så att bolagets affär nu eges och kontrolleras uteslutande af hrr Claes Nylén, Carl Nylén och Johan Englund. Affären befinner sig i blomstrande skick, åtta man ha jemn och stadig sysselsättning, fyra hästar och vagnar äro i gång från morgon till kväll för leveranser och omsättningen belöper sig till ungefär \$40,000 om året.

Affären är inrymd i bottenvåningen af huset nr 65 Thomas st.

Scandinavian Co-Op. Drug Co.

Den 18 April 1890 utfärdades ett upp-rop i Skandinavia, deri påvisades huru oafvisligt behofvet af en fullt kompetent svensk läkare, till hvilken landsmännen med odeladt förtroende kunde hänvända sig, gjorde sig gällande. Mötesinbjudarne hade tänkt sig att bästa sättet att erhålla en svensk läkare vore att vända sig till Medicinalstyrelsen i Stockholm samt att i sammanhang härmed borde uppsättas ett första klas-sens apotek, som skulle förestås af examinerad skandinavisk farmaceut.

Mötesinbjudarne, hvilka uppmanade den skandinaviska allmänheten att

samlas till förberedande möte i Svea Gilles Hall den 25 April, voro: Eric Knutson, Karl Jansson, C. W. Bildt, J. Forsstedt, Aug. Settervall, Flodin & Thyberg, Carlos Goldkuhl, S. E. Hanson, Helge Sandberg, G. T. Lindfors, Carl T. Kronoff, Arvid Johnson, John A. Oldsen, Gustaf Ellström, John F. Lundberg, Chas R. Frodigh, John Jeppson, F. O. Dahlqvist, Beck & Berg. S. Hult, Eric J. Ericson, Rudolf Sundin, Fredrik Kohlström, C. A. Enberg, C. G. Nelson, John Skarin, Nils Lindqvist, Alfred Dahlin, Petrus Borg och Algot Berglöf.

nalstyrelsen i Stockholm, i och för hitkallandet af en svensk examinerad läkare. På samma möte beslöts att bilda ett co-operativt bolag med minst \$3,500 och med högst \$5,000 aktiekapital, aktier å \$5 stycket, i och för bedrifvandet af svensk apoteksrörelse och med en svensk apotekare som föreståndare. 130 aktier tecknades genast af mötesdeltagarne.

Till interimstyrelse utsågos hrr Carlos Goldkuhl, ordf., John F. Lundberg, sekr., C. W. Bildt, Victor Öhlander och S. E. Hanson, med uppdrag att verka för aktieteckningen i det nya bolaget.

Svenska Apoteket, 254 Main st.

På i uppropet utsatt dag hölls det förberedande mötet i Svea Gilles dåvarande lokal, 98 Front st., dervid 80 personer infunno sig. Ingeniör C. W. Bildt inledde förhandlingarne och till ordförande utsågs hr Karl Jansson; redaktör Carlos Goldkuhl tjänstgjorde som sekreterare. En komité, bestående af hrr C. W. Bildt, Aug. Settervall, J. F. Lundberg, C. Goldkuhl, Karl Jansson, J. Forsstedt, Petrus Borg, S. E. Hanson och Victor Öhlander, utsågs att sätta sig i förbindelse med Medici-

Den 20 Sept. 1890 voro de för saken intresserade kallade till möte i Grand Army Hall för att delgifvas innehålllet i en från Medicinalstyrelsen i Stockholm ankommen skrifvelse, hvori upplystes, att Medicinalstyrelsen på första förlagsrummet uppsatt dr Richard Hogner i Neder-Kalix och i det andra öfverläkaren vid lasarettet i Helsingborg, med lic. Anders Werner.

På ett föregående möte hade upplystes, att Medicinalstyrelsen på anmodan af den ofvan nämnda komitén lofvat

taga saken i öfvervägande och hade annonserat om platsen i svenska tidningar, att ansökningar emottogs till den 21 Juli. Då nu Medicinalstyrelsens utlåtande kom, beslöt mötet att anmoda dr Hogner att hitresa, och till komité att underhandla med honom tillsattes hrr J. Forsstedt, Petrus Borg, Carlos Goldkuhl, J. F. Lundberg, Jonas Bäcklin, G. Stenman, Sv. Janson, Hans Trulsson och John Skarin. Det visade sig dock, att dr Hogner af en eller annan anledning slagit den projekterade Amerika-resan ur hågen och då kallades dr Anders Werner, hvilken visade sig villig komma.

Emellertid hade aktieteckning för apoteksbolaget pågått oafbrutet och efter dr Werners hitkomst på nyåret tog den ökad fart, så att man började se sig om efter en driftig och erfaren farmaceut som föreståndare. En sådan erhöles, i det hr Victor Bergwall, då innehafvare af ett apotek i Denver, Colo., utsågs att fylla denna för dylik verksamhet i Worcester viktiga position.

Bolaget öppnade sitt apotek, 254 Main st., den 6 Juni 1891 för allmänhetens betjenande. Filialen i Quinsigamond, 844 Millbury st., inrättades på sommaren 1893.

Såsom ordförande i styrelsen ha fungerat: Petrus Borg, dr Anders Werner och John Jeppson, nuvarande ordf.

Föreståndare: Victor Bergwall, examinerad apotekare, registrerad i staterna Wisconsin, Illinois, Colorado och Massachusetts.

Biträden för längre eller kortare tid: Victor Öhlander, farm. stud., reg. i Mass.; Anton Lindgren, reg. i Mass.; Ferdinand Kristianson, exam. apotekare, reg. i Colo., Mass. och N. Y.; F. O.P. Lindbom, farm. stud., reg. i Mass.; Jacob Morin, farm. stud., reg. i N. Y.; Albert Lindergren, farm. stud.; Folke Säfverin, farm. stud.; N. Ericsson, farm. stud., och Fred. Moran.

Från en blygsam och anspråkslös början har affären under årens lopp utvecklats till en af de solidaste svenska affärer på platsen och till en

apoteksaffär af mycket godt anseende. Såsom ett bevis på det förtroende affären åtnjuter från allmänhetens sida kan anföras att recepternas antal på Main st. affären nu öfverstiga 33,000 och på Quinsigamonds affären cirka 11,000.

VICTOR BERGWALL föddes i N. Lindved, Malmöhus län, den 17 Okt. 1858 och genomgick fem klasser vid Malmö högre elementarläroverk, hvar efter han 1874 antogs som elev på apoteket i Linköping. 1877 aflade han Pharm. Stud. examen och 1886 apotekarexamen. Dels som receptarie och

Victor Bergwall.

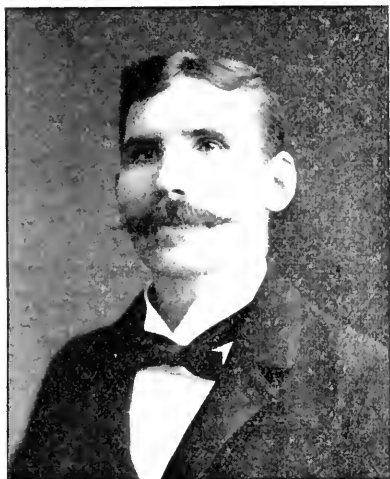
dels som laborator har hr B. tienstgjort på apoteken i Linköping, Landskrona, "Svanen" i Stockholm, Norrtelge och "Fläktä Örn" i Malmö. Till Amerika kom han 1889 och sedan han för kortare tid innehaft plats hos Lawrence Hesselroth i Chicago och Kline & Co. i Denver, Colo., öppnade han i sistnämnda stad eget apotek, hvilket 1891 försälldes, då han emottog uppdraget att uppsätta och förestå det af det nybildade Scandinavian Co-operative Drug Co. beslutade apoteket här i Worcester.

Hr Bergwall har aflagt apotekarexamen i Wisconsin, Illinois, Colorado och Massachusetts. Han tillhör Wor-

cester Pharmacist Association, New England Pharmacist Ass'n och tyska sångföreningen Frohsinn.

FREDRIK O. P. LINDBOM, anställd vid filialen i Quinsigamond, är född på Gotland den 7 Aug. 1858, kom till Amerika den 10 Juni 1892 och till Worcester den 15 Juni 1893. Hr L. är medlem af frimurareorden.

ANTON J. L. LINDGREN, anställd å apoteket i staden, är född i Salsby, Vestergötland, den 26 Nov. 1865 och studerade först vid Lidköpings allmänna läroverk, sedermera vid Palmgren-

Anton Lindgren.

ska elementarskolan i Stockholm. Praktiska skolan i Kristinehamn och Lunds privata elementarläroverk. Efter år 1887 aflagd mogenhetsexamen i tyska språket och naturalhistoria vid Lunds högre allmänna läroverk reste han till Amerika och ankom till landet den 30 Maj 1890. I nära tre år hade han anställning på svenska apoteket i Rockford, Ill., och tillträdde den 12 April 1893 sin nuvarande anställning.

Hr L. är medlem af Svea Gille och Court Engelbrekt, F. of A.

SVEN EDWARD HANSON, utan tvifvel den bland svenskarne i staden mest kände affärsmannen, föddes i Uddevalla den 16 Sept. 1855. Han är broder till musikhandlaren Carl F. Hanson och i likhet med denne från tidigare år van vid musikens toner. Han beträdde helt ung den musikaliska banan och blef underofficer vid Kgl. Bohusläns regementes musikkår. Den 9 Aug. 1881 landsteg han i Amerika och hamnade samma dag i Worcester. Här började han först i nr 271 Main st. kommissions- och biljettkontor och flyttade efter ett år till nr 398 Main st., en trappa upp. Så småningom ökades affären till handel med snus, tobak och cigarrer och tilltog snart i så stort omfång, att hr Hanson förhyrde en butik i det hus, nr 207 Main st., som sedermera refs för att gifva rum för den stora byggnad, der Rogers bageri och konfektfabrik nu äro inrymda. År

Sven E. Hanson.

1893 flyttade hr Hanson affären till dess nuvarande plats, 241 Main st., hvilket hus han sedermera inköpte och är hr Hanson nu den ende svenske fastighetsegaren vid Main st. För något öfver ett år sedan sålde han snus- och tobaksaffären till en ung tysk-amerikan W. A. Hinckel, men innehar fortfarande sin affär med ångbåtsbiljetter,

Sven E. Hansons affärsbyggnad.

Hr Ekstedt är medlem af Thomas st. församlingen, styrelseledamot i Sv. Handelsbolaget, har varit kassör och

Carl J. Ekstedt.

sekreterare i nämnda bolag och sekreterare för Svenska Metodisternas Hjelpförenings filial i Worcester.

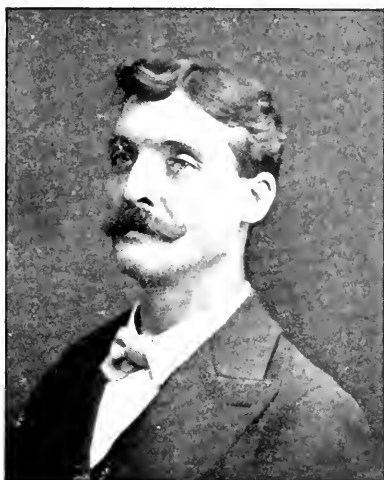
* * *

Gustaf Johnson.

GUSTAF JOHNSON, vin- och spirituosahandlande, 17 School st., är född

i Skåne den 11 Sept. 1859 och hade der anställning som gårdsfogde, tills han år 1880 emigrerade. Här arbetade han en tid hos Washburn & Moen, men reste så vesterut och sysselsatte sig med landtbruk i Dakota, Iowa och Minnesota. År 1884 finna vi honom som förman vid Hartman Steel & Wire Co. i Beaver Falls, Penn., hvilken befattning han innehade i tre år. Han reste sedermera tillbaka till Worcester och innehade plats hos vinhandelsfirman George F. Hewett Co. som svensk försäljare, tills han den 1 Maj i år öppnade ofvan nämnda affär.

A. W. Hjelm.

Hr Johnson är medlem af Lutherska Gethsemans församlingen, Svea Gille, Turn Verein och Foresters.

* * *

A. W. HJELM, föreståndare för den svenska Hatt- och Herrekiperingsaffären, firma A. W. Hjelm & Co., 261 Main st., föddes i Kristinehamn den 13 Okt. 1860. Sedan han genomgått folkskolekursen dels vid Elfsbacka och dels vid Qvarnstorps bruk i Vermland, arbetade han vid sist nämnda bruks sågverk som filare, tills han reste till Amerika. Den 5 Febr. 1880 kom hr Hjelm

till Worcester och arbetade först hos Washburn & Moen, men erhöll sedermera anställning som förman vid galvaniserings departementet hos J. Wool Griswold i Troy, N. Y. Den affär, han nu förestår, börjades i Oktober månad 1891.

Hr Hjelm är medlem af Första Svenska Kongregationalist församlingen.

* *

*

GUSTAF T. LINDFORS, gravör, 398 Main st., är född i Gefleborgs län den 23 Nov. 1864 och har i Gefle lärt sitt yrke. Han ankom till Worcester i April 1886.

Gustaf T. Lindfors.

Hr Lindfors har god artistisk begåfning, hvilket ju är nödvändigt för det yrke han valt. Teckningen till omslagets framsida af denna bok är utförd af hr Lindfors och den talar tydligt nog för hans talang.

* *

*

WILH. FORSBERG, föreståndare för manufaktur- och kortvarufirman Wm Forsberg & Co., 28 Greenwood st., Quinsigamond, är född i Upperud, Skallerud socken af Elfsborgs län, den 7 April 1860 och har i Sverige arbetat som smältmed. Ankom hit den 23 Nov. 1881 och har arbetat i 9 år hos

Washburn & Moen Mfg Co. samt i 2 år för Första Svenska Handelsbolaget i Quinsigamond. Började den 17 Okt. 1892 den ofvan nämnda affären. Till-

Wilhelm Forsberg.

hör Första Svenska M. E. församlingen och är lärare i dess söndagsskola.

* *

*

Sven Erikson.

SVEN A. ERIKSON, vår svenske barberare, nr 7 Thomas st., är född i

Borås den 9 Dec. 1875 och kom den 24 Mars 1890 till Worcester. Han lärde här barberareyrket hos Axel Tjellander och började sedermera med Carl Olson som kompanjon sin nuvarande affär, hvilken han i våras ensam öfvertog. Ehuru helt ung har Erikson lyckats upptrifva sin affär till en första klassens sådan och har han gjort till sitt mål att på bästa sätt vårda sig om sina kunders bekvämlighet och önskringar.

Hr Erikson är medlem af Svea Gille.

* * *

ANDREW P. LUNDBORG, innehafvare af den största svenska bokhandel i Förenta Staterna öster om Chicago, är född i Afton, Washington county,

Andrew P. Lundborg.

Minnesota den 20 Sept. 1862 af svenska föräldrar. Vid 16 års ålder sändes han till Gustavus Adolphus College, St. Peter, Minn., der han studerade tills år 1883, hvarefter han åren 1884—87 genomgick en kurs vid Augustana College i Rock Island, Ill. 1 Jan. 1889 kom hr Lundborg hit till Worcester och öppnade i nr 212 Main st. affär med svenska böcker. Till en början hyrdes

endast hälften af denna butik, men efter två år hade affären antagit så stora dimensioner, att hela butiken behöfdes. Genom redligt bemötande och vaken affärsblick tilltog hans affär ytterligare mycket i omfång, så att hr Lundborg i Nov. 1894 fann sig föranlåten att hyra en större och rymligare butik i nr 221 Main st. Samtidigt utvidgades affären icke blott på det förut påbörjade området utan äfven på ett nytt, i det hr Lundborg då började handel med ur samt guld- och silfvervaror m. m.

Nu sysselsätts i affären fyra biträden, deribland en skicklig svensk urmakare, hvilken är ständigt upptagen med reparationer och justeringar. Hr Lundborgs mål har alltid varit att genom med största noggrannhet gjorda inköp kunna tillhandahålla sina kunder de bästa och stiligaste varor, som kunna erhållas. En massa böcker och andra artiklar importeras direkt från Sverige och till stor del drifves affären en gros. En pryddlig elektrisk skyltklocka, hvilken tydligt framträder å omstående bild af hr Lundborgs affärslokal, uppsattes i fjol och är upplyst med elektriskt ljus om qvällarne.

Hr Lundborg har alltsedan sin hitkomst varit en af Sv. Ev. Luth. Gethsemanekyrkans förnämste stödjelare och har allvarligt verkat för dess framgång och uppblomstring i den mån hans af affärer strängt upptagna tid det medgifvit. Han har många gånger tjänstgjort såsom ombud från församlingen vid hållna konferenser och alltsedan 1889 varit föreståndare för församlingens söndagsskola. År 1891 invaldes han till kassör och bekläder fortfarande denna befattning.

Hr Lundborg tjänstgjorde som councilman från ward 2 under åren 1896—97 och till saknad för många valmän, hvilka gerna önskat hans återval, tvangs han af sin alltjemt ökade affärsverksamhet att undanbedja sig återval vid senaste terminens slut.

En fast omutlig karakter, parat med en i ordets fullaste bemärkelse sann religiositet och en allmänt bekant

samvetsgrannhet, gör hr Lundborg till en prydnad för den svenska nationen. Infödd amerikan, är han dock i grund och botten svensk och en man, hvilken vi i alla afseenden kunna känna oss stolta öfver att räkna till en af de våra.

* *
*

i Örebro och var sedermera brukselev vid Svartå Bruk. I fjorton år innehade hr Flodqvist anställning som bokhallare, bokförelare m. m., ankom till Amerika den 27 Juli 1895 och till Worcester några dagar senare. Vid Crompton Loom Works och Washburn & Moen Mfg Co. innehade han platser

A. P. Lundborgs bokhandel.

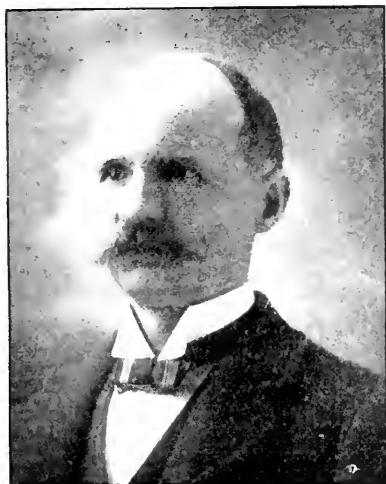
THURE L. FLODQVIST, bokhallare i A. P. Lundborgs partihandelsdepartement, är född i Nerikes Kil, Wallby, den 18 Jan. 1856, studerade i sju år vid Carolinska Högre Elementarläroverket

tills han i Jan. 1896 erhöi sin nuvarande befattning. Hr Flodqvist tillhör Sv. Lutherska Gethsemaneförsamlingen och logen Engelbrekt, F. of A. Inom den nämnda församlingen är han

en af trustees och finanssekreterare, är dessutom bokförare vid Swedish Publ. Co.

* * *

LUDVIG JOHNSON, anställd som svensk försäljare hos klädeshandlarefirman Ware Pratt Company, är född i Kristianstads län den 28 Febr. 1851. Sedan han genomgått folkskolan och arbetat i landtbruket, började han idka privata studier i afsigt att söka inträ-

Ludvig Johnson.

de som volontär vid kavalleriet men ändrade åsigt och började 1868 studera vid Danielslunds skogsinstitut, derifrån han utexaminerades den 15 Juni 1870. På hösten samma år erhöi han plats som skogvaktare hos baron Käll-Barnekow å Spannarp och stannade der i två år, då han antogs som skogsförvaltare vid ryttmästare Birger Henning Stael von Holsteins fideikommiss Wapnö i Halland. Här qvarblef han i öfver fem år och innehade det sista året äfven inspektorsbefattningen på Heagård, Halland. Derefter var han inspektor vid Biskopstorp i Halland, tills han i September 1879 beslöt resa till Amerika. Den 5 Okt. samma år ankom

han till Worcester, arbetade 4½ år hos Washburn & Moen och antog i April 1884 den plats han allt sedan innehaft.

* * *

CHARLES G. GRUNDSTRÖM, svensk försäljare för möbelfirman Pinkham & Willis, är född i Edsvalla, Vermland, den 26 April 1865 och åtnjöt skolundervisning vid Korsnäs i Dalarne, tills han år 1880 reste till Amerika och Worcester. Hr Grundström har innehaft anställning hos Washburn & Moen Mfg Co. i ett år, vid För. Staternas 23:dje infanteriregemente som musikant och korpral vid musikkåren i tre år, hos specerihandlarne Lundberg & Lybeck i 3½ år och erhöi för 7½ år sedan sin nuvarande plats. Hr G. tillhör Royal Arcanum och Svea Gille, inom hvilken senare förening han varit vice ordförande. Han var en af stiftarne af den Skandinaviska musikkåren, 25 man stark, bildad i Juni 1886. Den fortlef-

C. G. Grundström.

ver delvis ännu under namn af Speirs Cycle Band och hr G. har en tid varit dess ledare samt har dessutom som kornettist tillhört Worcester Brass Band i 8 år.

* * *

C. A. EKLUND, handlande, 231 Main st., är född i Gefle den 18 Sept. 1857 och genomgick dervarande folkskola, hvarefter han lärde maskinarbetareyrket. Ankom till Amerika 1880 och till Worcester samma år. Här arbetade han första tiden hos Prentice Brothers som maskinarbetare men måste på grund af sjukdom sluta och blef annonsagent för "Nord-östern", den första svenska tidning, som utgafs i staden. Började idka handel 1889 under firma C. A. Eklund & Co., hvilken sedan tillökts med tillverkning af tekniska fabriker såsom tvålar, extrakter och kolsyrade läskdrycker.

Hr Eklund tillhör Första Svenska Baptist församlingen och var en af dem, som bildade den samma. Han

C. A. Eklund.

har under årens lopp haft ganska många förtroendeuppdrag inom församlingen, under de senare åren som vice ordförande i kyrkostyrelsen.

* * *

CARL AUGUST LUNDBERG, handelsbiträde hos Clark Sawyer Co., föddes i Landskrona den 1 Jan. 1859 och lärde der, sedan han genomgått stadens 5-klassiga elementarläroverk, kop-

parslagareyrket 1874—80 samt hade åren 1880—84 anställning i handel och vid landtbruk. I April 1884 kom han till Worcester, arbetade en tid hos Washburn & Moen Mfg Co., derpå i Boston vid J. W. Tufts fabrik för tillverkning af sodavattensapparater och

Carl A. Lundberg.

erhöll i April 1889 sin nuvarande anställning.

Hr Lundberg tillhör Svea Gille, Worcester Commercial Travelers Association och logen Ragnar af Vasa orden.

Hr L. är god affärsman och stor fastighetsegare.

* * *

MAURITZ JOHNSON, tapetserare, föddes i Halmstad den 5 Nov. 1850 och ankom redan den 5 Maj 1872 till Boston samt till Worcester den 10 Dec. samma år. Den 10 Maj 1884 bildade han med mr Clifford firman Clifford & Johnson, möbelhandlare och tapetserare och har helt nyligen sålt ut sin andel till mr Clifford samt tagit anställning hos honom som förman för tapetseraredepartementet.

Hr Johnson tillhör Svea Gille, Pilgrim Church och Montacute logen af Frimurare orden.

* * *

FERDINAND FLODIN, innehafvare af den rymligaste och vackraste atelieren i staden, är född i Stockholm den 10 Febr. 1863. Sedan han genomgått folkskolan, sattes han i tillfälle att emottaga undervisning i en förberedande kurs i ritning för inträde vid Fria konsternas akademi. Men hans önskan att beträda konstnärslan kunde på grund af bristande tillgångar ej realiseras och andra tillstötande omständigheter gjorde att han år 1883 reste till Amerika. Han kom först till Boston och började der lära fotografere-

de svartkritisporträtt. Firman Flodin & Thyberg blef snart bemärkt och steg med åren till aktningsfullt anseende. För fyra år sedan flyttades atelieren till den utsökt fina och väl belägna lokal, 476 Main st., der den alltsedan dess varit inrymd. Det ljusa och rymliga mottagningsrummet har under hr Flodins hand pryddts så smakfullt och artistiskt, att maken torde vara svårt uppleta äfven i större städer. Väggarne i mottagningsrummet äro behängda med de vackraste alster atelieren frambringat och så är äfven förhållan-

Flodins fotografiateljier.

ringskonsten hos den välkände numera aflidne svenske fotografen Ritz, hvilken då hade namn om sig att vara den förnämste fotografen i Boston om icke i hela landet. Sedan Flodin också en tid arbetat på Notmans atelier vid Park st. i Boston och en kort tid i Montreal, Canada, kom han 1887 till Worcester och öppnade atelier i nr 411 Main st. i kompanjonskap med sin svärfar, August Thyberg, som också gjort sig bemärkt på det konstnärliga området genom väl utförda och lycka-

det i de tre toaletterummen. Sjelfva atelieren, der sittningar göras, är likaledes bekvämt och artistiskt inredd. Sedan 1896 är Flodin ensam innehafvare af affären.

Hr Flodin är erkänd för att vara en af de bästa fotografer inom staten och hans alster ha vid flera tillfällen blifvit bemärkta. Åren 1896—97 beklädde han sekreterarebefattningen inom New England Photographers Club, hvilket tydligt visar hans popularitet äfven bland sina kollegor. I det artistiskt

utförda planschverket "Vårt Fädernesland", en samling vyer från Sveriges alla delar jemte beskrifvande text, hvilket utkom i fjöl, har hr Flodin lagt

Ferdinand Flodin.

i dagen icke blott literär förmåga vid nedskrifvandet af texten utan också artistisk smak vid ordnandet af de olika vyerna.

* * *

AUGUST THYBERG ankom till Boston år 1880 och arbetade några år

August Thyberg.

vid McGees jerngjuteri i Chelsea, Mass. Af naturen begafvad med goda artistiska anlag började han snart rita svartkritisporträtt och kom 1887 till Worcester, der som ofvan nämnts han med sin mäg började fotografiateljier under firma Flodin & Thyberg. Sålde sin andel i firman år 1896 och köpte några acres land i Fruithurst, Alabama, der han ämnade slå sig ned som vinodlare, men slog dock denna tanke snart ur hägen och tog anställning hos Flodin.

* * *

C. F. HANSON & SONS musikhandel, 317 Main st., är den äldsta svenska affär i sitt slag, som existerar i Föränta Staterna och tillika en af de mest frekventerade af sitt slag här i staden. Firman har dock sina flesta kunder bland svenskarne öfver hela Amerika och utsänder årligen hundratals af de s. k. Ole Bull violinerna till alla delar af landet. Äfven andra mindre musikinstrument så väl af gammal välkänd typ som af nymodernare slag säljas i parti och minut. Firman är agent för de beryktade Sohmer pianon, verkligt förstklassiga instrument, hvilkas meriter ej kunna öfverträffas af något annat fabrikat. Äfven innehar C. F. Hanson & Sons agenturen för Loring & Blake orglar och säljer en massa andra musikaliska instrument.

Sedan några år äro hr C. F. Hansons söner, C. Arthur och Fredrik Hanson, delegare i den väl renommerade och godt upparbetade affären.

* * *

OSKAR SWANSON, general manager för The Worcester Market, 621—623 Main st., är född i Karlskrona 1862 och ankom till Amerika på hösten 1880. Han började tillsammans med F. A. Amidon och G. H. Pettee i Providence, R. I., år 1892 Providence Public Market å Westminster st. i mindre skala. Kort derpå började samma firma en mindre affär å Main st. och den 9 Okt. 1894 öppnades den betydande af

alla svenskar kända affären Worcester Market. Från en ringa början har den osensliga, lilla köttaffären i Provi-

L. M. NELSON & CO:S tapethandel är den enda svenska affär af detta slag i staden och drifves i vidt omfattande

L. M. Nelson & Co's butik.

dence utvecklats till en af de mest omfattande affärer i östern. I Providence affären sysselsättas 115 biträden och i Worcester Market 66. Den 11 sistlidne Nov. börjades äfven speceri-affär i förbindelse med Providence Public Market.

Den vidt omfattande rörelsens ledande män äro:

Oskar Swanson, General Manager för alla affärerna;

G. T. Malmsten, superintendent för Providence Public Market.

F. A. Amidon, superintendent för Worcester Market;

G. H. Pettee, uppköpare för affärerna.

Den årliga omsättningen uppgår till den enorma summan af 1½ million dollars.

L. M. Nelson.

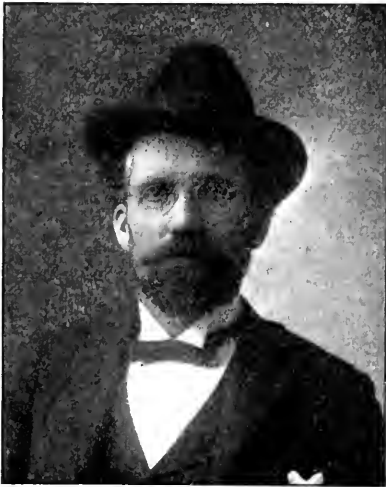
skala. Den ljusa och rymliga affärslokalen är belägen uti nr 115 Front st. och der finnes det mest sorterade lager af tapeter, bårder, panellister m. fl. till affären hörande varor.

* * *

LARS M. NELSON, affärens grundläggare, är född i Kalmar län den 19 Maj 1857. Han arbetade några år i Stockholm och kom den 29 April 1887 till Amerika. Affären var först inrymd i nr 210 Main st., men flyttades sedermera till Front st.

* * *

GUSTAF A. HEDLUND, delegare i affären sedan 1895, är född i Örebro den 31 Okt. 1866 och efter genomgången kurs i folkskolan och ritskolan

Gustaf A. Hedlund.

derstädes lärde han målareyrket och arbetade några år i Stockholm och andra städer. Den 11 April 1887 ankom han till Worcester och började måleri-affär med L. M. Nelson, stannade här i sexton månader, reste sedan vesterut och arbetade i California, Illinois, Kansas, Missouri och andra stater samt återkom hit 1895.

Han tillhör föreningen Nordstjernen.

ERIK ERIKZEN, arkitekt och byggmästare, föddes i Alunda socken af Upsala län den 4 Aug. 1852. Han studerade åren 1874—75 i allmän praktisk skola i Upsala med arkitektur som specialstudium. Innehade sedermera arki-

Erik Erikzén.

tekt- och byggnadsaffär i Gefle och Stockholm samt ankom till Amerika d. 16 Sept. 1891. Först började han på våren 1893 egen byggnadsaffär i Ridgefieldpark, N. J., och fortsatte dermed tills han hitflyttade den 10 Maj 1896.

Hr Erikzén tillhör Sv. M. E. kyrkan och föreningen Nordstjernen.

* * *

HENRY EDSTRAND, hvilken tillsammans med sin syster, fru Hannah Peterson, under firma Edstrand & Peterson för nära tre år sedan började egen affär i manufakturvaror och korta varor, är född i Jönköping den 19 Jan. 1862 och erhöi sin första skolundervisning i sin födelsestad. Han arbetade någon tid vid Jönköpings tändsticksfabrik och kom den 4 Maj 1882 till Worcester. Här innehade han först i tre år plats som biträde i New York Dry Goods Co. och sedermera i sju år hos Denholm & McKay (Boston Store). Den 28 Mars 1896 började han i kom-

pani med sin syster affären i nr 223 Main st. och den 7 sistlidne Nov. flyttades affären till en rymligare och förmånligare lokal i hörnhuset af Main och Thomas sts., rätt i svenskarnes stråkväg. Affären kan beträdas både från 205 Main st. och 3 Thomas st. och den popularitet, firman vunnit hos landsmännen, ökas dagligen.

Hr Edstrand tillhör Knights of Malta och Monitor loge, I. O. G. T., hvilken

Edstrand & Petersons butik.

loge han förenade sig med 1891 och har han sedan dess innehaft sysslorna som L. T., Sk., F. S., L. D., F. L. T. och L. M.

* * *

G. A. BERG, innehafvare af hus-, landtegendoms-, brand- och liffförsäkringsagentur, 5 Thomas st., är född vid Billesholm. Arbetade i Sverige vid stenkolsgrufva och i landtbruk. Han ankom den 1 Sept. 1887 till Worcester och arbetade de första nio månaderna på farm, hvarefter han erhöll plats vid Ames Plow Co. å Prescott st. Sex månader senare lemnade han Worcester och reste till Fairmount City, Pa., der han arbetade i kolgrufva i sex månader; reste derpå till Reynoldsville, Pa., och arbetade der på garfveri i tre månader. Derefter kom han till Du Bois, Pa., och erhöll plats i John E. Du Bois väldigt stora affärsetablissemang för "General Merchandise". Här stannade han som försäljare i fyra år och under de två senare hade han förtroendet att göra alla inköp för affärens departe-

ment för specerivaror, smiden och möbler; tog under tiden en två terminers kurs i affärsskola; erhöll anställning som "time keeper" vid Standard Oil Co:s oljefält och efter att ha innehaft denna plats ett år, återvände han till Worcester. Här erhöll han först anställning för 8 månader i det sedermera upphörda Svenska Möbelhandelsbolaget, hvarefter han började sin nuvarande agenturaffär.

G. A. Berg.

Han tillhör Svea Gille, Odd Fellows och Sv. Luth. Gethsemang församlingen.

* * *

WILLIAM ANDERSON, arbetschef för begravningsplatsen och sedan 12 år tillbaka anställd hos den stora manufaktur- och kortvarufirman Barnard, Sumner & Putnam Co., är född i Kristinehamu den 28 April 1858 och kom till Worcester den 28 April 1880 samt till Worcester den 4 Maj samma år. Till en början arbetade han hos Washburn & Moen Mfg Co. och erhöll sin nuvarande plats den 20 Sept. 1886. Han tillhör Svea Gille och har innehaft sysslor i flera svenska bolag, af hvilka han är delegare, bland andra Svenska Handelsbolaget, i hvars styrelse han varit

medlem många år och innehåft ordförande-befattningen.

William Anderson.

Hr Anderson har af sig uppfört ett det vackraste hus, som någon svensk eger. Det har ett naturskönt läge invid stranden af North Pond.

* * *

GUSTAF BERG, biträde i W. A. Hincels cigarraffär, 241 Main st., är född i Uddevalla den 25 Jan. 1874, stu-

Gustaf Berg.

derade vid stadens elementarläroverk och Göteborgs latinläroverk i sex år samt erhöi under sin faders ledning från tidigaste barnaåren en god musikalisk underbyggnad. Den 15 Oktober 1893 ankom han till Worcester och erhöi anställning i S. E. Hansons biljett-affär. Tillhör Svea Gille och sångföreningen Brage samt var gilletts sekreterare 1897-98.

* * *

NILS BJÖRK, svensk försäljare hos möbelfirman Union House Furnishing Co., f. d. Gately & O'Gorman, är född å Rydsgård, Malmöhus län, den 13 Mars 1871 och kom 1889 till Amerika samt

Nils Björk.

påföljande år till Worcester. Första tiden innehade han anställning hos Davis & Co, på Main st. och sin nuvarande befattning erhöi han den 1 Mars 1894.

Hr Björk tillhör Första Svenska Baptist församlingen och föreningen Nordstjernan.

* * *

HJ. S. ANDERSON är född i Ramnäs, Vestmanland, den 13 Dec. 1870 och kom med sina föräldrar till Worcester 1881. Sedan han genomgått allmänna

skolorna här i staden började han lära guldsmeds- och urmakareyrkena och

Hjalmar Anderson.

har sedan 1887 innehaft sin befattning som svensk försäljare hos juvelerarefirman Robinsor-Hilton Co.

* * *

GUSTAF A. GRELL, biträde i D. H. Eames Co:s klädeshandel, hörnet af Main och Front sts., är född vid Had-

Gustaf A. Grell.

debo bruk den 22 Dec. 1868 och började folkskolan, men kom redan vid 11 års ålder den 23 Nov. år 1879 till Worcester. Arbetade först en kort tid vid Iver Johnsons fabrik, derpå i Eames klädesaffär i tre år, erhöi så anställning några månader hos The Ware Pratt Co. och flyttade derpå tillbaka till Eames den 1 April 1883 och har alltsedan dess varit der anställd. Tillhör Greenwood klubben och var medlem i dess styrelse 1897—Apr. '98 samt är äfven medlem af court Englebrekt, F. of A. Hr Grell är mycket intresserad i politiska fragor, tillhörde republikanska stadskomitén år 1897, har i sex år varit inspektör vid valurnorna och clerk vid de republikanska primärvalen i ward 4 de senaste två åren.

* * *

Charles J. Petterson.

CHARLES J. PETTERSON, biträde i firman Bradt & Woods klädeshandel, 46—48 Front st., är född vid Charlottenbergs bruk i Vermland den 1 Mars 1867 och kom vid 11 års ålder med sina föräldrar till Worcester 1878. Har genomgått de allmänna skolorna och lärt maskinarbetareyrket hos Prentice Bro-

thers, der har arbetade i 10 år. Har under de senaste sex åren arbetat vid Washburn & Moen Mfg Co:s fabrik i Quinsigamond. Tillhör Svea Gille (var en af dess stiftare) och Massasoit Tribe, I. O. R. M.

* * *

MARTIN TRULSON, egare af Hotel du Nord, 39 Summer st., är född i Skåne 1857 och ankom hit år 1879. De

Martin Trulson.

första åtta åren arbetade han som så många andra vid Washburn & Moen Mfg Co:s fabrik, der han snart blef förtrogen med trådtillverkningen. Redan efter två års arbete der, steg han till förman för ett departement. Hans håg låg dock mera åt affärer än åt industriell verksamhet och därför öppnade han år 1888 biljardsal i nr 18 Thomas st. och sökte utskänkningsrättigheter, hvilka dock genom petitioner från det religiösa lägret och nykterhetsvänner nekades honom. Påföljande år erhöll han dock license och den förnyades 1891, då hr Trulson började utskänkning på Union st. Här blef dock utrymmet för trångt och så lät hr Trulson, hvars älsklingsmål sedan länge varit att någon gång föra spiran öfver en första

klassens hotellaffär, uppföra det hus, deri affären är inrymd, å Summer st. Den 1 Maj 1896 öppnades hotellet för allmänheten och affären är säkert en af de bäst lönande, som innehafves af någon svensk i staden.

* * *

AXEL EHNBERG, en af delegarne i den väl renommerade dekorationsmålarefirman Sandgren & Ehnberg, är född vid Carlsborg den 22 Aug. 1869, genomgick folkskolan, tekniska skolorna i Eskilstuna och Stockholm samt Borgarskolan och Smedmans handelskola. Lärde målareyrket och erhöll en kort tid anställning vid Munktells mek. verkstad i Eskilstuna, derpå hos den kände teaterdekoratören Grabow i Stockholm i två år och sist i samma yrke hos dekoratören Brolin. Ankom den 19 Augusti 1891 till Worcester och

Axel Ehnberg.

arbetade först hos Charles Minch ett halft år, derefter hos The Fox Whitman Co., Hartford, Conn., något öfver ett år och återkom derpå till Worcester såsom förman hos Minch.

År 1895 började han med Sandgren egen affär. Tillhör Svea Gille, Brage och Knights of Malta.

KAP. VI.

Svenskar i industriens tjänst.

ORSAKERNA till det fenomenala uppsvinget Worcester på jmförelsevis få år gjort äro naturligtvis i första rummet att finna i de storartade industriella anläggningar, som föranledt strömmen af arbetare att vända sig hitåt och den svenske arbetaren har visserligen gjort ett ej så litet inlägg i stadens uppblomstring, då man besinnar, att inom de industriella verken svenskar till respektabelt antal sysselsättas. Inom det största af dessa verk, nämligen Washburn & Moen Mfg Co., finnas hela departement, der svenska språket uteslutande användes, d. v. s., icke är språket så helt och hållet svenskt, utan ofta uppblandadt med engelska termer, synnerligast då det gäller att namngifva vissa arbetsmetoder, departement, verktyg o. s. v., hvarpå ofta gifvas ganska roande exempel. Och många departement förestås och skötas uteslutande af svenskar.

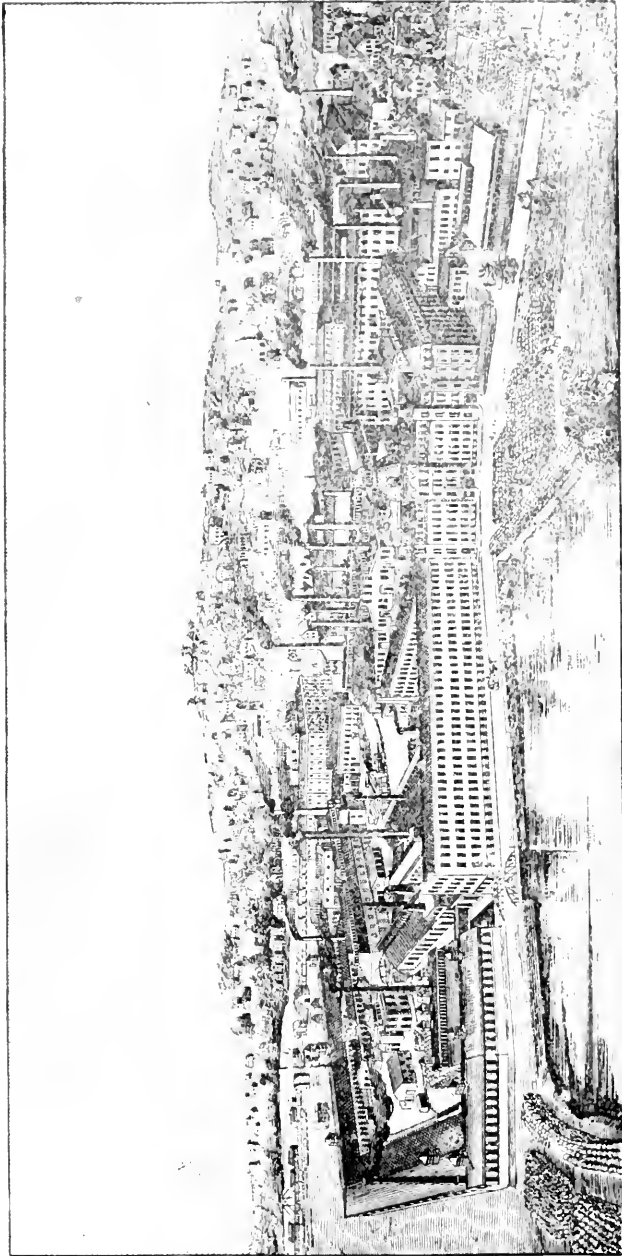
Visserligen har den duglige och flitige svenske arbetaren genom sin intelligens, arbetsvillighet och redbarhet förvärfvat sig ett godt anseende hos de stora arbetsgifvarne, en omständighet, som haft till följd att många af dem erhållit mera bemärkta platser, men det är dock oftast genom de grundligt och vetenskapligt bildade och å hufvudets vägnar väl utrustade svenske ingenjörerna, hvilka i många fall handhafva de ansvarsfullaste befattningarne, som de större fabrikenas alster erhållit anseende och hvilkas kunskaper arbetsgifvarne dragit största nyttan utaf. Sålunda ha genom svenska ingenjörer i många fall nya arbetsmeto-

der införts, förbättringar och epokgörande uppfinningar tillämpats och hvad synnerligast stadens största fabriksanläggning beträffar, så finnes väl knappast i denna del af landet ett industriellt verk, der så många svenskar innehafva så framstående befattningar som just här hos Washburn & Moen Mfg Co. och hvarrest just de mest ansvarsfulla platserna beklädas af svenska ingenjörer.

Men att påstå det arbetsgifvarne ensamt ha dragit nytta af detta det svenska namnet hedrande sakförhållande, vore inkonsekvent. Nyttan har varit ömsesidig. Washburn & Moen bolaget har säkerligen gifvit sysselsättning åt flera svenskar af vidt skilda förmågor och med andra förut valda lefnadsbannor än kanske något annat industriellt etablissement. För mången landsman utan yrke, utan vana vid fabriksarbete och utan kännedom nog i engelska språket att genast gifva sig in på den bana, hvartill han varit mest lämplig, har Washburn & Moens stora fabriker varit en förberedande skola af stor nytta. Förutom de svenska handtverkarne finnes säkert ej ett hundratal landsmän i staden Worcester, som icke haft anställning hos Washburn & Moen för längre eller kortare tid och för några år sedan förtjenades der goda pengar emot hvad nu är fallet och den flitige och sparsamme arbetaren kunde der lägga grunden till sin bergning samt till och med slå in på en annan bana egna sig åt affärer eller dylikt, hvilket i många fall varit förhållandet.

Svenska ingenjörers verksamhet
här i Worcester under de senaste 20

stycke af mycket allmänt intresse, men
det vere hardt när omöjligt för någon

Washburn & Moens fabrik vid Grove St.

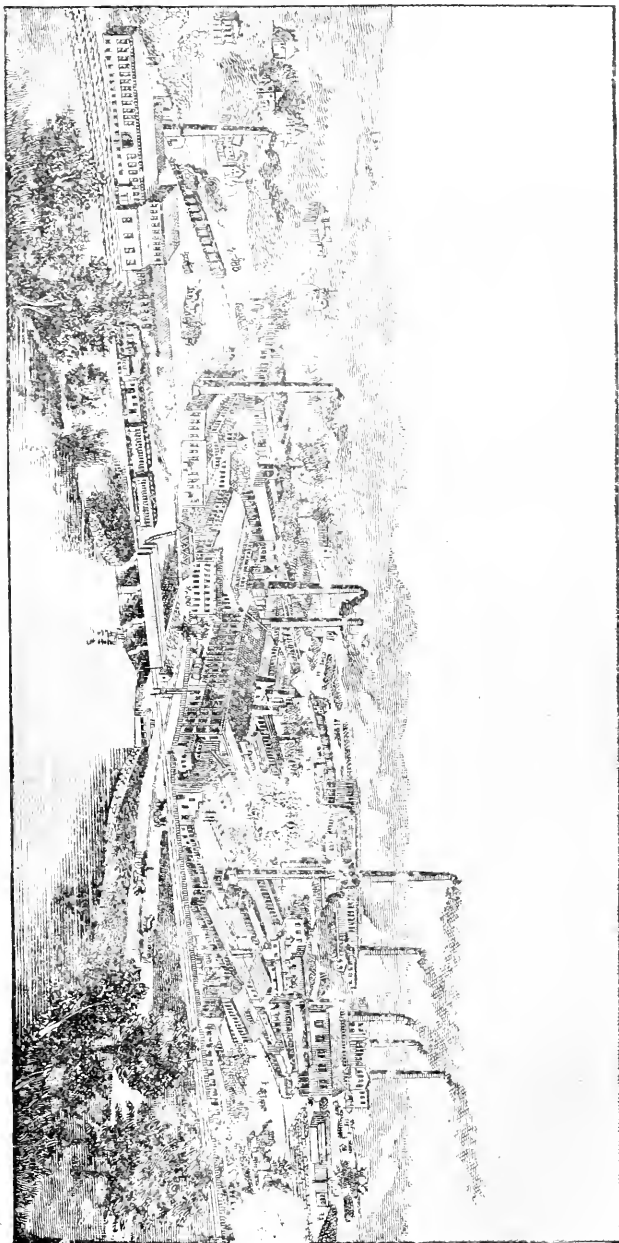
aren, synnerligast inom Washburn & Moen Mfg Co:s stora verk skulle i sig sjelft utan tvifvel utgöra ett digert akt-

annau än fackmannen, som sjelf verkat der en längre tid, att utförligt redogöra dærför. Tack vare en nu vid detta

verk anställd ingenjör och innehafvare af en mera framskjuten plats är det

hos Washburn & Moen, fakta, som visa att ej för mycket sagts, då man

Washburn & Moens fabrik i Quinsigamond.

dock möjligt att i kort sammandrag meddela några intressanta fakta om svenska ingenjörer, som varit anställda

vitsordat svenska ingenjörer för att ha gjort mera än någon annan klass invandrare för att hedra det svenska

namnet. Trångbröstad och af inbillningen om sina egna stora egenskaper förblindade individer ha visserligen vid skilda tillfällen försökt utdela sina åsnesparkar mot en klass af män, hvilken de med rätta borde skänka sin största högaktning och som de i många fall äro tack skyldige, men den samsade opinionen ha de dock ej derigenom lyckats rubba ett jota och den o-partiske och med förhållandena bekante iakttagaren vet väl, att ingen klass af svenske män gjort mera att höja svenska nationens anseende öfver hela den civiliserade världen än de svenske ingenjörerna och derifrån utgör den lilla fläck, der vi nu bygga och bo, intet undantag.

Hvad nu särskildt Washburn & Moen Mfg Co:s stora fabriker beträffar, så ha å bolagets hufvudritkontor vid Grove st. fabriken — hvarest alla viktigare konstruktioner utföras för bolagets samtliga verk, både Grove st., Quinsigamond, Waukegan och Pacificverken — alltid svenskar varit de, som utfört de viktigaste ritningsarbetena och under de senaste tjugu åren har alltid förmans- eller hufvudkonstruktörsbefattningarne anförtrots åt svenskar och ett dylikt förtroende kan ej vara baserat på några andra grunder än fullkomlig kompetens. Vid de nämnda olika verken med undantag af Grove st. finnas dess utom mindre ritkontor, der ritningar uppgöras å mindre detaljer och reparationer och äfven der utgöres öfvervägande antalet ritare af svenskar.

Vid hufvudritkontoret har chefsplatsen innehafts af

Carl Ängström, numera verkställande direktör för Motala Verkstad;

J. Forsstedt, nu förste ingenjör vid Nordiska Metallbolaget i Vesterås;

August Lundberg, nu konstruktör hos Washburn & Moen och

Axel Bäcklin, hvilken nu sedan fyra år förestått ritkontoret.

Följande lista angifver namnen på svenske ritare i den ordning dessa fått anställning å ritkontoret:

Carl Ängström, James Forsstedt, Carl

Sundström, A. F. Bäcklin, Geo. Sieurin, Baltzar de Maré, John Bergström, Gust. Gyllenberg, August Lundberg, H. W. Moberg, Albert Öhman, Hjalmar Braune, Hjalmar Ahlström, Gust. Swalling, Ragnar Kjerner, Bror O. Goding, C. H. Björekner, K. W. Forsström, W. Blom, Anders Rosborg. Gust. Ödqvist och Ernst Francke. Som kopist har Peter Melin haft anställning der och utföres numera detta arbete af A. Th. Nettelblatt.

Af dessa hafva 16 svenskar arbetat öfver ett år tillsammans med 14 af alla andra nationer, hvilket bevisar, att svenska ingenjörer och ritare hafva dominerat å detta så väl som å många andra ritkontor.

Dess utom hafva de viktigaste konstruktionerna merendels utförts af svenskarne, hvilket alltsammans bevisar svenskarnes kända duglighet inom denna industrigren. Tager man dertill i betraktande, att de viktigaste bergsingenjörers- och kemistplatserna hos detta bolag varit besatta med svenskar sådana som Bildt, Trotz, Zetterwall, Jungmarker m. fl., så torde det ligga i tillräckligt öppen dag, att på intet område ha svenskar genom sin duglighet vunnit så stort anseende öfver andra nationer som på det tekniska.

* *

* *

Bland de många svenska ingenjörer och uppfinnare, som här i Amerika lyckats komma till en mera framskjuten ställning och vinna erkännande, är ingenjör C. W. Bildt en, hvilkens uppfinningar inom jern- och ståltillverkningen varit och äro af stor betydelse. Den befattning, hvilken han sedan tretton år tillbaka innehar, visar fullt väl, att han förstått öfvervinna icke obetydliga hinder.

CARL WILHELM BILDT är född d. 27 Aug. 1854 och härstammar från den gamla bohuslänska släkten Bildt. Sedan han genomgått Uddevalla elementarläroverk och aflagt afgangsexamen vid Chalmerska slöjdskolan i Göteborg, erhöi han först ett år anställning som

maskinritare vid Robertsons mekaniska verkstad i sist nämnda stad och tjenstgjorde derpå i två år såsom ritare nivellör och assisterande ingenjör vid Degerfors bruk i Vermland. Derpå studerade han vid Bergsskolan i Stockholm, hvarifrån han utexaminerades hösten 1879 och erhöll samma år jernkontorets stipendium. På våren 1880 reste Bildt till Amerika och började snart efter ankomsten hit som simpel arbetare hos Washburn & Moen Mfg Co., der han första tiden utträttade de dagsverksysslor, som förekommo ute å fabriksgården, såsom jernbärning, di-

Ingenjör C. W. Bildt.

kesgräfning m. m. Under de närmaste fem åren finna vi honom sedermera sysselsatt som koluppsättare vid gasgeneratorerna, vidare först som hjälpare och sedan som vällare vid vällugnarne, derpå som arbetare vid finvalsverken och som smältardräng. Af naturen utrustad med en riktig berg-helsa och goda kroppskrafter var han aldrig rädd för att "hugga i", och den teoretiska och praktiska underbyggnad han medförde från Sverige har naturligtvis varit honom till stor nytta. Chiffernas uppmärksamhet fästes snart på den städse punktliga och ihärdige unge mannen, och sedan han innehaft

plats som förman vid lancashiresmedjan och grofvalsverket samt ritare och kemist, antogs han till den ansvarsfulla befattning, som han nu alltsedan 1886 bekläder, nemligen som Chief Inspector för bolagets samtliga verkstäder.

År 1881 sökte och erhöll Bildt kommerskollegii stipendium för att i Amerika studera gasgeneratorer, vällugnar och valsverk, och berättelsen om de rön han gjort till följd af de båda nämnda stipendierna återfinnes i jernkontorets annaler, sista häftet 1890. Denne berättelse återgafs sedermera af "Iron and Steel Institute", England; "Stahl und Eisen", Tyskland; "American Manufacturer", Amerika, m. fl. utländska tidskrifter. Nyttan af denna reseberättelse har visat sig, i det att den deri beskrifna "Automatisk frammatning för vällugnar" sedermera kommit till användning nästan allmänt vid svenska jernbruk, äfvensom i Amerika, England och på kontinenten.

För årtal tillbaka har Washburn & Moen Mfg Co. inköpt massor af stål ("blooms" och "rods") från Europa, och under olika tider har hr Bildt haft uppdraget att för bolagets räkning å de olika verken inspektera tillverkningen af det stål, som sedermera vid samma bolags fabriker valsats och dragits till tråd af hundratals olika sorter. Derigenom har han satts i tillfälle att praktisera och se sig omkring icke blott vid de förnämsta fabrikscentra för jern- och ståltillverkning i Förenta Staterna utan äfven i England, Tyskland, Belgien, Sverige, Frankrike, Österrike och andra europeiska länder.

För något öfver tlo år sedan blef fråga väckt, huruvida icke mjukt stål skulle kunna tillverkas här i landet, i stället för att importera detsamma från Europa, och tallösa försök anställes vid flera större amerikanska bessemerverk, men utan tillfredsställande resultat. Man blef endast desto fastare öfvertygad om, att den amerikanska malmen ej lämpade sig för blåsning af det önskvärda stålet. Efter energiska försök hade det lyckats hr Bildt att lösa

problemet, och han uttog patent på sin process, hvilken i patentbrevet betecknas såsom: "Neutral infodringsmassa för bessemerkonvertrar jemte sätt att dermed bekläda de samma." Vid Troy Steel & Iron Companys fabriker i Troy, N. Y., blastes kort derefter under ingenjör Bildts öfverinseende en större order mjukt stål för Washburn & Moens räkning. Ingenjör Bildt tillerkändes för sin process ett jämförelsevis godt honorar, och mjukt stål tillverkas numera vid många amerikanska verk.

Förutom denna uppfinning innehar hr Bildt patent på en massa andra af honom gjorda uppfinningar, af hvilka de mest värdefulla äro: "Behandlingen af valsad tråd" och "Automatiskt uppsättningsmål för gasgeneratorer."

Den sistnämnda apparaten, för hvilken ingenjör Bildt vid utställningen i Stockholm 1897 hugnades med silfvermedalj, oaktadt den såsom varande den enda apparat i världen i sitt slag väl enligt opartiska personers omdöme gjort sin uppfinnare förtjent af guldmedalj, är en i de flesta länder patenterad uppfinning af stort värde, som också kommit till användning vid många verk i Förenta Staterna, Tyskland och Sverige och hvars utmärkta egenskaper kunna sammanfattas i få ord efter de intyg, som gifvits från de platser, der apparaten sedan länge varit i bruk. Bildts automatiska uppsättningsmål har till uppgift att i gasgeneratorer för värme-, väll- och smältugnar samt ångpannor kontinuerligt tillföra och jemt fördela kolen öfver generatorns matningsyta, och genom uppsättningsmålets användning erbjuda sig följande mest för fackmän intressanta, praktiska fördelar: en jemn produktion af gas af utmärkt kvalitet, ökad ugnskapacitet, lägre kolåtgång pr ton af väldigt eller smält materiel samt mindre afbränning, arbete och reparationer.

Om sitt automatiska uppsättningsmål höll ingenjör Bildt den 16 sistlidne Februari inför The American Institute of Mining Engineers vid dess sammanträ-

de i Atlantic City, N. J., ett föredrag, som väckte berättigadt uppteende. En beskrifning öfver det samma hade förut influitt i "Jernkontorets annaler", Stockholm, och sedermera återgafs ofvan antydda föredrag i tryck i den vidt spridda amerikanska industritidskriften "Iron Age" för den 3 Mars d. å. Derefter har äfven den högt ansedda tidskriften "Engineering", London, återgifvit afhandlingen, och flera andra europeiska tidskrifter ha följt exemplet. Enligt fackmäns enhälligt uttalande omdöme kommer denna inom jernindustrien värdefulla uppfinning tvifvelsutan att användas inom hela världens industriidkande länder och faktum är, att den redan förvärfvat sin uppfinnare både ett godt anseende och materiella fördelar.

Ingenjör Bildt har från mycket unga år varit särdeles intresserad för den svenska gymnastiken och var med om att bilda Svenska Gymnastikföreningen. I nära sex år har han verkat som dess instruktör. Han är själf god gymnast och deltog bland de svenska gymnasterna vid den första internationella gymnastiktäflingen i Bryssel 1877, då svenskarne hemförde första priset.

Hr Bildt är intresserad i flera svenska bolag här i staden och har ofta beklädt de mera framstående förtroendeplatserna deri. Han är ordförande för Svenska Ingenjörers föreningen och har allt sedan inkorporerandet af The Swedish Publ. Co., utgifvare af Skandinavien, beklädt presidentplatsen inom detta bolag.

* * *

J. O. EMANUEL TROTZ, metallurgisk ingenjör och superintendent för Washburn & Moen Mfg Co:s stålverk i Quinsigamong, är född å Hammersta gård i Stockholms län den 6 Mars 1860. Efter aflagd examen vid Tekniska Högskolan i Stockholm år 1883 erhöill han anställning ett år vid Kongl. Bergsskolan i Stockholm för vetenskapliga undersökningar. Innehade 1884—86 anställning som ingenjör vid Iggesund bruk och liknande anställ-

ning vid Surahammars bruk 1886—87. Ankom till Amerika i Aug. 1887 och till Worcester i Okt. samma år och erhöll här genast vid ankomsten anställning hos Washburn & Moen Mfg Co.

Ingeniör Emanuel Trotz.

Åren 1883—84 var ingeniör Trotz stipendiat å Jernkontorets metallurgiska stat och fick år 1887 stipendium från svenska staten för studieresa i Tyskland och Förenta Staterna.

Hr Trotz är svensk undersåte och tillhör som sådan svenska statskyrkan. Är dess utom medlem af Svenska Teknologföreningen, Svenska Primurorden, American Institute of Mining Engineer, American Chemical Society och Svenska Ingeniörsföreningen härstädes. Hr T. är president för Swedish Mercantile Co-op. Co. och vice president för Swedish Razor Co.

* * *

AXEL F. BÄCKLIN, chef för hufvudritkontoret hos Washburn & Moen Mfg Co., är född den 18 Juli 1863 och erhöll sin första undervisning i Gefle och Stora Tuna folkskolor samt vid privata undervisningsanstalter i olika ämnen. Sedan han en tid arbetat som ritare och maskinarbetare vid Domn-

aifvet, kom han den 10 Juli 1881 till Worcester och erhöll anställning å Washburn & Moen Mfg Co:s ritkontor. Här arbetade han vid ritbordet i tio år, hvarpå han erhöll anställning som maskiningenieur vid holagets verk i Waukegan, Ill., der han i denna egenskap stannade ett år. Här efter fick hr B. anställning som ingeniör och förste ritare hos Jones & McLaughlin Co. Limited, Pittsburg, Pa., och under tiden studerade han vid bergsskolan i denna stad. I Nov. 1894 återkom han till Worcester och erhöll då den framstående befattning han nu bekläder.

Hr Bäcklin tillhör Worcester County Mechanics Association, Dubbelkvartetten Lyran, Svenska Ingeniörsföreningen, ett par amerikanska föreningar m. fl.

* * *

AUGUST LUNDBERG, ingeniör, förste ritare och konstruktör vid Washburn & Moen Mfg Co., är född den 19 Mars 1845 och började först studera vid Karlstads Högre Elementarläroverk, hvarefter studierna fortsattes vid Tekniska Högskolan i Stockholm, derifrån han på våren 1868 utexaminerades. I Sverige hade hr Lundberg sedan anställning vid åtskilliga mekaniska verkstäder såsom ritare, teknisk ingeniör och konstruktör. Under åren 1874—76 praktiserade ingeniör L. i England men återvände derpå till fäderneslandet. År 1880 öfvertog hr Lundberg Biörcks Aduceringsverk i Eskilstuna. Detta var 3 år före utgången af fabrikslokalens arrende med staden, men som tillverkningen med anledning af ogynsamma konjunkturen och en för tidigt uppstående konkurrens ej visade något uppmuntrande resultat, så fortsattes ej affären längre än till arrendetidens slut.

Den 13 Oktober 1889 kom hr Lundberg till Worcester och erhöil efter fyra dagar anställning å Washburn & Moens ritkontor.

Hr L. tillhör Svenska Ingeniörsföreningen och St. Johns Episcopal

Church samt en inom samma kyrka existerande klubb vid namn Men's Guild of St. Johns Church.

* * *

GEORGE SIEURIN, ingenjör, konstruktör vid Morgan Construction Co. här i Worcester, är född den 4 Nov. 1859 och genomgick åren 1875—79 mekaniska afdelningen af Chalmerska slöjdskolan i Göteborg. Har i Sverige innehaft anställningar som verkstads-elev å Lindholmens Mekaniska Verkstad, Göteborg, arbetat vid Bolinders och Bergsunds verkstäder i Stockholm och vid Göteborgs Mek. Verkstad, som ritare vid sist nämnda verkstad och hos Bolinder i Stockholm, som nivellör vid stakning af vestkustbanan Göteborg—Varberg samt å Dalslandsbanan, och

Ingeniör Georg Sieurin.

som assistent hos sin far, disponenten P. Sieurin vid Stockholms Superfosfat fabriks filial Ceres i Göteborg. Ankom till Amerika 1884 och till Worcester samma år. Har här innehaft anställningar vid Worcester Polytechnic Institute (Washburn Shops) och hos Washburn & Moen Mfg Co. härstädes som ritare och i Waukegan, Ill., som chef å ritkontoret. På våren 1895 erhöi han sin nuvarande anställning.

Vintranne 1886—87 och 87—88 studerade hr Sieurin vid Chicago Theological Seminary, har ledt söndagsskola i Chicago, försökt sig på predikoverksamhet o. s. v. Hr Sieurin har uppfunnit en indikator för kontinuerliga ångtrycksdiagrammer (intagen i "Power" 1894) och den 30 Juni 1896 erhöi han patent på ett nytt mycket praktiskt linbansystem, hvilket blott väntar på kapital för att kunna realiseras. I "Iron Age" för den 1 Mars 1894 fans införd en af S. skriven artikel om vällugnar. Nu har han börjat utfundera ett sätt att kontinuerligt valsa metaller.

Ingeniör Sieurin tillhör Central Congregational Church, Young Men's Christian Ass'n och Svenska Ingeniörsföreningen, hvars sekreterare och vikarierande bibliotekarie han nu är. I våras blef han äfven medlem af Central Church Mission Board.

* * *

GUSTAF ÖDQVIST, ingenjör, ritare hos Washburn & Moen Mfg Co., ärfödd i Bofors den 24 Juni 1869 och har studerat vid Karlstads Högre Allmänna läroverk, hvarest studentexamen aflades år 1889, derefter vid Kongliga Tekniska Högskolan i Stockholm åren 1889—1892. Innehade derpå anställning som ritare hos Nydqvist & Holm i Trollhättan samt vid Motala Verkstad. Ankom till Amerika den 6 Sept. 1896 och till Worcester den 25 Sept. samma år. Här fick hr Ödqvist anställning hos Washburn & Moen Mfg Co., först som maskinarbetare och sedan som ritare, hvilken plats han sedan den 13 Nov. 1896 innehar. Han tillhör Svenska Teknologföreningen i Stockholm samt härvarande Svenska Ingeniörsförening, hvars vice ordförande han nu är.

Ingeniör Ödqvist erhöi år 1896 stipendium af Svenska Staten för studier i Nordamerikas Förenta Stater.

* * *

HJALMAR AHLSTRÖM, ingenjör, kemist hos Washburn & Moen Mfg Co., är född i Falun den 5 Okto-

ber 1863 och erhöll sin första tekniska bildning vid Örebro Tekniska Elementarläroverk från hösten 1880 till våren 1882. Efter der genomgången kurs erhöll han anställning som kemist vid Domnarfvets jernverk och ankom den 27 Sept. 1891 till Amerika och påföljande dag till Worcester samt erhöll anställning hos Washburn & Moen Mfg Co. Ingeniör A. erhöll i April 1896 befordran till förste kemist vid bolagets verk i Quinsigamond. Är medlem af Svenska Ingenjörsföreningen i Worcester.

* * *

L. THURE F. LARSSON, konstruktör vid The Plunger Elevator Co., är född i Arvika den 4 Dec. 1865, aflade mogenhetsexamen vid Karlstads högre elementarläroverk 1884, studerade under år 1885 vid Upsala universitet men afbröt studierna för att egna sig åt mera praktiska värf, fick plats först som landtbruksinspektör, derefter som kontorsskrifvare och tillförordnad länsman. År 1891 ankom hr Larsson till Worcester och erhöll arbete hos Washburn & Moen Mfg Co. i departementet för tillverkning af urfjedrar, blef så ritare och instruktör i ritning för eleverna vid härvarande polytekniska institut samt erhöll 1896 sin nuvarande anställning.

Hr Larsson är medlem af Red Men, Svenska Gymnastik föreningen och Ingenjörsföreningen. För Gymnastik föreningen har han varit kassör och upprepade gånger ordförande.

* * *

ERIK LINELL, ritare vid Morgan Construction Co., är född den 1 Mars 1863, innehade plats som telegrafist och stationsskrifvare vid Nordmarks—Klar elfvens jernväg 1886—88, kontrollör 1888—91 och konstruktör vid Domnarfvets jernverk Febr.—Juni 1897. På våren 1891 reste hr Linell till Amerika, arbetade vid Benedict & Burnhams metallfabrik i Waterbury, Conn., och kom till Worcester på hösten samma år.

Hr Linell tillhör Svenska Gymnastik klubben och S. Ingenjörs föreningen. Han har under olika perioder varit styrelsemedlem och revisor i den först nämnda klubben.

Svenska arbetschefer, förmän, bokhållare etc., anställda hos Washburn & Moen Mfg Co.

JOHN ERIC FORSSTEDT, förste bokhållare vid Washburn & Moen Mfg Co:s data departement, är född i Avesta, Falu län, den 10 Jan. 1863 och arbetade först vid Skultuna messingsbruk samt vid Bolinders och Lambs mekaniska verkstäder i Stockholm; genomgick

John Eric Forsstedt.

Kongl. Svea Artilleriregementes volontärskola åren 1881—85 och kom på hösten sistnämnda år till Worcester. Hr Forsstedt har innehaft anställningar i Washburn & Moens Mfg Co:s maskinverkstad samt som bokhållare och förmän i tråddragerierna, tills han på våren 1884 befordrades till sin nuvarande befattning. Han tillhör Sv. Luth. Geth-

semaneförsamlingen och sångföreningen Brage; var en af sagda sångförenings stiftare och första året dess ordförande. Luth. församlingen har hr F. tillhört sedan kort efter hitkomsten och med undantag af korta mellantider beklädt befattningar inom den samma såsom diakon och sekreterare. Under de fyra sista åren har han samtidigt innehaft olika befattningar inom församlingen, tills han 1897 drog sig tillbaka. Sedan 8 år tillbaka har han varit sekreterare för Svenska Begravningsplats föreningen och var ordförande för Sv. Am. Republikanska klubben i ward 2 åren 1895—96.

Hr Forsstedt besitter en kraftig stämma, är god talare och hans hjälp har ofta tagits i anspråk i och för för rättandet af gudstjänster inom olika lutherska kyrkor i Massachusetts och Connecticut.

* * *

JOHN EDWARD SWANSTRÖM, materialförvaltare hos Washburn & Moen Mfg Co., är född i Kalmar den 24 April 1848 och studerade i Gefle 1856—1865. Fick sedan anställning som bruksförvaltare vid Flemminge Bruk. Ankom till Worcester i November 1879 och erhöi här anställning hos Washburn & Moen Mfg Co. samt befordrades till sin nuvarande befattning i Maj 1882.

* * *

PER EMANUEL HOLMBERG, uppsyningsman vid Washburn & Moen Mfg Co:s fabrik vid Grove st., är född vid Saxhyttan den 7 Sept. 1862. Efter studier i Jönköping och Göteborg erhöi han anställning först som telegrafist vid Bergslagens järnvägar och sedan som elev i Burmeister & Wains skeppsbyggeri i Danmark. Den 28 Dec. 1882 ankom hr Holmberg till Worcester och började arbeta hos Washburn & Moen. Sin nuvarande befattning erhöi han den 1 Juli 1896. Hr H. har varit ordförande i Svenska Handels Aktiebolaget och är för närvarande revisor i samma bolag äfvensom revisor för Svenska Rakknifsbolaget.

I politiken har hr Holmberg varit mycket intresserad och har en gång åtminstone haft en mycket bitter erfarenhet om huru otacksamt det i sjelfva verket är, att arbeta för att landsmännen skola kunna vinna politiskt inflytande.

* * *

ADOLF HENRIKSON, förman i Washburn & Moens Mfg Co:s träddrageri, är född i Gunnarskogs församling i Vermland den 26 April 1850 och erhöi ingen annan skolundervisning än ett par terminer vid Arvika skola. Vid sexton års ålder kom han från hemmet och blef anställd i specerihandel i Laxå och två år senare eller 1868 fick han anställning i Örebro hos grosshandlaren Gustaf Carlström som magasinbokhållare och biträde i dennes handels och kommissionskontor. Denna plats innehade han i något öfver fyra år eller från 1 Aug. 1868 till 11 Okt. 1872. Kom så till Charlottenbergs bruk, der han först arbetade i tre år som smidesbokhållare m. m. Så erhöi han plats vid Eda glasbruk som kassör och bokförare, men flyttade efter 1½ år tillbaka till Charlottenbergs bruk. Nu fick Henrikson sig anförtrodd skötseln och öfverinseendet öfver lancashire hädarne, valsverket, spiksmedjan, gjuteriet och mekaniska verkstaden och det flyttningsbetyg som han år 1884 den 2 Nov. erhöi af brukets egare hr J. O. Sundström vittnar om, att det förtroende denne driftige industridkare hyste för Henrikson var i ordets fullaste bemärkelse oinskränkt och skönjes deri tydligt, huru saknad han blef, då han lemnade denna ansvarsfulla och efter allt att döma utmärkta plats.

Under vistelsen i Örebro tillhörde H. i tre år 1869—72 stadens frivilliga skarpskyttekår, hvilken då stod i sitt flor och enligt Henriksons betyg från kompanichefen var han en af kårens mest aktiva medlemmar.

Emellertid reste Henrikson, en tid efter det han lemnat sin plats vid Charlottenberg, till Amerika och ankom till New York den 12 Febr. 1885.

Nu börjades motgångarne och hans ertfarenhet från första tiden af vistelsen här är ej den bästa. Han insjuknade svårt och låg på sjukhus i sex veckor, hvarefter han dock så småningom repade sig och med de insigter han hade förvärfvat sig i bruksdrift trodde han att Worcester vore staden för honom. Hit ankom han den 12 April 1885 och att det var hans afsigt att stanna här i landet, visas af den omständigheten, att hans medborgareskap daterar sig redan från den 24 Okt. 1890, alltså i det närmaste så snart, som han dertill var berättigad, ett exempel som svenskarne dock här ej så flitigt följa som de borde.

Henrikson fick kort efter ankomsten hit anställning hos Washburn & Moen Mfg Co. och hans första "job" der var att borra dragplåtar och draga speciell tråd för en del experiment. Efter endast två års tid erhöil han befattning som förman, hvilken plats han alltså nu i elfva år innehaft.

* * *

RUDOLF J. V. SUNDIN, anstald vid Manufacturing Department hos Wash-

Rudolf Sundin.

burn & Moen Mfg Co., är född i Filipstad den 27 Juli 1862. Han genomgick först Filipstads 4-klassiga Elementar-

läroverk 1871—75 och studerade vid Karlstads Högre Elementarläroverk åren 1875—79. Innehade anställning som bruksbokhållare vid Hagfors och Mokärnshyttan, Uddeholms bolag, 1879—81. Ankom till Amerika den 2 Nov. 1881 och till Worcester den 23 Dec. samma år. Erhöil först anställning som "department clerk" hos Washburn & Moen och befordrades till hufvudkontoret 1888. Reste till Sverige 1891 och genomgick Filipstads bergsskola 1891—93 samt återkom till Worcester i Mars 1893 och fick anställning hos Washburn & Moen såsom kemist 1893—95. År 1895 erhöil han sin nuvarande anställning.

Hr Sundin tillhör Tyska Sångföreningen Frohsinn samt Svenska Ingenjörsföreningen.

* * *

THURE BÖÖS, assisterande förman i förtennings- och galvaniserings de-

Thure Böös.

partmentet hos Washburn & Moen Mfg Co., är född i Avesta den 17 Maj 1869, studerade åren 1880—86 vid Gefle högre elementarläroverk och hade derpå anställning i maskinagentur. År 1890 kom han till Worcester och erhöil omedelbart arbete hos Washburn &

Moen samt blef 1895 befordrad till sin nuvarande befattning. Tillhör tyska sångföreningen Frohsinn.

* * *

ALFRED DAHLIN, förman vid Washburn & Moens Quinsigamond fabriksfabrik, är född vid Öxnäs bruk på Dal den 4 Jan. 1849 och arbetade, efter genomgången folkskolekurs, i smältmedjan vid Bäckefors bruk samt vid Degerfors. Den 1 Juni 1872 kom han till Amerika och den 14 Jan. 1876 till Worcester. Sin nuvarande befattning erhöi hr Dahlin i Jan. 1882. Han har varit en af metodist kyrkans outtröttligaste arbetare, var från åren 1877—94 bokförande skaffare och är söndags-skolföreståndare sedan omkring 18 år tillbaka. Han är dessutom och har i 20 år varit trustee inom kyrkan.

* * *

JOHN CARLSON, förman i Washburn & Moens fabrik vid Grove st., är född i Karlskoga församling af Örebro län den 15 Aug. 1857 och erhöi undervisning vid Karlskoga folkskola tills han ingått i sitt femtonde år. Var derefter jordbruksarbetare, ankom till Amerika och Worcester den 5 Maj 1879 och erhöi anställning vid ofvan nämnda fabriksfabrik, der han den 9 Nov. 1888 befordrades till förman.

• • •

CARL GUSTAF NELSON, förman hos Washburn & Moen Mfg Co., är född i Hässna församlingen af Elfsborgs län den 18 Nov. 1837. Sedan han genomgått folkskolan och landtbruksskolan i Degerberg, Vestergötland, innehade han rättareplats i Hored församling från åren 1859—64 och var stationsförman i Vingåker 1865—68. Ankom till Förenta Staterna 1868 och uppehöi sig de tio första åren i New Jersey, hvarefter han kom hit till Worcester och erhöi anställning hos Washburn & Moen

Mfg Co. Han tillhör Knights of Malta och Sv. Ev. Luth. Immanuels församlingen i Quinsigamond och har alltse-

C. G. Nelson.

dan dess stiftande varit kassör och trustee för församlingen.

* • *

JOHN PAHLIN, förman vid Washburn & Moen Mfg Co:s stålverk i Quinsigamond, är född vid Munkfors bruk den 22 Sept. 1848 och arbetade först vid detta bruk samt sedermera åren 1877—81 vid Bofors bruk. Reste sedan till Norge, der han arbetade vid Katrinehols bruk vid Fredrikshald, tills år 1887. Den 5 Nov. sistnämnda år kom han till Worcester och erhöi arbete hos Washburn & Moen. Efter ett år erhöi han den befattning han nu sedan tio år bekläder.

Hr Pahlin tillhör Viking Council, Mystic Brothers och var år 1897 dess kassör.

* * *

AXEL L. HANSON, bokförare å Washburn & Moens hufvudkontor vid Grove st., är född i Göteborg den 23 Mars 1867 och hade, sedan han genomgått de fyra första klasserna vid stadens realläroverk, anställning på Göte-

borgs Jäst Aktiebolags kontor. Han kom den 13 Sept. 1887 till Worcester och erhöll ett par månader senare anställning som vägman hos Washburn & Moen. Sin nuvarande plats fick han den 12 Dec. 1892.

Hr Hanson är medlem af Svea Gille och var under åren 1893—97 dess sek-

Axel L. Hanson.

reterare samt tillhör äfven Court Engelbrekt, F. of A., hvars sekreterare han för närvarande är.

• • •

VICTOR SOHLBERG, anställd vid Crompton & Knowles Loom Works, är född i Finnåker, Fellingsbro församling, Vestmanland, den 6 Juni 1871 och ankom till Worcester den 24 Mars 1891. Tillhör Salem St. församlingen, har varit sekr. och kassör för dess söndagskola 1892—96 och sekr. för församlingen sedan 1897.

* * *

CARL AXEL ENBERG, förman i smältsmedjan och vid valsverket i Washburn & Moens Quinsigamond fabriek, är född i Sunne, Vermland, den 13 Mars 1838 och arbetade i Sverige, efter genomgången kurs i byskolan, som smältare, tills han 1871 utvandrade med de första vermländingar, hvil-

ka slog sig ned i Ishpeming, Mich. Den 15 Okt. 1875 kom Enberg till Worcester och erhöll arbete hos Wash-

C. A. Enberg.

burn & Moen samt blef 1885 befordrad till sin nuvarande befattning. Hr Enberg tillhör Första M. E. församlingen och är en af dess trustees.

Gustaf Hanson.

GUSTAF HANSON, förman för det departement i Washburn & Moens fa-

brik i Quinsigamond, der fjedrar för möbler tillverkas, föddes i Norrtelje d. 12 Aug. 1863 och kom vid 16 års ålder till Stockholm samt två år senare till Eskilstuna, der han arbetade å Munktells Mek. Verkstad. År 1884 reste han till Amerika och arbetade första tiden hos firmorna Carey & Moen och R. H. Wolfe Spring Co. i New York, der resår-fjedrar tillverkades. År 1892 kom han hit till Worcester och tog omedelbart hand om det ofvan nämnda departementet hos Washburn & Moen. Genom uppmärksamma iakttagelser och en praktisk, vaken blick har hr Hanson i icke ringa mån bidragit till att de från detta departement utgående alstren blifvit vidt kända och erkända.

Hr Hanson tillhör Cavalry Commandary, Knights of Malta.

Öfriga industrier.

Swedish Razor Co.

(Svenska Rakknifsbolaget.)

Detta bolag bildades i April 1893 under namn af Excelsior Cutlery Co. och inkorporerades den 26 Maj 1893 med följande aktieegare: E. Trotz, ordf.; A. Werner, kassör; A. Jungmarker, sekr.; C. W. Bildt, John Jeppson, C. G. Grundström, C. J. Uhrbom, A. F. Engdahl, W. Rudberg och C. T. Burlin.

Bolaget inkorporerades med ett aktiekapital af \$5,000.

Bolagets namn ändrades 1895 till dess nuvarande eller The Swedish Razor Co. och ökades aktiekapitalet då till \$10,000.

Nuvarande styrelse:

John Jeppson, president;

Em. Trotz, vice president;

W. Bäckström, Secretary, Treasurer & Manager;

C. W. Bildt och

Anders Werner, Directors.

• • •

WILHELM BÄCKSTRÖM är född den 31 Dec. 1867 och studerade vid Carolinska högre elementarläroverket i Örebro tills år 1885 samt vid Falu bergsskola 1887—88. Innehade anställningar vid Uttersbergs, Bredsjö och Munkfors bruk i sammanlagdt fyra år; ankom till Amerika i Maj 1892 och till Worcester i Okt. samma år. Hans första anställning här var vid Carnegies stålverk i Pittsburg, Pa., derifrån han efter några månader kom till Washburn & Moen Mfg Co. härstädes. I Mars 1895 erhöil han sin nuvarande befattning.

Hr B. tillhör Svenska Gymnastik föreningen och har varit dess sekr., ordf., revisor och biträdande instruktör. Han har dess utom tillhört Sv. Ingeniörs föreningen från dess början och är dess kassör.

* * *

GUSTAF L. BERG, elektriker, föddes i Edsvalla den 28 Sept. 1869 och kom re-

Gustaf L. Berg.

dan vid fyra års ålder den 18 Juni 1873 med sina föräldrar till Amerika och till Worcester den 14 Jan. 1876. Här har han innehaft anställning å Wash-

burn & Moen Mfg Co:s kontor och maskinverkstad, slog sig sedan in på det elektriska området och innehar nu tillsammans med en broder under firma Berg Brothers elektrisk verkstad.. Hr Berg har varit mycket aktiv i politiken bland det unga svensk-amerikanska elementet i Quinsigamond och var år 1897 uppsatt som republikansk kandidat för councilman för ward 5 men föll igenom. Inom Greenwood klubben har hr Berg varit en mycket aktiv och omtyckt medlem, men har i sommar utgått ur klubben och förenat sig med svenska metodistförsamlingen i Quinsigamond.

* * *

CARL G. TIDEMAN, tillverkare af specialmaskiner, 3 Cypress st., är född den 12 Mars 1857 och har i Sverige åtnjutit endast folkskoleundervisning samt arbetat i valsverket vid Degerfors bruk. Han ankom till Worcester den 10 Febr. 1897 och blef här förman för det departement hos Washburn & Moen Mfg Co., der taggad stängseltråd till-

Carl G. Tideman.

verkas. Har några år arbetat i Bridgeport, Conn., och konstruerat maskiner för tillverkning af vissa delar till pianon. För ett par månader sedan återkom hr Tideman till Worcester och

började sin verksamhet å ofvan nämnda plats. För närvarande är han sysselsatt med tillverkningen af en af honom sjelf konstruerad maskin, som skall ha till uppgift att automatiskt fasonera vissa trädelar i pianomekanismen, hvilket arbete hittills utförts och utföres för hand, och kan man med full säkerhet antaga, att hr Tideman kommer att göra lycka med den sinnrikt konstruerade maskinen.

Hr T. tillhör Sv. Luth. Gethsemane församlingen och föreningen Svea Gille.

* * *

ANDERS FYRBERG, innehafvare af egen maskinverkstad i nr 19 Church

Anders Fyrberg.

st., var, som i ett annat kapitel nämnts, en af de svenskar, som tidigt hitkommo. Född i Höganäs den 14 Febr. 1853, kom han hit till Worcester, sedan han några få år arbetat som maskinist, nära 20 ar gammal den 3 Jan. 1873. Han fick plats vid Iver Johnsons pistol fabrik och blef förman derstädes samt införde, under den tid han der arbetade, många förbättringar både å arbetsmetoder och fabrikat. Fick så anställning som superintendent vid C.S. Shattucks verkstad i Hatfield, Mass., och slog sig åter ned här i Worcester för

några veckor sedan samt öppnade verkstad för tillverkning af eldvapen. Fyrberg var en af grundläggarna af Sv. Ev. Luth. Gethsemane församlingen och i början en af dess trustees. Har äfven varit trustee i Svenska Handelsaktiebolaget och tillhör Odd Fellows, Central Lodge nr 168.

Han är broder till vår kände svenske polisman Gustaf Fyrberg.

Norton Emery Wheel Co.

Den industri, som af detta bolag bedrivs, har egentligen två svenskar att tacka för hvad den i dag är och alldenstund båda dessa banbrytare på ett alldeles nytt område å industriens fält voro bland de förste landsmän, som hitkommo, ha de förut blifvit omnämnda. Men då några ord böra yttras om en fabriksanläggning, hvars arbetsstyrka till mycket mer än hälften består af svenskar, är det på sin plats att nämna att denna fabriksverksamhet utan Sven Pålson, den förste tillverkaren af smergelskifvor och John Jeppson, fabriksens nuvarande superintendent, näppeligen framdrifvits till främsta ledet på den amerikanska storindustriens vidtomfattande fält. Det har förut nämnts att de första svenskar, hvilka näst efter hr C. F. Hanson hitkommo, erhöilo anställning vid Nortons Pottery Works på Water st. Denna lilla oansenliga verkstad för tillverkning af vanligt, simpelt lergods var visserligen egentliga grunden till hvad Norton Emery Wheel Companys fabrik i Greendale nu är, men egentligen blott till namnet. Det är svensk företagsamhet och energi, som gjort att Nortons Pottery Works, ej likt en del andra verkstäder af samma rang försvunnit och ej vidare låtit sig omtalas, utan i dess ställe utvecklat sig till en fabrik med rang och namn och hvars alster öfver hela den civiliserade världen anses som de förnämsta i sitt slag.

År 1874 tillverkade Sven Pålson det första smergelhjulet och det väckte genast berättigad uppmärksamhet, men vi skulle vilja veta, huru många af de tusentals svenska maskinarbetarne i de amerikanska fabrikerna veta att denna för dem arbetsbesparande uppfinning är gjord af en — svensk och att de bästa och tillförlitligaste smergelskifvor (Nortons) förvärfvat sig detta anseende genom en annan svensks ihärdighet och omsorgsfulla öfvervakande af tillverkningen. — — —

År 1885 inkorporerades Norton Emery Wheel Co. och sysselsatte då trettio man. (Ett af de många fall, då trettontalet ej medfört en fruktad, olycklig utgång.) Påföljande år byggdes ett oansenligt envänings trähus och en brännugn ute vid Barbers Crossing, som stationen vid Greendale kallas. Der ute har den prydliga fabrikskomplex, som å våra afbildningar visas efter hand under årens lopp uppbygts. Det är egentligen från den tiden, då verksamheten här började, som smergelhjulstillverkningens stora uppsving daterar sig.

För närvarande uppgår fabriksens arbetsstyrka till 175 man.

Superintendent är som å annan plats nämnts hr John Jeppson.

Bland fabriksens arbetare är en understödsförening bildad under namn af Norton Emery Wheel Companys Mutual Benefit Association och har den, som namnet antyder, till uppgift att i mån af behof gifva hjälp till dess medlemmar vid inträffande sjukdomsfall. Föreningen stiftades den 4 Mars 1892 med 80 medlemmar och uppgår för närvarande medlemsantalet till 120.

Dess styrelse är:

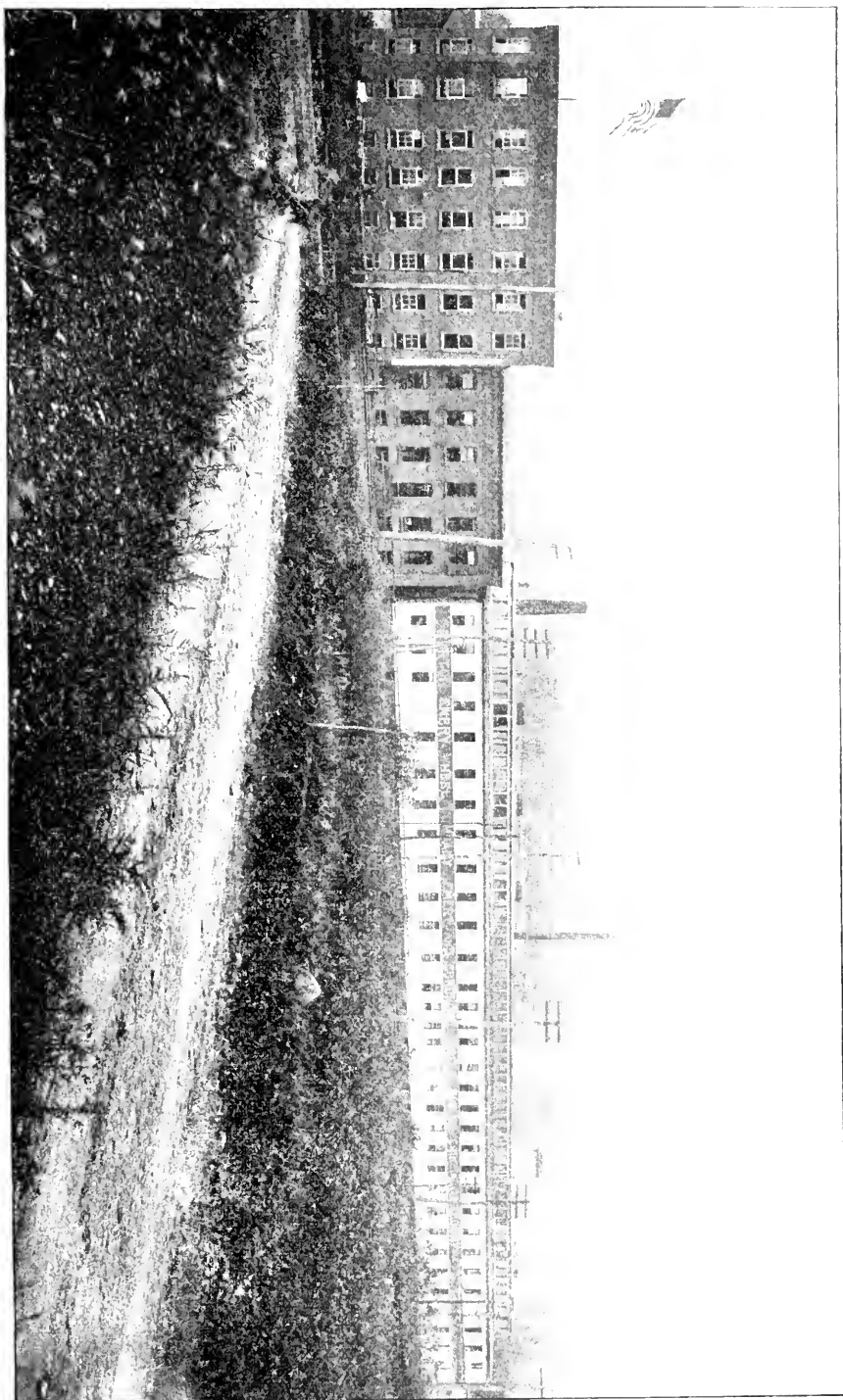
President, B. F. Curtis;

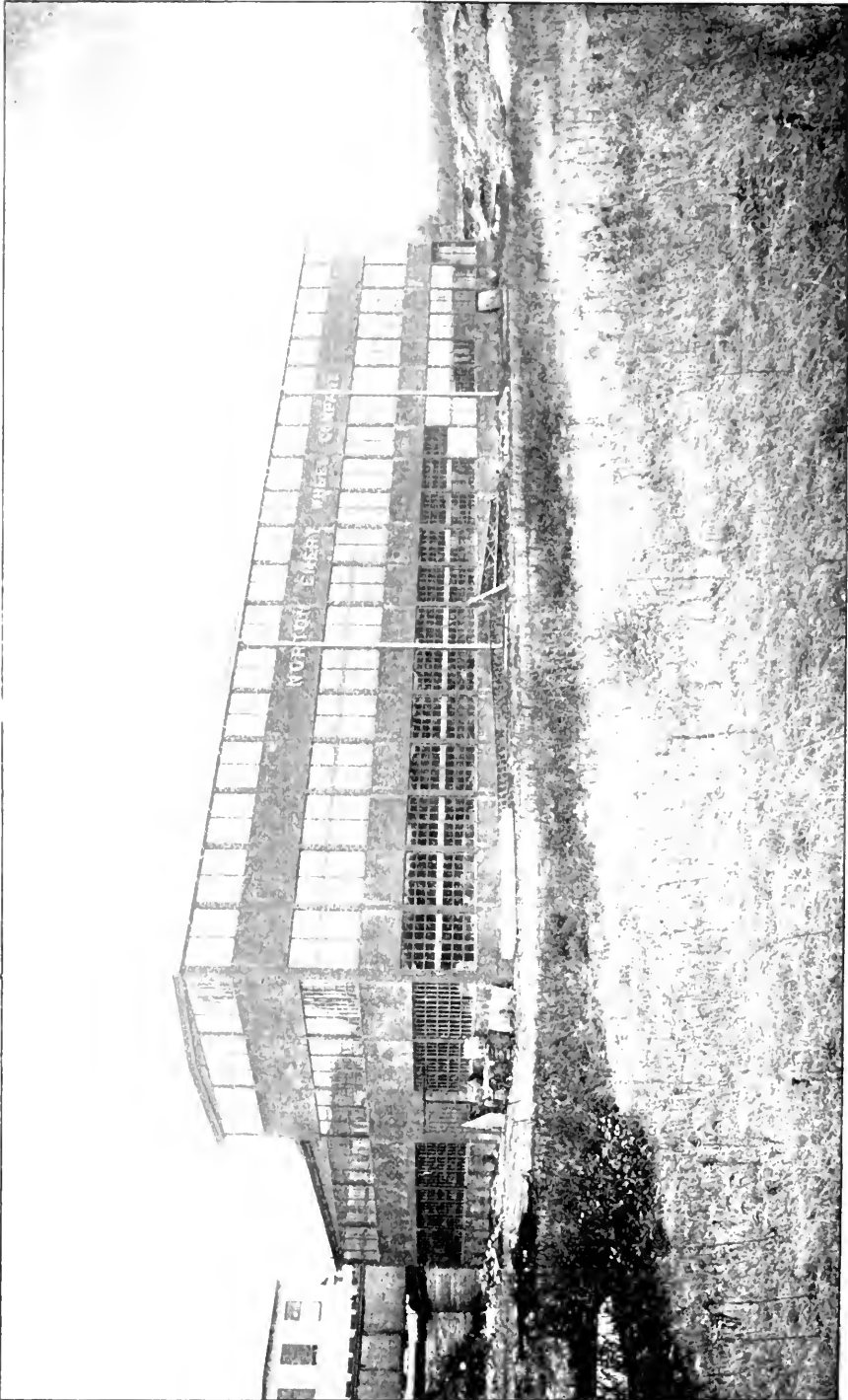
Vice president, Peter M. Svenson;

Kassör, F. H. Lincoln och

Sekreterare, Carl H. Styffe.

Norton Emery Wheel Co:s Band.

Denna musikkår består hufvudsakligt af vid smergelfabriken arbetande svenskar och börjades af Anders Thalín och tre andra musikanter år 1889. Efter två år förökades kåren till sju man och nu uppgår den till inalles 20 man. Dess anseende som en god musik-

ANDERS THALIN, musikkårens ledare, är född vid Charlottenbergs bruk, Vermland, den 25 Juni 1866 och arbetade först vid Charlottenbergs spikfabrik. Kom i Nov. år 1885 till Worcester och arbetade hos Washburn & Moen och Iver Johnson, tills han år 1889 erhöll anställning vid N. E. W. Co. Han

Norton Emery Wheel Co:s musikkår.

kår är i ständigt stigande och att den så flitigt anlitas tyder på, att dess prestationer röja god ledning och musikalisk smak. Musikkåren räknar också några musici med ganska högt upptrifven virtuositet.

* * *

tillhör Sv. Ev. Luth. Gethsemane församlingen, Court Engelbrekt, F. of A., Svea Gille och N. E. W. Co:s Understödsförening.

Thalín är skicklig klarinettist och uppträder ofta som solist på sitt instrument vid konserter, basarer och andra publika tillställningar.

VII.

Svenskar i politiken och i stadens tjenst.

I politiskt hänseende äro svenskarne i denna stad i likhet med landsmännen å många andra platser minst sagdt oförlåtligt likgiltiga. Politiken har för dem ej på långt när det intresse, som den borde hafva, och det är ett sorgligt faktum, att när helst försök gjorts att få till stånd en sammanslutning bland landsmännen i politiskt syftemål så har vanligtvis ej lång tid förgått, innan det nyvaknade intresset så mycket slappats, att företaget snart varit dömdt till undergång.

År 1884, då Blaine—Logan kampanjen pågick, lyckades för politik intresserade svensk-amerikaner väcka upp sina landsmän så pass ur dvalan, att en stark klubb kom till stånd och svenskarne deltog till och med i ganska aktningvärdt antal i en då hållen parad, då styrkan af republikanskt sinnade medborgare visade sig respektabel nog. Men i trots af detta segrade till mångas öfverraskning demokraterna vid nationalvalen, oaktadt det republikanska partiets styrelseform i tjugufyrra år varit den dominerande och för landets intressen välgörande. Och den starka svenska klubben var snart ett minne blott. Under de närmast följande åren hitkommo invandrare i tusental, och i gemen visade sig svenskarne snart af en eller annan anledning hylla det republikanska partiets principer och sluta sig till det samma. På den tiden var det dock ej ovanligt, och så har också sedermera varit förhål-

landet, att de republikanske arbetsgifvarne både indirekt och direkt här så väl som å andra platser inverkade på de nyanlände utvandrarne och då dessa hade fullt upp med arbete och förtjenade goda pengar, var det ju ej att undra på, att de kände sig belättna och ansågo det vara sin oafvisliga pligt att hylla samma parti, som deras arbetsgifvare.

Nästa svenska politiska organisation af nämnvärd betydelse kom till stånd hösten 1888, då i Sept, månad ett upp-rop till ett politiskt möte utfärdades, men omedelbart efter valen ansågs förmodligen den politiska klubbens role utspelad, och så ha tidtals under årens lopp svenska politiska organisationer bildats, men det inflytande de haft, har minsann ej varit mycket. Och som republikanske stadskomiténsvilligetjenare ha flera svenskar fungerat, hvilket, det vore orätt att förneka det, äfven i många fall varit till nytta, i det att dessa utvalde efter bästa förmåga verkat för att få landsmännen intresserade i politiska frågor, och kan det ej gerna läggas dem till last, att intresset, då det väckts, på en gång slappats.

År 1890 kom den nästa politiska klubben bland svenskarne till stånd och en dito bildades 1892, men lifaktigheten blef i båda fall ringa, kanske mest på grund deraf att dessa organisationers färg varit så obestämd, hardt när tvetydig. Bättre lyckades det då,

åtminstone till en början, år 1894, då den 1 Oktober en svensk republikansk klubb organiserades, hvilkens existens räknade två och en half månader. Vid organisationsmötet, hvarvid A. W. Ekström tjänstgjorde som ordförande och John F. Lundberg som sekreterare, valdes till tjänstemän:

J. Forsstedt, ordf.;

A. W. Ekström, vice ordf.;

J. F. Lundberg, sekr., och

Carl E. Carlson, kassör.

Revisorer blefvo O. G. Hedlund och Arvid Lindberg och i exekutiva komitén invaldes hrr J. Forsstedt, Hans Trulson, J. Arvid Lindberg, O. G. Hedlund och Otto Malmberg.

För klubbens ändamål redogjordes i stadgarne andra artikel, hvilken lydde sålunda: "The object of the club shall be to promote interest in political matters among the members of the club, to discuss the merits of candidates for offices and follow their course in their respective places when elected; to study the general political situation, to advance the knowledge of our republican institutions, to advise and assist our countrymen in taking out their naturalization papers, as well as in other matters concerning their political welfare". Stadgarne företedde några få olikheter med dem, som varit gällande för andra svenska politiska klubbar här i staden. En olikhet var bestämelsen om den exekutiva komitén, hvilkens uppgift det var att engagera talare, anordna diskussioner o. s. v. En annan var, att det engelska språket skulle användas vid klubbens sammankomster dock med frihet för den, som så önskade, att uttrycka sig på det svenska modersmålet. Bruket af det engelska språket motiverades dermed, att kunskap i detta språk är ett vilkor för medborgarskap och att det sålunda var nödvändigt att man skaffade sig färdighet deri. Rörande inträdet i klubben så skedde detta genom att vända sig till sekreteraren, som föredrog ansökningen på ordinarie möten, hvilka skulle ega rum andra måndagen i hvarje månad utom Juni, Juli och Aug.

Inträdesafgiften var 25 cents, hvartill kommo 10 cents i månaden eller \$1 pr år, om hela afgiften erlades på en gång i förskott. De kvalifikationer, som erfordrades för inträde, voro att antingen vara amerikansk medborgare eller att hafva gifvit sin afsigt tillkänna att blifva medborgare genom att uttaga det första papperet.

Med allvar och intresse började denna klubbs tillvaro, men det dröjde dock ej länge innan tre möten höllos utan att erforderligt quorum fans. Att med denna hastigt skönjda likgiltighet klubbens dödsdom snart skulle fällas, ligger i öppen dag och den 10 Dec. hölls dess sista sammanträde, då knappast ett tjugotal medlemmar voro närvarande.

År 1892 bildades inom ward 2 en svensk amerikansk politisk klubb och den visade dels i början, dels efter den nyssnämnda klubbens upphörande, åren 1895—96 några temligen lifaktiga symptom under hr Eric Forsstedts ordförandeskap. Sedan början af fjolåret har denna klubb dock ej visat det ringaste lifstecken.

Om den nu helt nyligen bildade politiska klubben är ej mycket att säga. Dess stiftare ha ej ännu hunnit blifva varma i kläderna, men om icke alla tecken slå fel, torde de dock i framtiden få det heft nog. Denna klubb skall i likhet med den 1894 bildade bli instruktiv och oberoende och detta allt är godt och väl, men framtiden får väl visa af hvilken natur instruktionerna blifva och det der lilla ordet independent, som var ämnadt ingå i klubbens namn, framträdde vid dess stiftande som en så svår stötsten, att det icke allenast gaf anledning till långa meningutbyten, utan också kom många rättrogne republikaner att dra sig för att ingå som medlemmar, oaktadt det tillämnade epitetet ströks ur klubbens namn.

Hittills har majoriteten af svenskarne i staden varit republikaner, endast några få undantag ha gifvits, men under de senare åren har en stark strömning åt det socialistiska lägret gjort sig

märkbar och nyligen har till och med en svensk socialist hr Olof Bokelund blifvit uppsatt som kandidat för alderman i ward 2. Utsigterna för hans val äro naturligtvis inom detta stälse republikanska ward mycket ringa, men det kan dock ej förnekas att det torde bli intressant nog att efter de kastade rösterna döma om det socialistiska partiets styrka i detta ward, ty erfarenheten visar att socialisterna dock i trots af allt mot dem uttaladt klander hålla väl tillsammans och enigt arbeta för sitt menligt att döma långt aflägsna mål.

Oaktadt svenskarne sålunda ej hittills, enligt hvad ofvan visats, lyckats sluta sig tillsammans till en fast och bestående politisk organisation, med goda framtidsutsigter, och hvilken borde kunna utöfva ganska stort inflytande på stadens angelägenheter, så ha de ändock icke blifvit helt och hållet lottlösa, då det gällt politiska sysslor. Två svenskar ha setat i stadens skolråd, två ha varit councilmen (en af dem är det för närvarande), nyligen har en representant till legislaturen valts från ett ward, inom hvilket en massa landsmän äro bosatta och hvilket ward en gång förut haft dylik representation. Så finnas också i stadens tjänst 3 poliser, födda i Sverige, en postmästare, två breffbärare m. fl. dock är det ett glädjande faktum att kunna konstatera, att dessa insatts i sina befattningar på grund af sina kvalifikationer och ej genom s. k. politisk "pull", hvilket ju i allmänhet behöfs vid erhållandet af sysslor i en amerikansk stads tjänst.

Bland de svenskar, som verkat ifrigast för uppeggandet af landsmännens intresse i politiska frågor, märkas Philip Styffe, Chas R. Frodigh, Hans Trulson, James Forsstedt, S. E. Hanson, O. G. Hedlund, A. W. Ekström, Petrus Borg, Eric Forsstedt, J. F. Lundberg, P. E. Holmberg m. fl. Så skulle många namn kunna uppräknas, hvilkas innehafvare gjort sitt inlägg dertill, men det är synnerligast de tre förstnämnda, hvilka ihärdigast syssel-

satt sig med att förmå svenskarne att bli medborgare.

Den landsman, som så väl inom sin egen som andra nationer här gjort sig mest och bäst känd och erkänd, är INGENIÖR JAMES FORSSTEDT, hvilken tills sistlidne Mars månad i många år innehåft befattning som assisterande superintendent hos Washburn & Moen Mfg Co., men då antog plats som förste ingenjör vid det nya Nordiska Metallbolaget i Vesterås.

Det tomrum hr J. Forsstedt här kvarlemnadt kommer sent om någonsin, att fyllas. Ett mera hedrande och sant vittnesord än det Skandinavias redaktör vid ingenjör Forsstedts afresa gaf honom, har hittills ingen svensk här i staden gjort sig i så hög grad förtjent utaf. Det löd:

"Då han nu står i begrepp att draga bort från detta samhälle, der han i aderton år varit bosatt och der han mera än någon annan svensk lyckats genom energi, kunskaper och praktisk förmåga i förening skapa sig en framskjuten plats icke allenast inom det stora industriella verk, hvarest han haft sin egentliga verksamhet, utan äfven inom kommunen, dervid alltid sätande det som sitt mål att hedra sin svenska nationalitet, vill Skandinauia på Worcesters svenska kolonis vägnar egna ingenjör Forsstedt ett enkelt men från hjertat gående tack för hvad han här utträttat till höjande af det svenska namnet bland den amerikanska befolkningen, men icke för detta allenast utan ock för allt hvad han under den långa följd af år varit för sina landsmän på denna ort. Worcesters svenskar korade honom till sin representant och när han mottog detta uppdrag, gjorde han det till en hederssak att motsvara förtroendet på bästa sätt. Huru väl han häri lyckats, veta vi alla. När helst det bragts på tal inom den svenska kolonien att sätta igång något, som lände till allmänt gagn, eller när det gällt att vid högtidliga tillfällen uppträda å svenskarnes vägnar, hafva hvarken mödor en tidtals vacklande

helsa eller en af vigtiga arbeten strängt upptagen tid fått utgöra giltiga förfall, utan med stor beredvillighet har ingenjör Forsstedt ställt sin intelligens, sin arbetsförmåga och sin representativa personlighet till sina landsmäns förfogande, och der han varit med, har framgång åt saken varit tryggad. Vi vilja blott erinra om hans ihärdiga, oegennyttiga arbete för den svenska begravningsplatsens ordnande, om hans alltid sunda och af vida vyer utmärkta inlägg i diskussionerna på våra politiska sammankomster, om hans vär-

Ingenjör J. Forsstedt.

diga uppträdande såsom andlig talare och huru han, då det vid festliga tillfällen, t.ex. vid den stora Gustaf Adolfs festen 1894, gällt att tolka våra känslor, funnit det rätta uttrycket härför och kommit hjertats strängar att vibrera. Sista gången vi offentligt hade tillfälle att lyssna till honom, var då han i höstas i Mechanic Hall höll sitt gedigna, af sann fosterlandskärlek genomdanade och om ett för den svenska naturens skönhet känsligt sinne vittnande, föredrag öfver Sveriges framtid. För hvad ingenjör Forsstedt sålunda verkat bland landsmännen och för de impulser han gifvit oss äro vi honom tack skyldige. Särskildt står Skandi-

navia till honom i en outplånlig tacksamhetsskuld för den stora insats, han gjorde, då det i början af tidningens existens gälde att stödja företaget och han därför åtog sig redaktörskapet för den samma.

Såsom ledamot af skolstyrelsen under en lång följd af år har ingenjör Forsstedt verkat med aldrig slappadt intresse för det uppväxande släktets välgång och äfven dervidlag har särskildt den svensk-amerikanska ungdomens väl legat honom varmt om hjertat. Den lucka hans bortgång kommer att bilda inom denna afdelning af stadsstyrelsen blir svår att fylla, och om vi också inom vår nation ega män, som kunna komma i fråga att efterträda honom, fins det dock ingen, som der kan ersätta honom. På denne sin post har ingenjör Forsstedt förvärfvat aktning icke blott åt sig sjelf utan åt den nation, som varit stolt att räkna honom såsom en bland de sina.

När ingenjör James Forsstedt nu återbördas till sitt gamla fosterland och anträder färden mot nordn, följes han af Worcesters hela svenska kolonis varmaste välönskningar. Vi önska honom helsa, framgång och trefnad och hoppas, att det på hans nya arbetsfält må gå honom så väl i handom, som vi unna honom, och att han i Sverige må finna riklig ersättning för den påkostande uppoffring, han gör då han efter 18 års hårdt men framgångsrikt arbete inom detta samhälle, i hvars utveckling han tagit så liflig del, sliter de band, med hvilka han här vuxit fast, för att gå en, menskligt att se, ljus men dock okänd framtid till mötes."

* * *

JOHN F. LUNDBERG, redaktör och utgifvare af tidningen "Arbetarens Vän", councilman, är född vid Nykroppa bruk, Vermland, den 24 Aug. 1857 och erhöi sina första kunskapsrön vid Kroppa församlings folkskola. Innehade derpå anställning som handelsbiträde i 3 år och vid östra Vermlands och Bergslagernas jernvägar i 7 år.

Ankom till Amerika den 10 April 1883 och till Worcester två dagar senare. Här har han innehaft anställning hos Worcester Malleable Iron Co. som "shipping clerk" i 3 år, idkat diversehandel, dels tillsammans med C. F. Lybeck, dels på egen hand från Sept 16 1886—Nov. 1 1893. Blef "constable" 1894—95—96 och återigen 1898.

Hr Lundberg började den 1 Juni 1895 att utgifva tidningen "Arbetarens Vän". Var medlem af republikanska stadskommittén 1892, medlem af stadsstyrelsen (Common Council) 1893—94 och dit han åter invaldes i fjöl för terminen 1898—99.

Councilman J. F. Lundberg.

Hr Lundberg tillhör föreningarna Nordstjernan, Skandia, Y. M. C. A.; har varit kassör i Skandia från den 1 Mars 1890 till den 1 Mars 1896 och är nu föreningens president sedan den 1 Mars 1896, "director" i Y. M. C. A. från den 1 Mars 1888 till den 1 Mars 1898, kassör i Andra Sv. M. E. församlingen från den 1 Maj 1887 till den 1 Maj 1897, sekreterare i samma församling från den 1 Maj 1885 till den 1 Maj 1897.

* * *

PHILIP STYFFE, en förr på det politiska fältet mycket aktiv landsman,

är född i Höganäs och innehade der anställning på verkets hufvudkontor tills han år 1869 reste till Amerika. Här erhöil han först anställning hos Washburn & Moen, derpå hos Norton Emery Wheel Co., hvarest han nu är anställd.

Under Blaine & Logan-kampanjen 1884, en af de lifligaste politiska kampanjer, i hvilka svenskarne i staden deltagit, var Styffe anställd å republikanska högkvarteret för att stå svenskarne till tjenst vid anmälan till medborgareskap, men utfördes dock det förnämsta arbetet utom hufvudkvarteret, i det Styffe gick ur hus och i hus och med aktningsvärdt tålmod förmådde hundratals landsmän att lägga in sin ansökan om erhållandet af medborgarepapper. Inom Blaine & Logan klubben var Styffe en ifrig arbetare och under denna kampanj uträttade han säkert mera än alla andra svenskar tillsammans. Äfven tidigare än den nämnda perioden var Styffe mycket aktiv i politiken och vid ett par senare tillfällen blef han ytterligare anställd vid republikanska hufvudkvarteret för att verka för svenskarne naturalisering.

Hr Styffe är medlem af United Order of Workmen.

* * *

JOHN G. HAGBERG, representative från ward 5 till statens legislatur, föddes den 24 Augusti 1873 vid Dejefors i Vermland och kom hit med sina föräldrar den 27 Maj 1880. Sin uppfostran erhöil John G. Hagberg i stadens publika skolor och sedan han slutat skolan, fick han plats som försäljare uti Bay State Clothing Co:s affär, der han arbetade i 4½ år. Derpå tog han anställning hos Quinsigamond Clothing Co., hvarest han stannade i nära 7 år. Han började sedan egen skrädderi-affär i nr 44 Front st., hvilken han skötte, då kriget bröt ut. Hagberg hade alltid känt sig tilltalad af militärlifvet och tillhörde Worcester City Guard, der han hade korprals rang. När presidentens uppbåd kom, tveka-

de han ej att ställa sig under fanorna. Att detta dock icke skedde utan uppoffring, kan man förstå, då man hör, att John Hagberg sedan sin faders död för några år sedan utgjort sin moders, systers och broders förnämsta stöd, men pligten mot fosterlandet fick träda i första rummet och den 2 Maj tågade han med de öfriga volontärerna

blef nominerad och vid valet den 12 Nov. befans det att han fått jemt lika många röster som sin demokratiska medtäflare. Vid omräkningen segrade dock Hagberg med några få röster.

* * *

CHARLES R. FRODIGH, förman vid Washburn & Moens Mfg Co:s fabrik å

Representative John Hagberg.

ut från Worcester. Hagberg deltog i belägringen af Santiago på Cuba och när han i Augusti månad hemkom, var han mycket illa sjuk.

Hans vänner inom ward 5, der han är bosatt, ansågo, att de borde göra något för att visa sin erkänsla för de tjänster han gjort sitt land och bådo honom få presentera hans namn på caucus såsom kandidat för legislaturen. Hagberg har städse varit intresserad af politiken och gaf sitt bifall härtill. Han

Grove st., föddes i Höganäs den 9 Dec. 1851; studerade först vid Höganäs högskola och lemnade vid femton års ålder hembygden samt seglade under elfva års tid med svenska, norska, engelska och amerikanska fartyg. År 1872 genomgick hr Frodigh Malmö navigationskola, der han tog första klassens befälhafvare examen för ångare och segelfartyg. Ankom 1877 till Worcester och erhöil anställning vid Washburn & Moens fabrik. Hr F. var trustee inom

Sv. Luth. Gethsemaneförsamlingen från 1882—90 samt ett år kassör, var en af grundläggarna af Svenska Handelsaktiebolaget och dess ordförande under dess tre första år; har varit ordförande i Sv. Am. Politiska klubben i tre år förman vid galvaniseringsverket hos Washburn & Moen Mfg Co. i fyra år, vid stålkabelsplitsnings departementet i tre år samt föreståndare för sedermera upphörda skohandelsfirman Frodigh & Co. i sju år. I år erhöll han åter anställning som förman hos Washburn & Moen. Inom politiken har hr Frodigh varit mycket aktiv och arbe-

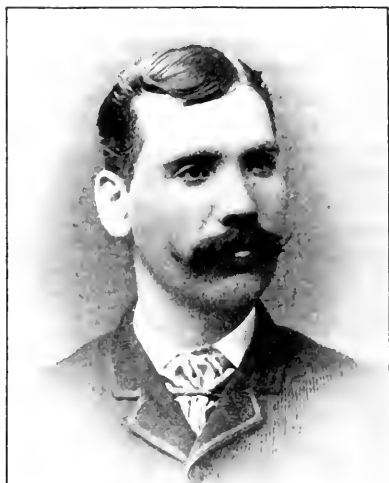
Charles R. Frodigh.

tat outtröttligt på att få landsmännen intresserade deri. Åren 1896—97 var hr Frodigh constable vid civildomstolarne.

* * *

O. G. HEDLUND, medlem i republikanska stadskomitén, är född i Rudsheden, Vermland, den 15 Febr. 1858 och hade, sedan han genomgått folkskolan i Rud, anställning å ångbåt vid Forshaga bolaget. Den 30 April 1881 kom hr Hedlund till Worcester och har nu i öfver 17 år arbetat hos Washburn & Moen, der han sedan 1891 öfvervakar dragningen af det slags tråd som

användes till synålar. Han tillhör Första Svenska kongregationalist församlingen och föreningen Nordstjernen, hvars ordf. han var 1893—94. Sedan

O. G. Hedlund.

Jan. 1895 är han ordförande i den nämnda församlingens styrelse. Åren 1889—90—91 var han ledamot i Svenska Begravningsplatsens styrelse, och Svenska Handelsbolagets styrelse har han i fem år tillhört.

Till sin politiska trosbekännelse är hr Hedlund en rättrogen republikan och har i två år varit medlem af rep. stadskomitén. Han var vice ordf. för Sv. Am. Politiska klubben år 1893.

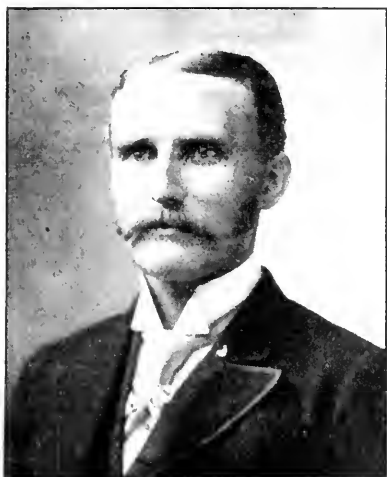
* * *

A. W. EKSTRÖM, sedan den 1 April 1883 förman för Washburn & Moen Mfg Co:s boktryckeri, föddes i Engelholm den 3 Nov. 1857 och genomgick åren 1867—71 stadens elementarläroverk. Till följd af bristande tillgångar sattes han ej i tillfälle fullfölja sin håg för studier, utan lärde sin fars yrke, skomakeri. Den 9 Aug. 1880 kom hr Ekström till Amerika och fjorton dagar senare till Worcester, der han den 1 Sept. 1880 erhöll anställning hos Washburn & Moen Mfg Co. Hr Ekström är president för The North Work

Associates, en förening af arbetare inom Grove st. fabriken, till hvilken befattning han invaldes vid dess början i Dec. 1896; var åren 1891—92 kassör

byggmästare L. M. Petterson och erhöll sin nuvarande befattning den 16 Juli 1894.

* * *

A. W. Ekström.

i Grove st. Relief Association, är direktör i Worcester Co-operative Bank och Swedish Cemetery Corporation. Förutom de nämnda föreningarne tillhör hr Ekström Anchoria Lodge nr 142, I. O. O. F., Shaffner Social Club, Worcester Co-operative Bank och Plymouth Church.

Hr Ekström var under åren 1896 och 97 representant från ward 1 i Republikanska Stadskomitén.

* * *

JOHN A. HEDSTRÖM, brefbärare, är född i Neder Kalix den 19 Juni 1856 och studerade i 4 år vid Lägre Allmänna Läroverket i Haparanda, derpå i ett år vid Högre Allmänna Läroverket i Luleå och ett år vid Volontärskolan å Carlsborg. Blef sedan sergeant vid Norrbottens Fältjägare Corps, Extra kartograf vid Norrbottens läns ekonomiska kartverk och extra biträde vid Generalstabens topografiska afdelning. Ankom till Amerika den 21 Sept. 1885 och till Worcester den 24 Mars 1886. Här fick han först anställning hos

den, Svea Gille och Greenwood Association. Han tjenstgjorde i fjol som sistnämnda förenings sekr. och blef sedan vald till dess kassör, hvilken befattning han nu innehar.

* * *

JOHN GOTTFRID ENBERG, brefbärare i Quinsigamond, är född i Degerfors den 14 April 1870 och kom redan vid ett års ålder med sina föräldrar, Carl Axel Enberg och hustru, till Amerika samt på våren 1876 till Worcester. Sedan han genomgått

Verner G. Anderson.

kursen i de publika skolorna, arbetade han i 14 år hos Washburn & Moen och steg der till förman i valsverket. Den

J. G Enberg.

1 Januari 1898 erhöll han sin nuvarande befattning.

Han tillhör Worcester Lodge nr 56, I. O. O. F.

* * *

ANDREW P. MALM, vaktmästare i Ledge st. skolhuset, är född i Höganäs den 7 Aug. 1843 och var en af de första svenskar som hitkommo. Ankom till Worcester den 12 Sept. 1869 och erhöll arbete vid Norton Pottery Works i sitt yrke, hvilket han lärt vid Höganäs. För fem år sedan erhöll han den plats han nu bekläder. Han tillhör Odd Fellows och Sv. Luth. Gethsemane kyrkan.

* * *

HILMA PETERSON, skollärlarinna i Elizabeth st. skolan, Gr. IV, är född på Dal den 29 Jan. 1874 och kom vid sex års ålder till Worcester. Efter genomgångna nio grader i allmänna skolan ingick hon år 1888 i "Classical High School" och utexaminerades derifrån 1892, tog så inträdesexamen till "State

Normal School" i Sept. samma år och graduerade derifrån i Jan. 1895, hvarefter hon genast erhöll anställning som lärarinna och tillträdde befattningen i Februari månad sist nämnda år. Åren 1894—95 var hon lärarinna i aftonskolan i Quinsigamond.

Fröken Peterson tillhör Andra Sv. M. E. församlingen och har varit dess söndagsskollärlarinna i 8 år. Hon är äfven medlem af Epworth föreningen. Frö-

Fröken Hilma Peterson.

ken P. har särdeles god musikalisk begåfning och biträder ofta vid konserter.

* * *

NILS LINDQVIST, den äldste svenske polismannen i Worcester, är född vid Munkfors bruk i Vermland. Sedan han genomgått folkskolan vid Munkfors, arbetade han en tid vid bruket som smältare och reste på våren 1870 till Amerika. Lindqvist arbetade i fem år i jerngrufvorna ute i Michigan, kom derpå 1875 hit till Worcester och arbetade i tio år vid Washburn & Moen Mfg Co:s verk. Antogs till polis 1885.

Lindqvist tillhör Första Svenska Metodist församlingen.

* * *

AUGUST THUNMAN, en af våra svenske polismän, är född vid Axmars bruk, Hamrånge församling af Gefleborgs län den 6 Mars 1859 och genomgick brukets folkskola, hvarefter han arbetade vid Axmars valsverk. Ankom till Worcester den 16 Maj 1880 och började först arbeta vid Iver Johnsons vapenfabrik, der han stannade i fyra år samt kom sedan till Harrington & Ricketsons fabrik, der han arbetade till 1890, då han efter aflagd examen den 23 Mars utnämndes af mayor Harrington till polis.

August Thunman,

Thunman tillhör Knights of Malta, Red Men, Svea Gille och Police Relief Ass'n.

* * *

GUSTAF FYRBERG är född i Högnäs den 8 Maj 1864 och erhöi sin första undervisning i dess folkskola, tills han vid 13 års ålder kom med sina föräldrar

Gustaf Fyrberg.

hit i Maj 1877. Efter genomgången kurs i de publika skolorna arbetade han å Iver Johnsons och Harrington & Richardsons vapenfabriker samt vid Boston & Maine jernvägens mek. verkstad. Fyrberg erhöi den 12 Oktober 1891 anställning vid stadens poliskår och har genom sin duglighet och pligtrohet i likhet med de öfriga svenskarne i poliskåren gjort sig omtyckt och populär både af förmän och kamrater.

Fyrberg är medlem af Sv. Lutherska Gethsemans församlingen samt tillhör dess utom Svea Gille, Central Lodge, I. O. O. F., Court Engelbrekt, A. O. F., och Worcester Police Relief Association.

KAP. VIII.

Literatur, Vetenskap, Musik och Sång.

A. Publikationer.

NÅGON har, tydligen med tanke på de många publikationer som härifrån utgifvas, kallat Worcester "Det svenska Athen i Amerika", ett visserligen för oss svenskar smickrande tillnamn till "Massachusetts hjerta", men hvilket dock torde vara icke så litet öfverdrifvet. En mängd tidningar har här utgifvits under de senaste femton åren, men deras kvalitet har visst icke varit af den beskaffenheten att göra vår stad förtjent af ofvan berörda namn. Några af de här utgifna tidningarne ha endast fört en dagsländas tillvaro och ha i många fall så vanvårdats från början, att resultatet ej kunnat blifva anorlunda, synnerligast som de tillkommit för att några individer skulle få tillfälle utösa sin vredes skålar mot andra, hvilkas göranden och låtanden i ett eller annat fall uppväckt deras miss-hag.

Den första svenska tidning af mer än dagsländetillvaro, som utkom i Worcester, var "Nord-östern", som började utgifvas 1883 med John Berg som redaktör. Den upphörde att utkomma efter ungefär två års tillvaro. Ett par tidningar, hvilkas tendenser lätt kunna förstås af namnen, voro "Byrackan" (1885) och "Orkanen" (1888). Den för-

ras redaktör var okänd, den senare redigerades af hrr Petterson och Lybeck. Den trycktes å John Martels tryckeri; agent var C. G. Grundström. Dessa två publikationer jemte en annan i samma stil, kallad "Kompassen", hade dock endast en efemär tillvaro. 1886 utkom "östra Posten" med Wilhelm Hallander som redaktör, men den lefde endast några månader. Den utkom endast med ett nummer efter det "Worcester Veckoblad" (nu "Skandinavia") började utgifvas. 1889 började "Fosterlandet" utkomma. Den understöddes af några af de svenska affärsmännen och visade godt gry under Carlos Goldkuhls redaktörskap och det spåddes allmänt, att denna tidning skulle "göra kål på "Skandinavia". Men den store nykterhetsvännen och hedersmannen Frank L. Malmstedt, som omhänderhade tidningens ekonomi, försvann en vacker dag utan att låta sig vidare afhöras, till stor saknad för en skara brummande hjörnar, och så voro "Fosterlandets" dagar snart räknade.

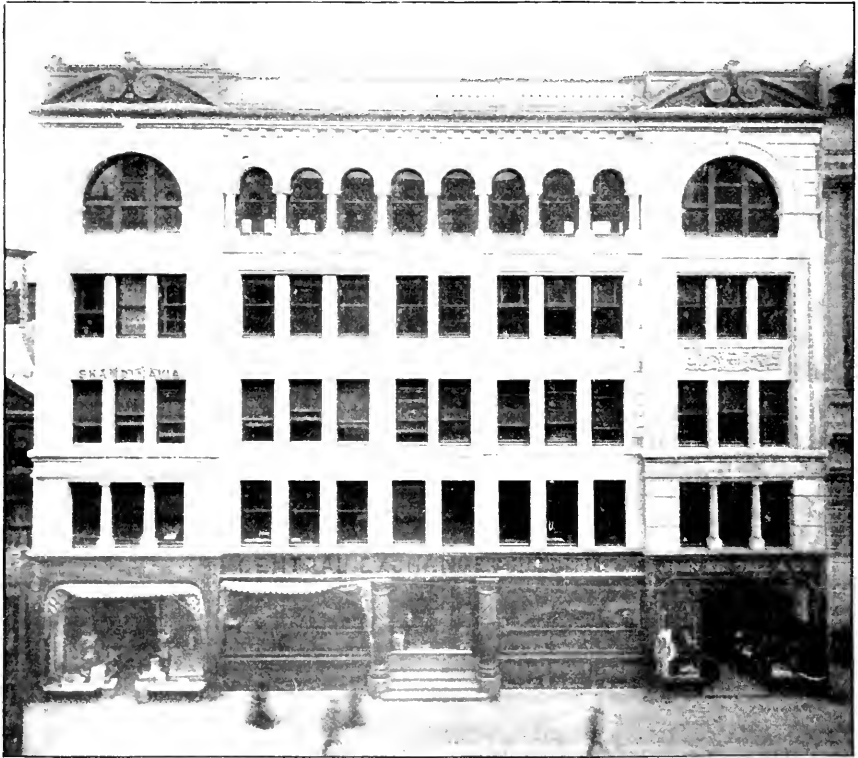
Den 23 Okt. 1894 utkom en liten tvåspaltig, 4-sidig tidning, kallad "Blixten" och den följdes inom kort af "Dundret". Båda tidningarne hade samma utgifvare, A. G. Stenberg, så

att det var egentligen en half-veckotidning med två namn. Den förra utgafs på tisdagarne, den senare på fredagarne. Inom kort ändrades namnen till "Arbetaren" och "Arbetarens Vän". De fortforo att hafva samma utgifningsdagar och öfvertogos sedan af councilman John F. Lundberg, som dock på grund af en från en afundsjuk kollega i Boston till postverket gifven vink, "sammanslog" de två tidningarne till en under namn af "Arbetarens Vän".

Nu utgifvas härifrån fyra svenska veckotidningar, nemligen "Skandinavai", "Arbetarens Vän", "Nya Österns Veckoblad" och "Svea". Dess utom utgifves också på svenska språket en tidning för svenska talande finnar, "Finska Amerikanaren", redigerad af hr E. J. Antell.

Skandinavia

är den största och äldsta svenska tidning i New Englands stater och dess format (8-spaltig, 12-sidig) är större än

Central Exchange Building.

Kyrkliga tidningar voro riktigt på modet för ett par tre år sedan. "Luthersk Kyrkotidning", utgifven af pastor P. E. Berg 1895, och "Kyrkotidningen" af pastor Hugo Klarén, upphörde, den förra med pastor Bergs här på våren 1896 afslutade verksamhet, den senare efter nära tre-årig tillvaro.

någon annan svensk tidnings i Amerika. Tidningens första namn var "Worcester Veckoblad", af hvilket första numret utkom lördagen den 21 Aug. 1886. Den redigerades först af ingenjör J. Forsstedt på lediga stunder och hade "Skandinavias" nuvarande manager Eric Knutson till annonsagent. Under

tidningens allra första tillvaro voro utsigterna för dess framgång föga ljusa och hade synnerligast hrr Knutson och Forsstedt tidtals stora bekymmer för dess existens, men genom energiska ansträngningar och uppoffringar lyckades de dock hålla företaget uppe. Tre gånger på mindre än ett år ökades den fyrasidiga tidningens spalter, sista gången till nio spalter och den 18 Nov. 1887 utkom den 8-sidig och 6-spaltig och ändrades samtidigt namnet "Worcester Veckoblad" till "Skandinavia". I

stad. Han efterträddes som redaktör af Wilhelm Hallander, hvilken sedermera 1889 flyttade till Boston, der han redigerade tidskriften "Vega". Sedan denna upphört blef H. redaktör för tidningen "Tiden" i Providence., R. I., och nu har han sedan 1893 verkat som redaktör för tidningen "Nordstjernen" i New York.

Efter Hallander blef Helge Sandberg "Skandinavias" redaktör och då han sommaren 1890 företog en resa till Sverige, efterträddes han af Carlos Gold-

Skandinavias kontor.

Oktober 1890 inkorporerades The Swedish Publ. Co. med ett aktiekapital af \$5,000, fördeladt i aktier om \$100 pr st. och det är egentligen från den tiden, som tidningens framgång daterar sig. "Skandinavia" har nu större spridning än någon annan svensk tidning öster om Chicago och dess format är åtta gånger större nu än då den under namn af "Worcester Veckoblad" påbörjades.

Den som först helt egnade sin tid åt tidningens redigerande var Gustaf Hamberg, bördig från Lovisa i Finland, och sedan några år välbestäld och framstående affärsman i sin fäderne-

kuhl, hvilken innehade redaktörsbefattningen i 3½ år. Goldkuhls efterträdare blef Bengt Åkerlund och vid dennes 1894 timade frånfalle öfverlemnades redaktörskapet åt Axel Tode, hvilken, för att tala med en af våra mest bemärkta och ansedda landsmän här, "med sin penna under gångna år på vårt kära tungomål för oss klargjort dagens brännande frågor, på ett oväldigt sätt lisat och risat våra egna förmågor och oförmågor, och derigenom sjelf ofta blifvit en skottafla för missnöjets giftiga pilar."

Biträdande redaktörer för tidningen

ha varit Gustaf Hamberg, Axel Tode, Axel Lind af Hageby, Torsten Berzelius och Hjalmar Nilsson.

Tidningen eger enligt bereste mäns utsago en ljusare, rymligare och vackrare byrå än någon annan svensk-amerikansk tidning. Kontoret är beläget i Central Exchange Building, 311 Main st., 2 tr. upp och sätteriet är inrymdt i ett ljust och stort rum i samma byggnads annex. Afdelningskontor finnas i Boston, Providence, Hartford och de flesta af Conn. större städer.

I April månad i år började tidningen utgifvas tolfsidig. Sedan ett och ett halft år är bolaget egare af en Mergenthaler Linotype maskin, genom hvilken arbetet betydligt underlättas.

"The Swedish Publ. Co:s" förste tjänstemän voro: J. Forsstedt, president & treasurer; A. Settervall, secretary och Eric Knutson, gen. agent.

Bolagets nuvarande tjänstemän äro:
C. W. Bildt, president;
Herman Schervée, v. president;
John Jeppson, treasurer;
Hjalmar Nilsson, sekreterare och
Eric Knutson, director och business manager.

* * *

Eric Knutson,

"Skandinavias" affärsföreståndare.

ERIC KNUTSON, "Skandinavias" affärsföreståndare, är född den 28 Dec. 1852 på egendomen Fyllinge vid Halmstad. Efter genomgången privat landtbruksskola i Trelleborg 1872, vistades han 1½ år i Tyskland, återkom till Sverige och blef inspektor på egendomarne Wapnö i Halland, Holtorp och Blomberg i Vester götland. Ankom till Worcester i Juli 1882 och arbetade hos Washburn & Moen tills tidningen börjades.

* * *

Gustaf Hamberg.

HELGE SANDBERG är född i Bjuf, Skåne, den 29 April 1856 "af utomordentligt hederliga föräldrar", berättar han sjelf i Skarstedts "Våra Pennfäktare" och fortsätter: "Min far var både landbrukare och snickare. Med en liten omskrifning kan jag sjunga med Per Thomasson:

"Jag är ett barn utaf naturen
Och känner inga reglers tvång.
I verksta'n är jag född och buren
Vid sågs och hyfvets muntra sång."

Är helt och hållet autodidakt. Har endast vanlig folkskolebildning, sådan den bestods på landet för en tjugufem å trettio år sedan af en gammal ofärdig byskolmästare. Har dock genomgått en kurs i slöjd vid Kristianstads

läns central-slöjdskola — mina första stapplande steg i världen och så vidare till nya världen, der jag vistats något öfver tio år. Och der jag till evinnerlig synd och skam (efter fem års lycklig vistelse i Boston, Mass., der jag endast för mitt höga nöjes skull emellanåt hyf-

nätta melodier från trycket. Hr S. är nu bosatt i Stockholm sedan 1895 och direktör i Föreningen för Välgörenhetens ordnade. Som ombud för härvarande Bältespännare-komité har han visat, att han ännu hyser intresse för Worcesters svenskar. Och i "Skandinavia, "min gamla flamma", som han kallar tidningen, är han allt jemt lika varmt intresserad.

* * *

CARLOS GOLDKUHHL var född å Carlsborgs fästning i Skaraborgs län, Sverige, den 1 Januari 1862, men erhöill sin första uppfostran i Vexjö, dit hans fader, som var läkare, sedermera flyttade. Hans håg låg åt sjömansyrket och vid sjökrigsskolan i Stockholm utbildades han till sjöofficer. Han deltog i flera expeditioner och avancerade till second löjtnant vid flottans station i Karlskrona. Af naturen utrustad med ett mycket skarpt förstånd men också med ett nervöst,

Helge Sandberg.

lade till oskyldigt "Snick-Snack" åt "Skandinavia") blef lockad och tubbad att utbyta hyfveln mot pennan, som jag bittert fått ångra min återstående lifstid."

Den sista punkten var nog, då han nedskref dessa rader, allvarligt menad, men det är dock knappast troligt att den der ångern hänger i ens ännu efter några få år. Sandberg är god kåsör och det var egentligen för hans åren 1888—89 i tidningen skrifna kåseriers skull, som tanken på hans hitkallande uppstod, då Hallander lemnade. Sandberg har äfven varit redaktör för "Vart Land", som utgifves i Jamestown, N. Y. Han har i svenska och svensk-amekanska tidningar skrifvit intressanta skildringar om sina resor i Sverige och Finland, lemnat poetiska bidrag till skämttidningarne i Stockholm och uppsatser om svenskar i Amerika till "Ny Illustrerad Tidning". Han är äfven kompositör och har utgifvit en del små

Carlos Goldkuhl.

nästan excentriskt temperament, hängaf han sig allt för mycket åt de nöjen och förströelser, som i så rikt mått erbjudas en ung, begafvad sjöofficer och detta blef till hans olycka. Efter sitt afsked från svenska flottan vistades han

någon tid i Sydamerika och kom till New York i Oktober 1888. Under skiftande öden uppehöll han sig der och i Boston till påföljande år, då han erhöll anställning som redaktör för den nybildade tidningen "Fosterlandet" här i Worcester. Sedan denna i Januari 1890 gått omkull, fästades han vid "Skandinavia", der han arbetade som tidningens hufvudredaktör tills i Juli 1893, då han reste hem till Sverige. I Vexjö arbetade Goldkuhl vid "Smålands Posten" i ett års tid, men det lugna småstadslifvet tilltalade ej hans oroliga lynne och på hösten 1894 återvände han till Boston, blef redaktör för "Argus" och arbetade der tills på hösten 1895. Det bröstlidande, hvarmed han då befans vara behäftad och som hastigt utvecklade sig, tvang honom söka sig in på en privat vårdanstalt för lungsjuktiga i Boston, der han erhöll god vård och der han undergifvet, ja nästan med förnöjdt sinne afvaktade slutet. Detta kom tisdagen den 12 Januari 1897.

"Skandinavias" nuvarande redaktör, som under flera år arbetat under Goldkuhl och mer än någon förstod att uppskatta hans goda egenskaper, ristade öfver hans graf följande vackra dödsruna:

"Det är med vemod, blandadt med smärta, "Skandinavia" säger sin gamle redaktör ett sista tack och farväl. Den, som sjelf är utan fel, må kasta första stenen på den aflidnes minne. Vi, som i flere år arbetat tillsammans med honom, vilja endast minnas hans goda sidor och detta kunna vi så mycket mera göra, som de fel, han hade, till stor del bortskymdes af hans gedigna förtjenster. Hans ovanliga arbetsförmåga, hans exemplariska ordningssinne i hvad som rörde arbetet, hans lefvande intresse för tidningsmannakallet, hans skarpa hufvud, raska stil, se der några af de egenskaper, som gjorde hans arbete för "Skandinavia" så framgångsrikt. Säsom kamrat minnas vi honom för hans vänliga och hjälpsamma sinnelag, hans i alla lifvets skiften oförbränneligt goda humör och hans an-

språkslöshet. Vid Worcester var Goldkuhl alltid starkt fästad, här egde han trofasta vänner och här skall också hans sista hvilorum redas. Efter en stormig seglats har han nu inlupit i hamnen; hvile han i frid."

Carlos Goldkuhls jordiska kvarlevor hvila i "Skandinavias" grafplats vid sidan af redaktör Bengt Åkerlund.

* * *

BENGT ÅKERLUND föddes den 24 Dec. 1859 i Jönköping, der hans fader, som var vice häradshöfding, hade anställning vid Göta hofrätt. Här uppfostrades Bengt i ett hem, der redan från den tidiga barndomen hos honom

Bengt Åkerlund.

fostrades de dygder, som sedan, då han kom ut i lifvet, prydde honom och gjorde honom så allmänt omtyckt. Efter slutade skolstudier aflade han studentexamen på våren 1878 och reste sedan till Lund, vid hvars universitet han under några år studerade lagfarenhet. Under studentåren deltog han med lif och lust i alla de nöjen, som kamratlifvet i en universitetsstad har att bjuda på, men att studierna därför icke försumrades, visade sig deraf, att han med heder aflade kansliexamen. Åkerlund inskref sig härpå i kongl. kommerskollegiet och tjänstgjorde der under nå-

gon tid. Den till det yttre så ståtliga unge mannen bar dock redan nu inom sig fröet till ohelsa och under längre tidsperioder anlidade han läkare. Under sin vistelse i Paris, der han åren 1890—91 uppehöll sig, kom lusten på honom att söka lyckan i Amerika och begaf han sig till New York, der han dock möttes af åtskilliga vidrigheter och snart kom till insigt om, att Amerika ingalunda i verkligheten är ett så förlofvadt land, som det på afstånd ter sig.

Åkerlund stälde så kosan till Chicago, der det icke dröjde länge, innan han uppmärksammades af egaren till "Svenska Amerikanaren" och vid denna tidning erhöil fast anställning. För tidningsmannakallet var Bengt Åkerlund också särdeles väl lämpad. Med grundliga och vidsträckta kunskaper å skilda områden af menskligt vetande, en ovanligt fin takt och skarp omdömesförmåga, förenade han nemligen ett herravälde öfver det svenska språket, som hör till det ovanliga, och alstren af hans penna kunde derfor icke undgå att väcka uppmärksamhet i vida kretsar. Under verldsutställningen i Chicago 1893 lemnade han utställningsbref till "Skandinavia", hvilka, hvart för sig, voro små mästerstycken. I Juli månad 1893 erhöil han platsen som redaktör för "Skandinavia". Här dröjde det icke länge, innan han genom sitt öppna och fria väsen, sitt blygsamma och förbindliga sätt blef en gunstling hos alla, som kommo i närmare beröring med honom. Det smygande hjertlidande, hvaraf han sedan länge lidit, började dock strax efter hans hitkomst utveckla sig i oroväckande grad, hvartill kom att han plågades af en i hög grad uppdrifven nervositet. Med den starka pligtkänsla, som utmärkte honom, höil han dock ihärdigt i med sitt ansträngande arbete och utförde det med vanlig samvetsgrannhet. Sjelf anade han, att hans dagar voro räknade, och motsåg sitt öde med resigneradt jemnmod. Oförmodadt, som en blix från klar himmel, kom dödsbudet natten till den 17 Febr. 1894 och stilla och

fridfullt skildes han hädan och ingick i den eviga hvilan.

Redaktör Axel Tode skref om honom bland annat:

"Förlusten af den nu aflidne kännes dubbelt bitter, enär med honom bortgick icke blott en ovanligt dugande tidningsman utan också en ädel och god menniska och kring hans bår stå sörjande icke blott "Skandinavias" styrelse, hans kamrater i arbetet och tidningens sätteripersonal utan äfven en stor vänkrets, som under den korta tid, han dvaldes ibland oss, fästes vid honom med den hjertliga tillgifvenhetens starka band."

Omedelbart efter Åkerlunds så hastigt timade frånfälle inköpte Swedish Publ. Co. en grafplats å Svenska kyrkogården, der hans stoft nu hvilat under en af vännen rest vacker grafvård af marmor.

* * *

AXEL JOHAN LUDVIG TODE föddes i Kalmar den 28 Juni 1858. Sin skolundervisning erhöil han dels i pri-

Axel Tode,

"Skandinavias" redaktör.

vatskolan Göteborgs Lyceum dels i Högre Elementarläroverket i Göteborg. Tog der studentexamen på våren 1879 och inskrefs vid Upsala Universitet och

Göteborgs Nation derstädes hösten samma år. Tog juridisk preliminär-examen våren 1880, läste sedan på hof-rättsexamen och tog vid sidan af studiernas del i studentlivet. År 1884 invaldes han i sällskapet S. H. T. och kallades äfven till medlem af studentföreningen Philochoros. När "Jean Gangere", den på sin tid mycket omtalade parodien på Ibsens skådespel *Gen-gangere*, utkom från trycket (i en upplaga på endast 40 ex.), var detta mästerverk i sin genre tillegnad hr Tode af författaren, numera rektorn vid Göteborgs Handelsinstitut fil. dr Axel Ahlström.

Todes håg hade alltid legat åt teatern och år 1888 beslöt han äntligen att sätta sitt länge närda beslut att egna sig åt scenen i verket. Han beredde sig för en debut å Kongl. Dramatiska teatern i Stockholm genom studier för fru Bertha Tammelin, lärarinna vid Musikaliska akademien, och debuterade våren 1889 på den nämnda teatern i en af hufvudrollerna i "Din nästas hustru", ett lustspel i 3 akter af Rosen. Pressen var ganska välvillig mot debutanten, men anmärkningar gjordes mot hans något skorrande dialekt. Såsom vilkor för engagement vid Sveriges mönsterscen var emellertid uppsatt att kunna tala ett felfritt språk, men då det ej gick att bortarbeta sagda naturfel, slog han alla vidare funderingar på den teatraliska banan ur hågen och beslöt försöka sin lycka i den nya världen. Till Amerika kom Tode i November 1889, tillbragte ett halft år i Boston och fick på våren 1890 anställning vid "Skandinavia" såsom biträdande redaktör. Han arbetade under redaktörerna Goldkuhl och Åkerlund och blef vid den senares död i Februari 1894 redaktör för "Skandinavia".

Ett par af våra bäst kända svensk-amerikanske skriftställare, C. F. Peterson och Ernst Skarstedt, hafva bland andra gett Tode välförtjenta erkännanden.

Skarstedt ger i sin bok "Våra Pennfäktare" Tode följande komplimang:

"Tode är god stilist, och hans artik-

lar på "Skandinavias" redaktionssida röja urskiljning, opartiskhet och stad-gad öfvertygelse."

* * *

AXEL LIND af HAGEBY var bördig från Jönköping, vid hvars allmänna läroverk han erhöll sin skolundervisning. Efter aflagd studentexamen idkade han juridiska studier vid Lunds universitet, hvilka han dock på våren 1893 afbröt, och styrde han då kosan till Amerika. På sommaren samma år arbetade Lind af Hageby under någon tid på "Skandinavias" byrå och senare för Boston-tidningen "Argus". Då i Feb-

Axel Lind af Hageby.

ruari 1894 redaktör Bengt Åkerlund aflidit, sökte Lind af Hageby och erhöll redaktionssekreterareplatsen vid "Skandinavia", hvilken han innehade till i Maj 1895, då ett svårt bröstlidande tvang honom att lemna denna syssla. Med brutna krafter återvände han fram på sommaren till hemlandet och vårdades i sitt hem i Stockholm, tills döden den 3 Mars 1896 kom som befriare från hans plågor.

Lind af Hageby egde en betydlig stilistisk talang, som gjorde honom särdeles lämplig för det kall, åt hvilket hans håg stod, men hans klena hälsa gjorde hans lynne ombytligt och hans

sinne ofta bitert. Mot dem, som han kände sig dragen till, visade han sig dock som en trofast vän och god kamrat. Säsom ordförande för föreningen Svea Gille, hvilken post han beklädde under året 1894—95, gjorde han sig mycket omtyckt och värderad och var han a sin sida alltid mycket mån om föreningens bästa.

Vid underrättelsen om hans död affattade Svea Gille en sympatisk sorge-

arbetade ett år i Stockholm dels som kopparslagare, dels som ritare. Hösten 1881 reste Nilsson till Amerika och ankom till Boston den 10 Dec. Har der arbetat som kopparslagare vid skeppsbyggeri och vid fabrik för byggnadsornament. Reste 1890 till Sverige, innehade nära två år kopparslageriaffär i Uddevalla, och var derunder en tid korrekturläsare vid tidningen "Bohusläningen". Atervände till Boston hö-

Skandinavias sätteri.

resolution, hvilken tillsändes hans sörjande moder i Stockholm.

Axel Lind af Hageby var vid sin bortgång endast 29 år gammal.

• • •

HJALMAR NILSSON, "Skandinavias" biträdande redaktör, är född i Nora stad den 24 Sept, 1860. Efter genomgången kurs vid Nora stadspedagogi kom han till Tekniska Elementarläroverket i Örebro 1875 och utexaminerades derifrån 1878. Lärde derefter kopparslagareyrket hos sin fader,

sten 1892; kom till Worcester i Maj 1893 och öppnade kopparslagareverkstad, kort före innan den svåra krisen och arbetsbristen började blifva kännbar. Uppehöll trots de svåra tiderna affären i två år och öfvergaf yrket, då platsen som biträdande redaktör vid "Skandinavia" annonserades ledig. Tillträdde denna plats den 1 Juni 1895.

* * *

"Skandinavias" nuvarande sätteripersonal är: För sättmaskinen, Carl W. Berglund och Hjalmar E. Franzén.

Den förre har arbetat för tidningen som sättnare i 11 år, den senare omkring 10 år. Berglund var förut tryckeriets faktor. Denna befattning omhänderhafves nu af Linus Anderson. Personalen fullständigas för öfrigt af Ivar Anderson och Erik Franzén.

* * *

Omkring tjuu unga kolportörer utminutera hvarje onsdag "Skandinavia" till de svenska hemmen och vid fabriksportarne. När de fått sina bördor,

Vän", är ensam egare till den samma och har sjelf mesta tiden redigerat den. För något år sedan var John Sundberg för kort tid dess redaktör. Tidningen utkommer 10-sidig och 6-spaltig sedan i början på Oktober, då Carl Friberg engagerades till dess redaktör.

"Arbetarens Väns" byrå är belägen i nr 2 Allen Court, nära nya posthuset.

* * *

CARL FRIBERG är född i Stockholm den 1 Dec. 1859. Genomgick Stock-

Några af Skandinavias kolportörer.

bär det i väg med snälltågsfart hvar och en till sitt distrikt och till sina bestämde kunder och möta de på gatan någon, som de tro vara svensk, så äro de ej sena att i likhet med de amerikanske tidningspojkarne gällt utbjuda sin vara. En af dessa ynglingar säljer ända till 150 exemplar i veckan.

Arbetarens Vän.

Denna tidning leder som förut nämnts sin härkomst från "Blixten" och "Dundret". Den 1 Juni 1895 öfvertog councilman John F. Lundberg "Arbetarens

holms Lyceum och tog studentexamen 1878. Emigrerade samma år till Amerika. Slog sig ned i Chicago; bereste Minnesota följande året. Skref några poem i "Sv. Tribunen" 1878 och påföljande år en del reseskildringar från Red River-dalen och St. Croix flodområdena. For till Sverige 1880. Anträdde 1882 en femårig resa genom Ryssland, Tyskland, Österrike, Balkanländerna, Palestina, Turkiet, Egypten, Tunis, Italien, Frankrike och England och skref resebref till tidningar i Sverige, i synnerhet "Östgöta-Correspondenten". 1887 återkom han till Amerika. Redigerade året derpå den i Philadelphia utgifna stora svenska illustrerade familjebibeln, skref en liten historisk afhandling: "Pennsylvanias grundlägg-

ning", införd i "Skandnavia", samt bref till samma tidning, "Nordstjernan" m. fl. under åren 1887—90, då han flyttade från Philadelphia till New York. Under det första halfåret 1897 var han biträdande redaktör vid "Valkyrian" och blef i Juli redaktör för "Svenska Amerikanska Pressen".

Carl Friberg,

Redaktör för "Arbetarens Vän".

Den 1 Juni i år blef Friberg en kort tid redaktör för Svenson & Trulsonstidning "Svea" och lemnar fortfarande bidrag dertill, hvilket han för resten gjort alltsedan dess andra nummer. Under pseudonymen Don Carlos har han skrivit en massa uppsatser, kåserier, reseminnen, noveller etc.

Nya Österns Veckoblad

är missionsvännernas i Östern organ och började utgifvas här onsdagen den 26 Augusti 1896 af New Eastern Weekly Publ. Co. Redaktör blef hr A. Olofson och första utgifningsplatsen var i Svenska Boktryckeriet, 245 Main st. Tidningens kontor är nu beläget i öf-

versta våningen af 274 Main st. och dess tryckning ombesörjes af Svenson & Trulson. "Nya Österns Veckoblad" uppgift är enligt dess första prenumerationsanmälan att "uppehålla förbindelsen mellan de olika missionsförsamlingarne samt uppmuntra den gemensamma verksamheten genom att samla och meddela underrättelser om den samma."

* * *

A. OLOFSON, redaktör för "Nya Österns Veckoblad", föddes den 20 Mars 1865 å Dalsland. Han kom vid 15 års ålder till Venersborgs elementarskola, hvilken han genomgick på 7 år och tog studentexamen år 1887. I September månad följande år inskrefs han såsom student vid Upsala universitet, Vermlands nation, samt tillbragte största delen af höstterminen med studier, hvilka han dock dels på grund af ekonomiska hinder, dels till följd af att hägen

A. Olofson,

Redaktör för "Nya Österns Veckoblad".

låg mera åt praktisk verksamhet, senare på året afbröt, då han erhöll plats vid den då nyligen påbörjade Stockholms-tidningen "Dagen". Derefter erhöi han anställning såsom korrekturläsare och referent vid "Svenska Dag-

bladet". Åren 1891—1893 egnade han sig åt förberedande medicinska studier samt åt praktisk och teoretisk öfning i gymnastik, dels för en kortare tid å Kongl. Gymnastiska Centralinstitutet, dels å direktör C. H. Liedbecks sjukgymnastikinstitut, derifrån han utgick i Maj 1893 med afsigt att resa till Amerika. Anlände hit den 21 Juni samma år; tillbragte den första tiden i den lilla men naturskönt belägnastaden Brattleboro i staten Vermont; kom 1895 till Worcester, der han först hade anställning hos Washburn & Moen såsom bokhållare. Den 26 Augusti 1896 tillträdde Olofson sin nuvarande plats.

Svea,

illustrerad veckotidning, utgifven af Svenson & Trulson, har under sin korta tillvaro erhållit jemförelsevis stor spridning. Till en början utkom "Svea" med två nummer i månaden, men från och med den 1 Okt. gjordes den till veckotidning. Dess format är 12-sidigt, 4-spaltigt.

* * *

KARL SVENSON, delegare i illustrerade tidningen "Svea", är född i Stockholm den 19 Juni 1875. Sin första skolundervisning erhöi han i Maria folkskola och studerade sedermera i 3 år i Kristinehamn och 2 år vid Latinläroverket i Göteborg. År 1890 fick han plats som typograf vid "Göteborgs Veckoblad" och stannade der tills han år 1892 reste till Amerika. Han ankom till Worcester den 1 Maj 1892 och blef sättnare vid "Skandinavia", der han arbetade i tre år, då han i förening med tre unga män begynte boktryckeriaffär. För ett par år sedan var han agent i Amerika för Torsten Hedlunds praktarbeten "Kristens Resa" och "Det Heliga Kriget". I Aug. månad 1897

började han utgifva den illustrerade tidningen "Svea", i hvilken affär sedermera hans svärfar Hans Trulson ingick och bildades då firman Svenson & Trulson, hvilken inköpte Svenska boktryckeriet och nu bedrifver en fram-

Karl Svenson,
Delegare i "Svea".

gångsrik tidningsaffär och boktryckeri.

Hr Svenson tillhör Court Engelbrekt, F. of A., Svea Gille och Brage. Inom den sist nämnda föreningen har han tjänstgjort som sekr. och är nu dess kassör.

En literär kvinna.

Bland literära svensk-amerikanska förmågor intager fru Alice Löthner ett mycket framstående rum och hennes pennalster, af hvilka många i bunden form skrifvits för "Skandinavia", äro kända och omtyckta vida omkring. De visa alla en sällspord ledighet i stilen och skönja tydligt en förmåga af rang. Äfven för "Valkyrian" har fru Löthner skrifvit småberättelser.

Fru Alice Löthner är född den 1 Feb. 1842 i Stockholm, der hon vistades under sin tidigaste barndom hos sin morfader, v. h. C. P. L'Orange, i hvars hem artister och literära personer, såsom Krusenstolpe, G. H. Melin, Marie Sofie Schwarz, Uddman m. fl., voro gerna sedda gäster. Tillbragte ett år hos fransmannen Paban och kom sedan till Södertelge, der en nära släkting var föreståndarinna för en af den tidens förnämsta pensioner i mellersta Sverige. Der kom hon i tillfälle att åtnjuta undervisning af infödda lärare i främmande lefvande språk och gjorde — skrifver hon sjelf — redan då den iakt-

Fru Löthner blef nu lärarinna vid elementarskolan och arbetade der troget och nitiskt till 1890. Tre år förut hade hennes man aflidit. Kort efter det hon lemnat sin plats vid elementarläroverket blef hon kallad till Smedjebacken för att der bilda en privatskola. Längtan efter döttrarna, som redan tidigt flyttat till Amerika, bestämde henne dock att redan fyra år senare lemna fosterlandet och förena sig med dem.

Hon bosatte sig först i Campello, Mass., hos sina döttrar och hitflyttade för ett par månader sedan med äldsta dottern Elza, som då härstädes började meddela undervisning i musik.

Fru Alice Löthner.

tagelsen, att hon i sina krior alltid uttryckte sig med större elegans och ledighet på franska än på svenska. Redan tidigt började hon strö kring sig små tillfällighetsdikter. Improvisation var dock alltid hennes starkaste sida. År 1871 gifte hon sig med musikdirektören Axel Löthner och bosatte sig i Köping, efter att under de två närmast föregående åren ha konditionerat i Haparanda. I Köping blef hon föreståndarinna för en privatskola, den s. k. Löthnerska skolan, hvilken senare blef införlivad med den under tiden bildade elementarskolan för flickor.

Doktor Anders Werner.

Att i den mån, den svensktalande befolkningen här tillväxte, behofvet af en svensk läkare gjorde sig gällande har i ett föregående kapitel utförligt omtalats äfvensom det sätt man fann klokt gå till väga för att få detta behof fylldt. På 1880-talet fans här visserligen en svenska talande läkare, men då denne var i saknad af de grundliga kunskaper, som gifvas vid de svenska läroverken, och ej aflagt de tillbörliga examina, hvilka stå som en borgen för att man med fullt förtroende kan vända sig till en läkare, så blef intresset för en svensk examinerad läkares hitkallande lätt uppväckt och entusiasmen för förslaget spred sig till nästan hvar enda ett af de svenska hemmen och när doktor Anders Werner den 31 Dec. 1890 anlände hit, helsades hans ankomst med allmän tillfredsställelse bland landsmännen. Under årens lopp har också hans praktik tilltagit i hög grad och det är nu mera allmänt känt, att han är en mycket skicklig läkare. I mångt hem har han trädtt räddande emellan, då redan dödens engel bestigit tröskeln och i hundrade för sina kärastes lif bäfvande hjertan har han ingjutit lugn och tröst.

Doktor Anders Werner föddes i Witt-sjö den 23 Dec. 1856. Sedan han genomgått Högre allmänna läroverket i Lund åren 1872—1879 och der aflagt studentexamen, började han sina studier vid Lunds universitet och tog der medicofilosofisk examen år 1882 samt medicine kandidatexamen 1886. Under åren 1886—87—88 tjänstgjorde han å lasarettet i Lund samt vid Serafimerlasarettet och öfriga sjukhus i Stockholm, samtidigt idkande studier vid Karolinska Medicokirurgiska Institutet i Stockholm. I Dec. 1889 aflade han fullständig läkarexamen vid Lunds universitet och erhöLL dervid medicin-

ska fakultetens premium samt legitimerades samma månad i Svenska Medicinalstyrelsen. På våren 1890 blef dr Werner tillförordnad läkare vid kirurgiska afdelningen af Lunds länslasarett och under sommaren samma år tillförordnades han af Kungl. Medicinalstyrelsen såsom öfverläkare vid lasarettet i Helsingborg. Så kom underrättelsen, att Medicinalstyrelsen, sedan dr Hogner beslutat stanna i Sverige, utsett dr Werner att tillmötesgå Worcesteres svenscars önsknningar att verka bland dem, och resan hit företogs.

Doktor Werner är medlem af Svenska Läkaresällskapet i Stockholm.

B. Musik och sång.

Bland svenskarne härstädes ha först under de senaste 10 å 15 åren "musikens gudagåfva" börjat mera allmänt vårdas och synnerligast under de närmast förflutna åren ha många talanger framträdt här dels bland hitkomne landsmän dels bland här af svenskar födde barn. En bland de förste, som använde begåfning och kunskaper till att förmå svenskarne att odla sången, var hr C. F. Hanson, hvilken redan under sin vistelse i Boston, ehuru endast en yngling, hade ledningen öfver en stark manskör der om händer. På ett annat fält för sång nemligen det individuella uppodlandet af röstresurser blef ett länge känt behof fylt, då fru Maria Petterson för några år sedan hitflyttade. I undervisning uti instrumentalmusik ha under många år endast funnits amerikanske lärare att tillgå, men nu finnas särskildt inom pianoteknikens område flera goda lärare och lärarinnor, bland hvilka den nyligen från Campello, Mass., hitflyttade fröken Elza Löthner onekligen intager främsta rummet.

Hvad i öfrigt det musikalska fältet angår, har tillräckligt ordats derom,

men bör det dock vara af intresse att här meddela något om de personer, som stå främst i ledet, då det gäller att visa svenskarne duglighet i detta fall, vare sig i komposition, undervisning eller uppträdande i konsertsalongen.

C. F. Hanson.

Redan från tidigaste barndomen sattes Carl F. Hanson i tillfälle att uppodla den musikalska begåfning, som framträdt hos alla medlemmar af den slägt han tillhör, en slägt, som i vestra Sverige gjort sig känd och erkänd på det musikalska området. Född i det hus i Uddevalla, der Bohusläns regementes musikkår höll sina öfningar, fick hans öra från morgon till qväll vänja sig vid musik och med åren utvecklades hans intresse och anlag så, att han ej tvekade att tillkännagifva för fadern sin afsigt att beträda den svårtrådade musikalska banan. På violin var han redan vid 12 års ålder så

långt kommen, att han kunde meddela undervisning åt andra barn, men fadern, ehuru sjelf musiker, önskade att Carl skulle gå affärsvägen. Emellertid visade gossen sådana stora anlag och begåfning, att han till och med komponerade ett par danser och då Carl nått femton år, hade fadern bestämt sig för att sända honom till Musikaliska akademien i Stockholm. Men ödet hade annorlunda beslutat och året derpå finna vi gossen ombord å ett fartyg, fördt af en af faderns vänner, på väg till Amerika. Han ankom till Boston, der han egde slägtingar, och började lära pianotillverkningen på en fabrik derstädes, gaf samtidigt lektioner på violin, sedan han fullkomligt satt sig in i engelska språket, hvilket gick med ovanlig lätthet och var endast 17 år, då han ledde en sångkör på 24 svenska röster. Då fadern förnam detta, skref han till Carl sin önskan, att denne måtte komma hem för att erhålla utbildning vid Musikaliska akademien, men ynglingen hade redan fäst sig vid detta land med starka band, gifte sig vid 18 års ålder och slog sig kort derpå ned i Worcester. Hans första framgång här var då den å annat ställe afbildade, af honom ledda, sångföreningen uppträdde, och så småningom har hans anseende som musiker stigit. Sålunda har han varit ledare af åtskilliga amerikanska körer, ledt repetitionen af den stora festkören, som sjungit vid musikfester i Mechanics Hall, under den ordinarie ledarens frånvaro, varit direktör för kyrkokör och orkesterledare m. m.

Sin första operett komponerade hr Hanson 1879 och 1881 gafs denna operett under hr Hansons ledning i Cosmopolitan Opera House i New York och var dess uppförande en af de största triumfer hr Hanson skördat. Sedan dess har han komponerat flera operetter, kantater och annan musik och nu är hans största verk, operan "Frithiof och Ingeborg", redo att uppföras.

Denna opera har hr Hanson erhållit tillåtelse att tillegna kung Oscar II och

har han därför afsändt ett exemplar af operan till konungen. Den stora boken, i hvilken så väl musiken som libretton på både engelska och svenska språket skrifvits för hand af hr Gustaf Berg, utgör ett verkligt prakt-exemplar i alla hänseenden. Noterna och texten äro nemligen så utomordentligt klart och tydligt utförda, att de ej kunnat vara vackrare, om de förelegat i tryck, och hr Berg förtjenar det största beröm för den omsorg och den skicklighet han nedlagt på detta sitt arbete. Den i boken införda dedikationen till konungen är textad af hr Axel Hanson, hvilkens smak och förmåga i denna branch äro beundransvärda. Tillegnan har följande lydelse: "To his most excellent majesty, Oscar II, king of Sweden and Norway, this work is by his majesty's gracious permission, most respectfully dedicated by the composer." Arbetet är bundet i ett präktigt band af grönt saffian med guld och tar sig särdeles nobelt ut. Det sändes närmast till kammarherre G. H. von Celsing, hvilken kommer att öfverlemna det till hans majestät.

* * *

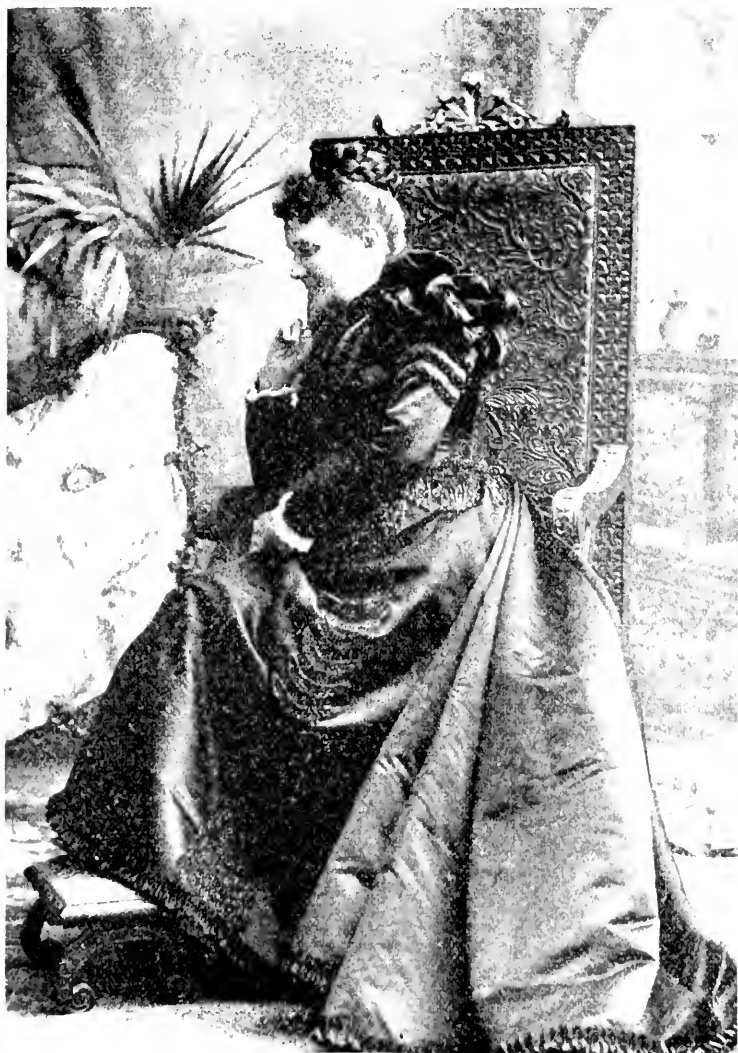
Fru Maria Petterson.

(Ur "Valkyrian" af AXEL TODE.)

På tal om sång och musik kunna vi ej underlåta att framställa bilden af en kvinna, som, fastän icke till börden svenska, likväl i hög grad lyckats göra den svenska sången känd och beundrad i tvenne verldsdelar och hvilken alltjemt i sin egenskap af sånglärarinna för den svenska sångens runor med den äran. Fru Maria Petterson härstammar från Köpenhamn, men kom i unga år till Sverige, som, sedan hon der blifvit gift, blef hennes andra fosterland och med hvilket hon så in-förlifvats, att hon nu förgätit sitt modersmål. Begåfvad med en präktigt altstämma och ett ovanligt fint musikaliskt öra, var det dock, egendomligt nog, en familjesorg, den samtliga förlusten af två små söner, som gaf uppslaget till att fru Maria Petterson kom att inviga sig åt sångens tjenst. För

att skingra den tårnande sorgen blef hon nemligen tillrädd att söka sig någon förströelse, och hon beslöt då att utbildade sina musikaliska anlag, hvarföre hon sökte och vann inträde vid Musikaliska Akademien i Stockholm.

tetten endast för sitt nöjes skull men rönte så stark uppmuntran, att de unga damerna fingo mod att låta höra sig offentligt. Deras första egentliga framträdande inför publiken egde rum i Upsala, quartettsångens stad par

Fru Maria Petterson.

Här knöts vänskapsbandet mellan Maria Petterson, Hilda Wideberg, Amy Aberg och Wilhelmina Söderlund, hvilka bildade den första svenska damkvartetten. Att börja med sjöng kvar-

preferens, och utföll försöket öfver förväntan lyckligt. Nu var isen bruten och kvartetten började en turné genom Norrland. Vägen gick sedan öfver Finland till St. Petersburg och der-

ifrån ut på kontinenten öfver snart sagdt hela Europa (i Ryssland ända ner till Odessa) till Wien, Rom, Paris, Berlin och London för att endast nämna några få af de största städer, i hvilka de skördade triumfer. Många damkvartetter hafva efter denna utgått från Sverige, men huru goda röster de än förfogat öfver, har dock ingen tillnärmelsevis vunnit det erkännande dessa fyra qvinnor erhöilo af Europas förnämste musikkritici på den tiden. Derom vittnar den massa tidsningsrecensioner fru Petterson förvarar från nästan alla Europas länder samt de högeligen smickrande utlåtanden berömda personer inom musikens värld inskrifvit i hennes album. Främst bland desse står Richard Wagner, som till sitt hem, Villa Wahnfried, inbjöd kvartetten, hvilken der sjöng för mästaren och, såsom han själf erkänner, rörde honom till tårar. — — —

Qvartetten gjorde äfven tvenne konsertturnéer genom Förenta Staterna, hösten 1878 till våren 1879 samt hösten 1879 till våren 1880, och upplöstes sedermera samma år. (Damkvartettens sista uppträdande skedde på en konsert i Music Hall i Boston tillsammans med Ole Bull.)

Fru Maria Petterson fick nu under några år odeladt egna sig åt sina pligter som maka och moder, men hennes mans tilltagande sjuklighet gjorde, att hon omsider fick börja tänka på att öfverflytta på sina skuldror familjeförsörjarens uppgift. Hvad var då naturligare än att hon skulle återgå till sin första kärlek — sången? Professor Julius Günther och Fritz Arlberg voro hennes förste lärare och af baron Ulrik Koskull, hvilken i Paris inhemtat Wartels, Christina Nilssons lärare, sångmetod, invigdes hon i denna. Den ryktbare polske tenoren Merzwinski, Pauline Lucca och Emma Thursby, hvilken för henne instuderade några svenska sånger, gäfvu henne många värdefulla fingervisningar: ja, till sjelfva Jenny Lind står fru Maria Petterson i tacksamhetsskuld för utmärkta råd rörande röstbildningen.

Dessutom har hon i erfarenhetens skola tillegnat sig en mångfald praktiska lärdomar, och Maurice Strakosch, Adeline Pattis lärare och mångårige impressario, hvilken väl, om någon, får anses som en auktoritet, rekommenderar henne i ett bref, dateradt Stockholm den 4 Oktober 1884, i följande ordalag: "I have heard with great pleasure Mrs Maria Petterson sing. She possesses a beautiful and well cultivated voice and I recommend her as an excellent vocal teacher."

I Stockholm verkade fru Petterson i några år som sånglärarinna, till dess ett nytt, tungt slag drabbade henne, förlusten af ytterligare en älskad, förhoppningsfull son, hvilken valt läkaryrket som sitt och redan hunnit så långt, att han absolverat medicine kandidatexamen.

Att längre kvarstanna i Stockholm, der så mycket påminde henne om den älskade bortgångne, blef nu omöjligt, för så vidt hon skulle kunna bibehålla sin spänstighet och fullgöra de pligter, som hvilade på henne.

Hon fattade därför sitt beslut att flytta till Amerika och har nu med stor framgång verkat här i Worcester i öfver fyra år som sånglärarinna.

Här är icke platsen att närmare redogöra för fru Pettersons sångmetod, men några ord må nämnas om henne i hennes egenskap af lärarinna. Först och främst beherskar hon sitt ämne fullkomligt. Till den grad har hon vuxit in i det samma, att hon, så att säga, känner till på sina fem fingrar alla de olika hjälpmedel, som kunna komma till användning för att nå det resultat hon eftersträfvat. Vidare behandlar hon i sin undervisning hvarje elev individuelt. Hvad som kan vara lätt för den ene, är för den andre svårare, men van som hon är att brottas med svårigheter och att öfvervinna dem, gifver hon aldrig tappt, utan manövrerar stadigt med sitt bestämda mål i sigte, tills hon hunnit detta. Härvid understödes hon på ett lyckligt sätt af tvenne omständigheter. Den ena är, att hon eger en makalös förmåga att

åskådliggöra sina teorier med de mest träffande exempel, tagna ur lifvet omkring oss och framställda på ett så slående sätt, att man måste beundra hennes fyndighet; den andra är, att hon kan för eleven praktiskt tillämpa sina teorier, derigenom att hon medels försjungning framställer klingande toner, fria från onatur och förkonstling. Hennes fina musikaliska öra, som ofelbart uppfattar, om rösten sväfvat öfver eller under tonen det allra minsta, gör, att hon håller på absolut renhet i sången, och hennes oafslätliga aktgifvande på tonbildningen tillåter aldrig något fusks i den rigtningen. Ytterligare bör framhållas hennes exceptionela energi. Att dag ut och dag in hålla på med att praktiskt och teoretiskt undervisa måste taga på både kropps- och själskrafterna, men henne kraftiga vilja synes öfvervinna all trötthet. Den elev, som, då lektionen nalkas sitt slut, klagat öfver trötthet, får i skämtsamt ton det svaret: "Ja, jag är också trött, men nu försöka vi allt att göra det här ändå", och ingen kan då motstå att göra sin lärarinna till lags.

Af sina vedersakare, ty naturligtvis eger fru Petterson sådana, beskylls hon för att forcera rösten, men detta bestrides på det bestämdaste af hennes elever. Att en sådan obefogad anmärkning kunnat riktas mot henne, beror helt enkelt derpå, att hon tager sin uppgift på fullaste allvar. Hon sparar aldrig sig sjelf, utan inlägger hela sin person i sin undervisning, och derför fordrar hon också, att hennes lärjungar skola arbeta. Samvetsgrann, som hon är, nöjer hon sig icke med, om eleven kan uppnå ett ungefär; hon fordrar det bästa möjliga, men aktar sig väl för att kräfvat det omöjliga. Naturligtvis kan hon icke hos alla sina elever komma ända dertill, men det är i så fall icke hennes fel, utan beror det på klen musikalisk begåfning, svaga röstresurser eller bristande tid och intresse. Tidningen "Worcester Spy" kunde efter fru Pettersons elevuppvissning i fjol våras med anledning af en amerikansk dams uppträdande, hvilken

i flera år åtnjutit undervisning af stadens förnämste amerikanske sånglärare, innan hon vände sig till fru Petterson, icke underlåta att anmärka de stora framsteg hon gjort, sedan hon börjat taga lektioner af denna lärarinna. "Vi minnas", yttrade tidningen i fråga bland annat, "huru nämnda sångerska för endast ett par år sedan knappast förmådde fylla ett medelstort rum med sin röst, då hon nu deremot med lätthet hördes öfver hela Mechanics Hall." Ett sådant uttalande från det hållet var mera värtaligt, än man måhända skulle kunna tro.

Fru Pettersons komfortabelt inredda, stora och ljusa "studio" utgör en kär samlingsplats för hennes elever. Alla äro de bekanta med hvarandra och bilda liksom en stor familj. Dit komma de för att lyssna på hvarandra, glädjas åt hvarandras framsteg och hos sin lärarinna, med hvilken de äro förenade genom tillgifvenhetens starka band, få råd och hjälp, och det icke blott rörande sina musikaliska studier utan i fråga om snart sagdt alla förhållanden. Alla mottagas också med den mest rättframma hjertlighet och kunna alltid påräkna sympati af den i lifvets skola luttrade moderliga vännen.

* * *

Fröken Mabel Nilson.

Fröken Mabel Nilson är född i Worcester den 1 Februari 1878. Efter åtnjuten undervisning i allmänna skolorna, genomgick hon en kurs i Hinmans Business College här i staden och utexaminerades dertillfrån 1894 samt tog plats på Svenska Boktryckeriets kontor för en kort tid. Hennes vackra röst och musikaliska anlag hade dock långt förut upptäckts och samtidigt hon skötte sitt arbete på det nämnda kontoret, tog hon undervisning i sång för fru Maria Petterson och visade så utomordentliga framgångar, att hon snart erhöll förmånliga engagement att sjunga vid konserter. Fröken Nilson har sålunda uppträdt på nära nog alla större konserter här samt i nästan

Fröken Mabel Nilson.

alla New Englands städer och New York. Hennes stämma är en hög mezzosopran af ren, vacker klang.

Inom Sv. Ev. Lutherska Gethsema-

neförsamlingen, hvilken hennes föräldrar sedan langt tillbaka tillhöra, har fröken Nilson visat sig mycket verksam som söndagsskolläroarinna och har

hon dessutom till flera tillfälliga fester inöfvat sånger och musikstycken med söndagsskolans barn.

* * *

Fröken Elza Löthner.

Fröken Löthner, pianist och tonsättarinna, är född i Köping den 21 Juni 1872. Hennes fader var musikdirektör Axel Löthner och redan från de allra tidigaste barnåren visade den lilla Elza, att hon ärft sin faders talanger. Pappas piano blef hennes bästa leksak, och föräldrarna läto henne hållas, ty de små fingrarna lockade fram den ena melodien efter den andra utan att minnet förmådde fasthålla dem.

Af leken blef sedan allvar, och många vackra kompositioner af fröken Elza Löthner finnas att tillgå i musikmarknaden, såsom bland annat "Menuet No. 1" på Elkan & Schildknechts förlag, Stockholm; "Parting", tryckt hos Miles & Thompson, Boston, och "Serenade", hos J. B. Millet & Co., Boston. "Menuet No. 2", tillegnad hans majestät konung Oscar, och en fantasi religieuse tillkommo i föl.

Den i Boston för något år sedan utkommande, numera upphörda tidskriften "Nornan" gaf i ett af sina nummer fröken Löthner följande erkännande.

"Det är likväl icke ensamt genom sina kompositioner fröken Löthner gjort sig känd och värderad, utan äfven inom sin verkningskrets som musiklehrarinna i Brockton och Campello under de senare åren, en verkningskrets som hon utsträckt äfven till Boston och nu senare hit till Worcester. Som organist vid Sv. Ev. Luth. kyrkan i Campello har fröken Löthner utmärkt sig genom sina synnerligen vackra improvisationer och fina modulationer och som pianist har hon ofta vid konserter skördat stora triumfer.

Fröken Löthner behandlar också fiol med stor färdighet, och uppträdde redan vid 9 års ålder på en konsert och utförde en fantasi ur Norma på nämnda instrument.

Fadern var en utmärkt samvetsgrann lärare, och var det under hans ledning som fröken L:s musikaliska anlag fingo sin första utveckling. Faderlös vid 14 års ålder sökte hon och vann inträde vid konservatoriet i Stockholm, graduerade efter en 2-årig kurs i orgel och piano samt harmoni, lemnade konservatoriet med ett vackert erkännande af alla sina lärare och de bästa betyg på fickan.

Tjenstgjorde sedan som vikarierande organist i Köping ett år. Som Sveriges lagar icke tillåta organister att söka platser inom statskyrkan före 21 års ålder, begaf sig den adertonåriga Elza raka vägen öfver Atlanten för att i Amerika söka sin lycka. Och hon har jämförelsevis funnit den. Mo-

Fröken Elza Löthner.

digt och ihärdigt har hon kämpat sig fram. Tjenstgjorde först som organist i Bostons Svenska Lutherska församling; blef derifrån kallad till Campello att inviga Lutherska kyrkans nya orgel och mottog sedermera kallelse till samma kyrkas organistbefattning. Och har hon äfven invigt Lutherska kyrkans orgel i Lowell.

Med sin säkra, praktiska blick har fröken Elza Löthner fattat tidens kraf på musiklehraren, hvarför hon äfven genomgått den snart verldsberömda

”Virgil clavier” metoden och den tekniska artistiska färdigheten, som frambringas genom denna metod i förening med den europeiska uppfattning i musik, som hon redan eger, jemte hennes rika musikaliska begåfning, gör fröken Löthner i denna stund till en af dessa första klassens lärarinnor, åt hvilkas ledning eleven med fullt förtroende kan öfverlemna sin musikaliska utbildning.

Fröken Löthner har genom sitt anspråkslösa väsen och sitt flärdfria uppträdande gjort sig omtyckt och värderad af alla, med hvilka hon kommit i beröring.”

Fröken Löthners ”studio” är belägen i Day Building, 306 Main st., rum 90, der hon meddelar undervisning. Hon är äfven lärarinna vid Virgil skolan i Boston och uppehåller fortfarande organistbefattningen i Campello.

* * *

Mrs. Lillian Hanson—Gray.

Mrs Lillian Hanson-Gray är född i Boston och har från barndomen erhållit undervisning i musikens första grunder af sin musikaliske fader C. F. Hanson. Åtnjöt sedermera undervisning i piano för miss Eliza A. Pollard och i sång för mr Hayes i Boston, mr Anderson och fröken Emma Möller i Worcester samt sist för fru Maria Peterson.

Den tidigt upptäckta talangen har sålunda väl odlats och sist utbildats till högt stående virtuositet. Som solosångerska har Mrs Hanson-Gray under de senare åren på ett hänförande sätt tjuvat publiken och som första sopran och solist har hon företagit turnéer med en damkvartett genom de östra staterna. Hennes stämma är varmt smekande och välljudande och hennes älskliga uppträdande och rent nordiska appiration vinnaude. Som Ingeborg i den af hr Hanson nu fullbordade under öfning varande operan ”Frithiof och Ingeborg” kan man knappast tänka sig en mera idealisk personifikation af den genom Tegnér’s ”Frithiofs saga” be-

kanta älskande ungmön än Mrs Hanson-Gray och visst är, att hon kommer att i väsentlig mån bidra till den success operan i fråga borde göra.

Mrs. Lillian Hanson—Gray.

Hon ingick i somras äktenskap med en amerikan mr Albert Gray, lärare i English High School, äfven han en god sangare.

* * *

Axel Francke.

Axel Francke, organist samt lärare i musik och sång, är född i Ärila

Axel Francke.

församling, Nyköpings län den 16 Jan. 1860. Studerade i Stockholm 1880—84 privat för Albert Lindström och August Lagergren och från och med höstterminen 1884 till och med höstterminen 1886 vid Kongl. Musikaliska Akademien i orgelspelning, piano och kyrkosång samt tog der examen i sistnämnda ämne. Hr Francke, som har en kraftig basbaryton af stort omfång, sjöng först bas i kvartetten De svenska kvartettsångarne åren 1887—88. Var 1882—92 bosatt i Göteborg, der han innehade befattning som sånglärare i B. C. Rohdes skola samt som organist och sånglärare i Emanuel M. E. kyrkan. I Februari 1892 ankom hr Francke till

Amerika, innehade plats som organist vid Sv. Luth. kyrkan i New Haven, Conn., från Maj 1892 till Dec. samma år och kom i Dec. 1893 till Worcester. Hans första anställning här var vid Första Svenska Baptistförsamlingen som organist och körledare 1894—95 och sedermera hade hr F. samma befattningar vid Salem st. kyrkan 1896—97. Han är medlem af First American Baptist Church, har genomgått en kurs i sång för fru Maria Peterson, arrangerat utmärkta konserter i Mechanics Hall, dervid han visat sig vara god sångare och körledare samt är nu ledare för sångföreningarne Neptun och Egalité.

KAP. IX.

Dödens skördar.

*"Långt förr än gräs på grafven gör
Vännerna glömt oss, hedersbör."*

SÅ sjöng i sin ungdom en glad student, hvilken sedermera vid mogna år och ända in i sin ålders senaste höst nådde upp till och innehade några af de högsta äreställen, världen har att gifva dem, som gjort sig deraf förtjenste. Och huru mycken sanning ligger det ej i de citerade två raderna? Så mycken öfvertygande sanning, att — efter atskillig ventilering för och emot den i denna enkla strof uttalade, "vännernas" minnesgodhet förnekande, tanken — den andre studenten i den ifrågavarande sångens sista rad medgaf: "Jag är af samma tro som du". Hela denna sång ("En qväll på kyrkogården" ur Wennerbergs "Gluntarne") innehåller så många vackra tankar, så rik poesi, oaktadt den "andas grafluft i lifvets vär", att den är väl värd att läras och — minnas. Men här är ej meningen att inlåta sig på analyser af en glad students allvarsfulla utgjutelser eller att visa att äfven en sådan kan midt upp i den yra ungdomsglädjen i sitt hjertas innersta nära tanken på all tings förgänglighet och sin egen icke minst, utan afsigten var att — innan pennan nedlägges efter en, vi tro det nu, alltför bristfällig öfverblick öfver svenskarnes verksamhet inom detta samhälle — återupplifva minnet af några landsmän, hvilka nu ej längre verka ibland oss, men som dock högt värderats för de egenskaper de lagt i dagen under sin krafts och hel-

sas dagar. Åt tre af dessa har redan uppmärksamhet skänkts i samband med det företag, hvarest de verkat, men några få andra finnas, som lika litet få glömmas. I flera fall än ett ha deras framtidsutsigter efter svåra ansträngningar, motgångar och präfningsbörjat te sig i ljusare färger och då under sådana förhållanden den obeckvige liemannen alldeles oförberedt nalkats, har slaget drabbat hårdare, än då han kommit som en förlossare från årslånga lidanden. Så hårdt har slaget i det förra fallet drabbat de kvarvarande, att dessa haft svårt att villigt böja sig för en allvis och allsmächtig försyns outransakliga rådslut.

"Om de döde intet annat än godt", heter det ju och fastän det icke är allom gifvet att öfverlevas af uteslutande milda domar, så bör det dock, för att ytterligare citera den redan berörda sången, vara tröstrikt att tänka, att

*"Några för oss skola säkert ömma
Ta vårt försvar för vänskaps skull."*

John A. Hanson.

En af de på musikens område i vår stad mest bemärkte personligheterna var John Adolf Hanson, hvilken här verkade i endast ett par års tid. Född i Uddevalla 1852 hade han i likhet med sina bröder redan vid unga år visat

rika musikaliska anlag och ingick tidigt som musikanter vid Bohusläns regemente, der han erhöill sergeants rang. I orkestern vid Göteborgs stora teater blef han en mycket populär medlem och spelade der i flera år. Här ingick hr Hanson uti den kända musikkåren Worcester Brass Band som trombone spelare och hans solopartier som sådan ha af tusentals personer beundrats. Hans bortgång, som timade den 17 Juli 1888, var också för musikkåren en svår förlust.

John A. Hanson.

John Hanson begrofs på Svenska kyrkogården den 21 Juli 1888, sedan likpredikan hållits i Sv. Luth. kyrkan på Mulberry st. af pastor Larson. Worcester Brass Band i full uniform och "The Patriarchial Circle", en förening som hr Hanson äfven tillhörde, deltog i begrafningshögtidigheterna och den nämnda musikkåren utförde musik vid grafven.

Den så tidigt bortgångne, begåfvade musikern hade nästan hela sitt lifs intresse koncentreradt i musiken och på dödsbädden upptog denna sköna konst hans sista tankar. En timma förr än

han insomnade i den eviga vilan sjöng han med stark och klar röst sången: "Närmare Gud till Dig."

* * *

Pastor D. S. Sörlin.

föddes i Thorsjö församling, i närheten af Hernösand, den 24 December 1830. Han lemnade vid 21 års ålder sin befattning som skollärare och ingick i Ev. Fosterlandsstiftelsens tjenst. År 1865 flyttade han med familj till Stockholm och då en metodist församling der bildades vid nyårstiden 1868 blef Sörlin en af dess första medlemmar. Samma år sändes han till Kalmar som agent för ett angbåtsbolag och der sökte han, som vanligt, omvända själar till tron. Här synes egentligen hans välsignelsebringande andliga verksamhet börjat taga fart och under hans vistelse i Kalmar byggdes der ett bönehus, den första kyrkobyggnad i Sverige tillhörande metodist episkopal kyrkan.

År 1873 ordinerades han af biskop Foster till diakon och tre år senare blef han af samme biskop ordinerad till äldste. Han arbetade framgångsfullt på flera platser, bland dem Visby och Göteborg, tills han år 1874 öfverflyttades till New York. Der kvarblef han i två år, då han kallades att taga vård om May street församlingen i Chicago. År 1878 sändes han till Rockford, Ill. och påföljande år till Chicago igen, denna gång till Market street församlingen, den största svenska metodist församling i Amerika. Hans treåriga arbete kröntes äfven der med stor framgång och sa kom han på hösten 1882 hit till Worcester, tog först hand om Quinsigamond församlingen och sedermera om Thomas st. församlingen. Efter femårig verksamhet här utnämndes han 1887 till pastor för svenska metodistförsamlingen i Boston. Han var redan då angripen af den tärande sjukdom, som den 27 Ju. 1888 lade honom på bår. Pastor Sörlin var vid sin bortgång 57 år, 7 månader och 3 dagar gammal.

Sörlin var en nitisk och framgångsfull predikant, men har äfven utmärkt sig som god sångare och kompositör, hvilket i ej ringa mån bidrog till hans framgång. Den inom metodist samfundet mycket använda sångboken "Davids Harpa" är ett bevis på hans förmåga i den riktningen.

Pastor D. S. Sörlin.

Han efterlemnade enka, ännu bosatt här i Worcester, och fyra söner, alla mycket musikaliskt begåfvade män.

Till den Svenska kyrkogårdens skapande hade pastor Sörlin, som å annat ställe nämnts, egnat mycket af sin tid och sina krafter och der reddes också den 30 Juli 1888, jemlikt hans kort före dödens annalkande uttalade önskan, hans sista hvilorum just invid den plats, från hvilken han precis 14 månader förut invigt begravningsplatsen till dess ändamål.

* * *

Gottfrid Lundberg.

Olof Ragnar Gottfrid Lundberg föddes den 10 Juni 1855 i Almunge, Uppland, der hans far var prest. Sin första skolundervisning erhöi han i Up-

sala, men hågen för studier var ej vidare stark och därför önskade han sedan vid tidiga år egna sig åt industriell verksamhet. Han fick anställning som brukselev vid Garphyttan och blef sedan bokhållare vid bruksegendomar i Smaland och Dalarne.

Af naturen utrustad med en ståtlig figur och en vacker sympatisk tenorstämma, var det ju ej underligt, att hågen för teatern uppväcktes och sedan han debuterat i en mindre roll vid Nya Teatern och erhållit goda vitsord för sin sång, beslöt han att på allvar egna sig åt sångstudier, men dertill saknades tyvärr medel.

Han besökte vid ett tillfälle Berlin och erhöi till och med der ett anbud att åtnjuta fri undervisning, dock med det vilkor, att han derefter skulle binda sig för ett sex-årigt engagement. Detta ingick naturligtvis ej i den unge mannens planer, hvadan han återvände till fäderneslandet och studerade vid

Gottfrid Lundberg.

Falu bergsskola samt förflyttades derifrån till bergsskolan i Stockholm. Kort efter genomgången kurs derstädes reste han till Amerika och kom, sedan han genomgått vexlande öden till Worcester. Här erhöi han anställning vid Washburn & Moen Mfg Co. och efter andra befattningar i Albany

m. fl. städer samt vid Worcester Malleable Iron Co., lyckades han erhålla anställning som "general manager" för Mott'ska jernverken i Mott Haven, N. Y., en mycket förmånlig och ansvarsfull post, som han genom sina kunskaper var väl egnad att bekläda, men ödets vägar äro outransakliga och just som han kommit sig upp i världen, afklyptes den unge mannens lifstråd, menskligt att döma alldeles för tidigt.

tes den 7 April i Hammonds grafplats på Rural Cemetery.

* * *

Arvid Johnson.

Lördags morgonen den 25 September 1896 uppskakades hela den svenska kontingenten i Worcester af den sorgliga underrättelsen att handlanden Arvid Johnson föregående afton omkom-

Arvid Johnson.

Lundberg intogs på sjukhus i New York i Februari månad 1892 och den välkända tenorsångaren Teodor Björkstén vakade troget vid hans sjukläger. Underrättelsen om hans död, som inträffade den 29 Mars efter två månaders sjukdom, väckte allmän förstämning bland hans många vänner här och dessa föranstaltade om hans begrafning. Liket hitfördes och nedsat-

mit genom drunkning under en fisktur å North Pond, en liten sjö vid stadens nordligaste ända. Båten, hvarest han med en god vän befann sig, var bristfällig och på hemvägen i skymningen började den sjunka och Johnson, som var tung och tjockt klädd, lyckades ej i likhet med hans följeslagare uppnå land. — — —

Efter några timmars dragning an-

träffades hans döda kropp och begrafningen egde rum tisdagen den 29 Sept. De föreningar, hvilka Johnson i lifstiden tillhörde, följde hans stoft till grafven, alla klädda i högtidsdrägt.

Det var en imponerande syn att skåda det största svenska sorgetåg, som någonsin förekommit här i staden. Allmänna omdömet bland amerikaner var äfven i högsta grad smiekrande för den svenska nationen.

Den så oväntadt och under så sorgliga omständigheter omkomne var vid sitt frånfälle 49 år gammal. Han var född i Stockholms län och kom hit till landet år 1872 samt slog sig följande år ner i Worcester. Han arbetade i många år på Iver Johnsons pistolfabrik, men då Svenska Handelsaktiebolaget för omkring 14 år sedan kommit till stånd, anmodades han, då affären pågått i några månader, att blifva dess föreståndare. I 11 år arbetade han för detta bolag och var det han, som satte det på fötter. På sista tiden tröttnade han dock på att arbeta för andra och öppnade derför på våren 1896 egen grocery affär i nr 72 Belmont st., hvilken genast från början fick ett godt uppsving. Arvid Johnson var tills kort före sin död delegare i The Swedish Publ. Co., i hvars styrelse han allt sedan bolaget inkorpore-rades haft plats. Han tillhörde föreningarna Massasoit Tribe, I. O. R. M., Brage och Svea Gille.

Att Arvid Johnson, som var en af de äldste svenske settlare i Worcester, skulle vara väl bekant för större delen af den svenska kolonien på platsen, är själfklart och det torde icke vara att säga för mycket, att hvar och en, som kände honom, höll också utaf honom. Ty en mera välvillig, gladlynt och anspråkslös människa träffar man sällan. Redbar i handel och vandel, öppen till sin natur och vänfast till sitt sinne, sörjdes han af en mycket stor vänkrets och den man, som efterlemnadt ett så aktadt minnen som Arvid Johnson, har icke lefvat förgäfvets.

* * *

Axel Malmstedt.

Huru osäker vår timliga existens i själfva verket är, derom fingo vi Worcesterbor den 7 Juli i år en ny påmin-nelse, då budet kom, att den man, hvars namn läses här ofvan slutat sitt jordelif efter endast två dagars sjukdom.

Axel Malmstedt var född i Falun den 4 December 1857, tog vid unga år studentexamen men fortsatte icke sina studier vid universitetet utan egnade sig i stället åt praktiska värf. Han

Axel Malmstedt.

blef bankbokhållare i sin hemstad och för 13 år sedan reste han hit till Amerika för att i likhet med så många andra söka lyckan. Han vistades att börja med någon tid i Boston och kom så hit till Worcester, hvarest han fick anställning hos Washburn & Moen. Vid sitt frånfälle var han bokhållare inom ett af denna firmas departement.

Hur värderadt Axel Malmstedt i lifstiden var af sina förmän, kamrater och arbetarne inom hans departement, det Jacksonska, visades tydligt af det vackra sätt, hvarpå alla dessa hedrade hans minne. Fyra praktfulla blomsterdekorationer voro skänkta af dem och personligen deltog de i stort antal i begrafningen. Särskildt hade mr

Jackson, Malmstedts närmste chef, lagt i dagen sitt erkännande af hans förtjenster genom att taga liflig del i insamlingen af penningar för blommorna från hans departement och genom att bekosta den aflidnes grafplats. De föreningar, han tillhörde, nemligen Svea Gille, Brage och tyska sängföreningen Frohsinn, och de många vänner, han lemnade, sände äfven rikligt med blommor till hans kista som en sista aktningsgärd.

”Skandinaviens” redaktör gaf Malmstedt vid hans bortgång följande vackra dödsruna:

”Malmstedt förvärfvade sig under de ar, han vistades här i Worcester, allas aktning och mångas tillgifvenhet, ty han var en hedersman som få. I sitt arbete var han den personifierade punktligheten och ordentligheten. — —

På den plats, der han blifvit satt, var han högeligen värderad, men med en större portion energi och mera sjelftillit, hade hans bana här i Amerika

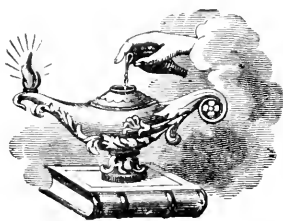
kun hända blifvit en annan än den blef.

Den godhjärtighet, som var ett så utmärkande karaktersdrag hos Axel Malmstedt, kunde icke annat än stämma dem, som kommo i beröring med honom, sympatiskt. — — —

Malmstedts hjälpsamhet var nästan enastående och oaktadt hans tillgångar voro ganska begränsade, gjorde han, efter sina förhållanden, mycket godt i tysthet. Hans villighet att hjälpa andra missbrukades kanske äfven i viss mån.

Såsom umgängesmenniska var han med rätta uppburen. Musikalisk och alltid laddad med anekdoter var hans sällskap särdeles angenämt och det var alltid ett nöje att iakttaga hans originella personlighet.

Nu hafva sången och skämtet för alltid tystnat på hans läppar, det varma hjertat har upphört att klappa och den gifmilda handen är orörlig och kall. Ridån har gått ned för Axel Malmstedts lefnadssaga — — —.”

Svenska hem.

Musikhandlaren C. F. Hansons residens.

Hr William Andersons residens.

Byggmästare L. M. Pettersons residens.

Superintendenten John Jeppsons residens.

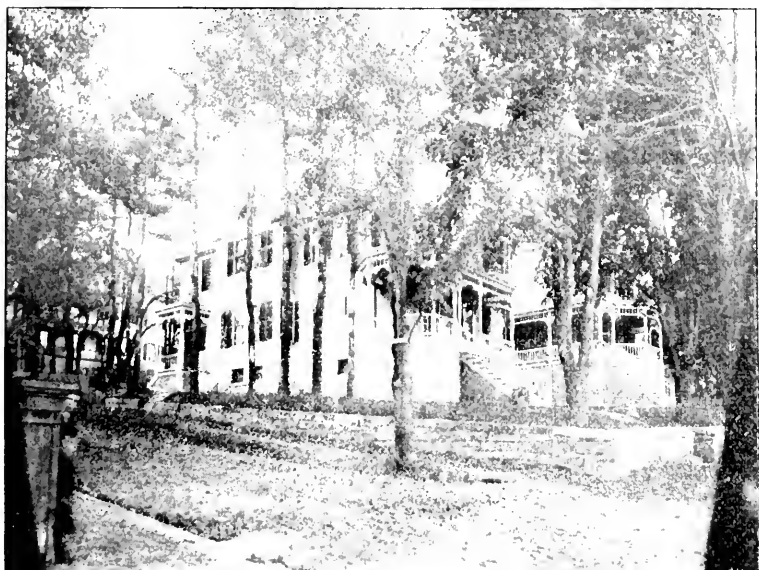
Ingeniör J. O. Emanuel Trotz' residens.

Ingeniör James Forsstedts residens.

Skohandlaren C. J. Ekstedts residens.

Andra Sv. M. E. församlingens pastorsboställe.

INNEHÅLL:

Förord.

KAP. I.

SID.

Massachusetts och Worcester..... 1—14.

KAP. II.

De förste svenske banbrytarna.....15—23.

KAP. III.

Kyrkoförsamlingar.....24—46.

KAP. IV.

Föreningar.....47—94.

KAP. V.

Svenskarnes affärsverksamhet.....95—120.

KAP. VI.

Svenskar i industriens tjänst.....121—139.

KAP. VII.

Svenskar i politiken och i stadens tjänst.....140—149.

KAP. VIII.

Literatur, Vetenskap, Musik och Sång... ..150—171.

KAP. IX.

Dödens skördar.....172—177.

KAP. X.

Svenska hem.....178—181.

Rättelser.

Sid. 46, 1:sta spalten, 11 raden nedifrån

Står: Sångföreningen.

Läs: *Syfföreningen.*

Sid. 99, 2:dra spalten, 4 raden nedifrån

Står: med. lic.

Läs: *med. doktor.*

Sid. 107, 1:sta spalten, 3 och 4 raderna

Står: har varit kassör och sekreterare i nämnda bolag och sekreterare
för Svenska Metodisternas etc.

Läs: *är kassör och sekreterare för Svenska Metodisternas etc.*

12=sidig, 8=spaltig.

Etablerad 1886.

SKANDINAVIA

är den största och billigaste tidning som utgifves på
svenska språket.

12-sidig.

8-spaltig.

Bästa annonsmedium

PRENUMERATIONSPRIS:

\$1.50 pr år inom Förenta Staterna och Canada.

\$2.50 „ „ till Sverige och Finland.

Profnummer fritt på begäran.

Prenumerationen erlägges i förskott.

ADRESSERA:

SKANDINAVIA,

311 Main st., - - - Worcester, Mass.

AFDELNINGSKONTOR:

20 Ruggles St., Boston, Mass.

61 Westminster St., Rum. 41, Providence, R. I.

Wm. G. Lichtenfels.

Assurans Hufvudkontor.

Notarius Publicus.

Fredsdomare.

Agent för ångbåtslinier.

339 Main St., Rum 4,

Worcester, : : : Mass.

CHARLES J. BERG. Etablerad 1890. GUSTAF L. BERG.

BERG BROTHERS, Elektriska ❁ Kontraktörer

Och handlande med

- - - Elektriska varor. - - -

Motorer och Dynamomaskiner insätts och repareras. Alla slags elektriska arbeten och ledningar utföras. Handlande med Gas-, Elektriska- och Kombinerade Lampor. Reparationer utföras prompt. Kostnadsförslag och kontrakt uppsätts för arbeten i alla delar af landet.

Allt arbete garanteras.

Telefon 22—3.

841 Millbury St., Worcester, Mass.

Gustaf Johnson's

Speceri-, Delikatess- och Vinhandel.

17 School St., - Worcester, Mass.

Importerade svenska och norska **Specerivaror** och **Delikatesser**.

Importerad Svensk Punsch och **Tiodubbel-renadt Bränvin** samt

Lysholms Aqvavit.

Carnegie's Göteborgs Porter.

Whiskey, Gin, Europeiska och California Viner.

Lager Beer, Ale och Porter från olika bryggerier i lådor om 24 flaskor från \$1.00 pr låda till högre pris.

GUSTAF JOHNSON,

17 School St., Worcester, Mass.

Det svenska Flaggsnuset

har här i Worcester och omnejd börjat att inarbetas af herr E. W. Carlson från Jamestown, N. Y., som träffas uti Orchard Grocery Co:s lokal, nr 15 Prospect St.

"Vart Land" för den 4 Juli skriver:

"Svenska Snusfabriken. Läsaren finner här ofvan fabriksmärket för det beryktade svenska "Flaggsnuset", som tillverkas här i Jamestown af John F. Gustafson. Denne företagsamme landsman är född i Malilla, Kalmar län, den 8 Juni 1851 och egnade sig före sin ankomst till Amerika åt bokbinderi- och bokaffärer i Oskarshamn. Ar 1891 anlände Gustafson till Buffalo och kom till Jamestown 1892 samt inköpte snusfabriken, som då egdes af Holmes & Peterson. Efter ett års experimentering hade han upptäckt det ypperliga snusrecept, som beredt det goda Flaggsnuset en framgång, som är i sauning storartad. Efterfragan tilltog så pass, att fabriken måste flyttas till en betydligt större lokal än den ursprungliga. Snuset säljes nu öfver allt i vestra New York och Pennsylvania och har äfven funnit kunder i de vestra och södra staterna."

En verklighetsdikt.

Hvar fins en plats på denna jord,
Der man kan njuta af ett bord,
Som fullt med läckerheter är,
Om ej i Worcesters svenska hem?
Och hvarför? — Jo, de hemta plä'r,
Om hundra saker eller fem,
Hos oss i både stort och smatt
Bad' Lax och Ost och annat godt,
Luta' fisk och kryddad sill,
Torr fisk ock — om man så vill,
Lingon, kokta eller rå',
Gaffelbitar, läckra, små,
Champignoner, Ärtor, franska,
Rochefort Ost och Lökar spanska,
Kaviar, bad' svensk och rysk,
Rökta Gasbröst, Medvurst, "lybsk",
Goda Norska "Fiskebollar",
Lätt och lustigt fram man trollar:
Ny anjovis Ni kan fa
Uti burkar, stora, små.

När nu julen stundar till,
Man den värdigt fira vill!
Uppå öfligt, nordiskt vis
Mycket "dryckjöm", läcker spis,
Blott Ni Er till oss vill vända,
Varor till ert hem vi sända.

Julgransljus och flaggor små,
Annan granulat likaså,
Som kan fröjda barnasinnet. —
Lägg den detta väl på minnet:
Allt är importeradt hit
Direkt till 18 Laurel Street.

Svenska
Handels-Aktiebolaget,
18-22 Laurel St.,
WORCESTER, - - MASS.

SVENSKA APOTEKET

(Scandinavian Pharmacy),

254 Main St., { 844 Millbury St.,
Midt emot Central St., {
Worcester, - - - Mass. } Quinsigamond, Mass.

Basta platsen i Amerika att köpa

Svenska Mediciner

så väl i parti som minut.

Är det någon medicin Ni ej kan få af Eder egen apotekare, så skrif till
föreståndaren

Victor Bergwall,

I Sverige utexaminerad apotekare.

F. O. DAHLQUIST & CO.,

— Affär i —

Familje Specerier, Fina Tésorter,
Kaffe och Kryddor.

Importerade varor en specialitet.

Manufakturvaror, Stöflar och Skor.

878 Millbury St.,

Quinsigamond,   Mass.

L. M. Petterson,

Kontraktör och Byggmästare

Kostnadsförslag uppsättas på alla slags byggnader.

Alla slags smärre byggnadsarbeten utföras på beställning.

**Ett af byggmästare L. M. Petterson
uppfördt hus.**

Bostad och Verkstad: 21 Edward St., - Worcester, Mass.

Union Furnishing Co.,

F. d. Gately & O'Gorman.

Fullständigt sorterad Möbelhandel.

47 full-
ständiga
Depar-
tement.

Allt
som Ni
behöfver
att
möblera
Ert
hem från
källare
till vind.
Kontant
eller
Kredit.

51,000
kvadrat-
fot golf
yta.

Fyra
hela vå-
ningar.
Den
största
och bäst
sorterade
Möbel-
handel
i
New
England.

Den ledande Möbelhandeln i New England
med tillförlitligt afbetalningssystem.

133 FRONT ST., hörnet af TRUMBULL ST.,
Worcester, - - Mass.

NILS BJÖRK, Svensk försäljare.

Ni kan köpa

Koffertar och Resväskor

Bäst och Billigast

— HOS —

W. A. HINCKEL,

241 MAIN STREET.

Ende agent för "Anchor Brand" Snus och
Svea Gille Cigarrer.

Samma butik som S. E. Hanson. 241 Main St., Worcester, Mass.

Noggrannhet.

Akkuatess.

SANDGREN & EHNBERG,

✻ Dekorations=Målare. ✻

Smakfulla dekorationsmålningar utföras omsorgsfullt. Skizzer utarbetas och kostnadsförslag uppsättas. Allt hvad till målareyrket hörer verkställes efter nyaste metoder och med yttersta omsorg. Tillskrif oss om vilkor för arbeten på utom Worcester belägna platser.

Kontor: 440 Main St., * Verkstad: 241 Main St.,
WORCESTER, - - MASS.

Moderata Priser.

Modernt Arbete.

hvilken nått större omfång än någon annan liknande i New England. Herr Hanson har New England agenturen för Bolanders snusfabrik i Chicago och gör för den skull ofta resor igenom New England staterna i denna affärsintressen. År 1888 utnämndes hr Hanson af guvernör Robinson till Justice of the Peace (fredsdomare) och erhöll år 1895 af guvernör Greenhalge, sedan den första terminen af sju år tilländalupit, förnyad utnämning. Till Notarius Publicus erhöll han år 1891 utnämning af guvernör Russell och i år förnyades utnämningen till denna förtroendesyssla af guvernör Wolcott.

Hr Hanson är medlem af Sv. Ev. Luth. Gethsemane församlingen, Svea Gille, Red Men och Odd Fellows.

Sin musikaliska talang uppehåller och odlar hr Hanson fortfarande, i den mån hans af affärer strängt upptagna tid det medgifva, och understundom låter han ännu, ehuru ej så ofta som förr, höra sig som trombone solist vid här hållna konserter.

* * *

Francis O. Dahlqvist.

FRANÇOIS DAHLQVIST, specerihandlare, 878 Millbury st., Quinsigamond, föddes i Nora stad den 4 Juni 1848 och ge-

nomgick stadens folkskola. I Sverige var han mekanisk arbetare; kom den 26 Aug. 1873 till Amerika och i Septem-ber 1876 till Worcester. Hr Dahlqvist arbetade här först hos Washburn & Moen Mfg Co. i 7 år och sedan i 3½ år hos Första Svenska Handelsbolaget i Quinsigamond. Den 5 Febr. 1887 öpp-

Lars M. Petterson.

nade han speceriaffär tillsammans med C. J. Johnson och öfvertog ensam affären i Juni 1890. Hr Dahlqvist har varit en god stödjelare för Första Svenska Metodistförsamlingen, var församlingens förste söndagsskollärare och söndagsskolans superintendent tills år 1894. Med nit och intresse har han understödt den nämnda församlingens verksamhet och är nu en af dess trustees.

* * *

LARS M. PETTERSON, entreprenör och byggmästare, är född vid Dejefors bruk i Vermland den 16 Juni 1857 och arbetade, sedan han genomgått folkskolan, vid Dejefors sågverk. Till Worcester kom Petterson den 23 Maj 1880, arbetade i två år hos Washburn & Moen och derefter på olika platser, tills han år 1886 började egen byggnadsverksamhet. Han tillhör Thomas

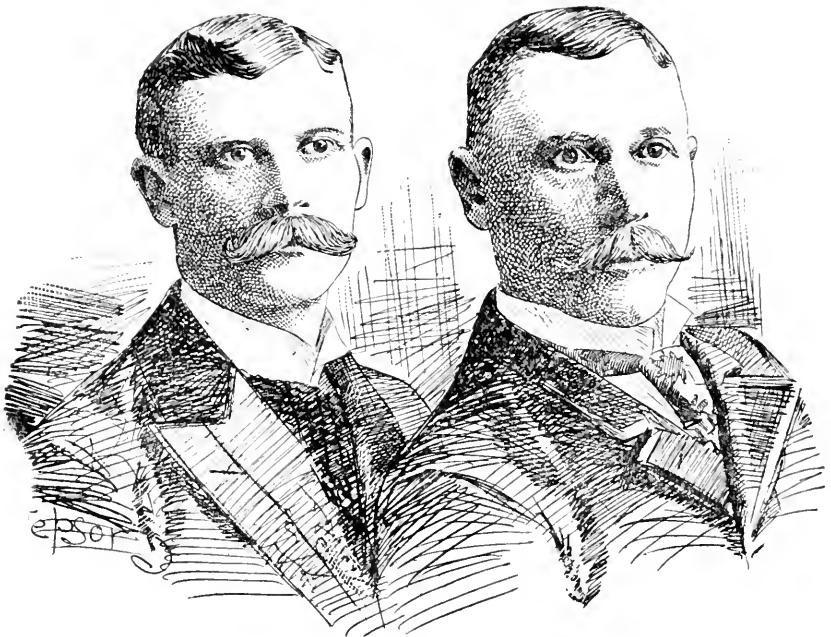
st. Sv. M. E. församlingen, har varit trustee för församlingen i 5 år och klassledare i 15 år.

Hr Petterson har under sin mångåriga verksamhet uppfört en massa böningshus för landsmännen i Worcester och Quinsigamond.

* * *

PETER och JOHN CARLSON, kända under firma Carlson Brothers, våra ende svenske möbelhandlare här i staden, föddes i närheten af Höganäs.

fortsatte dermed till våren 1888, då de begynte sin nuvarande affär i en liten och oansenlig lokal å Millbury st. Utrymmet blef dock snart för litet och en större och mera ändamålsenlig lokal hyrdes. Genom deras ärliga handlingssätt vunno de snart svenskarnes bevågenhet, och deras affär tillväxte så fort, att äfven denna lokal blef för liten. Huset, hvori affären var inrymd, inköptes då af dem och en våning till blef inredd för affärens utvidgning. Affären är belägen i huset nr 133—135 Millbury st. Bröderna

John och Peter Carlson.

När de hade genomgått folkskolan och blifvit konfirmerade, valde de sjömansyrket samt gjorde långa och vidsträckta resor, tills de ankommo till New York år 1875. De togo sig dock ej strax fast bostad, utan fortsatte att segla med amerikanska fartyg tills år 1881, då de öfvergåfvo sjömansyrket.

Efter någon tids resor här i landet, kommo de hit till staden 1884 och började arbeta hos Washburn & Moen Mfg Co. i Quinsigamond fabriken samt

Carlson ha sin bostad i nr 36 Perry ave.

* * *

BENJAMIN J. BERNSTRÖM, svensk begravningsentreprenör, är född i Önerud, Grafva förs. af Vermlands län den 27 Okt. 1862 och kom, sedan han genomgått platsens folkskola, till Stockholm, der han tog en kurs i Smed-

Scandinavian American Line.

American Line.

Den storartade skörden inom landet i år har till absolut följd att göra pennningar tillgängliga för landtmannen, och ett gammalt ordspråk säger ju, "att när landtmannen har pengar, så har hela landet pengar". På grund häraf kan man vänta att många af våra landsmän skola sända efter familjer eller vänner, och då naturligtvis de flesta invandrare önska vara här så tidigt på året som möjligt, tillrådas landsmän, som ämna sända "fribiljetter" till "det gamla landet", att köpa dessa så snart som möjligt och derigenom sätta passagerarne i stand till att resa tidigt. För passagerare, som icke förr varit ute på resor, rekommenderas "Scandinavian American-linien" såsom den enda direkta skandinaviska passagerarlinien; den enda linie, som tager sina passagerare ombord i Skandinavien och landsätter dem i New York utan ombyte, hvilket ju är en stor förmån, särskildt för gammalt folk, ensammas fruntimmer och familjer med barn. Hela besättningen på Scandinavian-American-liniens fartyg, både officerare och manskap äro skandinaver, och endast skandinaviske passagerare medtagas på denna linie. Liksom å andra linier finnas ombord på Scandinavian-American-liniens fartyg skicklige läkare, som gifva sjuke passagerare nödig hjälp och utlemna medicin fritt. För kvinnor, som resa på tredje klass, äro uppapperskor anställda å alla liniens fartyg. För familjer och ensammas kvinnor är mellandäckt å flera af fartygen inodeladt i 6-koj-kamrar. Sängkläder och matkärl utlevereras fritt till passagerarne. När härtill kommer, att god, kraftig skandinavisk kost, tillagad på hemlandets vis, serveras å Scandinavian-American-liniens passagerare, så kan man icke säga annat än att linien har gjort sitt bästa för att skaffa passagerarne en behaglig och bekväm resa.

Om Ni därför skall sända efter fader eller moder, syster eller broder, hustru och barn eller andra släktingar eller vänner, så hänvänd Eder till närmast boende Scandinavian-American-liniens agent eller till nedan nämnda hufvudkontor.

A. E. JOHNSON & CO.,

General-Passagerare Agenter.

28 STATE STREET, - NEW YORK.

Scandinavian

American Lines Paket Express.

Med denna linies Express kunna Paketer sändas MYCKET BILLIGT från New York till Skandinavien. Paketerna böra vara försvarligt inpackade och tydligt märkta med emottagarens adress. När paketer skola sändas till platser in i landet, der ingen jernvägsstation finnes, så bör närmaste jernvägsstation uppgifvas, och paketerna sändas då dit. Expressomkostnaderna böra alltid betalas i förskott.

MONEY ORDERS.

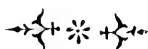
Genom vårt Money Order System kunna större eller mindre belopp sändas till hvilken som helst postadress i Skandinavien. Sänd amerikanska pengar till oss i bank check, post money order, med express eller i registrerat bref, tillika med emottagarens fullständiga adress, och vi garantera beloppets ordentliga utbetalande i kontanta kronor till adressaten.

För cirkulär och närmare upplysningar hänvänd man sig till

RAWSON & SIMPSON CO.,

391-393 MAIN ST,
WORCESTER, MASS.

Fabrikanter, Importörer och handlande med

ÄKTA HAVANA
CIGARRER.

Gustaf II Adolf

Den bästa 5c cigarr i
marknaden.

ERIK ERIKZÉN,

21 ELIZABETH ST., WORCESTER, MASS.

Byggmästare och Kontraktör.

Ritningar och specifikationer tillhandahållas.

Alla slags reparationer utföras promptly och med omsorg.

Carlson Bros. affärsbyggnad.

mans handelsskola. Derpå hade han anställningar vid jordbruk, sågverk och sockerbruk, tills han lemnade Sverige och den 23 April 1886 ankom till Worcester. Sin första plats fick han här hos den väl renommerade byggmästarefirmen Norcross Bros. och i Nov. 1888 började han sin nuvarande affär. Hr Bernström har för ett par år sedan inköpt huset nr 113 Thomas st., der hans affär är belägen. Han tillhör I. O. of Red Men, A. and I. O. K. of M., Foresters of America, O. of H. W., Svea Gille samt Knights of Honor.

Hr Bernström är den ende svensk, som innehar likbesörjareaffär i staden och är äfven Justice of the Peace.

Benjamin J. Bernström.

WILLIAM O. BLOOM, tandläkare, föddes i Gestrikland d. 4 April 1876, genomgick folkskolan och kom den 6 Aug. 1891 till Amerika. Han har med

ställningar hos dentister i Worcester, Boston och New York. I somras tog dr Bloom tandläkare examen i Boston och erhöll sitt diplom samt rättighet

Ben. J. Bernströms hus.

Dr William O. Bloom.

egen kraft lyckats arbeta sig upp till en skicklig tandläkare och innehaft an-

att praktisera inom staten Massachusetts. I September månad i år slog han sig ned som praktiserande tandläkare i Worcester och har sitt kontor i nr 1 Chatham st.

* * *

CARL JOHAN EKSTEDT, innehafvare af den kända skohandeln 219 Main st., är född i Fellingsbro den 23 Juni 1862 och arbetade efter genomgången folkskolekurs vid Degerfors bruk. Den 25 Juni 1885 kom han till Worcester och erhöll plats hos firman Allen & Stewart, hvilken plats han innehade, tills han 1888 i bolag med C. J. Rolander och John L. Ullman öppnade skoaffären i den butik, der den ännu är belägen. Efter tre år inköpte hr Ekstedt sina kompanjoners andel och blef ensam egare af affären.

Edstrand & Peterson,

205 Main St och 3 Thomas St

Det enda Skandinaviska "Dry Goods Store" i Worcester.

Har under den tid det existerat, rönt den mest **storartade framgång**, och har vår kundkrets och förtroendet till oss, ökat hvarje dag, så att vi nu räkna våra kunder i tusental bland landsmännen.

För att **erhålla detta förtroende** hafva vi också gjort, hvad vi kunnat, genom att sälja de bästa varor till **lagsta möjliga pris-r** och endast tillhandahålla sådana varor, som äro fullt tillfredsställande.

Bland andra varor vilja vi nämna:

Klädningsstyger
i bomull och ylle.

Underkläder
för Damer, Herrar och Barn.

Fodertyger,
Garnötyger,
Silke och Tråd,
Nålar och Tråd,
Förkläden,
'Wrappers' m. m.

Domestiker,
Borddukstyger.
Handdukar,
Flanneller,

Strumpor,
Kragar,
Manchetter,
Handskar,

I specialiteter finnas åtskilliga varor såsom **Regnkappor** och de mycket berömda **"P. N. Corsets"**. Dessa snörlif rekommenderas till det högsta af alla, som begagnat dem, emedan de **äro välsittande**, behagliga, starka och behöfva icke "Bräckas in", utan **passa första gången** de sättas på. Äfven gifva de kroppen en fin figur. "P. N." snörlif äro de enda i marknaden, som hafva korkförvarande spännen, hvilket gör att korken drager svetten till sig och skyddar spännena från att rosta och följaktligen afbrytas. Mången dam, som på årtal ej kunnat begagna snörlif, har försökt dessa och funnit dem "just the thing".

Edstrand & Peterson,

205 Main St. och 3 Thomas St., Worcester, Mass.

The Ware=Pratt Company,

✂ Klädeshandlare, ✂-

408, 410, 412 Main Street, - Worcester, Mass.

Vår affärshistoria från början af vår verksamhet är i få ord berättad. Det har alltid varit vår allvarliga sträfvan att söka förvärfva samhällets förtroende och med denna föresats i sigte ha vi endast tillverkat sådana kläder, som kunnat blifva till nytta för dem, som burit dem; vi ha endast använt de bästa tyger för foder så väl som annat; våra arbetare ha alltid varit de bästa och hvarenda detalj har utförts med omsorg, så att våra kunder ha blifvit våra vänner.

I vårt minuthandels departement har hr Ludvig Johnson under de senaste sexton åren varit en god representant för oss, alltid redo att uppmärksamma kunderna och behandla alla artigt och belevadt.

Förutom vårt **Departement för Kläder**, i hvilket vi hafva det mest fullständigt sorterade lager i New England för **Gossar** och **Barn** så väl som för **Män**, ha vi också det bästa lager af **Skjortor**, **Underkläder**, **Strumpor**, **Halsdukar**, **Hattar** och **Mössor**, **Skodon**; och allt garanteras lika godt och utvaldt som våra Kläder.

Vi kunna bevisa att vi gifva de bästa varor för de minsta pengarne och trotsa jemförelse med hvilken som helst första klassens Klädeshandel i New England.

LUDVIG JOHNSON, Svensk försäljare.

HOTEL DU NORD,

39, 41 och 43 Sumner St., Worcester, Mass.

EUROPEISK OCH AMERI-
KANSK PLAN.

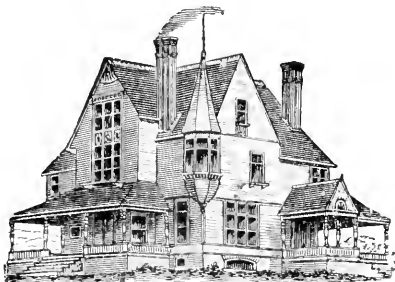
TVÅ MINUTERS VÄG FRÅR
LINCOLN SQUARE.

Nytt och försedt med moderna förbättringar och bekvämligheter.

MARTIN TRULSON, Egare.

G. A. BERG,

FASTIGHETSAFFÄR, BRAND- och LIFFÖR-
SÄKRING samt INTECKNINGAR

5 Thomas St., - Worcester, Mass.

Skänker själf personlig uppmärksamhet åt alla detaljer.

Eder patronisering emotses med största nöje.

FLODIN

FOTOGRAF,

476 MAIN ST.,

Worcester,   Mass.

Porträtter utförda i

Carbon och Platina

enligt tidsenligaste
idéer och konst-
principer.

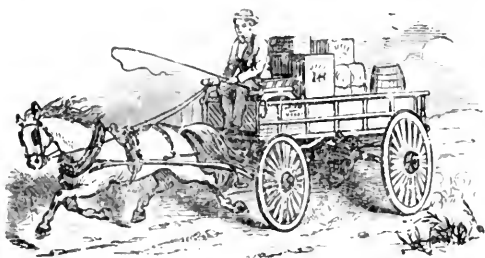
KOL - och - VED.

Undertecknad har åter
börjat - - -

Kol- och Ved-Affär

å den gamla platsen

46 Union St,

samt fortsätter dessutom med sin **Flyttnings-Affär**. Hästar finnas alltid på stallet och **order**, som gifvas, utföras med **största skyndsamhet** och **noggrannhet**. Tegel till salu.

PRIS LISTA:

12 Korgar Kastanje- eller Barrved	\$1.00.		
10 Korgar hård Ved	- - \$1.00.	1 famn hård Ved	- - \$6.00.
1 famn	„ sågal Ved	\$7.00.	1 „ „ klufven Ved \$7.50.
Kastanje- eller Barrved per famn		\$5.00.	
„ „ „ „ „	sågal	\$6.00.	
„ „ „ „ „	klufven	\$6.50.	

P. A. FRIBERG, 46 UNION ST.,
Worcester, Mass.

Vid uppköp af

Tapeter, Bagettlister, och Rullgardiner

hänvänd Eder till oss. Vi tillhandahålla alltid ett stort och väl utsökt lager ntaf dessa varor till de mest moderata priser.

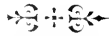
Redbart bemötande och godt arbete garanteras.

L. M. Nelson & Co.

115 Front St., - Worcester, Mass

SKANDIA EXTRAKTER.

(Scandia Brand.)

För Familjebehof och Läskdrycksberedning.

Ananas (Pineapple)

ljus eller mörk färg.

Aprikos (Peach.)

Apelsin (Orange)

ljus eller mörk färg

Banana (Bananas).

Björk Bier (Birch Beer)

god läskdryck.

Citron (Lemon)

ljus eller mörk färg

Chokolad (Chocolate).

Enbär (Juniper)

för Enbärdricka.

Hallon (Raspberry).

Ingefära Jamaika (Jamaica Ginger)

medicinsk.

Kaffe (Coffee)

från Mocca och Java.

Krusbär (Gooseberry).

Körsbär (Cherry).

Kött (Beef)

flytande, mycket kraftig.

Mandel (Almond).

Malt och Humle (Malt and Hoppe)

för Öl och Dricka.

Nektar (Nectar)

omtyckt läskdryck.

Smultron (Strawberry).

Tutti Frutti (Tutti Frutti)

omtyckt läskdryck.

Vanilj (Vanilla)

ljus eller mörk färg.

Obs! Alla ofvan nämnda Extrakter innehafva en mycket naturtrogen lukt och smak af den frukt de framställas från och äro de mest fördelaktiga Extrakt, som kunna användas vid beredning af **Safter**, **Soppor**, **Kräm** och **Bakelser** m. m., ty de gifva icke blott den rätta färg och smak, som önskas, utan äro dessutom billiga samt **absolut fria från alla för helsan skadliga ämnen**.

Vår Malt- och Humle-Extrakt är den bästa man kan tänka sig för beredning af ett billigt och godt samt i allo helsosamt Öl och Svagdricka.

Vi tillverka derjemte alla sorters Fruksafter, både för familjebruk och s. k. "Soda Fountains".

Om Eder handlande icke har våra Extrakter på lager eller icke vill skaffa er dem, så skrif om förhållandet till oss, och vi skola genast föranstalta, att Ni kan erhålla dem å Eder plats.

Begagna **alltid Scandia Brand Extrakter** och inga andra! Försäljare och agenter önskas mot god kommission!

Sänd alla bref och orders till

M. P. LINDAHL & CO.,

7—11 Gordon Street,

Waltham, - - - - Mass.

CARLSON BROS.,

135 Millbury Street.

Vi ha ett stort sortiment af

MÖBLER

i alla nyaste stilar.

Jernsängar, som på senare tiden blifvit så moderna ha vi i alla fasoner och priser.

Kokspisar sälja vi de bästa i staden. Vi behöfva blott erinra derom; de rekommendera sig sjelfva.

Mattor i alla mönster och färger och till alla priser. För dem, som ämnå ingå i det lyckliga äkta ståndet och sätta bo är det förbundet med stor fördel att se öfver vårt rikhaltiga lager.

Vi gifva liberala villkor när så önskas eller 10 procents afdrag kontant eller 4 månaders anstånd.

CARLSON BROS.,

135 Millbury St., Worcester, Mass.

Hjalmar S. Anderson,

Juvelerare och Försäljare hos

Robinson-Hilton Company,

Juvelerare och Silfverslagare,

375 Main St., - Worcester, Mass.

Den svenska allmänheten i Worcester och omnejd kan alltid i denna affär finna ett mera utvaldt lager af UR, KLOCKER, JUVELER och SILFVERVAROR af de bästa tillverkningar till mycket moderata priser.

De bästa varorna äro de billigaste!

Tacksamma för ärade kunders bevägenhet under de gångna åren bedja vi att fortfarande få innesluta oss i värda kunders åtanke för framtida behof.

Res till Sverige!

med DOMINION LINIENS

snabbgående ångare

"New England", | "Canada",
11,600 tons. | 9,000 tons.

Hufvudkontor: 103 State St., Boston, Mass.

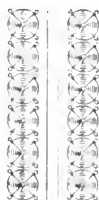
Agent i Worcester:

SVEN E. HANSON,
241 MAIN STREET

Svenska Handelsbolaget i Quinsigamond,

den nuvarande äldsta SVENSKA
"GROCERY" AFFÄR i Worcester
tillhandahåller ett väl sorteradt lager

Inhemska och
  Importerade

"Grocery" Varor af första klass

Derjemte SKODON, "DRY GOODS" samt KÖKSSAKER till billiga priser.

Orders expedieras skyndsamt och noggrant till alla delar af staden.

Svenska Handelsbolaget,
26 Greenwood St. Quinsigamond, Mass.

Bäst är billigast.

En väl gjord Möbel varar längre än en dålig och Ni kan köpa ett ordentligt gjordt FÖRMAKS MÖBLEMANG till lika billigt pris hos undertecknad, som Ni annars betalar i de stora butikerna för dåligt gjorda sådana, som kanske se fina ut, men äro hvarken behagliga eller varaktiga. Orsaken dertill, är att de äro fabriksgjorda och folket arbetar på "styck" och således kunna de ej vara ordentligt gjorda.

Vi tillverka våra egna Förmaksmöbler
äfvenså "Lounges" och "Couches",

hvilka säljas för från \$10, \$12, \$14, \$16 till högre priser. De för \$12 och \$16 äro utmärkta.

Alla sorters Möbeltyger tillhandahållas.

Möbler repareras, omstoppas och poleras till låga priser.

Gör oss ett besök!

H. J. Larson,

39 och 41 Thomas Street,   Worcester, Mass.

Vår sträfvan är

att sälja Er goda Kläder till så
lågt pris som möjligt,
att se till att de passa Er och
att Ni är belåten.

DERIGENOM FÅ VI OCKSÅ EDRA
VÄNNER TILL KUNDER.

Vi hafva

det största lager af färdigsydda

MANS-, GOSS- och BARNKLÄDER

i Worcester och specielt rum för de små pysarne. Vi ha varit i affären sedan 1851
och haft svenska biträden sedan 1881. Vi ha bestämda priser och återlema Edra
penningar, om varor, som här köpas, ej äro tillfredsställande.

GUSTAF A. GRELL, Svensk försäljare.

D. H. EAMES CO.,

MAIN ST., hörnet af FRONT ST., - WORCESTER, MASS.

M. STEINERT & SONS.

New England re-
presentanter
för

STEINWAY

FLYGLAR och
PIANINON.

Steinway Pianon äro öfverallt kända som

De bästa Pianon i världen,

emedan de stå som modell för hela pianoindustrien: Steinways system har blifvit
antaget och efterpadt af nästan alla pianofabrikanter. De äro utan undantag de
bästa instrument, som nu tillverkas; exporteras och säljas i alla musikaliska centra
i världen och föredragas för familje- och publikt användande af de ryktbaraste nu
levande artister och vetenskapsmän.

Hardman, Gabler, Emer-
son och Gramer

PIANON.

Pianon säljas kontant eller på lätta afbetalningsvilkor. Pianon flyttas, stammas
och repar-ras inom staden eller countyt.

Musikalier och Instrument i stort sortiment.

M. STEINERT & SONS

308 Main Street, - - Worcester, Mass,
OCH FEMTON ANDRA BUTIKER I LANDET.

Dr. Wm. O. Bloom,

Svensk

✿ Tandläkare. ✿

Begagnar sig af de bästa apparater och Nyaste metoder och vinnlägger sig om att utföra alla operationer på tänderna smärtfritt.

Tänder utdragas absolut smärtfritt.

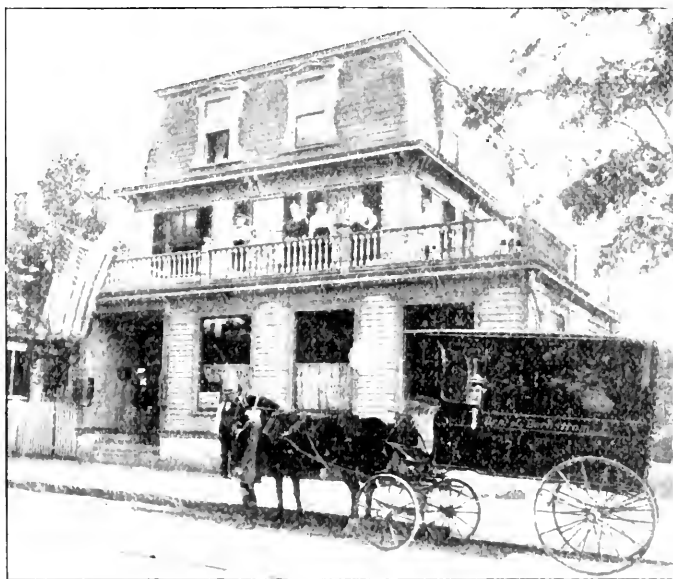
Löständer insätts till moderata priser.

Träffas alla dagar från kl. 8.30 f. m. till kl. 6 e. m.

1 Chatham St., Worcester, Mass.

BEN. J BERNSTROM,

Likbesörjare, Balsamerare och Begravningsentreprenör.

FREDDOMARE

Kontor, Bostad, Varumagasin och Verkstad:

113 THOMAS ST., - - WORCESTER, MASS.

Telefonförbindelse.

Endast ett ord.

Det synes nästan som ett slöseri med tiden att upprepa hvad som så många gånger förut sagts och hvad hela Worcester redan känner till. Men Ni måste ursäkta att vi en gång om året besvara Er med upprepanhet af sådana fakta som alla borde veta och detta är, att det finnes ingen annan sådan affär som THE WORCESTER MARKET.

Det finnes ingen annan affär af detta slag i hela landet, som köper och säljer så mycket varor som vi göra i våra Worcester och Providence etablissement och vi tro ej att någon annan firma kan sälja Er goda varor till så låga priser som vi göra.

Vi sålde 100 tons fogel senaste Thanksgiving veckan i Worcester och Providence. Tänk på hvad detta betyder! Det betyder att vi sålde mera fogel än 200 andra köttaffärer, ty ganska få sådana affärer omsätta en half ton fogel. Det är ju ganska tydligt, att med kontanta inköp och stor omsättning, vi kunna sälja billigare än andra. Alla andra varor omsättas i samma proportion. Lika omfattande affär komma vi att göra i julveckan.

Våra nuvarande affärslokaler äro, som I veten, alldeles för små för våra omfattande affärer och vi hoppas till ett annat år hafva större butiker, så att vi kunna bättre tillmötesgå vår kundkrets. Emellertid bedja vi Er att komma så tidi som möjligt till JUL-MARKNADEN.

The Worcester Market,

621 - 623 Main St.

Telefonförbindelse.

1
292990
6436-C
60
BOK- ✦

HANDEL.

Största samling af
Svenska ✦ Böcker
öster om Chicago.

Biblar, Sång- och Musikkböcker
för församlingar och körer, Ordbö-
cker, Söndagsskolliteratur, Skön-
litteratur.

Särskildt lägger jag an på att till-
handahålla alla svenska **Subskrip-**
tionsböcker och de **stiligaste**
Fotografi-Album.

Guldpenor, "Fountain pens",
"Stereoscopes", **Skrifställ** och
Skrifportföljer, **Gratulationskort**,
Eskilstuna och andra **Rak-** och
Fällknifvar samt **Saxar**, **Svenska**
Almanackor.

De välkända medicinerna **Kuriko**
och **Ole Oid** alltid på lager.

Eftersänd katalog.

Adressera:

A. P. Lundborg,

221 MAIN STREET, - - WORCESTER, MASS.

JUVELERARE- 60

HANDEL.

Mitt lager af **Guld-** och
Silfvervaror är valdt
med största omsorg och
utgör en intressant sam-
ling.

Fickur i alla stilar och storlekar,
flera hundra att välja från.

Släta Guldringar, 14, 18 och 10
karat — gjorda från en solid guldbit
utan lödning; de bästa som kunna
köpas.

Guldringar med stenar i flera
hundra olika mönster.

Diamantringar och **Bröstknäp-**
par etc.

Broscher, **Urkedjor**, **Armband**
etc., etc.

Kaffe- och **Teserviser**, **Bord-**
ställ, **Småbröds Korgar**, **Knifvar**,
Gafflar och **Teskedar** i alla storle-
kar.

Reparationer af ur och juvelera-
reartiklar utföres under garanti.

LIBRARY OF CONGRESS

0 014 079 928 2